COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 20.9.2017
COM(2017) 536 final

2017/0230 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), a Regulamentului (UE) nr. 1094/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), a Regulamentului (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), a Regulamentului (UE) nr. 345/2013 privind fondurile europene cu capital de risc, a Regulamentului (UE) nr. 346/2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social, a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare, a Regulamentului (UE) 2015/760 privind fondurile europene de investiții pe termen lung, a Regulamentului (UE) 2016/1011 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și a Regulamentului (UE) 2017/1129 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2017) 308 final} - {SWD(2017) 309 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Pieţele financiare integrate aduc beneficii semnificative pentru finanţarea economiei europene şi pentru promovarea locurilor de muncă şi a creşterii economice pe o bază solidă şi sustenabilă. Pentru a promova integrarea financiară şi integritatea pieţei, menţinând, în acelaşi timp, stabilitatea financiară, piaţa internă a UE pentru servicii financiare necesită norme comune şi o coordonare viguroasă în materie de supraveghere. Cu ocazia restructurării sistemului său financiar ca reacţie la criza financiară şi în concordanţă cu eforturile întreprinse la nivel global, UE a introdus un cadru unic de reglementare în domeniul financiar în Europa şi a instituit autorităţile europene de supraveghere (ESA). ESA reprezintă un element instituţional de prim ordin al pachetului cuprinzător de reforme şi au jucat un rol esenţial în asigurarea faptului că pieţele financiare din întreaga UE sunt bine reglementate, solide şi stabile. Acestea contribuie la dezvoltarea şi la aplicarea consecventă a cadrului unic de reglementare, soluţionează problemele transfrontaliere şi promovează, astfel, convergenţa în materie de reglementare şi de supraveghere.

În pofida măsurilor luate în urma crizei, există în continuare numeroase posibilităţi de a îmbunătăţi convergenţa în materie de reglementare şi de supraveghere la nivelul pieţei interne. Pentru a funcţiona efectiv, pieţele financiare integrate necesită mecanisme de supraveghere care să fie şi ele mai bine integrate, iar mecanismele de supraveghere mai centralizate pot încuraja, la rândul lor, integrarea pieţei. Din acest motiv, UE a întreprins demersuri în vederea integrării suplimentare a sectorului financiar în sens mai larg pe o bază solidă şi stabilă. În special, uniunea pieţelor de capital a fost lansată pentru a pune bazele unei pieţe interne pe deplin funcţionale pentru pieţele de capital. În acest context, Raportul celor cinci preşedinţi cu privire la finalizarea uniunii economice şi monetare a Europei din iunie 2015[1] a evidenţiat necesitatea de a consolida cadrul de supraveghere al UE, urmărind în ultimă instanţă crearea unei autorităţi unice de supraveghere a pieţelor de capital. Mai recent, Documentul de reflecţie al Comisiei privind aprofundarea uniunii economice şi monetare[2] sugerează că primii paşi în vederea instituirii unei astfel de autorităţi unice de supraveghere până în 2019 ar trebui să fie făcuţi printr-o revizuire a cadrului de supraveghere al UE — în special în ceea ce priveşte Autoritatea europeană pentru valori mobiliare şi pieţe („ESMA”). Documentul de reflecţie a subliniat, de asemenea, necesitatea de a finaliza uniunea financiară — care cuprinde atât o uniune bancară, cât şi o uniune a pieţelor de capital — până în 2019, astfel încât să se garanteze integritatea monedei euro şi să se îmbunătăţească funcţionarea zonei euro şi a UE în ansamblu.

Pieţele financiare mondiale sunt puternic interconectate, iar cadrul de reglementare al UE se bazează în mare parte pe standardele internaţionale convenite în urma crizei financiare, în special între ţările G20. În condiţiile în care UE face eforturi pentru a accelera finalizarea uniunii pieţelor de capital, este, prin urmare, esenţial ca mecanismele de supraveghere de la nivelul UE să continue să se dezvolte într-un mod care să permită valorificarea la maximum a potenţialului pieţelor financiare integrate la nivel internaţional, asigurându-se în acelaşi timp că riscurile transfrontaliere între UE şi restul lumii pot fi monitorizate şi gestionate în mod eficace. Autorităţile europene de supraveghere au un rol esenţial în acest sens.

---

[1] Raportul celor cinci preşedinţi: Finalizarea uniunii economice şi monetare a Europei, 22 iunie 2015;

[2] Document de reflecţie privind aprofundarea uniunii economice şi monetare, COM(2017) 291 din 31 mai 2017.

În sfârșit, decizia Regatului Unit de a părăsi UE accentuează aceste provocări la adresa mecanismelor de supraveghere la nivelul UE27. Viitoarea ieșire din UE a țării care reprezintă în prezent cel mai mare centru financiar înseamnă că piețele de capital din UE27 trebuie să se dezvolte mai mult, iar mecanismele de supraveghere trebuie să fie consolidate pentru a se asigura faptul că piețele financiare continuă să sprijine economia pe o bază solidă și adecvată.

Obiectivul prezentei propuneri este de a adapta și de a actualiza cadrul de reglementare al autorităților europene de supraveghere pentru a le permite acestora să își asume o responsabilitate sporită pentru supravegherea piețelor financiare. ESA trebuie să dispună de un nivel adecvat de competențe, guvernanță și finanțare.

În primul rând, în cazul în care competențele existente ale ESA s-au dovedit parțial insuficiente și neclar definite, de exemplu în ceea ce privește aplicarea consecventă a legislației UE, elaborarea de avize tehnice sau furnizarea de sprijin permanent pentru deciziile în materie de echivalență, acestea trebuie să fie consolidate și îmbunătățite. Domeniul de aplicare actual al mandatului ESA trebuie, de asemenea, să fie reanalizat în funcție de obiectivele de politică ale uniunii piețelor de capital. Este nevoie de mai multă supraveghere comună directă în domenii specifice pentru a se asigura mai multă consecvență la nivelul practicilor de supraveghere și al punerii în aplicare a normelor UE în materie de servicii financiare. Revizuirea din 2017 a regulamentelor ESA a condus la concluzia că supravegherea anumitor activități și entități care prezintă o importanță deosebită pentru Uniune în ansamblu sau care desfășoară un volum semnificativ de activități transfrontaliere ar trebui să fie efectuată de către ESA, și nu de către autoritățile naționale competente. În mod similar, ESA ar trebui să se implice mai mult în procesul de autorizare și de supraveghere a entităților din țări din afara UE care desfășoară activități în Uniune.

În al doilea rând, prezenta propunere urmărește să instituie o guvernanță mai eficace a ESA. Structura de stimulare actuală din cadrul procesului decizional al ESA conduce la absența unor decizii în special în ceea ce privește convergența în materie de reglementare și de supraveghere sau promovează decizii care sunt predominant orientate către interesele naționale, și nu către interesele mai largi de la nivelul UE. Acest lucru reflectă, într-o anumită măsură, o tensiune inerentă între mandatul european a ESA și mandatul național al autorităților competente care sunt membre ale consiliilor ESA[3]. Această poziție nu este bine aliniată cu obiectivul convergenței în materie de supraveghere. Un rol mai important al ESA în aprofundarea integrării financiare sau în consolidarea stabilității pieței interne va necesita, de asemenea, competențe efective în materie de convergență[4].

În al treilea rând, ESA au nevoie de o bază de finanțare adecvată, care să le permită să aloce resurse în funcție de nevoile lor pentru a-și îndeplini obiectivul. Actualele aranjamente bugetare limitează și vor continua să limiteze activitățile ESA, deoarece este posibil ca statele membre, din diferite motive, să nu fie dispuse să sporească și mai mult contribuțiile naționale.

---

[3] A se vedea studiul efectuat în 2013 de Parlamentul European „Reexaminarea noului Sistem european de supraveghere financiară, partea 1: activitatea autorităților europene de supraveghere (ABE, EIOPA și ESMA) (http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/507446/IPOL-ECON_ET(2013)507446_EN.pdf)

[4] „Este esențial să existe un cadru mai integrat de supraveghere care să garanteze punerea în aplicare în comun a normelor pentru sectorul financiar și asigurarea la nivel mai centralizat a respectării normelor în materie de supraveghere.” Document de reflecție privind aprofundarea uniunii economice și monetare, pagina 20, COM(2017) 291 din 31 mai 2017.

Prezenta propunere stabilește modificări specifice ale regulamentelor ESA[5] și ale diferitelor acte sectoriale[6] în scopul de a consolida competențele, guvernanța și cadrul de finanțare ale ESA, acestea fiind domeniile care trebuie să fie consolidate pentru a permite ESA să răspundă provocărilor prezentate mai sus.

Raportul de evaluare a impactului care însoțește prezenta propunere estimează costurile și beneficiile acestor modificări. Acesta prezintă o serie de opțiuni în ceea ce privește măsurile menite să consolideze competențele autorităților europene de supraveghere la nivelul UE, să îmbunătățească guvernanța acestora (inclusiv procesul decizional) și să garanteze că acestea dispun de un cadru de finanțare sustenabil și proporțional cu sarcinile actuale și viitoare. Evaluarea impactului cuprinde dovezi substanțiale cu privire la faptul că modificările propuse contribuie efectiv la consolidarea cadrului ESA și, astfel, la stabilitatea generală a sistemului financiar al UE, menținând în același timp costurile pentru bugetul general al UE și părțile interesate la un nivel minim. Modificările propuse contribuie, de asemenea, la dezvoltarea și aprofundarea în continuare a uniunii piețelor de capital, în concordanță cu prioritățile politice ale Comisiei.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Prezenta propunere este conformă cu o serie de alte dispoziții ale politicilor existente și ale inițiativelor aflate în curs ale UE, cu scopul de a asigura mecanisme de supraveghere eficace și eficiente la nivelul UE.

De la declanșarea crizei financiare, UE și statele sale membre au întreprins o revizuire fundamentală a reglementării și supravegherii financiare. UE a inițiat o serie de reforme în vederea creării unui sistem financiar mai sigur, mai solid, mai transparent și mai responsabil, care să funcționeze pentru economie și societate în ansamblul său. Acestea au inclus și crearea mecanismului unic de supraveghere, a mecanismului unic de rezoluție și a Comitetului unic de rezoluție, cu responsabilități specifice și discrete în materie de supraveghere. Prezenta propunere este conformă și complementară cu sarcinile și funcțiile acestor organisme.

Prezenta propunere este, de asemenea, conformă cu cadrul unic de reglementare în domeniul financiar la care ESA contribuie semnificativ prin activitatea lor. Scopul cadrului unic de reglementare este stabilirea unor norme comune la nivelul UE care să asigure stabilitatea financiară și condiții de concurență egale, precum și un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a investitorilor. De exemplu, propunerea este conformă cu Directiva/Regulamentul privind cerințele de capital (bănci) și cu Directiva Solvabilitate II (societăți de asigurări) care vizează creșterea gradului de stabilitate a sectorului financiar.

---

[5] Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană); Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale); Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe).

[6] Regulamentul (UE) 2016/1011 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții; Regulamentul (UE) nr. 345/2013 privind fondurile europene cu capital de risc; Regulamentul (UE) nr. 346/2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social; Regulamentul (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare; Regulamentul (UE) 2015/760 privind fondurile europene de investiții pe termen lung; și Regulamentul (UE) 2017/1129 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată.

Prezenta propunere este conformă și cu cadrul existent pentru servicii de plată și ipoteci în ceea ce privește protecția consumatorilor.

În ceea ce privește inițiativele aflate în curs, Comisia propune, tot astăzi, o inițiativă legislativă menită să consolideze Comitetul european pentru risc sistemic („CERS”) care, împreună cu ESA, formează Sistemul european al supraveghetorilor financiari introdus în urma crizei financiare. Alte exemple recente includ: propunerea Comisiei privind modificări specifice ale Regulamentului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (EMIR)[7], menită să consolideze supravegherea la nivelul UE legată de autorizarea contrapărților centrale („CPC”) și cerințele pentru recunoașterea CPC-urilor din țări terțe, și propunerea Comisiei privind produsele de pensii personale[8], care consolidează rolul EIOPA prin acordarea competențelor care să îi permită să autorizeze aceste noi produse pentru a le acorda o etichetă de înaltă calitate la nivel paneuropean și a permite distribuția acestora pe întreg teritoriul UE.

În sfârșit, prezenta propunere este conformă cu dispozițiile de politică existente la nivelul UE în ceea ce privește punerea în aplicare și asigurarea respectării dispozițiilor privind țările terțe din legislația UE în domeniul financiar, astfel cum figurează în documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind echivalența[9]. Documentul de lucru al serviciilor Comisiei oferă o imagine de ansamblu a procesului de echivalență cu țările terțe prevăzut în legislația UE în domeniul serviciilor financiare. Acesta prezintă experiența relevantă și identifică anumite domenii cărora trebuie să li se acorde o atenție sporită, care sunt abordate parțial în prezenta propunere. Având în vedere obiectivele de politică ale UE, buna guvernanță fiscală și combaterea spălării banilor pe baza standardelor mondiale reprezintă elemente importante pentru dezvoltarea de noi politici. Pentru a asigura coerența politicilor și pentru a consolida garanțiile împotriva evitării obligațiilor fiscale și a spălării banilor, Comisia va continua să integreze aceste aspecte în legislația UE corespunzătoare, inclusiv în domeniul serviciilor financiare, și ar putea lua în considerare integrarea acestora în procesele de echivalență.

- **Coerența cu alte domenii de politică ale Uniunii**

Prezenta propunere este conformă cu eforturile continue ale Comisiei de a dezvolta în continuare uniunea piețelor de capital. Un cadru de supraveghere mai eficace este un element esențial pentru piețe de capital mai bine integrate, întrucât contribuie la o punere în aplicare mai consecventă a normelor pentru sectorul financiar. În acest context, Raportul celor cinci președinți din iunie 2015[10] evidențiază necesitatea de a consolida cadrul de supraveghere al UE, urmărind în ultimă instanță crearea unei autorități unice de supraveghere a piețelor de capital. Necesitatea de a dezvolta și de a integra în continuare piețele de capital ale UE este

[7] Propunere de regulament de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește procedurile și autoritățile implicate în autorizarea contrapărților centrale și cerințele pentru recunoașterea contrapărților centrale din țări terțe, COM(2017) 331 final.

[8] Propunere de regulament privind un produs paneuropean de pensii personale, COM/2017/0343 final - 2017/0143 (COD).

[9] „Deciziile de echivalență ale UE în politica în domeniul serviciilor financiare: o evaluare”, SWD(2017) 102 final.

[10] https://ec.europa.eu/commission/publications/five-presidents-report-completing-europes-economic-and-monetary-union_en

subliniată în Comunicarea privind uniunea piețelor de capital din septembrie 2016[11] și în Comunicarea privind evaluarea la jumătatea perioadei a uniunii piețelor de capital[12].

Prezenta propunere este, de asemenea, conformă cu angajamentele Comisiei asumate în cadrul uniunii piețelor de capital pentru a răspunde la două noi provocări pe piețele actuale: finanțarea sustenabilă și tehnologia financiară („Fintech”).

În ceea ce privește finanțarea sustenabilă, Comisia s-a angajat, în cadrul inițiativei privind uniunea piețelor de capital, să consolideze rolul de lider al UE în materie de investiții și finanțare sustenabile. Noi riscuri și oportunități legate de mediu, de politicile sociale și de guvernanță modifică sectorul financiar și necesită adaptări ale cadrului și ale abordării în materie de supraveghere. În plus, sectorul financiar joacă un rol esențial în asigurarea tranziției la o economie mai eficientă din punct de vedere energetic, cu emisii reduse de dioxid de carbon. La nivelul UE este necesară coordonarea strânsă și convergența atitudinilor autorităților de supraveghere față de sustenabilitate. În acest sens, prezenta propunere este conformă cu strategia privind uniunea energetică, cu angajamentele asumate de UE privind economia circulară și cu obiectivele de dezvoltare durabilă.

ESA ar trebui să contribuie, de asemenea, la exploatarea potențialului și a oportunităților oferite de tehnologia financiară („Fintech”), abordând în același timp eventualele riscuri în acest domeniu, de exemplu prin practici mai coerente în ceea ce privește aplicarea cerințelor de reglementare. Acest lucru presupune o mai bună integrare a aspectelor legate de tehnologia financiară în activitatea de supraveghere a ESA. În acest context, prezenta propunere este, de asemenea, conformă cu strategia privind piața unică digitală. Noile tehnologii schimbă sectorul financiar, ceea ce impune adaptări ale cadrului și ale abordării în materie de supraveghere. Autoritățile naționale de supraveghere au întreprins diverse inițiative care ar putea afecta funcționarea corespunzătoare a pieței interne dacă nu sunt coordonate în mod corespunzător. La nivelul UE este nevoie de o mai bună coordonare și de un grad mai mare de convergență a atitudinilor autorităților de supraveghere față de inovarea tehnologică, de exemplu, prin înființarea unui centru de inovare al UE în cadrul ESA.

Modificările cu orientare precisă din cadrul modelului actual de guvernanță sunt, de asemenea, conforme cu eforturile pe care le depune Comisia pentru a consolida caracterul operațional și independența forurilor decizionale din cadrul agențiilor descentralizate ale UE. În domeniul serviciilor financiare, alte agenții sau instituții europene, cum ar fi Banca Centrală Europeană sau Comitetul unic de rezoluție dispun de un organism de pregătire permanent și independent, care are competențe și sarcini proprii și poate decide cu privire la anumite chestiuni sau poate participa la procesul decizional. Înființarea de comitete executive pentru ESA, cu membri permanenți și cu un mandat exclusiv, este conformă cu garanțiile existente pentru consolidarea dimensiunii UE în cadrul procesului decizional al agențiilor.

În sfârșit, în ceea ce privește finanțarea, majoritatea agențiilor descentralizate ale UE sunt finanțate din bugetul UE, însă există o serie de agenții ale UE care beneficiază de finanțare mixtă sau integral privată. În acest sens, trecerea la contribuții din partea sectorului economic pentru bugetul ESA este conformă cu practicile existente ale UE.

---

[11] „Uniunea piețelor de capital — Accelerarea reformelor”, COM(2016) 601 final.

[12] Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la evaluarea la jumătatea perioadei a Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital, COM(2017) 292 final.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temeiul juridic**

Temeiul juridic al tuturor modificărilor este articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”). Această dispoziție constituie temeiul juridic pentru toate regulamentele vizate de prezenta propunere.

Se propune adaptarea regulamentelor de înființare a ESA la noile evoluții, astfel încât să se îmbunătățească funcționarea ESA în vederea sporirii convergenței din cadrul pieței interne și, prin urmare, a unei funcționări mai armonioase a acesteia. Analiza realizată în cadrul raportului de evaluare a impactului identifică aspectele cadrului ESA care trebuie să fie modificate pentru a consolida stabilitatea și eficacitatea mecanismelor de supraveghere din UE și, prin urmare, a sistemului financiar din UE.

Sunt necesare noi modificări ale legislației sectoriale pentru a permite ESA să utilizeze întregul potențial oferit de competențele lor sporite. Raportul de evaluare a impactului și evaluarea care îl însoțește demonstrează că acțiunea UE este justificată și necesară pentru a aborda problemele identificate în domeniul competențelor de care dispun ESA, al cadrului lor de guvernanță și al cadrului lor de finanțare.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Întrucât ESA sunt organe ale Uniunii, actele care le reglementează pot fi modificate numai de către organul legislativ al Uniunii. Mai mult, modificările contribuie la o mai mare coerență a funcționării pieței interne, un obiectiv care nu poate fi atins de către statele membre în mod individual.

În cazul fondurilor vizate de **regulamentele privind EuVECA, EuSEF și ELTIF**, desemnarea ESMA, ca organism de supraveghere unic, garantează că cerințele și condițiile uniforme prevăzute de cele trei regulamente sunt aplicate în mod consecvent în toate statele membre. Supravegherea unică va reduce cuantumul și diversitatea costurilor și timpului dedicat administrării și va permite, prin urmare, administratorilor să diminueze costurile de tranzacție și costurile operaționale. Aceasta va simplifica, totodată, procedurile administrative care stau la baza autorizării/înregistrării fondurilor de tip EuVECA, EuSEF și ELTIF, și va asigura condiții de concurență egale prin centralizarea supravegherii fondurilor, indiferent de locul unde sunt stabilite acestea. Supravegherea unică va sprijini, în plus, integrarea pieței în aceste sectoare și va spori gradul de finanțare bazată pe piață a economiei UE prin intermediul acestor fonduri.

În ceea ce privește **Regulamentul/Directiva privind piețele instrumentelor financiare** și în mod similar cu indicii de referință critici, **serviciile de raportare a datelor** reprezintă în mod inerent o activitate desfășurată la nivelul Uniunii și, prin urmare, problemele de reglementare și de supraveghere aferente acestora nu pot fi soluționate doar prin acțiunea statelor membre.

În ceea ce privește noua **funcție de coordonare** a ESMA, aceasta este definită deja în regulamentul privind ESMA și în actele legislative corespunzătoare ale Uniunii. Prin urmare, aceasta poate fi consolidată numai prin modificarea legislației Uniunii.

În ceea ce privește **Regulamentul privind indicii de referință**, indicii de referință critici au o importanță economică deosebită, deoarece sunt utilizați în cadrul instrumentelor financiare (în special al instrumentelor financiare derivate), al contractelor financiare și de către fonduri de investiții din întreaga Uniune. Cerința de constituire a unor colegii de supraveghetori pentru

unii dintre indicii de referință critici, formate cel puțin din statele membre ale administratorilor și ale contribuitorilor supravegheați ai indicilor de referință, indică deja faptul că astfel de indici nu pot fi supravegheați de către o singură autoritate națională de supraveghere și, prin urmare, este necesar să se stabilească mecanismele necesare la nivelul Uniunii.

Exercitarea supravegherii directe de către ESMA asupra tuturor administratorilor indicilor de referință critici este proporțională, întrucât acești indici de referință au o importanță crucială pentru Uniune, iar colegiile de supraveghere actuale prezintă riscul de a nu demonstra suficientă flexibilitate într-o situație de criză.

Indicii de referință furnizați în țări terțe pot fi utilizați în Uniune dacă sunt recunoscuți sau aprobați de o autoritate competentă din Uniune sau dacă regimul de reglementare și de supraveghere din țara în care sunt situați este recunoscut ca fiind echivalent cu regimul instituit prin Regulamentul privind indicii de referință. În timp ce decizia de echivalență este adoptată de către Comisie, iar autoritatea de supraveghere din țara terță trebuie să încheie acorduri de cooperare cu ESMA, deciziile în materie de aprobare și recunoaștere sunt luate de autoritățile naționale competente. Prin urmare, aceste cereri pot fi procesate de numeroase autorități naționale competente și se creează riscul ca administratorii de indici de referință din țări terțe să încerce să aleagă o autoritate națională competentă care pare să fie mai liberală în ceea ce privește deciziile adoptate și supravegherea ulterioară a administratorilor („căutarea instanței celei mai favorabile”). Întrucât administratorul se află într-o țară terță, principalul argument pentru supravegherea la nivel național, și anume apropierea de entitățile supravegheate, nu se aplică. Instituirea ESMA ca autoritate competentă pentru administratorii de indici de referință din țări terțe ar crește eficiența și ar reduce riscul de căutare a instanței celei mai favorabile, precum și divergențele în ceea ce privește supravegherea acestor entități. Acest lucru nu poate fi realizat, însă, doar prin acțiunea statelor membre.

Pentru a se asigura că ESMA este în măsură să supravegheze direct anumiți administratori de indici de referință, este necesară modificarea Regulamentului privind indicii de referință și adoptarea unor acte delegate pentru a specifica în detaliu anumite dispoziții din regulamentul respectiv.

În ceea ce privește Regulamentul privind prospectele, începând din 2011, ESMA a investit timp și efort într-o măsură semnificativă pentru a promova convergența în materie de reglementare în rândul autorităților naționale competente cu privire la examinarea și aprobarea prospectelor. Acest lucru a dus la crearea unor „informări în materie de supraveghere” care prezintă principii stabilite de comun acord pe care autoritățile naționale competente sunt invitate să le aplice la aprobarea prospectelor. De asemenea, ESMA a efectuat două evaluări *inter pares* privind procesul de aprobare a prospectelor, în 2012 și 2015, pe măsură ce au ieșit la iveală practici divergente între statele membre. Deși foarte utile, aceste măsuri nu și-au atins integral obiectivul de a promova convergența deplină în materie de supraveghere și, având în vedere capacitatea emitenților, într-un anumit număr de cazuri, de a alege autoritatea competentă pentru aprobarea prospectelor lor, existența în continuare a unor practici divergente în rândul autorităților naționale competente încă lasă loc pentru arbitraj de reglementare și pierderi de eficiență.

Comisia a identificat anumite tipuri de prospecte care, din cauza naturii valorilor mobiliare și a emitenților vizați, implică o dimensiune transfrontalieră în cadrul Uniunii, un nivel de complexitate tehnică și riscuri potențiale de arbitraj de reglementare care sunt de așa natură încât supravegherea centralizată a acestora de către ESMA ar permite un grad mai mare de

eficacitate și de eficiență decât supravegherea la nivel național. Este vorba despre prospectele pentru piețele angro de valori mobiliare, altele decât titlurile de capital, oferite numai investitorilor calificați, prospectele care se referă la anumite tipuri de titluri de valoare complexe, cum ar fi titlurile garantate cu active, sau care sunt elaborate de emitenți specializați și prospectele elaborate de emitenți din țări terțe în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1129.

Centralizarea la nivelul ESMA a procesului de aprobare a acestora, precum și a tuturor activităților conexe în materie de supraveghere și de asigurare a respectării legislației va îmbunătăți calitatea, coerența și eficiența supravegherii în Uniune, va crea condiții de concurență egale pentru emitenți și va conduce la o reducere a termenelor de aprobare. Aceasta va elimina necesitatea de a alege un „stat membru de origine” și va preveni căutarea instanței celei mai favorabile.

- **Proporționalitate**

Prezenta propunere aduce modificări precis orientate care vizează consolidarea cadrului de supraveghere al UE pentru a îmbunătăți sustenabilitatea, stabilitatea și a eficacitatea sistemului financiar în întreaga UE și pentru a spori protecția consumatorilor și a investitorilor. În acest scop, propunerea prevede modificări precis orientate și bine calibrate ale cadrului de supraveghere de la nivelul UE, care vizează o guvernanță mai eficace și mai eficientă. Aceasta recalibrează sarcinile și competențele existente ale ESA și le acordă noi competențe care să le permită acestora să abordeze noile evoluții, inclusiv tehnologice, precum și creșterea suplimentară a activităților transfrontaliere din interiorul UE și integrarea care urmează, probabil, să se adâncească, între piețele financiare din UE și din restul lumii. În plus, propunerea conține un sistem adaptat de finanțare pentru a se asigura că finanțarea ESA este sustenabilă, proporțională și adecvată sarcinii care le revine acestora.

În ceea ce privește actele specifice fiecărui sector, modificările propuse sunt în esență limitate la introducerea supravegherii directe de către ESMA. Acestea au fost selectate în funcție de caracteristicile specifice ale sectoarelor în cauză. Mai mult, este necesar să se sincronizeze modificările aduse Regulamentului MIFIR și modificările limitate ale Directivei 2009/138/CE („Solvabilitate II”). Prin urmare, este înaintată și o propunere separată de modificare a directivei menționate.

Niciunul dintre elementele propuse nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor stabilite.

Mai mult, în conformitate cu principiul proporționalității înscris în tratat, conținutul și forma acțiunilor și măsurilor ESA nu trebuie să depășească ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivelor prezentului regulament și trebuie să fie proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității financiare sau economice a instituțiilor sau întreprinderilor care sunt afectate de acțiunile întreprinse de ESA relevantă.

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta propunere vizează modificarea actualelor regulamente privind ESA și a mai multor acte legislative sectoriale din domeniul financiar[13]. Toate actele care urmează să fie

[13] Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere

modificate prin prezenta propunere sunt regulamente; prin urmare, modificările corespunzătoare sunt propuse sub forma unui regulament de modificare unic (omnibus).

În plus, se propune modificarea Directivei privind piețele instrumentelor financiare[14] (în principal pentru a reflecta modificările aduse Regulamentului MIFIR) și introducerea unor modificări limitate ale Directivei 2009/138/CE („Solvabilitate II”). Pentru a îndeplini aceste două obiective, este propusă separat o directivă de modificare.

În sfârșit, tot prin intermediul unui act separat, Comisia adaptează și recenta sa propunere de regulament de modificare atât a Regulamentului privind ESMA, cât și a EMIR[15].

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

• Evaluări ex-post/verificări ale adecvării legislației existente

Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere oferă o analiză a cadrului ESA existent pentru a vedea dacă acesta a permis ESA să își îndeplinească obiectivul de a asigura consolidarea sustenabilă a stabilității și a eficacității sistemului financiar și consolidarea protecției consumatorilor și a investitorilor.

În ceea ce privește eficacitatea și eficiența ESA, din analiza realizată reiese că ESA și-au atins, în linii mari, obiectivele actuale. Cu toate acestea, pentru a face față provocărilor viitoare sunt necesare îmbunătățiri precis orientate. În special, din analiză reiese că:

a. competențele ESA ar putea fi consolidate în anumite domenii pentru a se asigura că sarcinile pot fi îndeplinite mai bine. Ca urmare, ar fi de așteptat să se obțină rezultate mai bune în materie de reglementare și supraveghere pentru toți participanții la piață și consumatorii de pe întreg teritoriul UE, precum și abordarea eficace și eficientă a riscului transfrontalieră;

b. cadrul de guvernanță actual al ESA îngreunează gestionarea conflictelor dintre interesele UE și interesele naționale, creând riscul ca deciziile ESA să nu fie luate întotdeauna în interesul comun al UE, ca procesul decizional să sufere întârzieri sau să fie favorizată lipsa de acțiune, în special în ceea ce privește activitățile fără caracter normativ (medierea obligatorie, nerespectarea procedurilor prevăzute în dreptul UE, inițierea procedurilor de evaluare *inter pares*);

(Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții, Regulamentul (UE) nr. 345/2013 privind fondurile europene cu capital de risc, Regulamentul (UE) nr. 346/2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social, Regulamentul (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare, Regulamentul (UE) 2015/760 privind fondurile europene de investiții pe termen lung și Regulamentul (UE) 2017/1129 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată.

[14] Directiva privind piețele instrumentelor financiare (MiFID II) — Directiva 2014/65/UE.

[15] Propunere de regulament de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește procedurile și autoritățile implicate în autorizarea contrapărților centrale și cerințele pentru recunoașterea contrapărților centrale din țări terțe, COM(2017) 331 final.

c. actualul cadru de finanțare nu este proporțional cu sarcinile pe care le îndeplinesc ESA și va fi cu atât mai puțin proporțional în continuare, având în vedere sarcinile care le vor reveni ESA în viitor; de asemenea, actualul cadru pare să conducă la contribuții inegale din partea autorităților naționale competente, care nu sunt ușor de justificat.

În ceea ce privește coerența, activitatea ESA în materie de reglementare este pe deplin conformă cu consolidarea cadrului de supraveghere al UE în sens mai larg. De asemenea, aceasta este conformă cu finalizarea cadrului unic de reglementare. Cu toate acestea, constrângerile rezultate din structura de guvernanță și de finanțare și din eficacitatea competențelor ESA nu le-au permis acestora să pune suficient accent pe promovarea unei aplicări consecvente a legislației privind serviciile financiare adoptate de UE.

Relevanța cadrului ESA a fost confirmată în urma analizei.

În concluzie, cadrul ESA a creat în mod evident o valoare adăugată pentru UE, deoarece activitatea acestora este indispensabilă pentru promovarea pieței unice în domeniul serviciilor financiare.

- **Consultări cu părțile interesate**

Serviciile Comisiei au realizat o consultare publică extinsă în primăvara anului 2017 cu privire la operațiunile ESA. Consultarea a atras aproape 230 de răspunsuri. Contribuțiile au provenit de la o gamă largă de grupuri de respondenți: 26 % de la autorități publice sau organizații internaționale, 71 % de la organizații sau întreprinderi și 3 % de la persoane fizice.

În afara consultării publice au fost primite, de asemenea, o serie de observații, documente de poziție și contribuții, inclusiv poziții oficiale din partea unor guverne. Deși nu sunt reflectate în statisticile din ancheta UE, acestea au fost luate în considerare în cadrul analizei care stă la baza prezentei propuneri.

În general, respondenții consideră că înființarea ESA a reprezentat o îmbunătățire majoră și un pas important către convergența în materie de supraveghere în cadrul Uniunii. Mulți dintre aceștia sunt în favoarea unui rol mai important al ESA în ceea ce privește îmbunătățirea convergenței în materie de supraveghere. Multe părți interesate recunosc că punerea în aplicare a uniunii piețelor de capital și decizia Regatului Unit de a părăsi Uniunea creează o situație nouă, care necesită un proces de reflecție cu privire la consolidarea supravegherii la nivelul UE, în special în ceea ce privește activitățile transfrontaliere și echivalența cu țări terțe.

În ceea ce privește competențele ESA, cu toate că mulți respondenți se opun consolidării semnificative a competențelor ESA în această etapă, unii dintre aceștia recunosc limitările cu care se confruntă ESA și ar dori să vadă îmbunătățiri precis orientate. Cei mai mulți dintre respondenți consideră că instrumentele disponibile sunt, în general, suficiente, dar utilizarea acestora ar putea fi îmbunătățită și intensificată. Există un sprijin larg pentru extinderea/clarificarea competențelor privind monitorizarea în materie de echivalență.

Organizațiile consumatorilor au identificat deficiențe semnificative în ceea ce privește asigurarea respectării normelor de protecție a consumatorilor, pe care le consideră ca fiind ineficiente sau distanțate de cele mai grave probleme existente la nivel național. Aceștia cred că există o nevoie de extindere a activităților ESA în domeniul protecției consumatorilor. Majoritatea respondenților susțin că este dificil să se asigure un echilibru adecvat în cadrul grupurilor de părți interesate ale ESA și, în același timp, un echilibru geografic.

Reprezentanții consumatorilor și ai utilizatorilor se plâng de faptul că sunt mai puțin numeroși decât reprezentanții instituțiilor financiare și, prin urmare, opiniile grupurilor de părți interesate nu sunt echilibrate. În opinia unor organizații, competențele ESA de a interzice anumite produse ar trebui extinse pentru a acoperi și produsele care sunt susceptibile de a aduce prejudicii consumatorilor.

Respondenții la consultarea publică privind ESA sprijină în mod explicit supravegherea directă la nivelul UE a caselor de compensare care îndeplinesc funcția de contraparte centrală („CPC”)[16] și a furnizorilor de servicii de raportare a datelor („DRSP”) care prestează servicii la nivelul întregii UE, mai degrabă decât numai pe anumite piețe naționale. Numeroși respondenți nu au răspuns la întrebarea cu privire la supravegherea directă. Unii dintre ei au răspuns la întrebarea dacă ESMA ar trebui să fie responsabilă cu supravegherea directă a fondurilor de investiții colective paneuropene și susțin această idee, însă în majoritatea cazurilor respondenții nu au făcut distincție între diferitele tipuri de fonduri.

Opiniile exprimate împotriva extinderii supravegherii directe de către ESMA la noi domenii menționează, în principal, următoarele argumente: supravegherea la nivel național este considerată cea mai adecvată pentru a aborda diferitele structuri de piață din statele membre, în timp ce supravegherea de către ESMA ar putea intra în conflict cu competențele naționale în ceea ce privește protecția investitorilor retail și stabilitatea financiară, precum și în ceea ce privește fiscalitatea, litigiile și soluționarea conflictelor. Sunt, de asemenea, aduse în discuție anumite dificultăți operaționale, cum ar fi controlul cerințelor locale legate de acordurile de distribuție sau de marketing. În schimb, instrumentele existente pentru a asigura convergența în materie de supraveghere ar trebui să fie mai bine exploatate pentru a dezvolta piețe de capital integrate.

Principalele argumente menționate în favoarea supravegherii directe de către ESMA sunt următoarele: unii respondenți recunosc meritele potențiale ale supravegherii exercitate de ESMA asupra entităților sau instrumentelor cu o dimensiune paneuropeană, care ar permite eliminarea diferențelor dintre practicile în materie de supraveghere, dar nu ar împiedica diferitele structuri ale pieței să fie luate în considerare, după caz. Aceștia consideră că astfel de soluții sunt adecvate pentru problema fragmentării cauzată de aplicarea divergentă a normelor relevante ale UE și de existența riscurilor de arbitraj de reglementare, care caracterizează regimul actual.

În ceea ce privește guvernanța globală a ESA, părțile interesate consideră că președinții și consiliile ESA au obținut rezultate bune. Aproximativ jumătate dintre respondenți consideră că modificările legate de guvernanță menționate în documentul de consultare publică aduc o valoare adăugată. Majoritatea autorităților publice nu sprijină modificările legate de guvernanța ESA, însă unele dintre aceste opinii pot fi atribuite, într-o anumită măsură, faptului că acestea nu doresc să li se diminueze influența.

Ideea ca în consiliile ESA să poată participa și membri independenți cu drept de vot și cu sarcini specifice a suscitat grade diferite de sprijin. În timp ce reprezentanții sectorului public

[16] O propunere a Comisiei privind CPC-urile a fost deja adoptată și, prin urmare, nu este discutată în prezenta evaluare a impactului. Aceasta introduce o abordare cu caracter paneuropean mai pronunțat în ceea ce privește supravegherea CPC-urilor din UE, pentru a asigura mai multă convergență în materie de supraveghere și a accelera anumite proceduri. ESMA va fi responsabilă pentru asigurarea unei supravegheri mai coerente și mai consecvente a CPC-urilor din UE, precum și pentru supravegherea mai riguroasă a CPC-urilor din țări din afara UE.

se opun în mare parte (deși jumătate dintre aceștia nu au răspuns), opiniile reprezentanților sectorului privat sunt împărțite, mai multe subliniind conflictele de interese inerente din structura actuală. În ceea ce privește consolidarea competențelor președinților, o majoritate formată în principal din autorități publice se opune, în timp ce majoritatea asociațiilor profesionale consideră că sunt necesare îmbunătățiri.

În ceea ce privește finanțarea, multe dintre părțile interesate recunosc constrângerile actuale în materie de resurse ale ESA, precum și constrângerile legate de bugetul UE și de bugetele naționale. Un număr mare de respondenți sunt de acord că ESA vor avea nevoie de finanțare adecvată și sustenabilă pentru a-și îndeplini obiectivele ambițioase și a-și consolida activitățile. Mulți respondenți precizează că nivelul de finanțare pentru ESA ar trebui să depindă de responsabilitățile acestora și să fie bazat pe rezultatele procesului de reexaminare a ESA.

Aproximativ jumătate dintre participanți au răspuns la întrebarea dacă ESA ar trebui să fie parțial sau integral finanțate de către sector. O majoritate clară nu sprijină revizuirea actualului cadru de finanțare prin înlocuirea contribuțiilor din partea autorităților naționale competente cu contribuții din partea sectorului. A fost exprimat un sprijin mai mare pentru un sistem finanțat parțial de către sector, însă această opinie rămâne totuși minoritară.

- **Evaluarea impactului**

Comisia a efectuat o evaluare a impactului opțiunilor de politică relevante. Aceste opțiuni au fost evaluate în raport cu obiectivul-cheie general de a consolida în mod sustenabil stabilitatea și eficacitatea sistemului financiar în întreaga UE și de a spori protecția consumatorilor și a investitorilor.

În pregătirea evaluării impactului, Comisia a efectuat o evaluare a activităților ESA, care a evidențiat unele deficiențe importante. Printre acestea se numără: (a) definirea competențelor într-un mod insuficient pentru a asigura supravegherea efectivă și la aceleași standarde pe întreg teritoriul UE; (b) lipsa unor competențe de a gestiona efectiv riscurile transfrontaliere legate de interconectarea din cadrul UE și dintre UE și restul lumii; (c) un cadru de guvernanță care conduce la decalaje între stimulentele existente la nivelul proceselor decizionale și (d) un cadru de finanțare care nu asigură suficiente resurse în raport cu sarcinile atribuite ESA.

Evaluarea impactului a acoperit următoarele domenii: (1) competențele, (2) guvernanța și (3) finanțarea ESA, pentru a răspunde deficiențelor identificate și noilor provocări, cum ar fi convergența în materie de reglementare și de supraveghere. Deficiențele în materie de guvernanță și finanțare sunt comune celor trei ESA, întrucât acestea fac obiectul acelorași norme. Modificările aduse competențelor ESA vizează în principal sectoare specifice, în cazul ESMA, respectiv controlul convergenței în materie de supraveghere, în cazul tuturor ESA.

Opțiunile evaluate au fost următoarele:

În ceea ce privește guvernanța: (a) nicio măsură de politică; nu este avută în vedere nicio modificare a actualei structuri de guvernanță; (b) efectuarea unor modificări punctuale ale modelului actual de guvernanță, cum ar fi diferențierea competențelor decizionale în funcție de natura lor, îmbunătățirea procedurii de selecție a președintelui și (c) includerea în consiliul supraveghetorilor a unor membri independenți permanenți (fără drept de vot).

În ceea ce privește competențele: (a) nicio măsură de politică; competențele actuale în ceea ce privește sarcinile legate de convergența în materie de reglementare și supraveghere, precum și responsabilitățile de supraveghere directă ale ESMA rămân neschimbate; (b) o opțiune care vizează clarificarea anumitor competențe existente și consolidarea controlului; (c) o opțiune care vizează clarificarea anumitor competențe existente și acordarea unor competențe suplimentare de supraveghere directă pentru ESMA în domenii precis definite și (d) centralizarea supravegherii serviciilor financiare, bancare și de asigurări ale celor trei ESA.

În ceea ce privește finanțarea: (a) nicio măsură de politică[17]; (b) fonduri publice ajustate pentru a lua în considerare dimensiunea sectorului financiar național dintr-un anumit stat membru; (c) finanțare mixtă public-privată în cadrul căreia contribuțiile din partea sectoarelor private naționale să înlocuiască contribuțiile din partea autorităților competente naționale și (d) un sistem de finanțare acordată integral de sectorul privat.

Opțiunile de mai sus au fost comparate în funcție de diferite criterii[18] pentru a identifica opțiunile care abordează cel mai bine deficiențele identificate în definirea problemei din cadrul evaluării impactului și în evaluare.

În urma analizei reiese că:

- opțiunea preferată în ceea ce privește guvernanța presupune includerea în procesul decizional, pe lângă autoritățile naționale competente, a unor membri independenți cu drept de vot, introduce o nouă procedură de numire și un nou rol pentru președinte și înlocuiește consiliul de administrație cu un comitet executiv independent compus din membri cu normă întreagă numiți extern;
- opțiunea preferată în ceea ce privește competențele clarifică anumite competențe, cum ar fi acordarea unui rol oficial al ESA în monitorizarea continuă a procesului de echivalență, îmbunătățirea capacității ESA de a asigura aplicarea corectă a dreptului Uniunii, și transferă competențe de supraveghere către ESA în domenii precis definite, cu o relevanță legată în special de țările terțe sau cu relevanță transfrontalieră;
- opțiunea preferată în ceea ce privește finanțarea menține contribuția anuală actuală a UE la bugetul ESA, dar înlocuiește finanțarea reziduală de la autoritățile competente naționale cu finanțare din partea sectorului privat.

Opțiunile preferate identificate au fost cele care asigură cel mai bine capacitatea ESA de a face față volumului de muncă din ce în ce mai mare și de a anticipa modificările aduse cadrului de supraveghere care decurg din legislația sectorială. În plus, opțiunile preferate s-au axat în principal pe modificări precis orientate aduse sistemului actual, mai degrabă decât pe o revizuire completă. Acest lucru coincide cu concluzia evaluării, conform căreia cadrul ESA a funcționat relativ bine ținând cont de provocările majore cu care s-au confruntat acestea și de mijloacele disponibile pentru a-și îndeplini mandatele.

De asemenea, evaluarea impactului a analizat impactul cumulativ al opțiunilor preferate, atât în termeni calitativi, cât și cantitativi. Analiza a arătat că, prin aplicarea opțiunilor preferate,

[17] Supravegherea directă (în cazul ESMA) ar fi rămas finanțată integral de sector.

[18] Cum ar fi sustenabilitatea, proporționalitatea și caracterul suficient al finanțării, asigurarea de stimulente corespunzătoare în vederea exercitării efective a competențelor lor și a urmăririi interesului UE, în cazul guvernanței, și asigurarea unei supravegheri eficiente și eficace în ceea ce privește activitățile și entitățile transfrontaliere, în cazul competențelor.

ESA vor fi mai în măsură să își îndeplinească mandatele actuale și să asigure o mai mare convergență în materie de supraveghere, în plus față de pregătirea produselor de reglementare.

Mai exact, există trei motive pentru o mai bună performanță preconizată a ESA: în primul rând, structura stimulentelor din cadrul de guvernanță a ESA va fi îmbunătățită prin echilibrarea stimulentelor de a proteja interesele naționale în cadrul procesului decizional, astfel încât competențele de promovare a convergenței în materie de reglementare și supraveghere, în special, să poată fi utilizate în mod mai eficace. În al doilea rând, decizia de a reduce dependența de finanțarea publică din partea autorităților naționale competente, care ar urma să fie completată cu fonduri din partea sectorului privat, poate asigura un nivel corespunzător al resurselor de care dispun ESA pentru a-și îndeplini sarcinile existente și a se adapta mai bine la schimbările viitoare. În sfârșit, modificările precis orientate aduse anumitor părți ale competențelor ESA pot asigura faptul că acestea își pot îndeplini sarcinile în mod eficient și eficace, având în vedere experiența dobândită în cursul celor șase ani ai existenței lor, precum și evoluțiile diferitelor piețe financiare și ale legislației de la nivelul UE. Aceste modificări precis orientate sunt, de asemenea, conforme cu opinia părților interesate conform căreia se impune accentuarea rolului de coordonare al ESA și optimizarea utilizării competențelor existente ale acestora.

În ceea ce privește impactul net din punct de vedere al costurilor suportate de diversele părți interesate și cu excepția acordării de competențe directe pentru ESMA, se așteaptă ca opțiunile preferate să aibă un impact limitat asupra sectorului privat, întrucât contribuția acestora la autoritățile naționale cu finanțare privată ar urma să scadă, întrucât autoritățile competente naționale nu vor mai avea obligația de a contribui la bugetul anual al ESA. Impactul net asupra bugetului UE va fi neutru — deși prefinanțarea din bugetul UE va fi necesară în primii ani de după adoptarea propunerii, sumele prefinanțate vor fi restituite bugetului UE după intrarea în vigoare a noilor mecanisme de finanțare. În plus, impactul net asupra autorităților competente naționale va fi, de asemenea, neutru, deoarece, pe de o parte, autoritățile competente naționale ar înceta să contribuie la finanțarea ESA și, pe de altă parte, nevoile lor în materie de venituri pentru a acoperi aceste cheltuieli ar trebui să se reducă (în mod proporțional). Din punctul de vedere al costurilor, nu se așteaptă niciun impact asupra consumatorilor.

Evaluarea impactului a fost prezentată Comitetului de analiză a reglementării („RSB”) la 14 iunie 2017. RBS a emis un aviz negativ cu privire la evaluarea impactului și a făcut o serie de recomandări referitoare la îmbunătățiri. Documentul a fost revizuit în consecință și prezentat din nou la data de 19 iulie. La 27 iulie, RSB a emis un aviz favorabil cu rezerve și a enumerat o serie de considerații referitoare la îmbunătățiri de care s-a ținut seama în măsura posibilului. Principalele modificări introduse în evaluarea impactului pentru a ține cont de observațiile RSB au fost următoarele:

1. *Analiza provocărilor cu care se confruntă sistemele de supraveghere referitoare la evoluția probabilă a piețelor bancare, de asigurări și de valori mobiliare în următorii ani ar trebui să fie finalizată. Ar trebui să fie incluse diversele efecte ale retragerii Regatului Unit din UE asupra activităților principale ale ESA.*

Evaluarea impactului a fost revizuită pentru a explica mai clar faptul că această inițiativă de politică este în interesul pieței unice a UE și al integrării acesteia, dând curs angajamentului anunțat în raportul celor 5 președinți și angajamentului exprimat cel mai recent în documentul

de reflecție privind aprofundarea UEM[19], de a realiza progrese în direcția unei veritabile uniuni financiare, inclusiv a unei autorități unice de supraveghere a piețelor de capital. Provocările menționate în aceste documente pentru UEM, în general, și pentru piețele financiare, în special, oferă cadrul de referință pentru evaluarea impactului. Pe tot parcursul principalelor capitole din evaluarea impactului s-a pus un accent mai mare pe ieșirea Regatului Unit din UE și consecințele acesteia.

2. *Ar trebui să fie finalizată evaluarea costurilor și a deficitelor de finanțare ale ESA care decurg din scenariul de referință și din diferitele opțiuni.*

Au avut loc discuții suplimentare și o cuantificare suplimentară în ceea ce privește resursele necesare pentru ca ESA să își asume sarcini suplimentare (competențe directe și indirecte), impactul asupra resurselor rezultat în urma modificărilor în materie de guvernanță și impactul asupra resurselor rezultat în urma schimbărilor metodologiei de finanțare pentru supravegherea indirectă.

Costurile aferente supravegherii directe și indirecte și altor activități au fost diferențiate și au fost furnizate mai multe explicații cu privire la entitățile care suportă costul opțiunilor preferate.

Discuția privind impactul net (din punctul de vedere al costurilor) al opțiunilor preferate a fost extinsă pentru a aborda mai bine problema deficitelor de finanțare și impactul costurilor de supraveghere globale asupra sectorului.

În special:

1. Tabelul de prezentare a costurilor a fost actualizat în conformitate cu fișa financiară legislativă. S-a introdus acum o estimare foarte detaliată a costurilor și a impactului ambelor modificări ale actualului cadru al ESA și ale noilor competențe directe.
2. Secțiunea în care sunt comparate opțiunile în ceea ce privește finanțarea a fost complet reformulată, astfel cum s-a solicitat, pentru a reflecta toate costurile și beneficiile opțiunii 3 comparativ cu scenariul de bază și, în special, cu opțiunea 2.
3. Secțiunea privind mecanismul de colectare a fost complet reformulată pentru a respecta standardele în materie de evaluare a impactului și a fost adăugată la textul principal, întrucât face parte din propunerea legislativă.

În ceea ce privește impactul net asupra sectoarelor individuale, acesta nu a putut fi evaluat în mod exhaustiv în această etapă, întrucât depinde de modelul utilizat pentru finanțarea autorităților competente naționale în fiecare stat membru. De exemplu, în cazul în care participanții la piață dintr-un anumit stat membru nu plătesc, în prezent, pentru supravegherea lor (de exemplu, în cazul autorităților competente naționale finanțate exclusiv din fonduri publice), prin definiție, metodologia de alocare a opțiunii preferate ar duce la creșterea costurilor pentru acești participanți pe piață, în beneficiul contribuabililor și al bugetelor naționale din statele membre respective. În același timp, în cazul în care participanții la piață plătesc deja pentru ESA prin intermediul contribuțiilor la bugetele autorităților lor competente naționale, impactul net (costul marginal/beneficiu) ar depinde de diversele metodologii utilizate de autoritățile competente naționale pentru a percepe taxe de la entități individuale, precum și de ponderile pe care le aplică entităților pentru finanțarea ESA. În acest caz, pentru a obține o estimare fiabilă și exactă a raportului cost marginal/beneficiu în întreaga UE, este

[19] Document de reflecție privind aprofundarea uniunii economice și monetare, COM(2017) 291 din 31 mai 2017.

nevoie de o analiză comparativă aprofundată, care ar necesita implicarea autorităților competente naționale care aplică metodologii proprii privind repartizarea taxelor. În orice caz însă, se poate susține în mod rezonabil că crearea unor condiții de concurență egale în cadrul pieței unice, cu un mecanism uniform de stabilire a taxelor pentru entitățile financiare ar fi, în ultimă instanță, în beneficiul tuturor participanților la piață. În plus, ar trebui menționat faptul că sumele necesare pentru finanțarea ESA nu ar trebui, în principiu, să reprezinte o amenințare pentru modelele operaționale ale entităților individuale.

3. *Comparația dintre opțiuni ar trebui să fie îmbunătățită și alegerea opțiunii preferate ar trebui să fie mai bine susținută de elementele de probă și analizele disponibile.*

Pe cât posibil, au fost furnizate descrieri mai detaliate și completări ale descrierii și analizei opțiunilor, în special în părțile privind competențele și finanțarea, dar și în partea referitoare la guvernanță.

Discuția cu privire la competențe este susținută de informații și argumente suplimentare în anexa la evaluarea impactului. Eventualele lacune în ceea ce privește dovezile care să susțină opțiunea preferată în cadrul secțiunii privind competențele se explică prin faptul că orientarea de politică a fost motivată, în unele cazuri, de o decizie politică.

Discuția privind opțiunile din secțiunea privind guvernanța a fost explicată pe larg și justificată prin exemple și dovezi empirice, precum și prin rezultatele evaluărilor efectuate atât de către Parlamentul European, cât și de către Comisie. Natura problemei definite în materie de guvernanță face foarte dificilă obținerea de date concrete verificabile.

În ceea ce privește finanțarea, de exemplu, partea referitoare la opțiunea preferată 3 din cadrul secțiunii privind finanțarea a fost îmbunătățită prin adăugarea de elemente de evaluare suplimentare și printr-o mai bună clarificare a argumentației existente.

4. *Evaluarea ar trebui să se bazeze mai mult pe date concrete și să fie mai bine fundamentată.*

Evaluarea a fost revizuită pentru a face mai bine distincția între activitatea de evaluare și argumentație desfășurată de experți și opiniile rezultate în urma consultării părților interesate. Au fost adăugate mai multe discuții și, în măsura posibilului, au fost incluse mai multe dovezi pentru a îmbunătăți evaluarea. Există anumite limitări în ceea ce privește tipul de dovezi utilizate; unele părți din evaluare se bazează în mare măsură pe dovezi empirice și pe experiența părților interesate în raport cu ESA. Pentru a compensa acest lucru, au fost furnizate numeroase exemple din diferite surse de informații (a se vedea, de exemplu, secțiunea privind guvernanța). Alte părți, cum ar fi cea privind finanțarea, se bazează pe mai multe surse de referință și pe argumente mai bine fundamentate.

Evaluarea este, de asemenea, un exercițiu retrospectiv, care compară evoluțiile din ultimii ani cu scenariul de bază, în care nu există ESA. Prin urmare, prin însăși natura sa, evaluarea se concentrează mai puțin asupra necesității ca ESMA să dispună de competențe suplimentare în materie de supraveghere directă.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Prezenta propunere nu este legată de REFIT sau de un exercițiu de simplificare. Scopul propunerii este de a îmbunătăți cadrul ESA și de a consolida mecanismele de supraveghere existente. Modificările propuse în ceea ce privește competențele, cadrul de guvernanță și sistemul de finanțare ale ESA ar trebui să sporească eficacitatea și eficiența supravegherii la nivelul UE. Un cadru ESA consolidat va îmbunătăți certitudinea juridică și economică, precum și stabilitatea financiară și limitarea riscurilor. Acest lucru este în concordanță cu Agenda Comisiei pentru o mai bună legiferare.

În măsura în care prezenta propunere duce la centralizarea la nivelul UE a unora dintre activitățile de supraveghere, prin intermediul ESMA, inițiativa elimină suprapunerea sarcinilor între autoritățile naționale. Acest lucru ar trebui să creeze economii de scară la nivelul UE și să reducă nevoia de resurse dedicate la nivel național. În ceea ce privește instituțiile financiare și participanții la piața financiară, aceștia ar trebui, în primul rând, să beneficieze de o reducere a sarcinii administrative prin introducerea unei autorități de supraveghere unice în anumite domenii.

- **Drepturile fundamentale**

Propunerea respectă drepturile fundamentale și principiile consacrate, în special de către Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, aceasta contribuie la realizarea obiectivului unui nivel înalt de protecție a mediului în conformitate cu principiul dezvoltării durabile enunțat în articolul 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene[20].

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Actuala finanțare a ESA se bazează pe o contribuție generală de la bugetul general al UE (40 %) și pe contribuții din partea autorităților competente naționale (60 %). În cazul ESMA, această repartizare este ușor diferită, întrucât entitățile care sunt supravegheate direct de ESMA (cum ar fi agențiile de rating de credit și registrele centrale de tranzacții) plătesc, de asemenea, taxe de supraveghere în beneficiul acestei autorități. Prezenta propunere va schimba structura de finanțare a ESA. Bugetul ESA ar urma să se bazeze pe trei surse de finanțare diferite:

- contribuții anuale plătite de instituțiile financiare care sunt supravegheate indirect de ESA;
- taxe de supraveghere plătite de entitățile care sunt supravegheate direct de ESA. Acest lucru prezintă relevanță în special în cazul ESMA, deoarece propunerea legislativă prevede transferul competențelor de supraveghere directă de la autoritățile naționale competente la ESMA (pentru anumite fonduri ale UE, anumiți furnizori de servicii de raportare a datelor, anumiți administratori de indici de referință și anumite prospecte);
- o contribuție de echilibrare din partea UE care nu ar urma să depășească 40 % din venitul total al fiecărei agenții. Cuantumul acestei contribuții de echilibrare va fi stabilit în prealabil în cadrul financiar multianual (CFM).

Cu toate acestea, noua sursă de venit pentru ESA (și anume, contribuțiile anuale plătite de instituțiile financiare supravegheate indirect) va necesita adoptarea de către Comisie a unui act delegat care să prevadă: (i) o repartizare a cuantumului total al contribuțiilor anuale între diferitele categorii de instituții financiare și (ii) criterii obiective care să permită calcularea fiecărei contribuții anuale individuale care urmează să fie plătită de fiecare instituție financiară. În timpul perioadei de tranziție (cu alte cuvinte, până la adoptarea actului delegat care urmează să stabilească anumiți parametri ai contribuțiilor anuale), va fi menținută structura actuală de finanțare, care se bazează pe contribuții din partea UE (40 %) și din partea autorităților naționale competente (60 %). Acest lucru va avea un impact asupra bugetului UE, precum și asupra bugetului diverselor autorități naționale competente.

[20] JO C 326, 26.10.2012, p. 391.

Modificările propuse în ceea ce privește structura de guvernanță, competențele de supraveghere indirectă, sistemul de finanțare și competențele de supraveghere directă ale ESA vor necesita resurse noi. ABE, EIOPA și ESMA vor avea nevoie de 29, 35 și, respectiv, 156 de angajați suplimentari cu normă întreagă în momentul în care diferitele dispoziții ale propunerii vor intra în vigoare. Ar trebui remarcat faptul că, în cazul ESMA, cea mai mare parte a acestor ENI suplimentare se referă la sarcini de supraveghere directă (97 din 156). ESA vor suporta, de asemenea, costuri IT suplimentare (estimate la 10,2 milioane EUR pentru perioada 2019-2020) și costuri de traducere (estimate la 1,8 milioane EUR pentru perioada 2019-2020).

Ar trebui remarcat faptul că toate solicitările bugetare din partea ESA vor continua să facă obiectul tuturor mecanismelor de audit și de asigurare a răspunderii prevăzute în regulamentele privind ESA, în ceea ce privește pregătirea, adoptarea și executarea bugetelor anuale ale autorităților. În plus, decizia anuală privind contribuția de echilibrare a UE pentru ESA și schemele de personal ale acestora (de exemplu, decizia privind efectivele de personal) ar fi în continuare autorizate de Parlamentul European și de Consiliu și ar face obiectul descărcării de gestiune din partea Parlamentului, la recomandarea Consiliului.

Impactul financiar și bugetar al prezentei propuneri este explicat în detaliu în fișa financiară legislativă anexată la prezenta propunere.

Ar trebui remarcat faptul că informațiile furnizate în fișa financiară legislativă nu aduc atingere propunerii de CFM post-2020, care urmează să fie prezentată până în luna mai 2018. Ar trebui menționat în acest context și faptul că, deși numărul de angajați necesar pentru supravegherea directă va evolua, în timp, în funcție de dezvoltarea numărului și dimensiunii participanților la piețele de capital care urmează să fie supravegheați, cheltuielile respective vor fi, în principiu, finanțate din taxe care trebuie colectate de la participanții la piață în cauză.

IMPACTUL FINANCIAR ȘI BUGETAR AL PREZENTEI PROPUNERI ESTE EXPLICAT ÎN DETALIU ÎN FIȘA FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ ANEXATĂ LA PREZENTA PROPUNERE.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

Punerea în aplicare a prezentului regulament va fi evaluată în două moduri: în cadrul revizuirilor periodice ale ESA care au loc la fiecare trei ani și în cadrul revizuirilor regulamentelor sectoriale care au loc, în cele mai multe cazuri, la doi sau trei ani de la data intrării în vigoare a acestora.

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

(1) Modificări ale regulamentelor privind ESA[21]

În conformitate cu considerentul 11 din Regulamentele privind ESA, acestea acționează pentru a îmbunătăți funcționarea pieței interne, în special prin garantarea unui nivel ridicat, efectiv și consecvent de reglementare și supraveghere.

[21] Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană); Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale); Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe).

În conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Regulamentele privind ESA, autoritățile acționează în limitele domeniului de aplicare al actelor menționate în regulamentele respective, și anume într-un cadru proporțional, stabilit și actualizat periodic de către legiuitorul Uniunii.

Modificările Regulamentelor de instituire a ABE, EIOPA și, respectiv, ESMA sunt tratate la articolele 1, 2 și, respectiv, 3 din propunerea de regulament.

(a) Competențe

Modificările evidențiate mai jos se referă la competențele generale ale ESA consolidate prin prezenta propunere. Noile competențe de supraveghere directă încredințate ESMA sunt abordate în secțiunile 2-5.

Noi domenii de activitate și de interes

Articolul 1 din Regulamentele privind ESA enumeră actele care intră în sfera de competență a ESA. Articolul 1 este redactat într-un mod care implică faptul că trebuie enumerate doar actele adoptate înainte de înființarea ESA și actele care nu prevăd sarcini pentru ESA. Toate actele adoptate ulterior Regulamentelor privind ESA, inclusiv modificările și actele întemeiate pe instrumente juridice care intră în sfera de competență a ESA, precum și actele care prevăd sarcini pentru ESA intră automat în domeniul de competență al ESA și nu este necesar să fie enumerate la articolul 1 pentru a intra în domeniul de competență al ESA.

Modificările propuse în ceea ce privește articolul 1 din fiecare dintre Regulamentele privind ESA sunt următoarele: se propune includerea în domeniul de aplicare al Regulamentului privind ABE a Directivei 2008/48 privind creditul de consum și a Directivei 2014/92 privind conturile de plăți, includerea în domeniul de aplicare al Regulamentului privind EIOPA a Directivei 2009/103 privind asigurarea de răspundere civilă auto, precum și includerea Directivei contabile 2013/34 în domeniul de aplicare al Regulamentului privind ESMA.

Modificările articolului 4 din Regulamentul privind ABE completează lista definițiilor care trebuie să fie utilizate în scopul punerii în aplicare a regulamentelor. Mai precis, se modifică definiția „instituției financiare” pentru a se asigura că toate entitățile care fac obiectul legislației sectoriale relevante intră în sfera de competență a ABE. Prin noua definiție propusă a conceptului de „autorități competente” se asigură că sunt acoperite toate autoritățile de supraveghere și alte autorități relevante, chiar dacă nu sunt definite ca „autorități competente” în legislația aplicabilă.

Se propune modificarea articolului 8 din Regulamentul privind EIOPA și din Regulamentul privind ESMA pentru a include sarcina de a elabora și actualiza un manual privind supravegherea instituțiilor financiare din Uniune în ansamblul său. Se aliniază astfel cele două regulamente menționate cu Regulamentul privind ABE. În plus, se propune ca ABE să aibă sarcina de a elabora și actualiza un manual privind rezoluția instituțiilor financiare din Uniune în ansamblul său.

Modificările articolelor 8 și 9 din Regulamentele privind ESA prevăd ca acestea să contribuie la consolidarea protecției consumatorilor. Toate cele trei ESA vor avea, de asemenea, obligația de a ține cont de inovațiile tehnologice și de factori de mediu, sociali și de guvernanță pe parcursul îndeplinirii sarcinilor lor. În cazul EIOPA și ESMA s-a specificat, în plus, faptul că atunci când acestea își îndeplinesc sarcinile, ar trebui să se aplice principiile unei mai bune legiferări. Se asigură astfel alinierea regulamentelor respective cu dispozițiile din Regulamentul privind ABE. În sfârșit, a fost adăugată precizarea că sarcinile ar trebui să includă realizarea de evaluări tematice aprofundate ale comportamentului pe piață, conceperea unei înțelegeri comune a practicilor de piață, identificarea problemelor potențiale și analizarea

impactului acestora, precum și elaborarea unor indicatori privind riscul de retail, care să permită identificarea la timp a cauzelor potențiale ale prejudiciilor aduse consumatorilor.

Inovarea tehnologică

Articolul 8 alineatul (1a) prevede în mod explicit obligația ESA ca, atunci când își îndeplinesc sarcinile în temeiul Regulamentelor privind ESA, să țină cont de inovațiile tehnologice la îndeplinirea sarcinilor lor în conformitate cu prezentul regulament. Inovarea tehnologică contribuie la un acces mai bun și la desfășurarea activităților cu mai multă ușurință. Aceasta reduce costurile operaționale și barierele la intrare, deci ar trebui să fie sprijinită de către ESA. Valorificarea potențialului inovării tehnologice presupune, de asemenea, ca integritatea să fie asigurată în ceea ce privește utilizarea datelor, funcționarea echitabilă și ordonată a piețelor, evitarea utilizării sistemului financiar în scopuri ilicite și securitatea cibernetică.

În plus, modificările aduse articolului 29 din Regulamentele privind ESA consolidează rolul de coordonare al ESA în ceea ce privește intrarea pe piață a întreprinderilor și serviciilor inovatoare, în special prin schimbul de informații între autoritățile de supraveghere naționale și ESA.

Factorii de mediu, sociali și de guvernanță

Toate cele trei ESA vor avea obligația de a ține cont de riscurile legate de factorii de mediu, sociali și de guvernanță pe parcursul îndeplinirii sarcinilor lor. Acest lucru va permite, de asemenea, autorităților europene de supraveghere să monitorizeze modul în care instituțiile financiare identifică, raportează și abordează riscurile pe care le pot prezenta factorii de mediu, sociali și de guvernanță la adresa stabilității financiare, garantând astfel că activitățile de pe piețele financiare respectă într-o măsură mai mare obiective sustenabile.

ESA pot, de asemenea, să furnizeze orientări cu privire la modul în care unele considerente legate de sustenabilitate pot fi efectiv integrate în legislația relevantă a UE în domeniul financiar și să promoveze punerea în aplicare coerentă a acestor dispoziții după adoptare.

Ghiduri și recomandări

În timp ce competența de a elabora ghiduri și recomandări s-a dovedit a fi un instrument important și eficient pentru convergența în materie de supraveghere, părțile interesate au subliniat necesitatea de a menține sfera de competență a ESA și de a asigura o evaluare completă a costurilor și a beneficiilor la elaborarea unor astfel de instrumente. Conform modificărilor aduse articolului 16 din Regulamentele privind ESA, efectuarea de analize cost-beneficiu trebuie să fie considerată o regulă. Modificările vizează, de asemenea, să se asigure că, în cazul în care majoritatea membrilor grupurilor părților interesate relevante ale ESA consideră că ESA și-au depășit competențele cu ocazia emiterii de ghiduri sau recomandări, aceștia emit un aviz adresat Comisiei. Într-un astfel de caz, Comisia evaluează sfera de aplicare a ghidurilor și poate solicita ESA relevante să retragă ghidurile în cauză.

În plus, modificările de la articolele menționate prevăd posibilitatea ca ghidurile ESA să vizeze autorități care nu corespund definiției autorităților competente din Regulamentele privind ESA, dar care sunt împuternicite să asigure punerea în aplicare a legislației care face obiectul mandatului ESA, cu scopul de a institui practici coerente, eficiente și eficace în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară (SESF).

Încălcarea dreptului Uniunii

De asemenea, Comisia propune o serie de modificări ale articolului 17 din Regulamentele privind ESA în legătură cu cazurile de nerespectare a dreptului Uniunii. Pentru ca ESA să aibă competența efectivă de a urmări cazurile de încălcare a legislației, s-a dovedit esențial ca ESA să aibă acces la toate informațiile relevante. Modificările garantează că, în contextul investigațiilor privind cazurile de încălcare a dreptului UE, ESA vor avea competența de a adresa în mod direct o solicitare de informații, întemeiată și motivată corespunzător, altor autorități competente sau instituții financiare relevante/participanți la piețele financiare relevanți. În cazul în care ESA decid să solicite informații direct de la instituția financiară relevantă/participantul la piețele financiare relevant, autoritatea națională competentă trebuie să fie informată și să ofere asistență ESA la colectarea informațiilor solicitate. În plus, ar trebui subliniat faptul că pentru cazurile de încălcare a legislației (a se vedea mai jos), va fi responsabil comitetul executiv, ceea ce va spori și mai mult eficacitatea acestui instrument.

Soluționarea dezacordurilor

Se propun modificări ale articolului 19 din Regulamentele privind ESA cu privire la soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente. Obiectivul este de a se asigura faptul că, în cazul în care există astfel de dezacorduri, ESA pot acționa și interveni în mod decisiv. Amendamentele clarifică faptul că soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente în contexte transfrontaliere poate fi declanșată și la inițiativa ESA în cazul în care, pe baza unor criterii obiective, se poate constata un dezacord între autoritățile competente. În acest din urmă caz, existența unui dezacord este prezumată dacă legislația aflată în domeniul de competență al ESA impune luarea unei decizii comune, însă în termenul prevăzut în legislația relevantă nu se ia nicio astfel de decizie. În acest context, modificările introduc și o obligație pentru autoritățile competente de a notifica ESA atunci când nu s-a ajuns la un acord. În plus, pentru soluționarea litigiilor (a se vedea mai jos), va fi responsabil comitetul executiv, ceea ce va spori eficacitatea acestui instrument.

Convergența și coordonarea practicilor de supraveghere

Modificările aduse articolului 29 din Regulamentele privind EIOPA și ESMA precizează că cele două ESA ar trebui să elaboreze și să actualizeze un manual de supraveghere, pentru a promova în continuare o cultură comună în materie de supraveghere pentru toate autoritățile de supraveghere. Această sarcină se bazează pe competențele existente ale ABE. În domeniul bancar, modificările precizează că ABE ar trebui să elaboreze un manual similar în domeniul rezoluției.

În temeiul articolului nou-propus 29a, ESA beneficiază de competențe de coordonare generală sporite, în scopul de a promova convergența activităților curente de supraveghere ale tuturor autorităților competente, într-o măsură mai mare și cu mai multă eficiență în întreaga UE. ESA vor avea obligația de a stabili priorități în materie de supraveghere la nivelul întregii UE, sub forma unui „Plan strategic de supraveghere” în raport cu care vor fi evaluate toate autoritățile competente. Autoritățile competente vor avea obligația de a elabora programe de lucru anuale în conformitate cu planul strategic. Acest lucru le va permite tuturor celor trei ESA să asigure convergența în ceea ce privește supravegherea prudențială a instituțiilor financiare care își desfășoară activitatea în principal în alte state membre decât cele în care sunt stabilite și supravegheate, ceea ce va fi deosebit de important pentru EIOPA.

De asemenea, prezenta propunere modifică actualul articol 30 din Regulamentele privind ESA în ceea ce privește evaluările *inter pares*. Pentru a spori valoarea adăugată a acestor evaluări și a se asigura imparțialitatea, evaluările nu vor mai fi „evaluări *inter pares*”, ci „evaluări independente” sub responsabilitatea noului comitet executiv. ESA vor elabora un

raport care să prezinte rezultatele evaluării, iar autoritățile competente vor trebui să depună toate eforturile pentru a respecta ghidurile și recomandările emise de ESA ca măsuri ulterioare evaluării *inter pares*.

Prezenta propunere conține un nou articol 31a, care urmărește să consolideze funcția de coordonare a ESA pentru a se asigura că autoritățile competente supraveghează efectiv mecanismele de externalizare, delegare și transfer al riscului din țările terțe. Practicile de supraveghere variază de la un stat membru la altul. ESA monitorizează aceste mecanisme atât ex ante, cât și pe bază continuă.

Rolul de coordonare al ESMA în cadrul investigațiilor cu privire la abuzul de piață

În cazul în care operatorii desfășoară activități care se încadrează în domeniul de competență al ESMA și au o dimensiune transfrontalieră pronunțată, este posibil ca ESMA să fie autoritatea cea mai în măsură să inițieze și să coordoneze investigații. Articolul nou-propus 31b încredințează ESMA un rol de coordonare consolidat care îi permite să recomande autorităților competente să inițieze investigații și să faciliteze schimbul de informații relevante pentru investigațiile respective, în cazul în care ESMA are motive rezonabile să suspecteze că o anumită activitate cu efecte transfrontaliere semnificative amenință buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea financiară din Uniune. În acest scop, ESMA menține o unitate de stocare de date care să colecteze toate informațiile relevante de la autoritățile competente și să permită comunicarea informațiilor între acestea.

Simulările de criză

Modificările articolului 32 din Regulamentele privind ESA urmăresc două obiective. În primul rând, ele aliniază Regulamentele privind EIOPA și ESMA cu Regulamentul privind ABE în ceea ce privește simularea situațiilor de criză. În al doilea rând, pentru a se asigura transparența în legătură cu simulările de criză, prezenta propunere permite publicarea rezultatelor instituțiilor financiare individuale sau ale participanților la piețele financiare. Aceasta clarifică, de asemenea, faptul că obligațiile de păstrare a secretului profesional ale autorităților competente nu trebuie să le împiedice să transmită rezultatele simulărilor de criză către ESA în scopul publicării. Cea de a doua modificare se aplică în cazul tuturor celor trei ESA. În plus, pentru a contribui la luarea deciziilor cu privire la simulările de criză dintr-o perspectivă care să țină seama pe deplin de piața unică, se propune ca aceste decizii, inclusiv metodologiile și abordările privind comunicarea rezultatelor simulărilor de criză, să revină noului comitet executiv în cadrul tuturor celor trei ESA.

Echivalența țărilor terțe

Echivalența țărilor terțe constituie un instrument important pentru a permite integrarea cu piața internațională, asigurând în același timp supravegherea eficace (a se vedea documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind deciziile de echivalență în politica în domeniul serviciilor financiare[22]). Modificările articolului 33 din Regulamentele privind ESA confirmă faptul că ESA trebuie să acorde asistență Comisiei la pregătirea deciziilor de echivalență, atunci când Comisia le solicită acest lucru. După ce au fost adoptate, este important să se asigure că respectivele decizii sunt ajustate în funcție de noile evoluții. Prin urmare, modificările încredințează ESA și responsabilitatea de a monitoriza în permanență evoluțiile în materie de supraveghere și de reglementare, precum și practicile de asigurare a respectării normelor în țările terțe cu privire la care Comisia a adoptat o decizie de echivalență, precum și

[22] „Deciziile de echivalență ale UE în politica în domeniul serviciilor financiare: o evaluare”, SWD(2017) 102 final.

de a prezenta anual Comisiei un raport confidențial privind constatările lor. În acest scop, ESA elaborează, de asemenea, acorduri administrative cu țări terțe.

Colectarea informațiilor

Accesul la toate informațiile relevante reprezintă o cerință de bază pentru ca ESA să își desfășoare activitățile în mod eficace. În mod normal, informațiile sunt transmise de autoritățile naționale de supraveghere care sunt cele mai apropiate de piețele și instituțiile financiare, însă, ca o soluție de ultimă instanță, ESA pot adresa solicitări de informații direct unei instituții financiare sau unui participant la piață, de exemplu atunci când o autoritate națională competentă nu furnizează sau nu poate furniza respectivele informații în timp util. Este oportun să se asigure că ESA pot avea acces la toate informațiile de care au nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile. Prin urmare, prezenta propunere instituie un mecanism de consolidare a aplicării efective a dreptului ESA de a colecta informații (a se vedea noile articole 35-35h din Regulamentele privind ESA). ESA vor dispune de mijloacele necesare pentru a asigura conformitatea cu o cerere sau o decizie de a prezenta informații. Modificările încredințează ESA competența de a aplica amenzi și penalități cu titlu cominatoriu de natură administrativă, sub controlul Curții de Justiție și sub rezerva dreptul entității de a fi ascultată, atunci când o instituție financiară și/sau un participant la piața financiară nu furnizează informații adecvate.

Modele interne în sectorul asigurărilor

Articolul nou-propus 21a din Regulamentul privind EIOPA consolidează rolul EIOPA de a asigura convergența în materie de supraveghere în ceea ce privește modelele interne. Divergențele în materie de supraveghere și de aprobare a modelelor interne pot conduce la incoerențe și creează condiții de concurență inegale. EIOPA va avea posibilitatea de a obține în timp util toate informațiile relevante, la cerere, și va emite avize adresate autorităților competente relevante. În cazul existenței unor dezacorduri între autoritățile competente cu privire la modelele interne ale unui grup, EIOPA fi, de asemenea, în măsură să acorde asistență autorităților în vederea ajungerii la un acord în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul de înființare, fie din proprie inițiativă, fie la cererea uneia sau mai multor autorități competente sau, în anumite condiții, la cererea grupului în cauză.

Alte dispoziții

Modificările articolului 37 din Regulamentele privind ESA consolidează rolul consultativ al grupurilor părților interesate ale ESA, ale căror avize și recomandări sunt esențiale pentru activitatea de zi cu zi a ESA. În cazul în care membrii grupului părților interesate nu reușesc să ajungă la un aviz comun sau la o recomandare comună, membrii reprezentând un grup de părți interesate pot emite un aviz separat sau o recomandare separată.

Modificările articolului 39 din Regulamentul privind ESA precizează că deciziile adoptate de ESA, cu excepția deciziilor de investigare luate pentru nerespectarea obligației de a transmite informații adecvate în legătură cu o solicitare de informații, se publică împreună cu un rezumat al deciziei care prezintă motivele care au stat la baza adoptării acesteia.

(b) Guvernanța

Prezenta propunere prevede o structură de guvernanță mai eficace pentru ESA, prin introducerea unui comitet executiv independent cu normă întreagă, care va înlocui actualul Consiliu de administrație (articolele 45 și 47 din Regulamentele privind ESA) și prin adaptarea componenței consiliului supraveghetorilor (articolele 40 din Regulamentele privind ESA). Prezenta propunere clarifică competența comitetului executiv și a consiliului supraveghetorilor (articolele 43 și 47). În plus, vor fi consolidate statutul și competențele președintelui (articolul 48).

Comitetul executiv

Principala funcție a comitetului executiv va fi aceea de a pregăti deciziile care urmează să fie adoptate de consiliul supraveghetorilor. Ar trebui să se asigure astfel accelerarea și raționalizarea procesului decizional din cadrul consiliului supraveghetorilor, ceea ce va contribui, de asemenea, la o abordare mai orientată spre UE în procesul de luare a deciziilor. Pentru a reflecta situația specifică din sectorul bancar, în care o majoritate a statelor membre participă la uniunea bancară, există cerința explicită ca comitetul executiv al ABE să fie echilibrat și proporțional și să reflecte Uniunea în ansamblu.

Comitetul executiv va fi format din președinte și un anumit număr de membri cu normă întreagă. Acest număr va fi diferit în cazul ESMA, pe de o parte, și în cazul ABE și EIOPA, pe de altă parte, întrucât propunerea încredințează ESMA un număr de sarcini suplimentare, în diferite domenii, mult mai mare în comparație cu celelalte două ESA. Membrii cu normă întreagă vor fi numiți pe baza unui apel deschis pentru candidaturi organizat de Comisie. Comisia va alcătui lista scurtă a candidaților și o va transmite Parlamentului European spre aprobare. După aprobarea listei scurte, Consiliul va numi membrii cu normă întreagă printr-o decizie. Procedura de destituire din funcție o reflectă pe cea de numire, decizia finală fiind luată de Consiliu. Unul dintre membrii permanenți va prelua sarcinile actualului director executiv, a cărui funcție specifică va fi eliminată.

Comitetul executiv va păstra rolul consiliului de administrație în legătură cu pregătirea programelor de lucru și a bugetului ESA.

Comitetului executiv i se vor acorda competențe decizionale în mai multe domenii. De exemplu, față de autorități competente individuale în legătură cu anumite chestiuni fără caracter normativ, printre altele în legătură cu soluționarea litigiilor, încălcarea dreptului Uniunii și evaluările independente. Acest lucru ar trebui să asigure decizii eficace, imparțiale și orientate spre UE. Comitetul executiv va avea, de asemenea, sarcina de a stabili prioritățile în materie de supraveghere pentru autoritățile competente în cadrul unui nou „Plan strategic de supraveghere”. Acesta va verifica coerența programelor de lucru ale autorităților competente cu prioritățile UE și va evalua punerea lor în aplicare. În plus, comitetul executiv va avea sarcina de a monitoriza mecanismele de delegare, externalizare și transfer al riscului către țări din afara UE, pentru a se asigura că sunt abordate riscurile inerente. Acesta va lua decizii cu privire la simulările de criză și la abordările privind comunicarea rezultatelor acestora. În sfârșit, comitetul executiv va fi responsabil de luarea deciziilor legate de cererile de informații. Membrii comitetului executiv vor dispune de câte un vot fiecare, iar președintele de un vot decisiv. Versiunea propusă a articolului 47 stabilește sarcinile comitetului executiv.

Modificările înlocuiesc, de asemenea, trimiterile la consiliul de administrație cu trimiteri la comitetul executiv. În plus, funcția de director executiv va fi eliminată, responsabilitățile acestuia fiind preluate de către unul din membrii cu normă întreagă ai comitetului executiv.

Consiliul supraveghetorilor

Consiliul supraveghetorilor rămâne principalul organ al ESA responsabil cu orientarea generală și luarea deciziilor. Cu toate acestea, modificările propuse ale articolului 40 schimbă componența consiliului supraveghetorilor pentru a include membrii cu normă întreagă ai comitetului executiv, fără a avea însă drept de vot. Modificările asigură, de asemenea, prezența autorităților de protecție a consumatorilor atunci când este cazul.

Fiecare membru cu drept de vot al consiliului supraveghetorilor dispune de un singur vot. Întrucât deciziile privind anumite sarcini fără caracter normativ (soluționarea litigiilor,

încălcarea dreptului Uniunii și evaluările independente) vor fi luate de comitetul executiv, normele actuale privind procesul decizional se modifică.

În pofida faptului că, după ieșirea Regatului Unit din UE, numărul și ponderea statelor membre care nu participă la uniunea bancară vor scădea, iar alte state membre s-ar putea alătura uniunii bancare, se propune menținerea sistemului de vot cu dublă majoritate pentru măsurile și deciziile adoptate de consiliul supraveghetorilor din cadrul ABE, care a fost introdus în 2013 ca parte a pachetului „Uniunea bancară”, ca o măsură de garantare a faptului că deciziile ABE trebuie să reflecte situația specifică atât din statele membre participante la uniunea bancară, cât și din celelalte state membre. Consiliul supraveghetorilor va continua, prin urmare, să ia decizii cu o majoritate calificată a membrilor săi, care ar trebui să includă cel puțin o majoritate simplă a autorităților competente naționale care participă la uniunea bancară și o majoritate simplă a autorităților competente naționale care nu participă la uniunea bancară.

Cu toate acestea, sistemul actual îngreunează excesiv procesul decizional din cadrul ABE, întrucât nu pot fi luate decizii nici măcar în cazurile în care majoritatea statelor membre neparticipante nu consideră că votul este suficient de important pentru a fi prezente. Pentru a garanta că ABE poate continua să ia decizii în mod eficace, menținând totodată pe deplin garanțiile pentru statele membre neparticipante, atât timp cât acestea sunt prezente la vot, regulile actuale de vot ar trebui să fie modificate pentru a se asigura că voturile nu vor trebui să fie amânate în cazul unor absențe. În acest mod s-ar crea, de asemenea, stimulente clare pentru ca autoritățile naționale competente să fie prezente la reuniunile ABE și să asigure, astfel, o mai mare legitimitate a deciziilor luate în cadrul reuniunilor. Prin urmare, modificarea clarifică faptul că o decizie ar trebui să fie susținută de o majoritate simplă a autorităților naționale competente din statele membre neparticipante prezente la vot și a autorităților naționale competente din statele membre participante prezente la vot.

Repartizarea competențelor între consiliu și comitet

Modificările articolelor 43 și 47 din Regulamentele privind ESA clarifică principiul fundamental al repartizării competențelor între consiliul supraveghetorilor și comitetul executiv. Consiliul supraveghetorilor este responsabil cu toate deciziile menționate în regulament, cu excepția cazului în care se prevede contrariul (a se vedea mai sus în legătură cu comitetul executiv). În cazurile în care ESMA va exercita competențe legate de supravegherea directă, consiliul supraveghetorilor nu va putea să respingă o propunere de decizie din partea comitetului executiv decât cu o majoritate de două treimi. Într-un astfel de caz, propunerea trebuie să fie revizuită de comitetul executiv (modificările articolului 44 din Regulamentul privind ESMA).

Consiliul supraveghetorilor nu va mai putea exercita autoritatea disciplinară asupra președintelui, deoarece nu va avea competența de a-l numi pe acesta din urmă (a se vedea mai jos).

Modificările articolului 41 și noul articol 45b permit ca atât consiliul supraveghetorilor, cât și comitetul executiv să înființeze comitete interne pentru sarcini specifice. Posibilitatea de a înființa grupuri este eliminată.

Președintele

Președintele este un reprezentant-cheie al ESA. Statutul și competențele președintelui vor fi, prin urmare, consolidate în vederea creșterii autorității statutare a acestuia.

Modificările articolului 48 din Regulamentele privind ESA clarifică procedura de numire a președintelui. Acesta va fi numit pe baza unui apel deschis pentru candidaturi organizat de Comisie. Comisia va alcătui lista scurtă a candidaților și o va transmite Parlamentului

European spre aprobare. În urma aprobării listei scurte de către Parlamentul European, Consiliul va numi membrii cu normă întreagă printr-o decizie adoptată cu majoritate calificată. Procedura de destituire din funcție o reflectă pe cea de numire, decizia finală fiind luată de Consiliu. Acest lucru ar trebui să sporească legitimitatea și autoritatea președintelui. Președintele va primi, de asemenea, un vot decisiv în comitetul executiv.

Alte dispoziții

Sfera de acțiune a comitetului comun a fost extinsă pentru a include și aspecte legate de protecția consumatorilor și a investitorilor, prin intermediul modificărilor aduse articolului 54 din Regulamentele privind ESA.

(c) Dispoziții financiare

Pentru a se asigura că sistemul de finanțare al ESA este sustenabil și adecvat sarcinilor pe care le îndeplinesc acestea și pe care se preconizează că le vor îndeplini în viitor, precum și pentru a se asigura că sistemul de finanțare pune în legătură în mod proporțional taxele și contribuțiile la activitățile ESA, se propune revizuirea sistemului de finanțare actual. Sistemul propus păstrează elementul de finanțare publică acordată, în prezent, de UE și îl combină cu contribuții din partea sectoarelor naționale și a altor participanți la piață, înlocuind contribuțiile actuale din partea autorităților naționale competente. Temeiul juridic pentru înființarea ESA (articolul 114 din TFUE) permite modificarea sistemului de finanțare și colectarea de contribuții din partea sectorului.

Actuala repartizare fixă a contribuțiilor de la bugetul general al UE și din partea autorităților naționale competente (40 %/60 %) ar urma să fie eliminată.

În urma modificărilor, veniturile ESA vor proveni din trei surse principale:

Modificările articolului 62 definesc o contribuție de echilibrare din partea Uniunii. Contribuția anuală maximă a UE propusă, astfel cum a fost stabilită deja în contextul cadrului financiar multianual (CFM), va acoperi până la 40 % din bugetul anual al ESA. Constrângerile bugetului UE vor fi astfel respectate. Se va elimina, de asemenea, repartizarea fixă (40 %/60 %) aplicată în prezent, care poate limita capacitatea ESA de a-și spori celelalte surse de venituri. În acest sens, pentru pregătirea fiecărui CFM ulterior, ESA ar trebui să furnizeze Comisiei o proiecție pe termen mediu (pe cel puțin 5 ani) a nevoilor bugetare preconizate, conform metodologiilor pe care le aplică pentru a-și pregăti propunerile bugetare anuale.

În al doilea rând, a fost adăugată o nouă sursă de venituri din partea sectorului privat: contribuțiile anuale ale instituțiilor financiare. Această sursă de venituri va înlocui actualele contribuții obligatorii din partea autorităților naționale competente la bugetul ESA. Contribuțiile anuale vor fi plătite de instituțiile financiare care sunt supravegheate în mod indirect de ESA și care intră în domeniul de aplicare al articolului 1 alineatul (2) din regulamentele de înființare. În urma modificărilor, valoarea contribuțiilor anuale din partea instituțiilor financiare ar trebui să se bazeze pe volumul de muncă estimat pe care Autoritatea intenționează să îl depună pentru fiecare categorie de participanți la piață în temeiul regulamentelor de înființare și al legislației sectoriale. Modificările precizează că respectivele contribuții anuale vor fi colectate de către autoritățile naționale desemnate de statele membre. Modificările prevăd, de asemenea, adoptarea unui act delegat care va stabili modul în care cuantumul total al contribuțiilor anuale va fi repartizat între diferitele categorii de instituții financiare, pe baza activității ocazionate de fiecare categorie. Pentru fiecare categorie de instituții financiare, actul delegat va stabili, de asemenea, criterii adecvate și obiective pentru calcularea contribuției anuale care urmează să fie plătită. Aceste criterii ar trebui să se bazeze

pe dimensiunea instituțiilor financiare, pentru a reflecta importanța lor pe piață. În sfârșit, actul delegat va stabili praguri *de minimis*, până la care instituțiile financiare de dimensiuni mici nu plătesc contribuții financiare, sau va stabili contribuții minime.

În al treilea rând, cele trei regulamente mențin neschimbate actualele dispoziții care le permit celor trei ESA să perceapă taxe de la entitățile care fac obiectul supravegherii directe. Această dispoziție este, în prezent, deosebit de importantă pentru ESMA.

În cadrul acestui nou mecanism de finanțare, entitățile nu vor fi taxate de două ori pentru același serviciu. În timp ce entitățile care sunt supravegheate direct de ESA vor plăti taxele de supraveghere prevăzute de legislația sectorială, alte instituții financiare (supravegheate direct de autoritățile naționale competente și indirect de ESA) vor plăti o contribuție financiară.

Modificările prevăd, de asemenea, două surse complementare de venituri. Modificările introduc posibilitatea de a primi contribuții financiare voluntare din partea statelor membre și a observatorilor, cu condiția ca acestea să nu compromită independența și imparțialitatea ESA. De exemplu, aceste contribuții voluntare pot finanța delegarea de sarcini și responsabilități ale autorităților naționale competente către ESA. De asemenea, modificările introduc posibilitatea ca ESA să colecteze taxe pentru publicații, activități de formare și orice alt serviciu solicitat de autoritățile naționale competente.

(d) Dispoziții generale

Modificările articolului 70 din Regulamentele privind ESA extind obligația de a păstra secretul profesional și la persoanele care nu sunt membri ai personalului autorităților (de exemplu, persoanele care furnizează orice tip de servicii, în mod direct sau indirect, permanent sau ocazional, legate de atribuțiile autorității, inclusiv funcționarii și alte persoane autorizate de către comitetul executiv și de către consiliul supraveghetorilor sau numite de către autoritățile competente în acest scop). Aceleași cerințe de păstrare a secretului profesional li se aplică și observatorilor care participă la reuniunile comitetului executiv și ale consiliului supraveghetorilor și care participă la activitățile Autorității. Această modificare ar trebui să asigure faptul că persoanele cărora nu li se aplică, în prezent, obligațiile de păstrare a secretului profesional prevăzute la articolul 70 din Regulamentele privind ESA și care participă la reuniunile comitetului executiv sau consiliului supraveghetorilor, grupurilor de lucru, subcomitetelor, grupurilor și rețelelor de experți fac obiectul normelor privind secretul profesional și confidențialitatea.

Regulamentele (CE) nr. 1093/2010, nr. 1094/2010 și nr. 1095/2010, precum și legislația sectorială privind serviciile financiare impun ESA să încheie acorduri administrative eficace, care implică schimbul de informații cu autoritățile de supraveghere din țări terțe. Cooperarea și schimbul de informații eficace ar trebui să devină cu atât mai necesare atunci când, în temeiul prezentului regulament de modificare, unele dintre ESA își vor asuma responsabilități suplimentare, mai ample, în ceea ce privește supravegherea entităților și a activităților din afara UE. În cazul în care, în acest context, ESA prelucrează date cu caracter personal, inclusiv prin transferul de astfel de date în afara Uniunii, acestea au obligația de a respecta cerințele Regulamentului (UE) nr. 2018/XXX (Regulamentul privind protecția datelor pentru instituțiile și organele UE). În absența unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție sau a unor garanții adecvate, prevăzute, de exemplu, în acorduri administrative în sensul articolului 49 alineatul (3) din Regulamentul privind protecția datelor pentru instituțiile și organele UE, ESA pot face schimb de date cu caracter personal cu autoritățile țărilor terțe în temeiul derogării de interes public și cu respectarea condițiilor pentru această derogare, astfel cum se prevede la articolul 51 alineatul (1) litera (d) din regulamentul menționat, care se

aplică în special în cazurile de schimb internațional de date între autoritățile de supraveghere financiară.

(2) Articolul 4, articolul 5 și, respectiv, articolul 7 reglementează modificările aduse Regulamentului (UE) nr. 345/2013 (EuVECA), Regulamentului (UE) nr. 346/2013 (EuSEF) și Regulamentului (UE) 2015/760 (ELTIF).

Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc[23] (EuVECA) și Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social[24] (EuSEF) au introdus structuri de fonduri specializate care să faciliteze, pentru participanții la piață, mobilizarea și investirea capitalului în întreprinderile mici și mijlocii („IMM-uri") și în întreprinderile sociale din întreaga Europă. Au fost prevăzute cerințe și condiții uniforme pentru administratorii de organisme de plasament colectiv care doresc să utilizeze denumirile „EuVECA" sau „EuSEF" în legătură cu distribuirea fondurilor cu capital de risc sau a fondurilor de antreprenoriat social eligibile. Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung[25] a introdus un alt vehicul de finanțare, „ELTIF", care vizează investițiile în economia reală, cum ar fi proiectele de infrastructură, cu un accent mai puternic asupra investițiilor pe termen mai lung. Regulamentul (UE) 2015/760 prevede cerințe uniforme pe care fondurile pe termen lung trebuie să le respecte pentru a fi autorizate ca ELTIF.

EuVECA, EuSEF și ELTIF sunt fonduri de investiții colective armonizate. Regulamentul (UE) nr. 345/2013, Regulamentul (UE) nr. 346/2013 și Regulamentul (UE) 2015/760 reglementează investițiile eligibile, societățile de portofoliu eligibile, normele de concentrare și investitorii eligibili. Aceste norme definesc, de asemenea, competențele de supraveghere, inclusiv cerințele privind înregistrarea, autorizarea, supravegherea continuă și retragerile de înregistrări și autorizații.

Principalele obiective ale Regulamentului (UE) nr. 345/2013, ale Regulamentului (UE) nr. 346/2013 și ale Regulamentului (UE) 2015/760 sunt stimularea creării de locuri de muncă și a creșterii economice, a finanțării IMM-urilor, a investițiilor sociale și pe termen lung, precum și promovarea unei culturi a investițiilor în UE. Cu toate acestea, în ciuda armonizării realizate de cele trei regulamente, continuă să existe divergențe în ceea ce privește utilizarea de către autoritățile naționale competente a puterii lor de apreciere și practicile administrative divergente ale acestora, precum și diferențe în materie de culturi de supraveghere și de performanță. Aceste divergențe constituie un obstacol în calea asigurării unor condiții de concurență egale între administratorii fondurilor cu capital de risc eligibile, ai fondurilor de antreprenoriat social eligibile și ai fondurilor de investiții pe termen lung din diferite state membre și sporesc, în același timp, costurile de tranzacție și operaționale ale respectivilor administratori. Numirea unei autorități de supraveghere unice la nivelul UE va veni în sprijinul obiectivelor urmărite de aceste regulamente, deoarece va facilita și mai mult integrarea, dezvoltarea și distribuirea structurilor de fonduri de acest tip la nivel transfrontalier.

---

[23] Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1).

[24] Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social (JO L 115, 25.4.2013, p. 18).

[25] Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98-121).

Prezenta propunere urmărește raționalizarea procesului administrativ care reglementează autorizarea/înregistrarea acestor fonduri care poartă eticheta UE în Uniune, precum și crearea unor condiții egale prin centralizarea supravegherii acestora, indiferent de locul în care este stabilit sau distribuit fondul. Aplicarea uniformă a normelor ar permite administratorilor să diminueze costurile de tranzacție și operaționale și să consolideze opțiunile aflate la dispoziția investitorilor.

ESMA îndeplinește funcții de autorizare/înregistrare și de supraveghere a acestor fonduri UE și a administratorilor acestora, sporind astfel eficiența acestor procese administrative. Administratorii acestor fonduri vor depune solicitările de autorizare/înregistrare la o singură autoritate competentă — ESMA — care va fi, de asemenea, responsabilă pentru asigurarea faptului că normele stabilite în regulamentele respective sunt aplicate în mod consecvent. Prin urmare, se introduc modificări precis orientate menite să transfere atribuțiile autorităților naționale competente către ESMA.

Aceste fonduri UE intră sub incidența regulamentelor direct aplicabile care oferă deja un set de norme pe care ESMA le va pune în aplicare.

În cazul fondurilor EuVECA și EuSEF care depășesc pragurile menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/61/UE privind AFIA și, prin urmare, sunt gestionate de administratori de fonduri de investiții alternative autorizați în conformitate cu directiva menționată, ESMA va fi, de asemenea, autoritatea competentă. ESMA se va asigura că administratorii în cauză respectă, pe lângă dispozițiile specifice sectorului de la articolele 2 alineatul (2) din Regulamentele EuVECA sau EuSEF, și legislația națională de punere în aplicare a Directivei privind AFIA din statul membru de stabilire a administratorilor. Această abordare are drept scop asigurarea coerenței în materie de supraveghere și reducerea sarcinii administrative care ar apărea în cazul în care entitățile menționate ar fi supravegheate simultan de către ESMA și autoritățile naționale competente cu privire la același fond.

Prezenta propunere stabilește, după caz, mai multe delegări de competențe care precizează cerințele în temeiul celor trei regulamente, astfel încât conținutul anumitor obligații juridice și marja de apreciere a ESMA să fie suficient de precise pentru a asigura nivelul de armonizare urmărit.

Regulamentul (UE) nr. 345/2013 și Regulamentul (UE) nr. 346/2013 au făcut obiectul unei revizuiri recente[26], care a vizat în special normele specifice fondurilor, modificările domeniului de aplicare sau investițiile eligibile. Aspectele legate de supraveghere nu au făcut obiectul acestei revizuiri. Propunerea de regulament de modificare a celor două regulamente a fost convenită de colegiuitori și aprobată de Parlamentul European[27]. Cu toate că adoptarea finală a respectivei propuneri de către Consiliu și publicarea acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene încă nu au avut loc, este oportun ca textele celor două regulamente, cu modificările aprobate de către colegiuitori, să fie utilizate ca punct de referință pentru prezenta propunere. În cazul în care cele două regulamente vor suferi modificări în cursul procesului de adoptare, care urmează să fie finalizat în decursul următoarelor zile, Comisia este pregătită să modifice prezenta propunere pentru a asigura alinierea acesteia la respectivele modificări.

---

[26] Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 345/2013 privind fondurile europene cu capital de risc și a Regulamentului (UE) nr. 346/2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social, COM/2016/0461 final.

[27] Regulamentul (UE) 2017/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 345/2013 privind fondurile europene cu capital de risc și a Regulamentului (UE) nr. 346/2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social, asupra căruia s-a ajuns la un acord provizoriu cu Parlamentul European, 27 iunie 2017, 2016/0221/COD.

În conformitate cu articolul 11, articolele 4-6 intră în vigoare la 36 de luni de la intrarea în vigoare a regulamentului, astfel încât să existe suficient timp pentru a elabora și adopta actele delegate și de punere în aplicare prevăzute în cadrul acestuia. De asemenea, propunerea stabilește măsuri tranzitorii pentru transferul de competențe și atribuții de la autoritățile naționale competente la ESMA.

(3) Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 600/2014 (MiFIR — furnizori de servicii de raportare a datelor)

Articolul 6 introduce următoarele modificări:

- adaugă autorizarea și supravegherea **furnizorilor de servicii de raportare a datelor** la domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 (MiFIR), împreună cu competențele de colectare directă a datelor în scopul raportării și al calculelor în materie de transparență;
- adaugă trei tipuri diferite de furnizori de servicii de raportare a datelor la definițiile din MiFIR;
- conferă ESMA competența de a solicita informațiile de care are nevoie pentru îndeplinirea sarcinilor sale de supraveghere;
- stabilește că ESMA este autoritatea de supraveghere a furnizorilor de servicii de raportare a datelor;
- definește prerogativele și competențele de care ar trebui să dispună ESMA în exercitarea rolului său de autoritate competentă;
- impune cerințe de raportare pentru Comisie cu privire la funcționarea sistemului centralizat de raportare;
- prevede transferul de competențe de la autoritățile naționale competente la ESMA.

Prezenta propunere clarifică, de asemenea, faptul că competențele de intervenție prevăzute în MiFIR acoperă și administratorii OPCVM-urilor[28] și ai fondurilor de investiții alternative (FIA)[29], în cazul în care activitatea respectivă este efectuată direct de către administratori.

Mai precis, articolul 40 din MiFIR acordă deja ESMA competențe de a interveni temporar, care îi permit, în anumite condiții, să interzică sau să restricționeze temporar în Uniune comercializarea, distribuția sau vânzarea anumitor instrumente financiare sau a unor instrumente financiare cu anumite caracteristici specificate ori un anumit tip de activitate sau de practică financiară. Aceste competențe de intervenție asupra produselor se aplică firmelor de investiții și instituțiilor de credit implicate în comercializarea, distribuția sau vânzarea instrumentelor financiare, inclusiv a unităților organismelor de plasament colectiv. Întrucât unitățile organismelor de plasament colectiv pot fi, de asemenea, comercializate, distribuite sau vândute direct de către societățile de administrare a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și societățile de investiții în OPCVM autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE și administratorii de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE, este necesar să se precizeze în mod explicit faptul

[28] Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM).

[29] Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010.

că toate competențele de intervenție asupra produselor prevăzute în MiFIR menționate anterior li se aplică și societăților de administrare a OPCVM-urilor și societăților de investiții în OPCVM, precum și AFIA, în anumite circumstanțe.

O propunere de directivă de modificare a Directivei 2014/65/UE (MiFID II) urmărește să elimine furnizorii de servicii de raportare a datelor din domeniul de aplicare a Directivei 2014/65/UE.

(4) Modificări ale Regulamentului (UE) 2016/1011 (indici de referință).

Articolul 8 din prezentul regulament modifică Regulamentul (UE) 2016/1011 (BMR). Alineatul (11) stabilește că ESMA este autoritatea competentă pentru administratorii **indicilor de referință** critici și ai tuturor indicilor de referință care sunt utilizați în Uniune, dar administrați în afara acesteia. Alineatele (4), (5), (12), (13), (14), (15), (16), (17) și (19) reprezintă ajustări tehnice care reflectă această desemnare, alineatul (4) stipulând faptul că indicii de referință care servesc drept referință pentru un volum de peste 500 de miliarde EUR sunt desemnați de Comisie ca fiind critici. Alineatul (18) definește prerogativele și competențele de care ar trebui să dispună ESMA în exercitarea rolului său de autoritate competentă.

Alineatul (10) stabilește că ESMA ar trebui să autorizeze administratorii indicilor de referință critici. Alineatul (16) desființează colegiile de supraveghere pentru indicii de referință critici, deoarece ESMA, în calitate de nouă autoritate de supraveghere pentru acești indici de referință, va avea o perspectivă la nivelul Uniunii în ceea ce privește evaluarea riscurilor etc.

Alineatele (8) și (9) stabilesc că ESMA este autoritatea competentă pentru recunoașterea și acceptarea aprobărilor administratorilor și, respectiv, ale indicilor de referință din țările terțe.

Alineatele (1), (2), (3) și (6) conferă Comisiei competența de a detalia anumite dispoziții din Regulamentul (UE) 2016/1011 pentru a se asigura că ESMA poate să aplice în mod direct dispozițiile respective.

În sfârșit, modificările articolului 30 din Regulamentul (UE) 2016/1011 asigură faptul că echivalența regimurilor țărilor terțe cu Regulamentul (UE) 2016/1011 este monitorizată în permanență. În vederea schimbului de informații și a cooperării adecvate în ceea ce privește supravegherea administratorilor de indici de referință din țări terțe, ESMA va trebui să încheie acorduri de cooperare cu autorități de supraveghere din țări terțe. Cu toate acestea, în cazul în care o țară terță este inclusă pe lista jurisdicțiilor care sunt declarate ca având deficiențe strategice la nivelul regimurilor lor naționale privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, care prezintă pericole semnificative pentru sistemul financiar al Uniunii, ESMA nu va fi autorizată să încheie un astfel de acord de cooperare cu autoritățile de supraveghere din țara terță respectivă.

(5) Modificări ale Regulamentului (UE) 2017/1129 (prospecte)

Articolul 9 din prezentul regulament modifică Regulamentul (UE) 2017/1129, transferând către ESMA supravegherea anumitor tipuri de **prospecte.**

Principala modificare figurează la alineatul (10), care conferă ESMA rolul de „autoritate competentă din statul membru de origine” pentru patru categorii de prospecte. În cazul acestor prospecte, sarcinile de verificare și de aprobare, precum și de prelucrare a notificărilor legate de pașapoarte sunt conferite ESMA. Se stabilește o „regulă de lectură” în vederea aplicării dispozițiilor din Regulamentul privind prospectele în situațiile în care ESMA își asumă supravegherea directă. Alineatul (1) introduce o serie de definiții în ceea ce privește emitenții specializați. De asemenea, alineatul (4) transferă către ESMA competența de a supraveghea,

în locul autorităților competente din statele membre gazdă, comunicările cu caracter publicitar referitoare la prospectele supuse aprobării sale. În timp ce exercitarea efectivă de către ESMA a controlului conformității respectivelor comunicări cu caracter publicitar rămâne facultativă, aceasta devine obligatorie în cazul în care o autoritate competentă solicită în mod oficial ESMA să facă uz de o astfel de competență de control în cazul în care prospectele aprobate de ESMA sunt utilizate pentru o ofertă sau pentru o admitere la tranzacționare în jurisdicția sa.

Alineatele (2), (3), (4), (6), (8), (11) și (12) introduc clarificări de redactare pentru a ține seama de noul rol al ESMA, în situațiile în care „regula de lectură” de la alineatul (10) ar putea fi insuficientă pentru a asigura claritatea juridică (regimul lingvistic, acordurile de cooperare, notificările).

Alineatul (7) clarifică și consolidează funcționarea regimului de echivalență pentru prospectele elaborate în conformitate cu normele naționale ale unei țări terțe. În cazul în care astfel de norme sunt declarate echivalente de către Comisie printr-o decizie de punere în aplicare, un prospect dintr-o țară terță care este deja aprobat de autoritatea de supraveghere din țara terță va fi depus numai la ESMA, iar ESMA va trimite un certificat de depunere [în loc de un certificat de aprobare, în conformitate cu alineatul (5) litera (b)] autorității competente din fiecare stat membru gazdă în care este notificat un astfel de prospect „echivalent” dintr-o țară terță. În scopul supravegherii prospectelor emitenților din țări terțe, ESMA va trebui să încheie acorduri de cooperare cu autoritățile de supraveghere din țări terțe. Cu toate acestea, în cazul în care o țară terță este inclusă pe lista jurisdicțiilor care sunt declarate ca având deficiențe strategice la nivelul regimurilor lor naționale privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, care prezintă pericole semnificative pentru sistemul financiar al Uniunii, ESMA nu va fi autorizată să încheie un astfel de acord de cooperare cu autoritățile de supraveghere din țara terță respectivă [în conformitate cu alineatul (9) litera (a)]. Alineatul (5) litera (a) corectează o omisiune de la articolul 25 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1129, clarificând faptul că autoritățile competente trebuie să comunice ESMA prin mijloace electronice toate condițiile finale ale prospectelor de bază după depunerea condițiilor finale respective, chiar și în cazul în care prospectul de bază în cauză nu este folosit în niciun stat membru gazdă pe baza mecanismului privind pașaportul, în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 2003/71/CE.

Alineatul (13) corectează o eroare în Regulamentul (UE) 2017/1129 prin alinierea datei până la care statele membre trebuie să notifice normele lor de sancționare Comisiei și ESMA, la data, prevăzută la articolul 49 alineatul (3) din regulament, până la care aceștia sunt obligați să se conformeze capitolului VIII din regulament.

Alineatul (14) introduce un nou capitol care stipulează prerogativele și competențele ESMA care sunt necesare pentru supravegherea și asigurarea respectării dispozițiilor din Regulamentul privind prospectele, inclusiv competența de a impune amenzi și penalități cu titlu cominatoriu.

2017/0230 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), a Regulamentului (UE) nr. 1094/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), a Regulamentului (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), a Regulamentului (UE) nr. 345/2013 privind fondurile europene cu capital de risc, a Regulamentului (UE) nr. 346/2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social, a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare, a Regulamentului (UE) 2015/760 privind fondurile europene de investiții pe termen lung, a Regulamentului (UE) 2016/1011 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și a Regulamentului (UE) 2017/1129 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene[30],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[31],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară[32],

întrucât:

(1) Ca urmare a crizei financiare şi a recomandărilor unui grup de experţi la nivel înalt condus de Jacques de Larosière, Uniunea Europeană a înregistrat progrese importante în ceea ce privește crearea unor norme nu doar mai solide, dar și mai armonizate pentru piețele financiare, sub forma unui cadru unic de reglementare. Uniunea a instituit, de asemenea, Sistemul european de supraveghere financiară („SESF”), care se bazează pe un sistem cu doi piloni care îmbină supravegherea microprudențială, coordonată de autoritățile europene de supraveghere („ESA”), și supravegherea macroprudențială, prin înființarea Comitetului european pentru risc sistemic („CERS”). Cele trei ESA, şi anume Autoritatea Bancară Europeană („ABE”), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului

30 JO C […], […], p. […].
31 JO C […], […], p. […].
32 Poziția Parlamentului European din ... (JO...) și Decizia Consiliului din ....

European și al Consiliului[33], Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale („EIOPA”), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe („ESMA”), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului[34] (denumite în continuare, împreună, „regulamentele de înființare”), au devenit operaționale în ianuarie 2011. Obiectivul general al ESA este de a consolida în mod sustenabil stabilitatea și eficacitatea sistemului financiar în întreaga Uniune și de a spori protecția consumatorilor și a investitorilor.

(2) ESA au sprijinit în mod hotărâtor armonizarea normelor piețelor financiare din Uniune, oferind contribuții la elaborarea propunerilor de regulamente și directive inițiate de Comisie și adoptate de Consiliu și Parlament. De asemenea, ESA au pus la dispoziția Comisiei proiecte de norme tehnice detaliate, care au fost adoptate prin acte delegate și de punere în aplicare.

(3) ESA au contribuit, de asemenea, la convergența în domeniul supravegherii financiare și a practicilor în materie de supraveghere din Uniune, prin elaborarea de ghiduri destinate autorităților competente și prin coordonarea revizuirilor practicilor de supraveghere. Cu toate acestea, procesele decizionale prevăzute în regulamentele de înființare a ESA, precum și constrângerile în materie de resurse și natura instrumentelor aflate la dispoziția ESA le-au împiedicat să își atingă pe deplin obiectivele generale.

(4) După șapte ani de funcționare și în urma evaluărilor și a consultărilor publice desfășurate de Comisie, se pare că ESA sunt din ce în ce mai limitate în ceea ce privește capacitatea lor de a-și îndeplini obiectivele privind integrarea în continuare a piețelor și serviciilor financiare și consolidarea protecției consumatorilor, în cadrul legislativ existent, atât în cadrul Uniunii, cât și între Uniune și țările terțe.

(5) Orice extindere a competențelor ESA care ar urma să fie acordată pentru a le permite acestora să îndeplinească obiectivele menționate ar necesita atât un cadru de guvernanță corespunzător, cât și suficientă finanțare. O simplă extindere a competențelor nu ar fi suficientă pentru atingerea obiectivelor ESA dacă acestea nu dispun și de fonduri suficiente sau nu sunt guvernate în mod eficace și eficient.

(6) În Comunicarea Comisiei din 8 iunie 2017 referitoare la evaluarea la jumătatea perioadei a Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital s-a subliniat faptul că o aplicare mai eficace și mai consecventă a supravegherii piețelor și serviciilor financiare este esențială pentru a elimina arbitrajul de reglementare între statele membre atunci când își exercită sarcinile de supraveghere, pentru a accelera integrarea pieței și a crea oportunități pe piața unică pentru entitățile financiare și investitori.

---

[33] Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

[34] Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(7) Prin urmare, în vederea finalizării uniunii piețelor de capital este imperios necesar să se înregistreze progrese suplimentare în ceea ce privește integrarea în materie de supraveghere. La zece ani de la începutul crizei financiare și de la instituirea noului sistem de supraveghere financiară, serviciile financiare și uniunea piețelor de capital vor fi marcate tot mai mult de două evoluții majore: finanțarea sustenabilă și inovarea tehnologică. Ambele au potențialul de a transforma serviciile financiare, iar sistemul nostru de supraveghere financiară ar trebui să fie adaptat la acestea.

(8) Prin urmare, este esențial ca sistemul financiar să își îndeplinească pe deplin rolul în abordarea provocărilor critice legate de sustenabilitate. Acest lucru va necesita o reorganizare profundă a sistemului financiar, la care ESA ar trebui să aducă o contribuție activă, începând cu reforme menite să creeze cadrul adecvat de reglementare și de supraveghere pentru a mobiliza și a orienta fluxurile de capital private către investiții sustenabile.

(9) ESA ar trebui să joace un rol important în identificarea și raportarea riscurilor pe care le prezintă factorii de mediu, sociali și de guvernanță la adresa stabilității financiare, precum și în alinierea activității piețelor financiare la obiectivele de sustenabilitate. De asemenea, ESA ar trebui să furnizeze orientări cu privire la modul în care unele considerente legate de sustenabilitate pot fi efectiv integrate în legislația relevantă a UE în domeniul financiar și să promoveze punerea în aplicare coerentă a acestor dispoziții după adoptare.

(10) Inovarea tehnologică a avut un impact tot mai mare asupra sectorului financiar și, prin urmare, autoritățile competente au adoptat diverse inițiative pentru a aborda aceste evoluții tehnologice. Pentru a promova o mai bună convergență în materie de supraveghere și a permite schimbul celor mai bune practici între autoritățile relevante, pe de o parte, și între autoritățile relevante și instituțiile financiare sau participanții la piețele financiare, pe de altă parte, rolul ESA ar trebui consolidat în ceea ce privește funcția de control și de coordonare în materie de supraveghere.

(11) Progresele tehnologice înregistrate în domeniul piețelor financiare pot conduce la îmbunătățirea incluziunii financiare, la facilitarea accesului la finanțare, la îmbunătățirea integrității pieței și la sporirea eficienței operaționale, precum și la reducerea barierelor la intrarea pe aceste piețe. În măsura în care este relevantă pentru normele de fond aplicabile, formarea autorităților competente ar trebui să cuprindă și inovarea tehnologică. Acest lucru ar trebui să contribuie la evitarea unor situații în care statele membre adoptă abordări divergente în aceste chestiuni.

(12) O serie de autorități naționale nu sunt definite drept autorități competente în temeiul regulamentelor de înființare, dar sunt împuternicite să asigure punerea în aplicare a legislației Uniunii în domeniul serviciilor și piețelor financiare. Pentru a asigura practici de supraveghere coerente, eficiente și eficace în cadrul SESF, este necesar ca acestea să fie definite ca atare. Acest lucru ar permite, în primul rând, ESA să emită ghiduri și recomandări adresate autorităților naționale respective.

(13) Pentru a asigura garanții adecvate pentru interesele părților interesate atunci când ESA își exercită competența de a emite ghiduri sau recomandări, diferitele grupuri ale părților interesate ar trebui să aibă posibilitatea de a emite un aviz în cazul în care două treimi din membrii acestora consideră că ESA în cauză și-a depășit atribuțiile. În acest caz, Comisia ar trebui să aibă competența de a solicita ESA, în urma unei evaluări adecvate, să retragă respectivele ghiduri sau recomandări, după caz.

(14) În plus, în scopul procedurii prevăzute la articolul 17 din regulamentele de înființare și în interesul aplicării adecvate a dreptului Uniunii, este necesar să se faciliteze și să se accelereze accesul ESA la informații. Prin urmare, acestea ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita informații direct, prin intermediul unei cereri justificate și motivate corespunzător, de la toate autoritățile competente vizate, instituțiile financiare și participanții la piața financiară, chiar și în cazul în care aceste autorități, instituții sau participanți la piață nu au încălcat nicio dispoziție a dreptului Uniunii. ESA ar trebui să informeze autoritatea competentă vizată cu privire la astfel de cereri, iar autoritatea competentă ar trebui să acorde asistență ESA în vederea colectării informațiilor solicitate.

(15) Supravegherea armonizată a sectorului financiar necesită o abordare coerentă între autoritățile competente. În acest scop, activitățile autorităților competente ar trebui să fie supuse unor evaluări periodice și independente efectuate de ESA, cu sprijinul unui comitet de evaluare instituit de fiecare dintre acestea. De asemenea, ESA ar trebui să elaboreze un cadru metodologic pentru aceste evaluări. Evaluările independente ar trebui să se concentreze nu numai asupra convergenței practicilor în materie de supraveghere, ci și asupra capacității autorităților competente de a ajunge la rezultate de înaltă calitate în acest domeniu, precum și asupra independenței autorităților competente. Rezultatele acestor evaluări ar trebui publicate, pentru a încuraja respectarea normelor și a spori transparența, cu excepția cazului în care publicarea ar implica riscuri la adresa stabilității financiare.

(16) Supravegherea armonizată a sectorului financiar necesită, de asemenea, că orice dezacord între autoritățile competente din state membre diferite, în situații transfrontaliere, să fie soluționat în mod eficient. Normele existente pentru soluționarea unor astfel de dezacorduri nu sunt pe deplin satisfăcătoare. Prin urmare, acestea ar trebui să fie adaptate astfel încât să fie mai ușor de aplicat.

(17) Promovarea unei culturi a supravegherii la nivelul Uniunii face parte integrantă din activitatea ESA privind convergența practicilor de supraveghere. Cu toate acestea, ESA nu dispun de toate instrumentele necesare pentru a atinge acest obiectiv. Trebuie să li se confere ESA capacitatea de a stabili obiectivele și prioritățile generale în materie de supraveghere în cadrul unui plan strategic de supraveghere multianual, menit să sprijine autoritățile competente în ceea ce privește identificarea și prioritizarea celor mai importante domenii de preocupare pentru integritatea pieței și stabilitatea financiară la nivelul UE, inclusiv referitor la supravegherea prudențială a societăților implicate în activități transfrontaliere. Planul strategic de supraveghere ar trebui să se bazeze pe riscuri și să ia în considerare orientările generale economice și de reglementare pentru acțiunile de supraveghere, precum și tendințele microprudențiale relevante, riscurile potențiale și vulnerabilitățile identificate de ESA în evaluările realizate cu privire la autoritățile competente și în simulările de criză efectuate la nivelul întregii Uniuni. Ulterior, autoritățile competente ar trebui să elaboreze programe anuale de lucru pentru punerea în aplicare a Planului strategic de supraveghere, care să transforme prioritățile și obiectivele Uniunii în obiective operaționale pentru autoritățile respective. ESA ar trebui să dispună de competența de a evalua punerea în aplicare a programelor de lucru anuale în ceea ce privește supraveghere de zi cu zi, inclusiv de a evalua, pe bază de eșantioane, măsurile de supraveghere luate în cazuri individuale pentru a se asigura că ESA își pot atinge obiectivul de a armoniza practicile de supraveghere.

(18) Actualele practici de supraveghere având ca obiect externalizarea, delegarea și transferul riscurilor (activitățile de tip *back-to-back* sau *fronting*) de la o entitate care

dispune de licență către o altă entitate variază de la un stat membru la altul. Aceste abordări divergente în materie de reglementare prezintă un risc de arbitraj de reglementare între statele membre („uniformizare la un nivel inferior”). O supraveghere ineficientă a activităților externalizate, delegate sau transferate expune Uniunea la riscuri la adresa stabilității financiare. Aceste riscuri sunt deosebit de acute în ceea ce privește entitățile supravegheate care externalizează, deleagă sau transferă riscuri în țări terțe în care este posibil ca autoritățile de supraveghere să nu dispună de instrumentele necesare pentru a supraveghea în mod adecvat și eficace activitățile semnificative și funcțiile-cheie. ESA ar trebui să aibă un rol activ în promovarea convergenței în materie de supraveghere, prin asigurarea unei înțelegeri comune și a unor practici de supraveghere având ca obiect externalizarea, transferul riscului și delegarea activităților semnificative și a funcțiilor-cheie în țări terțe, în conformitate cu dreptul Uniunii și ținând cont de ghidurile, recomandările și avizele pe care le-ar putea adopta ESA. Prin urmare, ESA ar trebui să dispună de competențele necesare pentru a coordona în mod eficace acțiunile de supraveghere întreprinse de autoritățile naționale de supraveghere, atât la autorizarea sau înregistrarea unei întreprinderi, cât și în cadrul revizuirii continue a practicilor de supraveghere. În cadrul acestui rol de coordonare, ESA ar trebui să pună un accent deosebit pe situațiile care pot conduce la o eludare a normelor și să monitorizeze instituțiile financiare sau participanții la piața financiară care intenționează să utilizeze pe scară largă externalizarea, delegarea și transferul riscului în țări terțe, cu intenția de a beneficia de pașaportul UE în timp ce, în realitate, exercită activități sau funcții semnificative în afara Uniunii.

(19) Pentru menținerea stabilității financiare, este necesar ca deciziile de echivalență privind țările terțe care au fost adoptate de Comisie să fie monitorizate în permanență. Prin urmare, ESA ar trebui să verifice dacă sunt respectate în continuare criteriile pe baza cărora au fost luate deciziile în materie de echivalență privind țările terțe, precum și orice condiții stabilite în cadrul acestora. În plus, ESA ar trebui să monitorizeze atât evoluțiile în materie de reglementare și de supraveghere, cât și practicile de asigurare a respectării legislației din țările terțe respective. În acest context, ESA ar trebui, de asemenea, să încheie acorduri administrative cu autoritățile competente din țările terțe pentru a obține informații în scopuri de monitorizare și de coordonare a activităților de supraveghere. Acest regim de supraveghere consolidat va asigura că sistemul de echivalență privind țările terțe este mai transparent, mai previzibil pentru țările terțe în cauză și mai coerent în toate sectoarele.

(20) Colectarea de informații exacte și complete de către ESA este esențială pentru îndeplinirea sarcinilor și a funcțiilor acestora, precum și pentru realizarea obiectivelor lor. Pentru a se evita suprapunerea obligațiilor de raportare ale instituțiilor financiare și ale participanților la piețele financiare, aceste informații ar trebui să fie furnizate de către autoritățile competente relevante sau de către autoritățile naționale de supraveghere care sunt cele mai apropiate de piețele și instituțiile financiare. Cu toate acestea, ESA ar trebui să aibă posibilitatea de a adresa în mod direct o solicitare de informații bine întemeiată și motivată instituțiilor financiare sau participanților la piața financiară atunci când o autoritate competentă nu furnizează sau nu poate furniza respectivele informații într-un termen specificat. În plus, pentru a se asigura că ESA își pot exercita efectiv dreptul de a colecta informații, este necesar ca acestea să aibă posibilitatea de a impune penalități cu titlu cominatoriu sau amenzi instituțiilor financiare sau participanților la piața financiară care nu răspund cu exactitate, integral sau în timp util unei cereri sau decizii de a

prezenta informații. Dreptul instituției financiare sau al participantului la piața financiară în cauză de a fi ascultate de către ESA ar trebui să fie garantat în mod explicit.

(21) În regulamentele de înființare a ESA s-a stipulat ca autoritățile competente să joace un rol-cheie în cadrul structurii de guvernanță a acestora. De asemenea, în regulamentele respective s-a precizat că, în scopul de a preveni conflictele de interese, membrii consiliului supraveghetorilor și ai consiliului de administrație ar trebui să acționeze în mod independent și în interesul exclusiv al Uniunii. Structura de guvernanță inițială a ESA nu oferă, însă, suficiente garanții pentru a se asigura evitarea completă a conflictelor de interese, ceea ce poate afecta capacitatea ESA de a lua toate deciziile necesare în domeniul convergenței în materie de supraveghere și de a se asigura că deciziile lor iau pe deplin în considerare interesele Uniunii în sens mai larg. Prin urmare, pentru a se asigura eficacitatea și eficiența procesului decizional al ESA, alocarea competențelor decizionale în cadrul ESA ar trebui redefinită.

(22) În plus, în procesul decizional din cadrul consiliului supraveghetorilor ar trebui consolidată dimensiunea legată de Uniune, prin includerea în acest consiliu a unor membri independenți cu normă întreagă, care nu fac obiectul unor eventuale conflicte de interese. Competențele decizionale referitoare la aspectele cu caracter de reglementare și la supravegherea directă ar trebui să rămână în totalitate în sfera de competență a consiliului supraveghetorilor. Consiliul de administrație ar trebui să se transforme într-un comitet executiv compus din membri cu normă întreagă și ar trebui să ia decizii cu privire la anumite aspecte fără caracter normativ, inclusiv cu privire la evaluările independente ale autorităților competente, soluționarea litigiilor, încălcarea dreptului Uniunii, Planul strategic de supraveghere, monitorizarea externalizării, a delegării și a transferului riscurilor în țări terțe, simulările de criză și solicitările de informații. Comitetul executiv ar trebui, de asemenea, să analizeze și să pregătească toate deciziile care urmează să fie luate de consiliul supraveghetorilor. În plus, poziția și rolul președintelui ar trebui consolidate, acordându-i-se acestuia sarcini oficiale și un vot decisiv în cadrul comitetului executiv. În sfârșit, dimensiunea legată de Uniune a guvernanței ESA ar trebui, de asemenea, consolidată prin modificarea procedurii de selecție a președintelui și a membrilor comitetului executiv pentru a acorda un rol Consiliului și Parlamentului European. Comitetul executiv ar trebui să aibă o componență echilibrată.

(23) Pentru a asigura un nivel adecvat de cunoștințe de specialitate și de responsabilitate, președintele și membrii comitetului executiv ar trebui să fie numiți pe baza meritelor, aptitudinilor și cunoștințelor lor cu privire la compensare, posttranzacționare și aspecte financiare, precum și pe baza experienței relevante în domeniul supravegherii financiare. Pentru a se asigura transparența și controlul democratic, precum și pentru a proteja drepturile instituțiilor Uniunii, președintele și membrii comitetului executiv ar trebui să fie selectați printr-o procedură de selecție deschisă. Comisia ar trebui să stabilească o listă scurtă și să o transmită spre aprobare Parlamentului European. În urma aprobării, Consiliul ar trebui să adopte o decizie de numire a membrilor comitetului executiv. Președintele și membrii cu normă întreagă ai comitetului executiv ar trebui să fie răspunzători în fața Parlamentului European și a Consiliului pentru orice decizie luată pe baza regulamentelor de înființare.

(24) Pentru a se asigura o alocare mai eficientă a sarcinilor operaționale, pe de o parte, și gestionarea de zi cu zi a activităților administrative, pe de altă parte, sarcinile actuale îndeplinite de directorul executiv al fiecărei ESA ar trebui să fie preluate de către

unul dintre membrii comitetului executiv, care ar trebui selectat pe baza acestor sarcini specifice.

(25) Este oportun ca instituțiile financiare și participanții la piața financiară să contribuie la finanțarea activităților ESA, dat fiind că obiectivul general al activităților ESA este de a contribui la stabilitatea financiară și, prin evitarea denaturării concurenței, la buna funcționare a pieței unice. În urma activităților ESA beneficiază toate instituțiile financiare și toți participanții la piața financiară, indiferent dacă funcționează sau nu la nivel transfrontalier. ESA contribuie la desfășurarea activităților acestora într-un mediu stabil și în condiții de concurență egale. Instituțiile financiare și participanții la piețele financiare care nu fac obiectul supravegherii directe de către ESA ar trebui, prin urmare, să contribuie la finanțarea acelor activități ale ESA de care beneficiază. În plus, ESA ar trebui, totuși, să primească taxe plătite de instituțiile financiare și de participanții la piața financiară care sunt supravegheați direct de către acestea.

(26) În cadrul fiecărei categorii de instituții financiare și de participanți la piața financiară, nivelul contribuțiilor ar trebui să ia în considerare în ce măsură beneficiază fiecare instituție financiară și fiecare participant la piața financiară de activitățile ESA. În consecință, contribuțiile individuale din partea instituțiilor financiare și a participanților la piața financiară ar trebui să fie stabilite în funcție de dimensiunea acestora, astfel încât să reflecte importanța pe care o au pe piața relevantă. Colectarea contribuțiilor foarte mici ar trebui să facă obiectul unui prag *de minimis*, astfel încât să se asigure că aceasta este rentabilă și, în același timp, că întreprinderile mai mari nu sunt obligate să contribuie în mod disproporționat.

(27) Pentru a stabili modul în care urmează să fie calculate contribuțiile anuale din partea instituțiilor financiare și a participanților la piața financiară, ar trebui să fie delegată Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratat. Actele delegate vor stabili o metodologie de alocare a cheltuielilor estimate pe categorii de instituții financiare sau participanți la piața financiară, precum și criteriile pentru stabilirea nivelului contribuțiilor individuale pe baza dimensiunii. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ai Comisiei care se ocupă cu pregătirea actelor delegate.

(28) Pentru a păstra confidențialitatea activității ESA, cerințele privind secretul profesional ar trebui să se aplice, de asemenea, oricărei persoane care furnizează, în mod direct sau indirect, permanent sau ocazional, orice fel de serviciu legat de sarcinile ESA în cauză.

(29) Regulamentele (CE) nr. 1093/2010, nr. 1094/2010 și nr. 1095/2010, precum și legislația sectorială privind serviciile financiare impun ESA să încheie acorduri administrative eficace, care implică schimbul de informații cu autoritățile de supraveghere din țări terțe. Cooperarea și schimbul de informații eficace ar trebui să devină cu atât mai necesare atunci când, în temeiul prezentului regulament de modificare, unele dintre ESA își vor asuma responsabilități suplimentare, mai ample, în ceea ce privește supravegherea entităților și a activităților din afara UE. În cazul în

care, în acest context, ESA prelucrează date cu caracter personal, inclusiv prin transferul de astfel de date în afara Uniunii, acestea au obligația de a respecta cerințele Regulamentului (UE) 2018/XXX (Regulamentul privind protecția datelor pentru instituțiile și organele UE). În absența unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție sau a unor garanții adecvate, prevăzute, de exemplu, în acorduri administrative în sensul articolului 49 alineatul (3) din Regulamentul privind protecția datelor pentru instituțiile și organele UE, ESA pot face schimb de date cu caracter personal cu autoritățile țărilor terțe în temeiul derogării de interes public și cu respectarea condițiilor pentru această derogare, astfel cum se prevede la articolul 51 alineatul (1) litera (d) din regulamentul menționat, care se aplică în special în cazurile de schimb internațional de date între autoritățile de supraveghere financiară.

(30) Este esențial ca procesul decizional al ABE să ofere garanții adecvate pentru statele membre care nu participă la uniunea bancară, permițându-i, în același timp, să ia în continuare decizii în mod eficace atunci când numărul statelor membre neparticipante scade. Regulile actuale de vot, care impun ca deciziile ABE să fie luate cu o majoritate a statelor membre participante și o majoritate a statelor membre neparticipante, ar trebui menținute. Cu toate acestea, sunt necesare garanții suplimentare pentru a evita un scenariu în care nu pot fi luate decizii exclusiv din cauza absenței autorităților competente ale statelor membre și pentru a se asigura că un număr cât mai mare posibil de autorități naționale competente sunt prezente în momentul votului, astfel încât votul să fie temeinic și legitim.

(31) Regulamentele de înființare a ESA prevăd că ESA, în cooperare cu CERS, ar trebui să inițieze și să coordoneze simulări de criză la nivelul Uniunii pentru a evalua reziliența instituțiilor financiare sau a participanților la piața financiară la evoluțiile negative ale pieței. Ar trebui să se asigure, totodată, că la nivel național acestor simulări li se aplică, în măsura posibilului, o metodologie coerentă. Pentru a asigura un echilibru adecvat între preocupările în materie de supraveghere ale autorităților competente și considerațiile din perspectiva Uniunii în ansamblu, este oportun să se transfere comitetului executiv al ESA competența de a decide cu privire la inițierea și coordonarea simulărilor de criză. Ar trebui, de asemenea, să se precizeze, în ceea ce privește toate ESA, că obligațiile privind secretul profesional ale autorităților competente nu împiedică autoritățile competente să transmită ESA rezultatele simulărilor de criză în scopul publicării.

(32) Pentru a se asigura un nivel ridicat de convergență în domeniul supravegherii și al aprobării modelelor interne, EIOPA ar trebui să aibă competența de a emite avize pentru a remedia potențialele neconcordanțe și de a acorda asistență autorităților competente pentru a se ajunge la un acord în ceea ce privește aprobarea modelelor interne. Autoritățile competente ar trebui să ia propriile decizii în conformitate cu aceste avize sau să explice de ce nu respectă un aviz.

(33) Având în vedere dimensiunea transfrontalieră din ce în ce mai pronunțată a activităților de tranzacționare și, în special, a activităților desfășurate de anumite firme de investiții care, prin caracterul lor sistemic, pot avea efecte transfrontaliere asupra stabilității financiare, ESMA ar trebui să aibă un rol de coordonare consolidat pentru a recomanda autorităților competente să inițieze investigații corespunzătoare. Mai mult, ESMA ar trebui să fie în măsură să faciliteze schimbul de informații relevante pentru investigațiile respective, în cazul în care are motive rezonabile să suspecteze că o anumită activitate cu efecte transfrontaliere semnificative amenință buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea financiară din

Uniune. În acest scop, ESMA ar trebui să mențină o unitate de stocare de date care să colecteze toate informațiile relevante de la autoritățile competente și să permită comunicarea informațiilor între acestea.

(34) Principalele obiective ale Regulamentului (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[35], ale Regulamentului (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[36] și ale Regulamentului (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului[37] sunt stimularea creării de locuri de muncă și a creșterii economice, a finanțării IMM-urilor, a investițiilor sociale și pe termen lung, precum și promovarea unei culturi a investițiilor în UE. Cu toate acestea, în ciuda armonizării realizate de cele trei regulamente, continuă să existe divergențe în ceea ce privește utilizarea de către autoritățile naționale competente a puterii lor de apreciere și practicile administrative divergente ale acestora, precum și diferențe în materie de culturi de supraveghere și de performanță. Aceste divergențe constituie un obstacol în calea asigurării unor condiții de concurență egale între administratorii fondurilor cu capital de risc eligibile, ai fondurilor de antreprenoriat social eligibile și ai fondurilor de investiții pe termen lung din diferite state membre și sporesc, în același timp, costurile de tranzacție și operaționale ale respectivilor administratori.

(35) Pentru a reduce costurile de tranzacție și costurile operaționale, a diversifica opțiunile aflate la dispoziția investitorilor și a spori securitatea juridică, este oportun să se transfere competențele de supraveghere, inclusiv acordarea și retragerea înregistrărilor și a autorizațiilor, pentru administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile și fondurile respective, astfel cum se menționează în Regulamentul (UE) nr. 345/2013, administratorii de fonduri de antreprenoriat social eligibile sau fondurile respective, astfel cum se menționează în Regulamentul (UE) nr. 346/2013 și fondurile europene de investiții pe termen lung, astfel cum se menționează în Regulamentul (UE) 2015/760, de la autoritățile competente la ESMA. În acest scop, ESMA ar trebui să fie în măsură să efectueze investigații și inspecții la fața locului și să impună sancțiuni sau penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga persoanele să înceteze o încălcare, să furnizeze informații complete și corecte în urma solicitărilor ESMA sau să se supună unei investigații sau unei inspecții la fața locului.

(36) Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung prevede cerințe uniforme pe care trebuie să le îndeplinească fondurile pe termen lung pentru a fi autorizate ca „ELTIF”. Regulamentul (UE) 2015/760 prevede norme privind investițiile eligibile și societățile de portofoliu eligibile, norme de concentrare și norme privind investitorii eligibili. Normele definesc, de asemenea, competențele de supraveghere, inclusiv cerințele pentru acordarea autorizațiilor și supravegherea continuă. Menținând normele prudențiale din Regulamentul (UE) 2015/760, prezentul regulament conferă ESMA competențe de supraveghere, inclusiv în ceea ce privește autorizarea, supravegherea continuă și retragerea autorizațiilor. Prezentul regulament încredințează ESMA sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare care nu implică opțiuni de politică și de a le înainta Comisiei, astfel

[35] Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1).

[36] Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social (JO L 115, 25.4.2013, p. 18).

[37] Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123/98, 19.5.2015, p. 98).

încât obligațiile juridice și puterea de apreciere a ESMA în temeiul Regulamentului (UE) 2015/760 să fie suficient de clare. Modificări similare au fost aduse Regulamentelor (UE) nr. 345/2013 și nr. 346/2013 pentru a conferi ESMA competențe de supraveghere.

(37) Pentru a-și exercita efectiv competențele de supraveghere în ceea ce privește fondurile cu capital de risc eligibile, fondurile de antreprenoriat social eligibile și fondurile europene de investiții pe termen lung și administratorii acestora, ESMA ar trebui să poată efectua investigații și inspecții la fața locului. În vederea consolidării competențelor sale de control, ESMA ar trebui să fie în măsură să impună sancțiuni sau penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga persoanele să înceteze o încălcare, să furnizeze informații complete și corecte în urma solicitărilor ESMA sau să se supună unei investigații sau unei inspecții la fața locului. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să definească în mod clar limitele unor astfel de sancțiuni administrative sau ale altor măsuri administrative, care ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive și să asigure o abordare comună și un efect de descurajare. Activitățile de investigare și de asigurare a respectării legislației desfășurate de ESMA ar trebui să se bazeze pe sprijinul autorităților naționale în cazul în care acesta este necesar și solicitat. ESMA ar trebui să fie abilitată să delege unele dintre aceste funcții care pot fi delegate înapoi către autoritățile naționale competente.

(38) Articolul 40 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 acordă ESMA competențe de a interveni temporar, care îi permit, în anumite condiții, să interzică sau să restricționeze temporar în Uniune comercializarea, distribuția sau vânzarea anumitor instrumente financiare sau a unor instrumente financiare cu anumite caracteristici specificate ori un anumit tip de activitate sau de practică financiară. Se precizează explicit că aceste competențe de intervenție asupra produselor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 600/2014 se aplică firmelor de investiții și instituțiilor de credit implicate în comercializarea, distribuția sau vânzarea instrumentelor financiare, inclusiv a unităților organismelor de plasament colectiv. Întrucât unitățile organismelor de plasament colectiv pot fi, de asemenea, comercializate, distribuite sau vândute direct de către societățile de administrare a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de investiții autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului și administratorii de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului, în interesul consolidării securității juridice este necesar să se precizeze în mod explicit faptul că toate competențele de intervenție asupra produselor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 600/2014 menționate anterior li se aplică și societăților de administrare a OPCVM-urilor și societăților de investiții în OPCVM, precum și AFIA.

(39) În cazuri excepționale și strict definite, ESMA își poate utiliza competențele de intervenție pentru a restricționa sau interzice comercializarea, vânzarea sau distribuirea de unități sau acțiuni ale OPCVM sau FIA și în cazul administratorilor acestora. Acest lucru ar fi oportun atunci când acțiunea propusă contracarează o preocupare semnificativă în legătură cu protecția consumatorilor sau o amenințare la adresa bunei funcționări și a integrității piețelor financiare ori a stabilității sistemului financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia, când cerințele de reglementare aplicabile instrumentului sau activității financiare în cauză în temeiul dreptului Uniunii nu contracarează amenințarea și când una sau mai multe autorități competente nu au luat măsuri pentru contracararea amenințării sau acțiunile întreprinse nu contracarează în mod corespunzător amenințarea.

(40) Neconcordanțele în ceea ce privește calitatea, formatarea, fiabilitatea și costurile datelor de tranzacționare au un efect negativ asupra transparenței, a protecției investitorilor și a eficienței pieței. Pentru a îmbunătăți monitorizarea și reconstrucția datelor de tranzacționare, a îmbunătăți coerența și calitatea datelor respective, precum și disponibilitatea și accesibilitatea acestora la un cost rezonabil în întreaga Uniune pentru locurile de tranzacționare, Directiva 2014/65/UE a introdus un nou regim juridic pentru serviciile de raportare a datelor, inclusiv în ceea ce privește autorizarea și supravegherea furnizorilor de servicii de raportare a datelor.

(41) Calitatea datelor de tranzacționare și a prelucrării și furnizării datelor respective, inclusiv a prelucrării și furnizării transfrontaliere a datelor, este de o importanță capitală pentru atingerea principalului obiectiv al Regulamentului (UE) nr. 600/2014, de a consolida transparența piețelor financiare. Furnizarea principalelor servicii de date este, prin urmare, esențială pentru ca utilizatorii să poată obține o imagine de ansamblu a activităților de tranzacționare pe piețele financiare din întreaga Uniune și pentru ca autoritățile competente să primească informații precise și complete cu privire la tranzacțiile relevante.

(42) În plus, datele privind tranzacționarea reprezintă un instrument din ce în ce mai important pentru asigurarea efectivă a respectării cerințelor care decurg din Regulamentul (UE) nr. 600/2014. Având în vedere dimensiunea transfrontalieră a prelucrării datelor, calitatea datelor și necesitatea de a realiza economii de scară și de a evita efectele negative ale eventualelor divergențe atât asupra calității datelor, cât și asupra sarcinilor furnizorilor de servicii de raportare a datelor, este util și justificat să se transfere competențele de autorizare și de supraveghere în raport cu furnizorii de servicii de raportare a datelor de la autoritățile competente la ESMA și să se precizeze competențele respective în Regulamentul (UE) nr. 600/2014, permițând, în același timp, consolidarea beneficiilor care decurg din concentrarea competențelor legate de date în cadrul ESMA.

(43) Investitorii de retail ar trebui să fie informați în mod corespunzător cu privire la riscurile potențiale atunci când iau hotărârea de a investi într-un instrument financiar. Cadrul juridic al Uniunii vizează reducerea riscului de vânzare inadecvată, în care investitorilor de retail le sunt vândute produse financiare care nu corespund nevoilor sau așteptărilor lor. În acest scop, Directiva 2014/65/UE și Regulamentul (UE) nr. 600/2014 consolidează cerințele organizatorice și de conduită în afaceri, pentru a garanta că firmele de investiții acționează în interesul clienților lor. Aceste cerințe includ o informare mai detaliată a clienților cu privire la risc, o evaluare mai bună a gradului de adecvare a produselor recomandate, precum și obligația de a distribui instrumentele financiare către piața-țintă identificată, luând în considerare anumiți factori, cum ar fi solvabilitatea emitenților. ESMA ar trebui să își utilizeze pe deplin competențele pentru a asigura convergența în materie de supraveghere și pentru a sprijini autoritățile naționale în vederea obținerii unui nivel înalt de protecție a investitorilor și a unui control efectiv al riscurilor asociate produselor financiare.

(44) Este important să se asigure eficacitatea și eficiența în ceea ce privește transmiterea, compilarea, analiza și publicarea datelor în scopul efectuării calculelor pentru stabilirea cerințelor pentru regimurile de transparență pretranzacționare și posttranzacționare și pentru obligația de tranzacționare, precum și în scopul obținerii datelor de referință în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și cu

Regulamentul (UE) nr. 596/2014[38]. Prin urmare, ar trebui să îi fie conferită ESMA competențele necesare pentru a efectua colectarea de date direct de la participanții la piață în ceea ce privește cerințele de transparență pretranzacționare și posttranzacționare, precum și pentru autorizarea și controlul furnizorilor de servicii de raportare a datelor.

(45) Acordarea acestor competențe către ESMA permite gestionarea la nivel central a funcțiilor de autorizare și control, ceea ce ar evita situația actuală în care mai multe locuri de tranzacționare, internalizatori sistematici, APA și CTP au obligația de a furniza mai multor autorități competente date care sunt comunicate abia ulterior către ESMA. Un astfel de sistem gestionat la nivel central ar trebui să fie foarte benefic pentru participanții la piață prin creșterea nivelului de transparență a datelor, de protecție a investitorilor și de eficiență a pieței.

(46) Transferarea anumitor competențe de colectare a datelor, de autorizare și de control de la autoritățile competente către ESMA este, de asemenea, esențială pentru alte sarcini pe care ESMA le îndeplinește în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014, cum ar fi monitorizarea pieței, competențele ESMA de intervenție temporară și de administrare a pozițiilor, precum și pentru garantarea respectării consecvente a cerințelor de transparență pretranzacționare și posttranzacționare.

(47) Pentru ca ESMA să își exercite efectiv competențele de supraveghere în domeniul prelucrării și furnizării datelor, ESMA ar trebui să poată efectua investigații și inspecții la fața locului. ESMA ar trebui să fie în măsură să impună sancțiuni sau penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga furnizorii de servicii de raportare a datelor să înceteze o încălcare, să furnizeze informații complete și corecte în urma solicitărilor ESMA sau să se supună unei investigații sau unei inspecții la fața locului și să impună sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative în cazul în care constată că o persoană a săvârșit, în mod intenționat sau din neglijență, o încălcare a dispozițiilor din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

(48) Produsele financiare care utilizează indici de referință critici sunt disponibile în toate statele membre. Prin urmare, indicii de referință respectivi sunt de importanță crucială pentru funcționarea piețelor financiare și pentru stabilitatea financiară din Uniune. Prin urmare, supravegherea unui indice de referință critic ar trebui să se realizeze dintr-o perspectivă holistică asupra efectelor potențiale, nu numai în statul membru în care se află administratorul și în statele membre în care se află contribuitorii, ci și în întreaga Uniune. Prin urmare, este oportun ca indicii de referință critici să fie supravegheați de ESMA la nivelul Uniunii. Pentru a se evita suprapunerea sarcinilor, administratorii indicilor de referință critici ar trebui să fie supravegheați doar de ESMA, inclusiv în ceea ce privește indicii de referință necritici pe care îi administrează aceștia.

(49) Cu toate acestea, în cazul în care un indice de referință este de importanță critică numai într-un anumit stat membru, este posibil ca apropierea mai mare de piață să justifice delegarea, integrală sau parțială, de către ESMA a supravegherii respectivului indice de referință către autoritatea competentă din statul membru în

[38] Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).

care se află administratorul în cauză, cu condiția ca ESMA să fi obținut aprobarea prealabilă a autorității competente respective în acest scop.

(50) Întrucât administratorii și contribuitorii la indicii de referință critici sunt supuși unor cerințe mai stricte decât administratorii și contribuitorii la indicii de referință de alte tipuri, desemnarea indicilor de referință drept indici de referință critici ar trebui să fie realizată de către Comisie sau de către ESMA și ar trebui să fie codificată de către Comisie. Întrucât autoritățile naționale competente au cel mai bun acces la date și informații cu privire la indicii de referință pe care îi supraveghează, acestea ar trebui să informeze Comisia sau ESMA cu privire la indicii de referință care, în opinia lor, îndeplinesc criteriile de identificare a indicilor de referință critici.

(51) Colegiile de supraveghere pentru indicii de referință critici au fost avute în vedere pentru a contribui la aplicarea armonizată a normelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1011 și la convergența în materie de practici de supraveghere. Deoarece ESMA este în contact direct cu toate autoritățile naționale de supraveghere sau este formată din autoritățile de supraveghere respective, aceste colegii de supraveghere nu vor mai fi necesare.

(52) Procedura de stabilire a statului membru de referință în cazul administratorilor de indici de referință situați în țări terțe care solicită recunoașterea în Uniune este greoaie și îndelungată atât pentru solicitanți, cât și pentru autoritățile naționale competente. Solicitanții, la fel ca și alți administratori de indici de referință situați în țări terțe care doresc să obțină acces în Uniune prin intermediul regimului de aprobare, ar putea încerca să influențeze această procedură, în speranța de a valorifica posibilitățile de arbitraj de reglementare. Respectivii administratori de indici de referință și-ar putea alege, în mod strategic, un reprezentant legal dintr-un stat membru în care consideră că supravegherea este mai puțin strictă. O abordare armonizată în cadrul căreia ESMA să aibă rolul de autoritate competentă pentru indicii de referință din țări terțe și administratorii acestora evită aceste riscuri, precum și costurile de stabilire a statului membru de referință și costurile cu supravegherea ulterioară. În plus, acest rol de autoritate competentă pentru indicii de referință din țări terțe conferă ESMA calitatea de contraparte din Uniune pentru autoritățile de supraveghere din țările terțe, asigurându-se astfel o cooperare transfrontalieră mai eficientă și mai eficace.

(53) Numeroși administratori de indici de referință, dacă nu chiar majoritatea acestora, sunt bănci sau societăți de servicii financiare care gestionează banii clienților lor. Pentru a nu submina eforturile de combatere a spălării banilor sau a finanțării terorismului desfășurate la nivelul Uniunii, ar trebui ca o condiție prealabilă pentru încheierea unui acord de cooperare cu o autoritate competentă, pe baza unui regim de echivalență, să fie aceea ca țara autorității competente să nu figureze pe lista jurisdicțiilor care au deficiențe strategice la nivelul cadrului lor național de combatere a spălării banilor și a finanțării regimurilor teroriste, care prezintă pericole semnificative pentru sistemul financiar al Uniunii.

(54) Aproape toți indicii de referință sunt utilizați în produse financiare care sunt disponibile în mai multe state membre, dacă nu chiar pe întregul teritoriu al Uniunii. Pentru a identifica riscurile legate de furnizarea indicilor de referință care ar putea să nu mai fie fiabili sau reprezentativi pentru piață sau pentru realitatea economică pe care intenționează să o măsoare, autoritățile competente, inclusiv ESMA, ar trebui să coopereze și să își acorde reciproc asistență, după caz.

(55) Având în vedere natura titlurilor de valoare și a emitenților vizați, anumite tipuri de prospecte elaborate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1129 implică o dimensiune transfrontalieră în cadrul Uniunii, un nivel de complexitate tehnică și riscuri potențiale de arbitraj de reglementare care sunt de așa natură încât supravegherea centralizată a acestora de către ESMA ar permite un grad mai mare de eficacitate și de eficiență decât supravegherea la nivel național. Consolidarea la nivelul ESMA a procesului de aprobare a unor astfel de prospecte, precum și a activităților de supraveghere și de asigurare a respectării legislației aferente ar trebui să diminueze costurile de asigurare a conformității și barierele administrative și să consolideze, în același timp, calitatea, coerența și eficiența supravegherii în Uniune.

(56) Plasamentele private în titluri de valoare care nu sunt instrumente de capital reprezintă o sursă importantă de capital pentru emitenți și au un caracter transfrontalier prin însăși natura lor. În timp ce efectuarea unui plasament privat cu investitori calificați nu necesită un prospect, admiterea ulterioară la tranzacționare a titlurilor de valoare pe o piață reglementată este condiționată de publicarea unui prospect în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1129. Regimul prospectelor acordă flexibilitate emitenților în ceea ce privește alegerea statului membru de origine în cazul în care valoarea nominală unitară a titlurilor de valoare care nu sunt instrumente de capital depășește 1 000 EUR. Deoarece titlurile de valoare care nu sunt instrumente de capital vizate de plasamente private au, de regulă, o valoare nominală unitară de peste 1 000 EUR, acest regim creează oportunități de căutare a instanței celei mai favorabile. Aprobarea de către ESMA a prospectelor pentru piețele angro de valori mobiliare, altele decât titlurile de capital, admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau pe un segment specific al pieței la care numai investitorii calificați pot avea acces ar trebui să atingă obiectivul dublu de a asigura condiții de concurență egale pentru emitenți și un grad mai mare de eficiență prin raționalizarea semnificativă a procedurilor de aprobare.

(57) Aprobarea prospectelor legate de titluri garantate cu active, precum și aprobarea prospectelor întocmite de emitenți specializați, cum ar fi societățile imobiliare, societățile miniere, societățile specializate în cercetări științifice sau societățile de transport maritim, presupune ca autoritățile naționale competente să dispună de personal cu înaltă specializare pentru a trata, în cele mai multe cazuri, un volum relativ modest de prospecte. În plus, anumite informații nefinanciare care trebuie publicate de către emitenții specializați nu sunt prevăzute în actele delegate menționate la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2017/1129, ci sunt lăsate la latitudinea autorităților naționale competente. Acest lucru reprezintă o sursă potențială de ineficiență și de arbitraj de reglementare. Aprobarea de către ESMA a acestor tipuri de prospecte, ar trebui, pe de o parte, să asigure condiții de concurență egale în ceea ce privește publicarea informațiilor și eliminarea riscului de arbitraj de reglementare și, pe de altă parte, să optimizeze alocarea resurselor de supraveghere la nivelul Uniunii, prin consacrarea ESMA ca centru al cunoștințelor de specialitate, sporind astfel eficiența supravegherii prospectelor în cauză.

(58) Emitenții din țări terțe care elaborează un prospect în conformitate cu dreptul Uniunii se bucură de un anumit grad de flexibilitate în ceea ce privește alegerea statului membru de origine în scopul aprobării prospectului, ceea ce implică riscul ca aceștia să caute instanța cea mai favorabilă în materie de supraveghere dintre statele membre. Consolidarea acestor aprobări la nivelul ESMA ar trebui să asigure o abordare complet armonizată față de emitenții din țări terțe și să elimine posibilitățile de arbitraj de reglementare. Prin urmare, ESMA va servi drept punct unic de contact

în Uniune pentru emitenții din țări terțe, indiferent de statul (statele) membru(e) în care aceștia își oferă titlurile de valoare sau solicită admiterea la tranzacționare. Dispare, astfel, nevoia de a determina un stat membru de origine pentru emitenții din țări terțe aflați în această situație.

(59) Regimul de echivalență pentru prospectele elaborate în temeiul legislației naționale din țările terțe ar trebui să fie modificat pentru a prevedea că evaluarea echivalenței și adoptarea ulterioară a unei decizii a Comisiei se întemeiază nu doar pe cerințele de informare prevăzute de legislațiile naționale ale țărilor terțe respective, ci și pe existența unui cadru pentru verificarea și aprobarea prospectelor de către autoritatea de supraveghere din țara terță, inclusiv a suplimentelor la acestea, dacă este cazul, și pe o supraveghere și o asigurare a respectării normelor eficace în ceea ce privește ofertele și admiterile la tranzacționare pe baza respectivelor prospecte. Pentru a fi în concordanță cu abordarea prezentată de Comisie în documentul de lucru al serviciilor sale intitulat „Deciziile de echivalență ale UE în politica în domeniul serviciilor financiare: o evaluare” [SWD(2017) 102 final], Comisia ar trebui să fie în măsură să aplice condiții suplimentare la emiterea deciziei de echivalență, cu scopul de a proteja integritatea pieței în Uniune și de a promova piața internă a serviciilor financiare, precum și valorile comune și obiectivele de reglementare comune la nivel internațional. Aceste condiții ar putea consta într-o cerință ca țara terță să prevadă un sistem echivalent eficace de recunoaștere a prospectelor întocmite în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1129 sau în capacitatea ESMA de a coopera cu autoritatea de supraveghere relevantă din țara terță în scopul de a monitoriza în permanență reglementările din țara respectivă.

(60) În cazul în care dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe referitoare la prospectele elaborate în conformitate cu legislația națională a țării terțe respective au fost declarate echivalente de către Comisie și un acord de cooperare adecvat a fost încheiat între ESMA și autoritatea de supraveghere din țara terță, orice prospect aprobat de autoritatea de supraveghere din țara terță respectivă care este utilizat în Uniune pentru o ofertă de titluri de valoare sau pentru admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată ar trebui să fie depus la ESMA, iar normele de stabilire a statului membru de origine nu ar trebui să se mai aplice.

(61) Întrucât regimul de echivalență prevăzut în Regulamentul (UE) 2017/1129 impune ca autoritățile competente și ESMA să se bazeze pe autoritățile de supraveghere din țări terțe în ceea ce privește ofertele și admiterile la tranzacționare care au loc în Uniune în baza unui prospect elaborat în conformitate cu norme din țări terțe, autoritățile competente respective și ESMA trebuie să poată avea încredere și în faptul că, în țările terțe în cauză, este asigurată prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului. În acest sens, precum și în scopul de a nu submina eforturile de combatere a spălării banilor și/sau a finanțării terorismului desfășurate la nivelul Uniunii, ar trebui ca o condiție prealabilă pentru încheierea de către ESMA a unui acord de cooperare cu o autoritate de supraveghere dintr-o țară terță, pe baza regimului de echivalență prevăzut în Regulamentul (UE) 2017/1129, să fie aceea ca țara terță să nu figureze pe lista jurisdicțiilor declarate ca având deficiențe strategice la nivelul cadrului lor național de combatere a spălării banilor și a finanțării regimurilor teroriste, care prezintă pericole semnificative pentru sistemul financiar al Uniunii.

(62) ESMA ar trebui să aibă competența de a impune sancțiuni administrative sau de a lua alte măsuri administrative în cazurile de încălcare a Regulamentului (UE) 2017/1129 legate de anumite tipuri de prospecte care sunt aprobate de ESMA. Prin urmare,

prezentul regulament ar trebui să definească în mod clar limitele unor astfel de sancțiuni administrative sau ale altor măsuri administrative, care ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive.

(63) Supravegherea comunicărilor cu caracter publicitar legate de aceste prospecte, a căror aprobare este conferită ESMA, ar trebui să fie transferată, de asemenea, către ESMA. ESMA ar trebui să aibă posibilitatea de a exercita controlul asupra conformității acestor comunicări cu caracter publicitar. Cu toate acestea, un astfel de control ar trebui să fie efectuat întotdeauna de către ESMA în legătură cu orice comunicare cu caracter publicitar difuzată într-un stat membru a cărui autoritate competentă a solicitat în mod oficial ca ESMA să își folosească puterea de control ori de câte ori un prospect aprobat de ESMA este utilizat pentru o ofertă sau o admitere la tranzacționare în jurisdicția sa. Pentru a îndeplini această sarcină, ESMA ar trebui să dispună de resurse umane adecvate, cu o cunoaștere suficientă a normelor naționale relevante privind protecția consumatorilor.

(64) ESMA ar trebui să examineze și să aprobe toate prospectele aparținând tipurilor definite de prezentul regulament care sunt prezentate spre aprobare începând cu data punerii în aplicare a prezentului regulament. Prospectele aparținând tipurilor definite de prezentul regulament care au fost aprobate de către o autoritate competentă înainte de data aplicării prezentului regulament sau care au fost prezentate spre aprobare unei autorități competente, dar nu fuseseră încă aprobate la data respectivă, ar trebui să fie supravegheate în continuare de autoritatea competentă respectivă. Pentru a se evita orice confuzie, această supraveghere ar trebui să vizeze, în special, finalizarea procedurii de verificare și de aprobare pentru prospectele care nu fuseseră încă aprobate, precum și orice sarcină de aprobare și notificare referitoare la suplimentele și condițiile finale aferente prospectelor respective, după caz.

(65) Este oportun să se prevadă o perioadă rezonabilă de timp pentru a efectua demersurile necesare pentru structura de guvernanță avută în vedere și actele delegate și de punere în aplicare care să le permită ESA și celorlalte părți interesate să aplice normele introduse prin prezentul regulament.

(66) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, Regulamentul (UE) nr. 345/2013, Regulamentul (UE) nr. 346/2013, Regulamentul (UE) nr. 600/2014, Regulamentul (UE) 2015/760, Regulamentul (UE) 2016/2011 și Regulamentul (UE) 2017/1129 ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1
Modificări la Regulamentul (UE) nr. 1093/2010

Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea acționează în limitele competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament și în limitele domeniului de aplicare al Directivei 2002/87/CE,

al Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului*, al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, al Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului, al Directivei 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului**, al Directivei 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului***, al Regulamentului (UE) 2015/847**** al Parlamentului European și al Consiliului*****, al Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului******, precum și, în măsura în care aceste acte se aplică instituțiilor financiare și de credit și autorităților competente care le supraveghează, în limitele părților relevante ale Directivei 2002/65/CE și ale Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului*******, inclusiv ale tuturor directivelor, regulamentelor și deciziilor adoptate în baza acestor acte, precum și ale oricăror alte acte ale Uniunii cu caracter juridic obligatoriu care conferă atribuții autorității. Autoritatea acționează, de asemenea, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului********.

*Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

**Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

***Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214).

****Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 (JO L 141, 5.6.2015, p. 1).

****Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE, 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

*****Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

***** Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).”;

(2) la articolul 2 alineatul (5), se introduce următorul paragraf:

„Trimiterile la supraveghere din prezentul regulament se referă la activitățile pe care toate autoritățile competente trebuie să le efectueze în temeiul actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).”;

(3) Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„(1) instituții financiare” înseamnă orice întreprindere care face obiectul reglementării și supravegherii în temeiul actelor Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2);”;

(b) la punctul 2, subpunctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) autoritățile competente astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, inclusiv Banca Centrală Europeană în ceea ce privește aspectele legate de sarcinile care îi revin în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013;”;

(c) la punctul 2, subpunctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) în ceea ce privește Directivele 2002/65/CE și (UE) 2015/849, autoritățile și organele competente să asigure conformitatea instituțiilor financiare și de credit cu cerințele directivelor respective;”;

(d) la punctul 2, subpunctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(iii) în ceea ce privește sistemele de garantare a depozitelor, organismele care le administrează în temeiul Directivei 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului sau, în cazul în care funcționarea acestor sisteme este administrată de o societate privată, autoritățile publice care supraveghează sistemele respective în temeiul directivei respective și autoritățile administrative relevante, astfel cum sunt menționate în directiva în cauză; și”;

(e) la punctul 2 se adaugă subpunctele (v) și (vi), după cum urmează:

„(v) autoritățile competente, astfel cum sunt menționate în Directiva 2014/17/UE, în Regulamentul (UE) 2015/751, în Directiva (UE) 2015/2366, în Directiva 2009/110/CE, în Regulamentul (CE) nr. 924/2009 și în Regulamentul (UE) nr. 260/2012;

(vi) organismele și autoritățile menționate la articolul 20 din Directiva 2008/48/CE.”;

(4) Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. un comitet executiv, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 47;”;

(b) punctul 4 se elimină;

(5) Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (aa) se înlocuiește cu următorul text:

„(aa) de a elabora și de a actualiza constant un manual al Uniunii în materie de supraveghere referitor la supravegherea instituțiilor financiare din Uniune;”;

(ii) se introduce următoarea literă (ab):

„(ab) de a elabora și de a actualiza constant un manual al Uniunii în materie de rezoluție referitor la rezoluția instituțiilor financiare din Uniune, care să stabilească cele mai bune practici în materie de supraveghere, precum și metodologii și procese de înaltă calitate;”;

(iii) literele (e) și (f) se înlocuiesc cu următorul text:

„(e) de a organiza și de a efectua evaluări ale autorităților competente și, în acest context, de a emite ghiduri și recomandări și de a identifica cele mai bune practici, în vederea îmbunătățirii consecvenței rezultatelor în materie de supraveghere;

(f) de a monitoriza și de a evalua evoluțiile pieței în domeniile sale de competență, inclusiv, după caz, evoluția tendințelor în materie de credite, mai ales acordate gospodăriilor și IMM-urilor, precum și în materie de servicii financiare inovatoare;”;

(iv) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) de a promova protecția deponenților, a consumatorilor și a investitorilor;”;

(b) la alineatul (1a) se adaugă următoarea literă (c):

„(c) ține seama de inovațiile tehnologice, de modelele de afaceri inovatoare și sustenabile, precum și de integrarea factorilor de mediu, sociali și legați de guvernanță.”;

(c) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce litera (ca):

„(ca) de a emite recomandări, astfel cum se prevede la articolele 29a și 31a;”;

ii) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) de a colecta informațiile necesare referitoare la instituțiile financiare, astfel cum se prevede la articolele 35 și 35b”;

(6) Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea monitorizează activitățile financiare noi și existente și poate adopta ghiduri și recomandări pentru a promova siguranța și soliditatea piețelor și convergența practicilor de reglementare și de supraveghere.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Autoritatea instituie, ca parte integrantă a Autorității, un comitet pentru inovare financiară care reunește toate autoritățile competente relevante și autoritățile responsabile cu protecția consumatorilor, în vederea realizării unei abordări coordonate a modului de reglementare și de supraveghere a activităților financiare noi sau inovatoare și în vederea formulării de opinii pe care Autoritatea să le prezinte Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Autoritatea poate include și autoritățile naționale de protecție a datelor ca părți membre ale comitetului.”;

(7) Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„Autoritatea poate adresa, de asemenea, ghiduri și recomandări autorităților statelor membre care nu sunt definite drept autorități competente în temeiul prezentului regulament, dar care sunt împuternicite să asigure punerea în aplicare a actelor menționate la articolul 1 alineatul (2).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea organizează, în afara unor situații excepționale, consultări publice deschise cu privire la ghidurile și recomandările pe care le emite și analizează

eventualele costuri și beneficii aferente emiterii unor astfel de ghiduri și recomandări. Aceste consultări și analize sunt proporționale în raport cu domeniul de aplicare, natura și impactul ghidurilor sau recomandărilor. Autoritatea solicită, de asemenea, în afara unor situații excepționale, avizul sau opinia Grupului părților interesate din domeniul bancar menționat la articolul 37.”;

(c) la alineatul (4) se adaugă următoarea teză:

„Raportul explică, de asemenea, modul în care Autoritatea a justificat emiterea de ghiduri și recomandări și sintetizează reacțiile primite în cadrul consultărilor publice cu privire la aceste ghiduri și recomandări.”;

(d) se adaugă următorul alineat (5):

„(5) În cazul în care două treimi din membrii Grupului părților interesate din domeniul bancar sunt de părere că Autoritatea și-a depășit competențele prin emiterea anumitor ghiduri sau recomandări, aceștia pot trimite Comisiei un aviz motivat.

Comisia solicită Autorității o explicație în care să prezinte motivele pentru emiterea respectivelor ghiduri sau recomandări. După ce a primit explicația din partea Autorității, Comisia evaluează sfera de aplicare a ghidurilor sau recomandărilor în raport cu sfera de competență a Autorității. În cazul în care Comisia consideră că Autoritatea și-a depășit competențele și după ce îi oferă acesteia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, Comisia poate să adopte o decizie de punere în aplicare prin care solicită Autorității să retragă ghidurile sau recomandările în cauză. Decizia Comisiei este făcută publică.”;

(8) la articolul 17 alineatul (2) se adaugă următoarele paragrafe:

„Fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 35, Autoritatea poate adresa în mod direct o solicitare de informații bine întemeiată și motivată altor autorități competente sau instituțiilor financiare relevante ori de câte ori acest lucru este considerat necesar în vederea investigării unei presupuse încălcări sau neaplicări a dreptului Uniunii. În cazul în care este adresată instituțiilor financiare, solicitarea de informații motivată explică de ce informațiile respective sunt necesare în vederea investigării presupusei încălcări sau neaplicări a dreptului Uniunii.

Destinatarul unei astfel de solicitări furnizează Autorității informații clare, exacte și complete, fără întârzieri nejustificate.

În cazul în care o solicitare de informații a fost adresată unei instituții financiare, Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la respectiva solicitare. Autoritățile competente asistă Autoritatea în colectarea informațiilor, dacă Autoritatea formulează o cerere în acest sens.”;

(9) Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazurile specificate în actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) și fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 17, Autoritatea poate acorda asistență autorităților competente pentru a se ajunge la un acord în conformitate cu procedura stabilită la alineatele (2)–(4), în oricare dintre următoarele circumstanțe:

(a) la cererea uneia sau mai multor autorități competente implicate, în cazul în care o autoritate competentă nu este de acord cu procedura sau cu

conținutul unei acțiuni, al unei acțiuni propuse sau cu lipsa de acțiune a unei alte autorități competente;

(b) din proprie inițiativă, în cazul în care, pe baza unor criterii obiective, se poate constata un dezacord între autoritățile competente.

În cazurile în care actele menționate la articolul 1 alineatul (2) fac necesară adoptarea de către autoritățile competente a unei decizii comune, existența unui dezacord este prezumată în absența unei decizii comune din partea autorităților respective în termenele prevăzute în actele respective.”;

(b) se introduc următoarele alineate (1a) și (1b):

„(1a) Autoritățile competente în cauză informează fără întârziere Autoritatea că nu s-a ajuns la un acord în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care în actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) a fost prevăzut un termen pentru ajungerea la un acord între autoritățile competente și are loc prima dintre situațiile de mai jos:

(i) termenul respectiv a expirat;

(ii) una sau mai multe dintre autoritățile competente în cauză consideră, pe baza unor factori obiectivi, că există un dezacord;

(b) în cazul în care în actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) nu a fost prevăzut un termen pentru ajungerea la un acord între autoritățile competente și are loc prima dintre situațiile de mai jos:

(i) una sau mai multe dintre autoritățile competente în cauză consideră, pe baza unor factori obiectivi, că există un dezacord; sau

(ii) au trecut două luni de la data primirii de către o autoritate competentă a unei solicitări din partea altei autorități competente de a lua anumite măsuri pentru a respecta actele în cauză ale Uniunii, iar autoritatea căreia i-a fost adresată solicitarea încă nu a adoptat o decizie care să răspundă acestei solicitări.

(1b) Președintele analizează dacă Autoritatea ar trebui să acționeze în conformitate cu alineatul (1). În cazul în care intervenția este din inițiativa proprie a Autorității, Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la decizia sa referitoare la intervenție.

În așteptarea deciziei Autorității, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 47 alineatul (3a), în cazul în care pentru actele menționate la articolul 1 alineatul (2) este necesară adoptarea unei decizii comune, toate autoritățile competente implicate în adoptarea deciziei comune amână deciziile lor individuale. În cazul în care Autoritatea decide să acționeze, toate autoritățile competente implicate în decizia comună își amână deciziile proprii până la încheierea procedurii prevăzute la alineatele (2) și (3).”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care autoritățile competente în cauză nu reușesc să ajungă la un acord în cadrul fazei de conciliere menționate la alineatul (2), Autoritatea poate lua o decizie prin care să solicite autorităților respective să ia anumite măsuri sau să se abțină de la anumite măsuri pentru a soluționa problema, cu scopul de a asigura conformitatea cu dreptul Uniunii. Decizia Autorității este obligatorie pentru autoritățile competente în

cauză. Decizia Autorității poate impune autorităților competente obligația de a revoca sau de a modifica o decizie pe care au adoptat-o sau de a face uz de competențele de care dispun în temeiul dreptului relevant al Uniunii.”;

(d) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la încheierea procedurilor menționate la alineatele (2) și (3) și, dacă este cazul, cu privire la decizia luată în temeiul alineatului (3).”;

(e) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul articolului 258 din Tratat, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității, prin negarantarea faptului că o instituție financiară respectă cerințele care îi sunt direct aplicabile în temeiul actelor menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea poate adopta o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acesteia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv să înceteze orice activitate.”;

(10) Articolul 22 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1a) se elimină;

(b) la alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În aceste scopuri, Autoritatea poate face uz de competențele care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament, inclusiv în temeiul articolelor 35 și 35b.”;

(11) Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) emiterea Planului strategic de supraveghere în conformitate cu articolul 29a;”;

(ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) promovarea unui schimb de informații bilateral și multilateral eficace între autoritățile competente, referitor la toate chestiunile relevante, inclusiv securitatea cibernetică și atacurile cibernetice, după caz, respectându-se pe deplin dispozițiile aplicabile în materie de confidențialitate și de protecție a datelor prevăzute de legislația Uniunii în domeniu;”;

(iii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) elaborarea de programe de formare sectoriale și transsectoriale, inclusiv cu privire la inovarea tehnologică, facilitarea schimburilor de personal și încurajarea autorităților competente să intensifice utilizarea programelor de detașare și a altor instrumente;”;

(b) la alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

„În vederea instituirii unei culturi comune a supravegherii, Autoritatea elaborează și menține la zi un manual al Uniunii în materie de supraveghere, referitor la supravegherea instituțiilor financiare din Uniune, ținând seama de evoluția practicilor de afaceri și a modelelor de afaceri în rândul instituțiilor financiare. De asemenea, Autoritatea elaborează și menține la zi un manual al Uniunii în materie de rezoluție,

referitor la rezoluția instituțiilor financiare din Uniune. Atât manualul Uniunii în materie de supraveghere, cât și manualul Uniunii în materie de rezoluție stabilesc cele mai bune practici în materie de supraveghere și specifică metodologii și procese de înaltă calitate.”;

(12) se introduce următorul articol 29a:

„Articolul 29a

Planul strategic de supraveghere

1. La data intrării în vigoare a Regulamentului [XXX: a se introduce trimiterea la regulamentul de modificare] și, ulterior, la fiecare trei ani, până la data de 31 martie, Autoritatea emite o recomandare adresată autorităților competente, în care stabilește obiectivele și prioritățile strategice în materie de supraveghere („Planul strategic de supraveghere”), ținând seama de orice contribuții din partea autorităților competente. Autoritatea transmite Planul strategic de supraveghere spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei și îl publică pe site-ul său internet.

Planul strategic de supraveghere identifică prioritățile specifice ale activităților de supraveghere, pentru a promova practici de supraveghere coerente, eficiente și eficace și aplicarea comună, uniformă și consecventă a dreptului Uniunii și pentru a aborda tendințele microprudențiale relevante, riscurile și vulnerabilitățile potențiale identificate în conformitate cu articolul 32.

2. Până la data de 30 septembrie a fiecărui an, fiecare autoritate competentă transmite spre analiză Autorității un proiect de program de lucru anual pentru anul următor și stipulează clar modul în care respectivul proiect de program de lucru este aliniat la Planul strategic de supraveghere.

Proiectul de program de lucru anual conține obiective și priorități specifice pentru activitățile de supraveghere și criterii cantitative și calitative de selecție a instituțiilor financiare, a practicilor și comportamentelor de piață și a piețelor financiare care vor fi examinate de autoritatea competentă care prezintă proiectul de program anual de lucru în cursul anului la care se referă programul în cauză.

3. Autoritatea evaluează proiectul de program de lucru anual și, în cazul în care există riscuri semnificative ca prioritățile stabilite în Planul strategic de supraveghere să nu poată fi realizate, Autoritatea adresează o recomandare autorității competente relevante în vederea alinierii programului de lucru anual al autorității competente relevante cu Planul strategic de supraveghere.

Până la data de 31 decembrie a fiecărui an, autoritățile competente își adoptă programele de lucru anuale ținând seama de aceste recomandări.

4. Până la data de 31 martie a fiecărui an, fiecare autoritate competentă transmite Autorității un raport privind punerea în aplicare a programului de lucru anual.

Raportul include cel puțin următoarele informații:

(a) o descriere a activităților de supraveghere și a analizelor instituțiilor financiare, ale comportamentelor și practicilor de piață și ale piețelor financiare, precum și ale măsurilor administrative și ale sancțiunilor impuse instituțiilor financiare care se fac răspunzătoare de încălcări ale dreptului Uniunii și ale dreptului național;

(b) o descriere a activităților desfășurate care nu au fost prevăzute în programul de lucru anual;

(c) o prezentare a activităților prevăzute în programul de lucru anual care nu au fost realizate și a obiectivelor programului în cauză care nu au fost atinse, precum și a motivelor pentru care nu s-au efectuat activitățile respective și nu s-au atins obiectivele respective.

5. Autoritatea evaluează rapoartele de punere în aplicare ale autorităților competente. Atunci când există riscuri semnificative ca prioritățile stabilite în Planul strategic de supraveghere să nu fie realizate, Autoritatea adresează o recomandare fiecărei autorități competente în cauză, referitoare la modalitățile de remediere a deficiențelor aferente activităților sale.

Pe baza rapoartelor și a propriilor sale analize ale riscurilor, Autoritatea identifică activitățile autorității competente care sunt esențiale pentru realizarea Planului strategic de supraveghere și, dacă este cazul, efectuează evaluări ale acestor activități în temeiul articolului 30.

6. Autoritatea face publice cele mai bune practici identificate cu ocazia evaluării programelor de lucru anuale.”;

(13) Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) titlul articolului se înlocuiește cu următorul text:

„Evaluări ale autorităților competente”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritatea realizează periodic evaluări ale unor activități sau ale tuturor activităților autorităților competente, pentru a consolida în continuare consecvența rezultatelor supravegherii. În acest scop, Autoritatea elaborează metode pentru a permite evaluarea obiectivă și compararea autorităților competente analizate. Atunci când realizează aceste evaluări, se iau în considerare informațiile existente și evaluările efectuate deja cu privire la autoritatea competentă în cauză, inclusiv toate informațiile furnizate Autorității în conformitate cu articolul 35, precum și orice informații furnizate de părțile interesate.”;

(c) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) În sensul prezentului articol, Autoritatea instituie un comitet de evaluare, compus exclusiv din membri ai personalului Autorității. Autoritatea poate delega comitetului de evaluare anumite sarcini sau decizii.”;

(d) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Evaluarea cuprinde următoarele elemente, fără a se limita la acestea:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) gradul de adecvare a resurselor, nivelul de independență și acordurile de guvernanță ale autorității competente, acordând o atenție deosebită aplicării eficace a actelor Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) și capacității de a răspunde evoluțiilor pieței;”;

(e) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritatea elaborează un raport care prezintă rezultatele evaluării. Raportul explică și specifică măsurile ulterioare prevăzute care se impun în urma evaluării. Aceste măsuri ulterioare pot fi adoptate sub forma unor ghiduri și recomandări, astfel cum se prevede la articolul 16, și al unor avize, astfel cum se prevede la articolul 29 alineatul (1) litera (a).

În conformitate cu articolul 16 alineatul (3), autoritățile competente fac tot posibilul pentru a respecta ghidurile și recomandările emise. În cazul în care autoritățile competente nu întreprind acțiuni pentru a da curs măsurilor ulterioare indicate în raport, Autoritatea emite un raport privind măsurile ulterioare.

La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare sau a proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolele 10–15, ori a ghidurilor sau recomandărilor, în conformitate cu articolul 16, Autoritatea ține seama de rezultatul evaluării, precum și de orice alte informații obținute de către Autoritate în cursul îndeplinirii sarcinilor sale, pentru a asigura convergența practicilor de supraveghere de cea mai înaltă calitate.”;

(f) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Autoritatea prezintă Comisiei un aviz ori de câte ori, având în vedere rezultatul evaluării sau orice alte informații obținute de Autoritate în cursul îndeplinirii atribuțiilor sale, Autoritatea consideră că ar fi necesară o armonizare sporită a normelor aplicabile instituțiilor financiare sau autorităților competente.”;

(g) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

4. Autoritatea dă publicității raportul menționat la alineatul (3), inclusiv orice raport privind măsurile ulterioare, cu excepția cazului în care publicarea ar presupune riscuri la adresa stabilității sistemului financiar. Autoritatea competentă care face obiectul evaluării este invitată să formuleze observații înainte de publicarea raportului. Respectivele observații se dau publicității cu excepția cazului în care publicarea ar presupune riscuri la adresa stabilității sistemului financiar.”;

(14) la articolul 31 se adaugă un nou paragraf:

„În ceea ce privește activitatea autorităților competente menită să faciliteze intrarea pe piață a operatorilor sau a produselor care se bazează pe inovare tehnologică, Autoritatea promovează convergența în materie de supraveghere, în special prin schimbul de informații și de cele mai bune practici. Autoritatea poate, după caz, să adopte ghiduri sau recomandări în conformitate cu articolul 16.”;

(15) se introduce următorul articol 31a:

„Articolul 31a

Coordonarea privind delegarea și externalizarea activităților, precum și a transferurilor de risc

1. Autoritatea coordonează în permanență acțiunile de supraveghere ale autorităților competente în vederea promovării convergenței practicilor de supraveghere în domeniul delegării și al externalizării activităților de către instituțiile financiare, precum și în ceea ce privește transferurile de risc efectuate de acestea, în conformitate cu alineatele (2), (3), (4) și (5).

2. Autoritățile competente notifică Autoritatea atunci când intenționează să efectueze o autorizare sau înregistrare cu privire la o instituție financiară care face obiectul

supravegherii din partea autorității competente în cauză, în conformitate cu actele menționate la articolul 1 alineatul (2) și atunci când planul de afaceri al instituției financiare presupune externalizarea sau delegarea unei părți semnificative a activităților sale sau a oricăreia dintre funcțiile principale ori transferul de risc al unei părți semnificative a activităților sale în țări terțe, pentru a beneficia de pașaportul UE în cursul executării unor activități sau funcții substanțiale în afara teritoriului Uniunii. Notificarea adresată Autorității este suficient de detaliată pentru a permite acesteia să efectueze o evaluare adecvată.

În cazul în care Autoritatea consideră că este necesar să emită un aviz adresat unei autorități competente cu privire la neconformitatea unei autorizări sau înregistrări care i-a fost notificată în temeiul primului paragraf cu dreptul Uniunii sau cu ghidurile, recomandările sau avizele adoptate de către Autoritate, aceasta din urmă informează autoritatea competentă cu privire la acest lucru în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea notificării de către autoritatea competentă respectivă. În acest caz, autoritatea competentă în cauză așteaptă avizul Autorității înainte să efectueze înregistrarea sau autorizarea.

La solicitarea Autorității, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea unei astfel de solicitări, autoritatea competentă furnizează informații legate de deciziile sale de a autoriza sau de a înregistra o instituție financiară care face obiectul supravegherii sale în conformitate cu actele menționate la articolul 1 alineatul (2).

Autoritatea emite avizul, fără să aducă atingere eventualelor termene prevăzute de dreptul Uniunii, cel târziu în termen de 2 luni de la primirea notificării în temeiul primului paragraf.

3. O instituție financiară informează autoritățile competente cu privire la externalizarea sau delegarea unei părți semnificative a activităților sale sau a oricăreia dintre funcțiile sale principale, precum și cu privire la transferul de risc aferent unei părți semnificative a activităților sale unei alte entități sau propriei sale sucursale stabilite într-o țară terță. Autoritatea competentă în cauză informează semestrial Autoritatea cu privire la astfel de notificări.

Fără a aduce atingere articolului 35, la cererea Autorității, autoritatea competentă furnizează informații legate de acordurile de externalizare, delegare sau transfer de risc încheiate de instituțiile financiare.

Autoritatea veghează ca autoritățile competente în cauză să verifice dacă acordurile de externalizare, de delegare sau de transfer de risc menționate la primul paragraf sunt încheiate în conformitate cu dreptul Uniunii și dacă sunt conforme cu ghidurile, recomandările sau avizele emise de Autoritate și nu împiedică efectuarea unei supravegheri eficace de către autoritățile competente și asigurarea respectării lor într-o țară terță.

4. Autoritatea poate emite recomandări autorității competente în cauză, inclusiv recomandări referitoare la evaluarea unei decizii sau retragerea unei autorizații. În cazul în care autoritatea competentă în cauză nu aplică recomandările Autorității în termen de 15 zile lucrătoare, autoritatea competentă precizează motivele, iar Autoritatea dă publicității recomandarea sa, însoțită de motivele respective.”;

(16) Articolul 32 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce un nou alineat (2a):

„(2a) Cel puțin o dată pe an, Autoritatea analizează dacă este oportun să efectueze evaluările la nivelul Uniunii menționate la articolul 2 și informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la raționamentul său. În cazul în care se efectuează ceste evaluări la nivelul Uniunii, Autoritatea publică, dacă consideră că acest lucru este adecvat, rezultatele pentru fiecare instituție financiară participantă.

Obligațiile autorităților competente de păstrare a secretului profesional nu împiedică autoritățile competente să publice rezultatele evaluărilor la nivelul Uniunii menționate la alineatul (2) sau să transmită rezultatele respective Autorității în vederea publicării de către Autoritate a rezultatelor evaluărilor efectuate la nivelul Uniunii cu privire la reziliența instituțiilor financiare.”;

(b) alineatele (3a) și (3b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3a) Autoritatea poate solicita autorităților competente să efectueze evaluări specifice. Aceasta poate solicita autorităților competente să efectueze inspecții la fața locului și poate participa la astfel de inspecții în conformitate cu articolul 21 și sub rezerva condițiilor prevăzute în respectivul articol pentru a asigura comparabilitatea și fiabilitatea metodelor, practicilor și rezultatelor.”;

(17) Articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea acordă asistență Comisiei în procesul de elaborare a deciziilor în materie de echivalență referitoare la regimurile de reglementare și de supraveghere din țările terțe în urma unei cereri specifice de emitere a unei opinii formulate de Comisie sau în cazul în care Autoritatea are obligația să facă acest lucru în temeiul actelor menționate la articolul 1 alineatul (2).”;

(b) se introduc următoarele alineate (2a), (2b) și (2c):

„(2a) Autoritatea monitorizează evoluțiile în materie de reglementare și de supraveghere și practicile de asigurare a respectării legislației, precum și evoluțiile relevante ale pieței din țările terțe cu privire la care Comisia a adoptat decizii în materie de echivalență în temeiul actelor menționate la articolul 1 alineatul (2), pentru a verifica dacă sunt îndeplinite în continuare criteriile pe baza cărora au fost luate deciziile respective, precum și condițiile prevăzute în aceste decizii. Autoritatea transmite Comisiei anual un raport confidențial conținând constatările sale.

Fără a aduce atingere cerințelor specifice prevăzute în actele menționate la articolul 1 alineatul (2) și sub rezerva condițiilor prevăzute la alineatul (1) a doua teză, Autoritatea cooperează cu autoritățile competente relevante și, după caz, și cu autoritățile de rezoluție din țările terțe ale căror regimuri legislative și de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente. Această cooperare se desfășoară pe baza unor acorduri administrative încheiate cu autoritățile relevante din țările terțe respective. Atunci când negociază astfel de acorduri administrative, Autoritatea include dispoziții privind următoarele aspecte:

(a) mecanismele care îi permit Autorității să obțină informații relevante, inclusiv informații privind regimul de reglementare, abordarea în materie de supraveghere, evoluțiile relevante ale pieței, precum și orice schimbări care pot afecta decizia privind echivalența;

(b) în măsura în care acest lucru este necesar pentru asigurarea unei urmăriri adecvate a respectivelor decizii privind echivalența, după caz,

procedurile referitoare la coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv, dacă este cazul, efectuarea de inspecții la fața locului.

Autoritatea informează Comisia în cazul în care o autoritate competentă dintr-o țară terță refuză să încheie astfel de acorduri administrative sau refuză să coopereze efectiv. Comisia ține cont de aceste informații atunci când evaluează deciziile relevante în materie de echivalență.

(2b) În cazul în care identifică evoluții în ceea ce privește practicile de reglementare, de supraveghere sau de asigurare a respectării legislației din țările terțe menționate la alineatul (2a) care ar putea avea un impact asupra stabilității financiare a Uniunii sau a unuia sau mai multora dintre statele sale membre, asupra integrității pieței sau a protecției investitorilor ori asupra funcționării pieței interne, Autoritatea informează Comisia cu privire la acest lucru în mod confidențial și fără întârziere.

Anual, Autoritatea prezintă Comisiei un raport confidențial privind evoluțiile în materie de reglementare, de supraveghere, de asigurare a respectării legislației, precum și privind evoluțiile pieței din țările terțe menționate la alineatul (2a), concentrându-se asupra implicațiilor acestora pentru stabilitatea financiară, integritatea pieței, protecția investitorilor sau funcționarea pieței interne.

(2c) Autoritățile competente informează în prealabil Autoritatea cu privire la intențiile lor de a încheia orice acorduri administrative cu autoritățile de supraveghere din țările terțe în oricare dintre domeniile reglementate de actele menționate la articolul 1 alineatul (2), inclusiv în ceea ce privește sucursalele entităților din țările terțe. Autoritățile competente furnizează simultan Autorității un proiect al acordurilor prevăzute a fi încheiate.

Autoritatea poate elabora modele de acorduri administrative, cu scopul de a stabili în cadrul Uniunii practici în materie de supraveghere consecvente, eficiente și eficace și de a consolida coordonarea internațională în materie de supraveghere. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3), autoritățile competente fac tot posibilul pentru a respecta aceste modele de acord.

În raportul menționat la articolul 43 alineatul (5), Autoritatea include informații privind acordurile administrative convenite cu autoritățile de supraveghere, cu organizațiile internaționale sau cu administrațiile țărilor terțe, privind asistența acordată de către Autoritate Comisiei la elaborarea deciziilor în materie de echivalență și privind activitatea de monitorizare desfășurată de Autoritate în conformitate cu alineatul (2a).”;

(18) La articolul 34, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În ceea ce privește evaluările în temeiul articolului 22 din Directiva 2013/36/CE care, în conformitate cu directiva respectivă, necesită consultarea dintre autoritățile competente din două sau mai multe state membre, Autoritatea poate emite și publica, la cererea uneia dintre autoritățile competente în cauză, un aviz cu privire la o astfel de evaluare, mai puțin în raport cu criteriile de la articolul 23 alineatul (1) litera (e) din Directiva respectivă. Avizul se emite prompt și în orice caz înainte de finalul perioadei de evaluare menționate în directiva în cauză. Articolele 35 și 35b se aplică domeniilor cu privire la care Autoritatea poate emite un aviz.”;

(19) Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) La cererea Autorității, autoritățile competente pun la dispoziția Autorității toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor conferite acesteia prin prezentul

regulament, cu condiția ca acestea să aibă în mod legal acces la informațiile relevante.

Informațiile furnizate trebuie să fie exacte, complete și transmise în termenul prevăzut de către Autoritate.

2. Autoritatea poate solicita, de asemenea, ca informațiile să-i fie transmise la intervale regulate și într-un format specificat sau prin utilizarea unor șabloane comparabile aprobate de aceasta. Astfel de solicitări se introduc, în măsura posibilului, utilizând formatele comune de raportare.

3. La cererea justificată corespunzător a unei autorități competente, Autoritatea furnizează orice informații necesare pentru a permite autorității competente să își îndeplinească atribuțiile, cu respectarea obligațiilor privind secretul profesional prevăzute în legislația sectorială și la articolul 70.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care informațiile solicitate în conformitate cu alineatul (1) nu sunt disponibile sau nu sunt puse la dispoziție de către autoritățile competente în termenul stabilit de către Autoritate, Autoritatea poate adresa o cerere bine întemeiată și motivată oricăreia dintre următoarele entități:

(a) altor autorități cu competențe în materie de supraveghere;

(b) ministerului de finanțe din statul membru în cauză în cazul în care acesta are la dispoziția sa informații prudențiale;

(c) băncii centrale naționale din statul membru în cauză;

(d) biroului de statistică din statul membru în cauză.

La solicitarea acesteia, autoritățile competente sprijină Autoritatea în procesul de colectare a informațiilor.”;

(c) alineatele (6) și (7a) se elimină;

(20) se introduc următoarele articole 35a–35h:

„Articolul 35a

Exercitarea competențelor menționate la articolul 35b

Competențele conferite Autorității, oricărui funcționar al acesteia sau oricărei alte persoane autorizate de Autoritate în conformitate cu articolul 35b nu se utilizează pentru a solicita publicarea unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui privilegiu juridic profesional.

Articolul 35b

Solicitarea de informații de la instituțiile financiare, societățile holding sau sucursalele instituțiilor financiare relevante și de la entitățile operaționale nereglementate din cadrul unui grup sau conglomerat financiar

(1) În cazul în care informațiile solicitate în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) sau alineatul (5) nu sunt disponibile sau nu sunt puse la dispoziție în termenul stabilit de către Autoritate, aceasta poate, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, să ceară

instituțiilor și entităților următoare să furnizeze toate informațiile necesare pentru a permite Autorității să își îndeplinească atribuțiile în temeiul prezentului regulament:

(a) instituțiilor financiare relevante;

(b) societăților holding sau sucursalelor unei instituții financiare relevante;

(c) entităților operaționale nereglementate din cadrul unui grup sau conglomerat financiar care sunt importante pentru activitățile financiare ale instituțiilor financiare relevante.

(2) Orice cerere simplă de informații menționată la alineatul (1):

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) cuprinde un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) include o declarație conform căreia persoana de la care se solicită informații nu este obligată să furnizeze informațiile, dar, în cazul unui răspuns voluntar la cerere, informațiile furnizate nu trebuie să fie incorecte sau să inducă în eroare;

(f) precizează cuantumul amenzii care urmează să fie aplicată în conformitate cu articolul 35c în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau induc în eroare.

(3) Atunci când solicită informații prin intermediul unei decizii, Autoritatea:

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 35d aplicabile în cazul în care informațiile solicitate sunt furnizate incomplet;

(f) indică amenda prevăzută la articolul 35c în cazul în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare;

(g) menționează dreptul de a contesta decizia în fața comisiei de apel și dreptul de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu articolele 60 și 61.

(4) Instituțiile și entitățile relevante menționate la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte furnizează informațiile solicitate. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă au în continuare întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.

(5) Autoritatea transmite fără întârziere o copie a cererii simple sau a deciziei sale autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia este domiciliată sau stabilită entitatea relevantă menționată la alineatul (1) vizată de cererea de informații.

(6) Autoritatea poate utiliza informațiile confidențiale primite în conformitate cu prezentul articol exclusiv în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 35c

Norme procedurale pentru impunerea de amenzi

(1) Atunci când, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, Autoritatea constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui o încălcare în sensul articolului 35d alineatul (1), Autoritatea numește un agent de investigații independent dintre membrii personalului său pentru a cerceta chestiunea respectivă. Agentul numit nu poate să fie sau să fi fost implicat, direct sau indirect, în supravegherea directă sau indirectă a instituțiilor sau entităților menționate la articolul 35b alineatul (1) și își îndeplinește funcțiile independent de consiliul supraveghetorilor.

(2) Agentul de investigații menționat la alineatul (1) cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigațiilor și prezintă consiliului supraveghetorilor un dosar complet cuprinzând constatările sale.

(3) Pentru a-și îndeplini sarcinile, agentul de investigații are competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 35b.

(4) În îndeplinirea sarcinilor sale, agentul de investigații are acces la toate documentele și informațiile colectate de Autoritate în cadrul activităților sale de supraveghere.

(5) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta consiliului supraveghetorilor dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații le oferă persoanelor care fac obiectul investigațiilor posibilitatea de a fi ascultate pe tema aspectelor cercetate. Agentul de investigații își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele vizate au avut ocazia să formuleze observații.

(6) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul investigațiilor sunt pe deplin respectate pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(7) Atunci când înaintează consiliului supraveghetorilor dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații transmite o notificare persoanelor care fac obiectul investigațiilor. Persoanele care fac obiectul investigațiilor au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(8) Pe baza dosarului cuprinzând constatările agentului de investigații și după audierea persoanelor care fac obiectul investigațiilor în conformitate cu articolul 35f, dacă persoanele vizate solicită acest lucru, Autoritatea decide dacă una sau mai multe dintre încălcările menționate la articolul 35d alineatul (1) au fost săvârșite de persoanele care fac obiectul investigațiilor și, în acest caz, ia o măsură în conformitate cu articolul respectiv.

(9) Agentul de investigații nu participă la deliberările consiliului supraveghetorilor și nu intervine în niciun fel în procesul decizional din cadrul consiliului supraveghetorilor.

(10) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 75a pentru a preciza normele de procedură pentru exercitarea competenței de a aplica amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv norme privind următoarele aspecte:

(a) dreptul la apărare,

(b) dispozițiile privind termenele,

(c) dispozițiile care precizează modul de colectare a amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu,

(d) dispozițiile privind termenele de prescripție pentru impunerea și executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu.

(11) Autoritatea sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmăririi penale atunci când, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, Autoritatea se abține de la aplicarea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

Articolul 35d

Amenzi

(1) Autoritatea adoptă o decizie de aplicare a unei amenzi în cazul în care constată că o instituție sau entitate menționată la articolul 35b alineatul (1) nu a furnizat, în mod intenționat sau din neglijență, informații ca răspuns la o decizie de solicitare de informații în temeiul articolului 35b alineatul (3) sau a furnizat informații incomplete, incorecte sau care induc în eroare ca răspuns la o simplă solicitare de informații sau la o decizie emisă în temeiul articolului 35b alineatul (2).

(2) Cuantumul de bază al amenzii menționate la alineatul (1) se ridică la cel puțin 50 000 EUR și nu poate depăși 200 000 EUR.

(3) În vederea stabilirii cuantumului de bază al amenzii prevăzute la alineatul (2), Autoritatea ține seama de cifra de afaceri anuală a instituției sau entității în cauză pentru exercițiul financiar precedent și acest cuantum trebuie să fie:

(a) la limita inferioară a intervalului pentru entitățile cu o cifră de afaceri anuală mai mică de 10 milioane EUR;

(b) la mijlocul intervalului pentru entitățile cu o cifră de afaceri anuală cuprinsă între 10 milioane EUR și 50 de milioane EUR;

(c) la limita superioară a intervalului pentru entitățile cu o cifră de afaceri anuală mai mare de 50 de milioane EUR.

Cuantumurile de bază definite în limitele prevăzute la alineatul (2) se ajustează, dacă este cazul, ținându-se seama de circumstanțe agravante sau atenuante, în conformitate cu coeficienții relevanți menționați la alineatul (5).

Coeficienții agravanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți agravanți, diferența dintre

cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient agravant în parte se adaugă la cuantumul de bază.

Coeficienții atenuanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți atenuanți, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient atenuant în parte se scade din cuantumul de bază.

(4) Următorii coeficienți de ajustare se aplică în mod cumulativ la cuantumul de bază menționat la alineatul (2), pe baza următoarelor elemente:

(a) coeficienții de ajustare legați de circumstanțele agravante sunt după cum urmează:

(i) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod repetat, se aplică un coeficient suplimentar de 1,1 de fiecare dată când se repetă încălcarea;

(ii) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită pe o perioadă mai mare de șase luni, se aplică un coeficient de 1,5;

(iii) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat, se aplică un coeficient de 2;

(iv) în cazul în care nu s-a luat nicio măsură corectoare după ce s-a identificat încălcarea, se aplică un coeficient de 1,7;

(v) în cazul în care personalul de conducere de nivel superior al entității nu a cooperat cu Autoritatea, se aplică un coeficient de 1,5.

(b) coeficienții de ajustare legați de circumstanțele atenuante sunt după cum urmează:

(i) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită pe o perioadă mai mică de zece zile lucrătoare, se aplică un coeficient de 0,9;

(ii) în cazul în care personalul de conducere de nivel superior al instituției sau entității poate demonstra că a luat toate măsurile necesare pentru a împiedica neconformitatea cu o cerere transmisă în temeiul articolului 35 alineatul (6a), se aplică un coeficient de 0,7;

(iii) în cazul în care entitatea a adus încălcarea la cunoștința Autorității în mod prompt, eficace și complet, se aplică un coeficient de 0,4;

(iv) în cazul în care entitatea a luat în mod voluntar măsuri pentru a se asigura că pe viitor nu mai pot fi săvârșite încălcări similare, se aplică un coeficient de 0,6.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatele (2) și (3), valoarea totală a amenzii nu trebuie să depășească 20 % din cifra de afaceri anuală a entității în cauză în cursul exercițiului financiar precedent, cu excepția cazului în care entitatea a obținut în mod direct sau indirect un beneficiu financiar de pe urma încălcării. În acest caz, cuantumul total al amenzii trebuie să fie cel puțin egal cu respectivul beneficiu financiar.

Articolul 35e

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) Autoritatea adoptă deciziile de a aplica o penalitate cu titlu cominatoriu pentru a obliga instituțiile sau entitățile menționate la articolul 35b alineatul (1) să furnizeze informațiile solicitate printr-o decizie în conformitate cu articolul 35b alineatul (3).

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu trebuie să fie eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică zilnic până când instituția sau entitatea în cauză se conformează deciziei relevante menționate la alineatul (1).

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri medie zilnică a instituției sau a entității în cauză în cursul exercițiului financiar precedent. Acesta se calculează începând cu data prevăzută în decizia de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu.

(4) Penalitățile cu titlu cominatoriu pot fi impuse pentru o perioadă de maximum șase luni de la data comunicării deciziei Autorității.

Articolul 35f

Dreptul de a fi ascultat

(1) Înainte de a lua o decizie de impunere a unei amenzi și a unor penalități cu titlu cominatoriu în temeiul articolelor 35d și 35e, Autoritatea îi oferă instituției sau entității vizate de solicitarea de informații posibilitatea de a fi ascultată.

Autoritatea își întemeiază deciziile numai pe constatările cu privire la care instituțiile sau entitățile în cauză au avut posibilitatea să formuleze observații.

(2) Drepturile la apărare ale instituției sau entității menționate la alineatul (1) sunt pe deplin garantate pe durata procedurii. Instituția sau entitatea are drept de acces la dosarul întocmit de Autoritate, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se extinde la informațiile confidențiale sau la documentele pregătitoare interne ale Autorității.

Articolul 35g

Publicarea, natura, executarea și alocarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 35d și 35e sunt de natură administrativă și sunt executorii.

(2) Executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu este reglementată de normele de procedură aflate în vigoare în statul membru pe teritoriul căruia are loc executarea. Ordinul de executare se anexează deciziei prin care se impune o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu, fără a fi necesară nicio altă formalitate în afară de verificarea autenticității deciziei de către o autoritate pe care fiecare stat membru o desemnează în acest scop și o aduce la cunoștința Autorității și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(3) În cazul în care formalitățile menționate la alineatul (2) au fost îndeplinite la cererea părții interesate, aceasta poate începe executarea în conformitate cu dreptul intern, sesizând direct organul competent.

(4) Executarea amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu poate fi suspendată numai în temeiul unei decizii a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Cu toate acestea, plângerile privind executarea neregulamentară a amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu sunt de competența instanțelor statului membru în cauză.

(5) Autoritatea face publice toate amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 35d și 35e, cu excepția cazurilor în care publicarea lor ar perturba grav piețele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate.

(6) Cuantumurile amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii Europene.

Articolul 35h

Controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene

Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență nelimitată în ceea ce privește acțiunile introduse împotriva deciziilor prin care Autoritatea impune o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate de către Autoritate.”;

(21) La articolul 36 alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„La primirea unui avertisment sau a unei recomandări din partea CERS, adresată unei autorități competente, Autoritatea face uz, după caz, de competențele care îi sunt conferite prin prezentul regulament pentru a garanta că avertismentului sau recomandării i se dă curs în timp util.”

(22) Articolul 37 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (4) primul paragraf, ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Membrii Grupului părților interesate din domeniul bancar au un mandat de patru ani, după care are loc o nouă procedură de selecție.”;

(b) la alineatul (5) se adaugă următoarele paragrafe:

„În cazul în care membrii Grupului părților interesate din domeniul bancar nu reușesc să ajungă la un aviz comun sau la o recomandare comună, membrii reprezentând un grup de părți interesate au permisiunea de a emite un aviz separat sau o recomandare separată.

Grupul părților interesate din domeniul bancar, Grupul părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, Grupul părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor și Grupul părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale pot emite avize și recomandări comune privind aspecte legate de activitatea desfășurată de autoritățile europene de supraveghere în temeiul articolului 56 din prezentul regulament cu privire la poziții comune și acte comune.”;

(23) Articolul 39 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 39
Procedurile decizionale

(1) Autoritatea acționează în conformitate cu alineatele (2)-(6) atunci când adoptă deciziile prevăzute în prezentul regulament, cu excepția deciziilor adoptate în conformitate cu articolele 35b, 35d și 35e.

(2) Autoritatea informează orice destinatar al unei decizii cu privire la intenția sa de a adopta decizia respectivă, fixând un termen-limită în care destinatarul își poate exprima părerea cu privire la obiectul deciziei, ținând seama pe deplin de urgența, complexitatea și consecințele potențiale ale acesteia. Dispoziția prevăzută în prima teză se aplică *mutatis mutandis* recomandărilor menționate la articolul 17 alineatul (3).

(3) Deciziile Autorității menționează motivele pe care se bazează.

(4) Destinatarii deciziilor Autorității sunt informați cu privire la căile de atac disponibile în temeiul prezentului regulament.

(5) Atunci când Autoritatea a luat o decizie în temeiul articolului 18 alineatul (3) sau alineatul (4), aceasta reexaminează periodic respectiva decizie.

(6) Adoptarea deciziilor luate de Autoritate în temeiul articolului 17, 18 sau 19 se face publică. Prin această publicare, se menționează identitatea autorității competente sau a instituției financiare în cauză, precum și conținutul principal al deciziei, cu excepția cazului în care o astfel de publicare este în conflict cu interesul legitim al instituțiilor financiare în cauză sau cu protecția secretelor lor de afaceri ori ar putea periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar al Uniunii sau a unei părți a acestuia.”;

(24) Articolul 40 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) membrii cu normă întreagă ai comitetului executiv menționat la articolul 45 alineatul (1), fără drept de vot;”;

(b) la alineatul (7), se elimină al doilea paragraf;

(c) se adaugă următorul alineat (8):

„(8) Dacă autoritatea publică națională menționată la alineatul (1) litera (b) nu este responsabilă cu asigurarea respectării normelor de protecție a consumatorului, membrul consiliului supraveghetorilor menționat la litera respectivă poate decide să invite un reprezentant al autorității responsabile cu protecția consumatorului din statul membru respectiv, care nu va avea drept de vot. În cazul în care, într-un stat membru, protecția consumatorului este responsabilitatea mai multor autorități, autoritățile respective convin asupra unui reprezentant comun.”;

(25) Articolul 41 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 41

Comitete interne

„Consiliul supraveghetorilor poate înființa comitete interne pentru sarcinile specifice atribuite acestuia. Consiliul supraveghetorilor poate prevedea delegarea anumitor sarcini și decizii clar definite către comitetele interne, către comitetul executiv sau către președinte.”

(26) la articolul 42, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În exercitarea atribuțiilor care le sunt conferite în temeiul prezentului regulament, membrii cu drept de vot ai consiliului supraveghetorilor acționează independent și obiectiv în interesul exclusiv al Uniunii în ansamblul său și nu solicită, nici nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor sau organelor Uniunii, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărei entități publice sau private.”;

(27) Articolul 43 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Consiliul supraveghetorilor îndrumă activitatea Autorității. Cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în prezentul regulament, consiliul supraveghetorilor adoptă avizele, recomandările, ghidurile și deciziile Autorității și emite opiniile menționate la capitolul II, pe baza unei propuneri din partea comitetului executiv.”;

(b) alineatele (2) și (3) se elimină;

(c) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Consiliul supraveghetorilor adoptă, înainte de data de 30 septembrie a fiecărui an, pe baza unei propuneri a comitetului executiv, programul de lucru al Autorității pentru anul următor și îl transmite spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.”;

(d) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) La propunerea comitetului executiv, consiliul supraveghetorilor adoptă raportul anual privind activitățile Autorității, inclusiv privind îndeplinirea sarcinilor președintelui, pe baza proiectului de raport menționat la articolul 53 alineatul (7), și îl transmite până la data de 15 iunie a fiecărui an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și Comitetului Economic și Social European. Raportul se publică.”;

(e) alineatul (8) se elimină;

(28) Articolul 44 se modifică după cum urmează:

(a) al doilea paragraf al alineatului (1) se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește actele specificate la articolele 10 - 16, precum și măsurile și deciziile adoptate în temeiul articolului 9 alineatul (5) al treilea paragraf și în temeiul capitolului VI și prin derogare de la primul paragraf din prezentul alineat, consiliul supraveghetorilor adoptă decizii cu o majoritate calificată a membrilor săi, astfel cum este definită la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, care include cel puțin o majoritate simplă a membrilor, prezenți la vot, din cadrul autorităților competente ale statelor membre care sunt state membre participante, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 (state membre participante), și cu o majoritate simplă a membrilor, prezenți la vot,

din cadrul autorităților competente ale statelor membre care nu sunt state membre participante, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 (state membre neparticipante).

Membrii cu normă întreagă ai comitetului executiv și președintele nu votează cu privire la aceste decizii.”;

(b) la alineatul (1), se elimină al treilea, al patrulea, al cincilea și al șaselea paragraf;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Membrii fără drept de vot și observatorii nu participă la nicio discuție din cadrul consiliului supraveghetorilor referitoare la instituțiile financiare individuale, cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolul 75 alineatul (3) sau în actele menționate la articolul 1 alineatul (2).

Primul paragraf nu se aplică președintelui, membrilor care sunt și membri ai comitetului executiv și reprezentantului Băncii Centrale Europene desemnat de Consiliul de supraveghere al acesteia.”;

(29) în capitolul III, titlul secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„SECȚIUNEA 2

COMITETUL EXECUTIV”

(30) Articolul 45 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 45

Componență

(1) Comitetul executiv este format din președinte și din trei membri cu normă întreagă. Președintele atribuie sarcini de politică și administrative clar definite fiecăruia dintre membrii cu normă întreagă. Unuia dintre membrii cu normă întreagă i se încredințează responsabilități pentru chestiunile bugetare și pentru aspectele legate de programul de lucru al Autorității („membrul responsabil”). Unul dintre membrii cu normă întreagă îndeplinește funcția de vicepreședinte și preia atribuțiile președintelui în absența acestuia sau atunci când acesta este împiedicat să le îndeplinească din motive rezonabile, în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Membrii cu normă întreagă sunt selectați pe criterii de merit, competențe, cunoaștere a instituțiilor și a piețelor financiare și experiență relevantă în domeniul supravegherii și al reglementării financiare. Membrii cu normă întreagă trebuie să aibă o vastă experiență de conducere. Selecția se face pe baza unui apel deschis pentru candidaturi, care se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, după care Comisia întocmește o listă scurtă de candidați calificați.

Comisia transmite lista scurtă spre aprobare Parlamentului European. După aprobarea listei scurte, Consiliul adoptă o decizie prin care îi numește pe membrii cu normă întreagă ai comitetului executiv, inclusiv pe membrul responsabil.

Componența comitetului executiv este echilibrată și proporțională și reflectă Uniunea în ansamblu.

(3) În cazul în care un membru cu normă întreagă al comitetului executiv nu mai îndeplinește condițiile menționate la articolul 46 sau se constată că a comis o abatere gravă, Consiliul poate, pe baza unei propuneri din partea Comisiei aprobată de Parlamentul European, să adopte o decizie pentru a-l demite din funcție.

(4) Mandatul membrilor cu normă întreagă este de 5 ani și poate fi reînnoit o singură dată. În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al membrului cu normă întreagă, consiliul supraveghetorilor evaluează:

(a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;

(b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Ținând seama de evaluare, Comisia transmite lista membrilor cu normă întreagă Consiliului în vederea reînnoirii acesteia. Pe baza acestei liste și ținând seama de evaluare, Consiliul poate să prelungească mandatul membrilor cu normă întreagă.”;

(31) se introduce următorul articol 45a:

„Articolul 45a

Luarea deciziilor

(1) Deciziile comitetului executiv se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor săi. Fiecare membru dispune de un singur vot. În caz de paritate a voturilor, votul președintelui este decisiv.

(2) Reprezentantul Comisiei participă la reuniunile comitetului executiv fără a avea drept de vot, cu excepția aspectelor menționate la articolul 63.

(3) Comitetul executiv își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(4) Întrunirile comitetului executiv sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea unuia dintre membrii săi și sunt prezidate de președinte.

Comitetul executiv se întrunește înaintea fiecărei reuniuni a consiliului supraveghetorilor și ori de câte ori consideră necesar. Comitetul executiv se întrunește cel puțin de cinci ori pe an.

(5) Membrii comitetului executiv pot, sub rezerva regulamentului de procedură, să fie asistați de consultanți sau de experți. Participanții fără drept de vot nu participă la discuțiile din cadrul comitetului executiv referitoare la instituții financiare individuale.”;

(32) se introduce următorul articol 45b:

„Articolul 45b

Comitete interne

Comitetul executiv poate înființa comitete interne pentru sarcinile specifice care îi sunt atribuite.”;

(33) Articolul 46 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 46

Independență

Membrii comitetului executiv acționează în mod independent și obiectiv, în interesul exclusiv al Uniunii în ansamblul său, nu solicită și nu primesc instrucțiuni din partea instituțiilor sau a organelor Uniunii, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism public sau privat.

Nici statele membre, nici instituțiile sau organele Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu încearcă să-i influențeze pe membrii comitetului executiv în exercitarea sarcinilor lor.”;

(34) Articolul 47 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 47

Atribuții

(1) Comitetul executiv se asigură că Autoritatea își duce la îndeplinire misiunea și își exercită atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezentul regulament. Comitetul executiv ia toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea instrucțiunilor administrative interne și publicarea înștiințărilor, pentru a asigura funcționarea Autorității în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Comitetul executiv propune un program de lucru anual și multianual spre adoptare de consiliul supraveghetorilor.

(3) Comitetul executiv își exercită competențele bugetare în conformitate cu articolele 63 și 64.

În sensul articolelor 17, 19, 22, 29a, 30, 31a, 32 și 35b-35h, comitetul executiv este competent să acționeze și să ia decizii. Comitetul executiv informează consiliul supraveghetorilor în legătură cu deciziile pe care le adoptă.

(3a) Comitetul executiv examinează, emite un aviz și formulează propuneri privind toate aspectele care urmează să fie decise de consiliul supraveghetorilor.

(4) Comitetul executiv adoptă planul privind politica de personal a Autorității și, în temeiul articolului 68 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare necesare ale Statutului funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”).

(5) Comitetul executiv adoptă dispozițiile speciale privind dreptul de acces la documentele Autorității, în conformitate cu articolul 72.

(6) Comitetul executiv propune un raport anual referitor la activitățile Autorității, inclusiv la sarcinile președintelui, pe baza proiectului de raport menționat la articolul 53 alineatul (7) și îl prezintă consiliului supraveghetorilor spre aprobare.

(7) Comitetul executiv numește și revocă membrii comisiei de apel, în conformitate cu articolul 58 alineatele (3) și (5).

(8) Membrii comitetului executiv fac publice toate reuniunile organizate și ospitalitatea de care au beneficiat. Cheltuielile fac obiectul unor înregistrări publice, în conformitate cu Statutul funcționarilor.

(9) Membrul responsabil are următoarele sarcini specifice:

(a) să pună în aplicare programul anual de lucru al Autorității sub îndrumarea consiliului supraveghetorilor și sub controlul comitetului executiv;

(b) să ia toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea instrucțiunilor administrative interne și publicarea înștiințărilor, pentru a asigura funcționarea Autorității în conformitate cu prezentul regulament;

(c) să elaboreze un program multianual de lucru, astfel cum se menționează la articolul 47 alineatul (2);

(d) să elaboreze un program de lucru până la data de 30 iunie a fiecărui an pentru anul următor, astfel cum se menționează la articolul 47 alineatul (2);

(e) să elaboreze un proiect preliminar de buget al Autorității în temeiul articolului 63 și să execute bugetul Autorității în temeiul articolului 64;

(f) să pregătească un proiect anual de raport care să conțină o secțiune privind activitățile de reglementare și de supraveghere ale Autorității și o secțiune privind aspectele financiare și administrative;

(g) să exercite competențele stabilite la articolul 68 cu privire la personalul Autorității și să gestioneze chestiunile legate de personal.”;

(35) Articolul 48 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Președintele este responsabil cu pregătirea lucrărilor consiliului supraveghetorilor și prezidează întrunirile consiliului supraveghetorilor și ale comitetului executiv.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Președintele este selectat pe criterii de merit, competențe, cunoașterea instituțiilor și a piețelor financiare și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare, în urma unei apel deschis pentru candidaturi care se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Comisia prezintă Parlamentului European spre aprobare o listă scurtă de candidați pentru funcția de președinte. După aprobarea listei scurte, Consiliul adoptă o decizie de numire a președintelui.

În cazul în care președintele nu mai îndeplinește condițiile menționate la articolul 49 sau se constată că a comis o abatere gravă, Consiliul poate, pe baza unei propuneri din partea Comisiei aprobată de Parlamentul European, să adopte o decizie pentru a-l demite din funcție.”;

(c) la alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Consiliul, la propunerea Comisiei și ținând seama de evaluare, poate prelungi durata mandatului președintelui o singură dată.”;

(d) alineatul (5) se elimină;

(36) Articolul 49a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 49a

Cheltuieli

Președintele face publice toate reuniunile organizate și ospitalitatea de care a beneficiat. Cheltuielile fac obiectul unor înregistrări publice, în conformitate cu Statutul funcționarilor.”;

(37) Articolele 51, 52, 52a și 53 se elimină;

(38) la articolul 54 alineatul (2) se adaugă următoarea liniuță:

„– probleme legate de protecția deponenților, a consumatorilor și a investitorilor”;

(39) la articolul 55, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Un membru al comitetului executiv, reprezentantul Comisiei și CERS sunt invitați în calitate de observatori la întrunirile Comitetului comun, precum și ale oricăror subcomitete menționate la articolul 57.”;

(40) Articolul 58 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Doi membri ai comisiei de apel și doi supleanți sunt numiți de către comitetul executiv al Autorității, fiind aleși de pe o listă scurtă propusă de Comisie, întocmită în urma unei invitații publice de manifestare a interesului publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, și după consultarea consiliului supraveghetorilor.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Un membru al comisiei de apel care a fost numit de comitetul executiv al Autorității nu poate fi revocat pe durata mandatului decât în cazul în care s-a făcut vinovat de o abatere gravă, iar comitetul executiv, după ce a consultat consiliul supraveghetorilor, a adoptat o decizie în acest sens.”;

(41) la articolul 59, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Membrii comisiei de apel sunt independenți în luarea deciziilor. Aceștia nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune și nu îndeplinesc alte atribuții în raport cu Autoritatea, comitetul executiv sau consiliul supraveghetorilor.”;

(42) la articolul 60, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Orice persoană fizică sau juridică, inclusiv autoritățile competente, poate contesta o decizie a Autorității menționată la articolele 17, 18, 19 și 35 și orice altă decizie adoptată de Autoritate în conformitate cu actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) care este adresată persoanei respective, precum și o decizie care, deși adresată unei alte persoane, privește direct și personal persoana în cauză.”;

(43) Articolul 62 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Veniturile Autorității constau, fără a aduce atingere celorlalte tipuri de venituri, din orice combinație între următoarele:

(a) o contribuție de echilibrare din partea Uniunii, înregistrată în bugetul general al Uniunii (secțiunea Comisiei), care nu trebuie să depășească 40 % din veniturile estimate ale Autorității;

(b) contribuții anuale din partea instituțiilor financiare, pe baza cheltuielilor anuale estimate legate de activitățile prevăzute de prezentul regulament și de actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) pentru fiecare categorie de participanți în domeniul de competență al Autorității;

(c) orice taxe plătite Autorității în cazurile specificate de dispozițiile în domeniu ale dreptului Uniunii.

(d) orice contribuție voluntară din partea statelor membre sau a observatorilor;

(e) tarife pentru publicații, activități de formare și orice alt serviciu solicitat de autoritățile competente.”;

(b) se adaugă alineatele (5) și (6) după cum urmează:

„(5) Contribuțiile anuale menționate la alineatul (1) litera (b) se colectează în fiecare an de la instituțiile financiare individuale de către autoritățile desemnate de fiecare stat membru. Până la data de 31 martie a fiecărui exercițiu financiar, fiecare stat membru plătește Autorității cuantumul pe care este obligat să îl colecteze în conformitate cu criteriile prevăzute în actul delegat menționat la articolul 62a.

(6) Nu sunt acceptate contribuții voluntare din partea statelor membre și a observatorilor, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (d), dacă acceptarea acestora ar pune sub semnul întrebării independența și imparțialitatea Autorității.”;

(44) se introduce următorul articol 62a:

„Articolul 62a

Acte delegate privind calcularea contribuțiilor anuale din partea instituțiilor financiare

Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 75a, să adopte acte delegate care stabilesc modul de calcul al contribuțiilor anuale din partea instituțiilor financiare individuale menționate la articolul 62 litera (e), precizând următoarele:

(a) o metodologie prin care să se aloce cheltuielile estimate diferitelor categorii de instituții financiare ca bază pentru determinarea ponderii contribuțiilor care trebuie efectuate de către instituțiile financiare din fiecare categorie;

(b) criterii adecvate și obiective de stabilire a contribuțiilor anuale datorate de instituțiile financiare individuale care intră în sfera de aplicare a actelor Uniunii Europene menționate la articolul 1 alineatul (2), în funcție de dimensiunea acestora, astfel încât să se reflecte aproximativ importanța lor pe piață.

Criteriile menționate la primul paragraf litera (b) pot stabili fie praguri *de minimis* sub care nu se datorează nicio contribuție, fie limite minime sub care nu se pot situa contribuțiile.”;

(45) Articolul 63 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 63

Întocmirea bugetului

(1) În fiecare an, membrul responsabil întocmește un proiect provizoriu de document unic de programare al Autorității pentru următoarele trei exerciții financiare, care

prezintă estimarea veniturilor și a cheltuielilor, precum și informații privind personalul, pe baza programării anuale și multianuale și îl înaintează comitetului executiv și consiliului supraveghetorilor, împreună cu schema de personal.

(1a) Comitetul executiv, pe baza proiectului care a fost aprobat de consiliul supraveghetorilor, adoptă proiectul de document unic de programare pentru următoarele trei exerciții financiare.

(1b) Proiectul de document unic de programare este transmis de către comitetul executiv Comisiei, Parlamentului European și Consiliului până la data de 31 ianuarie.

(2) Pe baza proiectului de document unic de programare, Comisia înscrie în proiectul de buget al Uniunii previziunile pe care le consideră necesare, ținând cont de schema de personal și de cuantumul contribuției de echilibrare din bugetul general al Uniunii, în conformitate cu articolele 313 și 314 din Tratat.

(3) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Autorității. Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru contribuția de echilibrare destinată Autorității.

(4) Consiliul supraveghetorilor adoptă bugetul Autorității. Acesta devine definitiv odată cu adoptarea finală a bugetului general al Uniunii Europene. Dacă este necesar, acesta se ajustează în consecință.

(5) Comitetul executiv informează fără întârziere autoritatea bugetară cu privire la intenția sa de a executa orice proiect care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru finanțarea bugetului său, în special orice proiect imobiliar, cum ar fi închirierea sau achiziționarea de imobile.”;

(46) Articolul 64 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 64

Execuția și controlul bugetului

„(1) Membrul responsabil își exercită competențele de ordonator de credite și execută bugetul Autorității.

(2) Contabilul Autorității transmite conturile provizorii contabilului Comisiei și Curții de Conturi până la data de 1 martie a anului următor.

(3) Contabilul Autorității transmite contabilului Comisiei, până la data de 1 martie a anului următor, informațiile contabile necesare în scopuri de consolidare, în modul și formatul stabilite de contabilul respectiv.

(4) De asemenea, contabilul Autorității trimite membrilor consiliului supraveghetorilor, Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi raportul privind gestiunea bugetară și financiară, până la data de 31 martie a anului următor.

(5) După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Autorității, în conformitate cu articolul 148 din Regulamentul financiar, contabilul Autorității întocmește conturile finale ale Autorității. Membrul responsabil trimite aceste conturi consiliului supraveghetorilor, care emite un aviz cu privire la conturile în cauză.

(6) Până la data de 1 iulie a anului următor, contabilul Autorității trimite conturile finale, însoțite de avizul consiliului supraveghetorilor, contabilului Comisiei, Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi.

Contabilul Autorității trimite, tot până la data de 1 iulie, un pachet de rapoarte contabilului Comisiei, într-un format standardizat stabilit de contabilul Comisiei în vederea consolidării.

(7) Conturile finale se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene până la data de 15 noiembrie a anului următor.

(8) Membrul responsabil transmite Curții de Conturi, până la data de 30 septembrie, un răspuns la observațiile formulate de aceasta. Membrul responsabil trimite, de asemenea, o copie a răspunsului respectiv comitetului executiv și Comisiei.

(9) Membrul responsabil prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia din urmă și în conformitate cu articolul 165 alineatul (3) din Regulamentul financiar, toate informațiile necesare derulării eficiente a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză.

(10) La recomandarea Consiliului care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă descărcarea de gestiune Autorității pentru execuția bugetului pentru exercițiul financiar N, până la data de 15 mai a exercițiului N + 2.”;

(47) Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 65

Norme financiare

Normele financiare aplicabile Autorității se adoptă de către comitetul executiv, după consultarea Comisiei. Aceste norme nu se pot abate de la Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei* pentru organismele menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, cu excepția situațiilor în care acest lucru este impus de necesități operaționale specifice, indispensabile funcționării Autorității și numai cu acordul prealabil al Comisiei.

* Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei din 30 septembrie 2013 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 7.12.2013, p. 42).”;

(48) la articolul 66, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului** se aplică fără restricții Autorității în vederea combaterii fraudei, corupției și oricăror altor activități ilegale.

**Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).”;

(49) Articolul 68 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statutul funcționarilor, regimul aplicabil celorlalți agenți și normele adoptate de comun acord de către instituțiile Uniunii în scopul aplicării acestora se aplică

personalului Autorității, inclusiv membrilor cu normă întreagă ai comitetului executiv și președintelui acestuia.

(2) Comitetul executiv, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comitetul executiv adoptă dispoziții care să permită detașarea experților naționali din statele membre pe lângă Autoritate.”;

(50) Articolul 70 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Membrii consiliului supraveghetorilor și toți membrii personalului Autorității, inclusiv funcționarii detașați temporar din statele membre și toate celelalte persoane care îndeplinesc sarcini pentru Autoritate pe bază contractuală, sunt supuși obligațiilor legate de secretul profesional în temeiul articolului 339 din TFUE și al dispozițiilor relevante din legislația Uniunii în domeniu, chiar și după ce aceștia și-au încetat atribuțiile.”;

(b) la alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În plus, obligația prevăzută la alineatul (1) și la primul paragraf al prezentului alineat nu împiedică Autoritatea și autoritățile competente să utilizeze informațiile pentru asigurarea respectării actelor menționate la articolul 1 alineatul (2) și, în special, pentru procedurile legale necesare în vederea adoptării deciziilor.”;

(c) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Comitetul executiv și consiliul supraveghetorilor veghează ca persoanele care furnizează orice tip de servicii, în mod direct sau indirect, permanent sau ocazional, legate de atribuțiile Autorității, inclusiv funcționarii și alte persoane autorizate de către comitetul executiv și de către consiliul supraveghetorilor sau numite de către autoritățile competente în acest scop, sunt supuse unor obligații legate de secretul profesional echivalente celor prevăzute la alineatele anterioare.

Aceleași cerințe de păstrare a secretului profesional li se aplică și observatorilor care participă la reuniunile comitetului executiv și ale consiliului supraveghetorilor sau care participă la activitățile Autorității.”;

(d) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Alineatele (1) și (2) nu împiedică Autoritatea să facă schimb de informații cu autoritățile competente în conformitate cu prezentul regulament și cu alte acte legislative ale Uniunii aplicabile instituțiilor financiare.”;

(51) Articolul 71 se înlocuiește cu următorul text:

„Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 sau obligațiilor Autorității în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul Regulamentului (UE) nr. 2018/XXX (Regulamentul privind protecția datelor pentru instituțiile și organele UE), în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin.”;

(52) la articolul 72, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comitetul executiv adoptă măsuri practice pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.”;

(53) la articolul 73, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comitetul executiv decide cu privire la regimul lingvistic intern al Autorității.”;

(54) la articolul 74, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Dispozițiile necesare referitoare la amplasarea sediului Autorității în statul membru în care aceasta este stabilită și facilitățile care trebuie oferite de statul membru respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru personalului Autorității și membrilor familiilor acestora se prevăd într-un acord privind sediul încheiat între Autoritate și statul membru respectiv după obținerea aprobării comitetului executiv.”;

(55) se introduce următorul articol 75a:

„Articolul 75a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 35c și la articolul 62a se conferă Comisiei pe o durată nedeterminată.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 35c și la articolul 62a poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 35c sau al articolului 62a intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”;

(56) Articolul 76 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 76

Relația cu CEBS

Autoritatea este considerată succesorul legal al Comitetului european al inspectorilor bancari (CEBS). Până la data înființării Autorității, toate activele și pasivele, precum și toate operațiunile în curs ale CEBS sunt transferate automat Autorității. CEBS întocmește o declarație care reflectă situația de închidere a activelor și pasivelor sale la data transferului respectiv. Declarația respectivă este auditată și aprobată de către CEBS și de către Comisie.”

(57) se introduce un nou articol 77a:

Articolul 77a

Dispoziții tranzitorii

Atribuțiile și postul directorului executiv numit în conformitate cu Regulamentul nr. 1093/2010, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva (UE) 2015/2366, aflat în funcție la data de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament] încetează la data respectivă.

Atribuțiile și postul președintelui numit în conformitate cu Regulamentul nr. 1093/2010, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva (UE) 2015/2366, aflat în funcție la data de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament] continuă până la expirarea sa.

Atribuțiile și postul membrilor consiliului de administrație numiți în conformitate cu Regulamentul nr. 1093/2010, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva (UE) 2015/2366, aflați în funcție la data de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament] încetează la data respectivă.”.

Articolul 2

Modificări la Regulamentul (UE) nr. 1094/2010

Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 se modifică după cum urmează:

(1) la articolul 1, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea acționează în limitele competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament și în cadrul domeniului de aplicare al Directivei 2009/138/CE cu excepția titlului IV, al Directivelor 2002/92/CE, 2003/41/CE, 2002/87/CE, 2009/103/CE* și, în măsura în care aceste acte se aplică întreprinderilor de asigurări, întreprinderilor de reasigurări, instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale și intermediarilor de asigurări, al părților aplicabile din Directivele (UE) 2015/849 și 2002/65/CE, inclusiv toate directivele, regulamentele și deciziile adoptate în baza acestor acte, precum și al oricăror alte acte juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii, care conferă sarcini Autorității.

* * Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 263, 7.10.2009, p. 11).”;

(2) la articolul 2 alineatul (5) se adaugă următorul paragraf:

„Trimiterile la supraveghere din prezentul regulament se referă la activitățile pe care toate autoritățile competente trebuie să le efectueze în temeiul actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).”;

(3) la articolul 4 punctul 2, litera (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) în ceea ce privește Directivele 2002/65/CE și (UE) 2015/849, autoritățile care au competența de a asigura conformitatea instituțiilor financiare definite la punctul 1 cu cerințele directivelor respective;”;

(4) Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. un comitet executiv, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 47;”;

(b) punctul 4 se elimină;

(5) Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) de a elabora și de a actualiza constant un manual al Uniunii în materie de supraveghere referitor la supravegherea instituțiilor financiare din Uniune;”;

(ii) literele (e) și (f) se înlocuiesc cu următorul text:

„(e) de a organiza și de a efectua evaluări ale autorităților competente și, în acest context, de a emite ghiduri și recomandări și de a identifica cele mai bune practici, în vederea îmbunătățirii consecvenței rezultatelor în materie de supraveghere;

(f) de a monitoriza și a evalua evoluțiile pieței în domeniile sale de competență, inclusiv, după caz, evoluția tendințelor în materie de servicii financiare inovatoare;”;

(iii) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) de a promova protecția titularilor de polițe, a membrilor regimurilor de pensii și a beneficiarilor, a consumatorilor și a investitorilor”;

(iv) litera (l) se elimină;

(v) se introduce următoarea literă (m):

„(m) de a emite avize cu privire la cererile de aprobare a modelelor interne, pentru a facilita luarea de decizii și a oferi asistență, astfel cum se prevede la articolul 21a;”;

(b) se introduce un nou alineat (1a):

„(1a) Atunci când își îndeplinește sarcinile în conformitate cu prezentul regulament, Autoritatea ține seama de inovarea tehnologică, de modelele de afaceri inovatoare și sustenabile și de integrarea factorilor de mediu, sociali și legați de guvernanță.”;

(c) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce litera (ca):

„(ca) de a emite recomandări, astfel cum se prevede la articolele 29a și 31a;”;

(ii) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) de a colecta informațiile necesare referitoare la instituțiile financiare, astfel cum se prevede la articolele 35 și 35b”;

(d) se adaugă următorul alineat (3):

„(3) În îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatul (1) și în exercitarea competențelor menționate la alineatul (2), Autoritatea acordă atenția cuvenită principiilor unei mai bune reglementări, inclusiv rezultatelor analizelor cost-beneficiu realizate în conformitate cu prezentul regulament.”;

(6) Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se introduc următoarele litere (aa) și (ab):

„(aa) realizarea de evaluări tematice aprofundate ale comportamentului pe piață, conceperea unei înțelegeri comune a practicilor de piață în vederea identificării problemelor potențiale și a analizării impactului acestora;

(ab) elaborarea unor indicatori de risc retail pentru identificarea la timp a cauzelor potențiale ale prejudiciilor aduse consumatorilor;”;

(b) la alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) elaborarea unor norme comune de publicare.”;

(c) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea monitorizează activitățile financiare noi și existente și poate adopta ghiduri și recomandări pentru a promova siguranța și soliditatea piețelor și convergența practicilor de reglementare și de supraveghere.”;

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Autoritatea instituie, ca parte integrantă a Autorității, un comitet pentru inovare financiară care reunește toate autoritățile naționale de supraveghere competente și autoritățile responsabile cu protecția consumatorilor, în vederea realizării unei abordări coordonate a modului de reglementare și de supraveghere a activităților financiare noi sau inovatoare și în vederea formulării de opinii pe care Autoritatea să le prezinte Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Autoritatea poate include și autoritățile naționale de protecție a datelor ca părți membre ale comitetului.”;

(7) Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„Autoritatea poate adresa, de asemenea, ghiduri și recomandări autorităților statelor membre care nu sunt definite drept autorități competente în temeiul prezentului regulament, dar care sunt împuternicite să asigure punerea în aplicare a actelor menționate la articolul 1 alineatul (2).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea organizează, în afara unor situații excepționale, consultări publice deschise cu privire la ghidurile și recomandările pe care le emite și analizează eventualele costuri și beneficii aferente emiterii unor astfel de ghiduri și recomandări. Aceste consultări și analize sunt proporționale în raport cu domeniul de aplicare, natura și impactul ghidurilor sau recomandărilor. Autoritatea solicită, de asemenea, în afara unor situații excepționale, avizul sau opinia Grupului părților

interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor și a Grupului părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale.”;

(c) la sfârșitul alineatului (4) se adaugă următoarea teză:

„Raportul explică, de asemenea, modul în care Autoritatea a justificat emiterea de ghiduri și recomandări și sintetizează reacțiile primite în cadrul consultărilor publice cu privire la aceste ghiduri și recomandări.”;

(d) se adaugă următorul alineat (5):

„(5) În cazul în care două treimi din membrii Grupului părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor sau ai Grupului părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale sunt de părere că Autoritatea și-a depășit competențele prin emiterea anumitor ghiduri sau recomandări, aceștia pot trimite Comisiei un aviz motivat.

Comisia solicită Autorității o explicație în care să prezinte motivele pentru emiterea respectivelor ghiduri sau recomandări. După ce a primit explicația din partea Autorității, Comisia evaluează sfera de aplicare a ghidurilor sau recomandărilor în raport cu sfera de competență a Autorității. În cazul în care Comisia consideră că Autoritatea și-a depășit competențele și după ce îi oferă acesteia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, Comisia poate să adopte o decizie de punere în aplicare prin care solicită Autorității să retragă ghidurile sau recomandările în cauză. Decizia Comisiei este făcută publică.”;

(8) la articolul 17 alineatul (2), se adaugă următoarele paragrafe:

„Fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 35, Autoritatea poate adresa în mod direct o solicitare de informații bine întemeiată și motivată altor autorități competente sau instituțiilor financiare relevante ori de câte ori acest lucru este considerat necesar în vederea investigării unei presupuse încălcări sau neaplicări a dreptului Uniunii. În cazul în care este adresată instituțiilor financiare, solicitarea de informații motivată explică de ce informațiile respective sunt necesare în vederea investigării presupusei încălcări sau neaplicări a dreptului Uniunii.

Destinatarul unei astfel de solicitări furnizează Autorității informații clare, exacte și complete, fără întârzieri nejustificate.

În cazul în care o solicitare de informații a fost adresată unei instituții financiare, Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la respectiva solicitare. Autoritățile competente asistă Autoritatea în colectarea informațiilor, dacă Autoritatea formulează o cerere în acest sens.”;

(9) Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazurile specificate în actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) și fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 17, Autoritatea poate acorda asistență autorităților competente pentru a se ajunge la un acord în conformitate cu procedura stabilită la alineatele (2)–(4), în oricare dintre următoarele circumstanțe:

(a) la cererea uneia sau mai multor autorități competente implicate, în cazul în care o autoritate competentă nu este de acord cu procedura sau cu conținutul unei acțiuni, al unei acțiuni propuse sau cu lipsa de acțiune a unei alte autorități competente;

(b) din proprie inițiativă, în cazul în care, pe baza unor criterii obiective, se poate constata un dezacord între autoritățile competente.

În cazurile în care actele menționate la articolul 1 alineatul (2) fac necesară adoptarea de către autoritățile competente a unei decizii comune, existența unui dezacord este prezumată în absența unei decizii comune din partea autorităților respective în termenele prevăzute în actele respective.”;

(b) se introduc următoarele alineate (1a) și (1b):

„(1a) Autoritățile competente în cauză informează fără întârziere Autoritatea că nu s-a ajuns la un acord în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care în actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) a fost prevăzut un termen pentru ajungerea la un acord între autoritățile competente și are loc prima dintre situațiile de mai jos:

(i) termenul respectiv a expirat;

(ii) una sau mai multe dintre autoritățile competente în cauză consideră, pe baza unor factori obiectivi, că există un dezacord;

(b) în cazul în care în actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) nu a fost prevăzut un termen pentru ajungerea la un acord între autoritățile competente și are loc prima dintre situațiile de mai jos:

i. una sau mai multe dintre autoritățile competente în cauză consideră, pe baza unor factori obiectivi, că există un dezacord; sau

ii. au trecut două luni de la data primirii de către o autoritate competentă a unei solicitări din partea altei autorități competente de a lua anumite măsuri pentru a respecta dreptul Uniunii, iar autoritatea căreia i-a fost adresată solicitarea încă nu a adoptat o decizie care să răspundă acestei solicitări.”;

(c) al doilea paragraf de la alineatul (1) se elimină;

(1b) Președintele analizează dacă Autoritatea ar trebui să acționeze în conformitate cu alineatul (1). În cazul în care intervenția este din inițiativa proprie a Autorității, Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la decizia sa referitoare la intervenție.

În așteptarea deciziei Autorității, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 47 alineatul (3a), în cazul în care pentru actele menționate la articolul 1 alineatul (2) este necesară adoptarea unei decizii comune, toate autoritățile competente implicate în adoptarea deciziei comune amână deciziile lor individuale. În cazul în care Autoritatea decide să acționeze, toate autoritățile competente implicate în decizia comună își amână deciziile proprii până la încheierea procedurii prevăzute la alineatele (2) și (3).”;

(d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care autoritățile competente în cauză nu reușesc să ajungă la un acord în cadrul fazei de conciliere menționate la alineatul (2), Autoritatea poate lua o decizie prin care să solicite autorităților respective să ia anumite măsuri sau să se abțină de la anumite măsuri pentru a soluționa problema, cu scopul de a asigura conformitatea cu dreptul Uniunii. Decizia Autorității este obligatorie pentru autoritățile competente în cauză. Decizia Autorității poate impune autorităților competente obligația de a

revoca sau de a modifica o decizie pe care au adoptat-o sau de a face uz de competențele de care dispun în temeiul dreptului relevant al Uniunii.”;

(e) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la încheierea procedurilor menționate la alineatele (2) și (3) și, dacă este cazul, cu privire la decizia luată în temeiul alineatului (3).”;

(f) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul articolului 258 din Tratat, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității, prin negarantarea faptului că o instituție financiară respectă cerințele care îi sunt direct aplicabile în temeiul actelor menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea poate adopta o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acesteia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv să înceteze orice activitate.”;

(10) Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritatea promovează și monitorizează funcționarea eficientă, eficace și consecventă a colegiilor de supraveghere menționate în Directiva 2009/138/CE și favorizează coerența aplicării dreptului Uniunii de către colegiile de supraveghere. În scopul asigurării convergenței între cele mai bune practici în materie de supraveghere, personalul Autorității are posibilitatea de a participa sau, după caz, de a coordona activitățile colegiilor de supraveghere, inclusiv cu ocazia examinărilor la fața locului efectuate în comun de două sau mai multe autorități competente.”;

(b) la articolul 2, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul prezentului alineat și al alineatului (1) din prezentul articol, Autoritatea este considerată drept „autoritate competentă” sau „autoritate de supraveghere” în sensul legislației relevante.”;

(11) se introduce următorul articol 21a:

„Articolul 21a

Modele interne

(1) În scopul de a contribui la elaborarea de standarde și practici comune de înaltă calitate în materie de supraveghere, Autoritatea, din proprie inițiativă sau la cererea uneia sau mai multor autorități de supraveghere:

(a) emite avize adresate autorităților de supraveghere în cauză cu privire la cererea de utilizare sau de modificare a unui model intern. În acest scop, EIOPA poate solicita toate informațiile necesare de la autoritățile de supraveghere în cauză; și

(b) în caz de dezacord referitor la aprobarea modelelor interne, acordă asistență autorităților de supraveghere în cauză în vederea ajungerii la un acord în conformitate cu procedura stabilită la articolul 19.

(2) În circumstanțele stabilite la articolul 231 alineatul (6a) din Directiva 2009/138/CE, întreprinderile pot solicita EIOPA să acorde asistență

autorităților competente în vederea ajungerii la un acord în conformitate cu procedura stabilită la articolul 19.

(12) La articolul 22 alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În aceste scopuri, Autoritatea poate face uz de competențele care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament, inclusiv în temeiul articolelor 35 și 35b.”;

(13) Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) emiterea Planului strategic de supraveghere în conformitate cu articolul 29a;”;

(ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) promovarea unui schimb de informații bilateral și multilateral eficace între autoritățile competente, referitor la toate chestiunile relevante, inclusiv securitatea cibernetică și atacurile cibernetice, după caz, respectându-se pe deplin dispozițiile aplicabile în materie de confidențialitate și de protecție a datelor prevăzute de legislația Uniunii în domeniu;”;

(iii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) elaborarea de programe de formare sectoriale și transsectoriale, inclusiv cu privire la inovarea tehnologică, facilitarea schimburilor de personal și încurajarea autorităților competente să intensifice utilizarea programelor de detașare și a altor instrumente;”;

(b) la alineatul (2), se adaugă următorul al doilea paragraf:

„În vederea instituirii unei culturi comune a supravegherii, Autoritatea elaborează și menține la zi un manual al Uniunii în materie de supraveghere, referitor la supravegherea instituțiilor financiare din Uniune, ținând seama de evoluția practicilor de afaceri și a modelelor de afaceri în rândul instituțiilor financiare. Manualul Uniunii în materie de supraveghere prezintă cele mai bune practici de supraveghere și metodele și procesele de înaltă calitate în acest domeniu.”;

(14) Se introduce următorul articol 29a:

„Articolul 29a

Planul strategic de supraveghere

(1) La data intrării în vigoare a Regulamentului [XXX: a se introduce trimiterea la regulamentul de modificare] și, ulterior, la fiecare trei ani, până la data de 31 martie, Autoritatea emite o recomandare adresată autorităților competente, în care stabilește obiectivele și prioritățile strategice în materie de supraveghere („Planul strategic de supraveghere”), ținând seama de orice contribuții din partea autorităților competente. Autoritatea transmite Planul strategic de supraveghere spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei și îl publică pe site-ul său internet.

Planul strategic de supraveghere identifică prioritățile specifice ale activităților de supraveghere, pentru a promova practici de supraveghere coerente, eficiente și

eficace și aplicarea comună, uniformă și consecventă a dreptului Uniunii și pentru a aborda tendințele microprudențiale relevante, riscurile și vulnerabilitățile potențiale identificate în conformitate cu articolul 32.

(2) Până la data de 30 septembrie a fiecărui an, fiecare autoritate competentă transmite spre analiză Autorității un proiect de program de lucru anual pentru anul următor și stipulează clar modul în care respectivul proiect de program de lucru este aliniat la Planul strategic de supraveghere.

Proiectul de program de lucru anual conține obiective și priorități specifice pentru activitățile de supraveghere și criterii cantitative și calitative de selecție a instituțiilor financiare, a practicilor și comportamentelor de piață și a piețelor financiare care vor fi examinate de autoritatea competentă care prezintă proiectul de program anual de lucru în cursul anului la care se referă programul în cauză.

(3) Autoritatea evaluează proiectul de program de lucru anual și, în cazul în care există riscuri semnificative ca prioritățile stabilite în Planul strategic de supraveghere să nu poată fi realizate, Autoritatea adresează o recomandare autorității competente relevante în vederea alinierii programului de lucru anual al autorității competente relevante cu Planul strategic de supraveghere.

Până la data de 31 decembrie a fiecărui an, autoritățile competente își adoptă programele de lucru anuale ținând seama de aceste recomandări.

(4) Până la data de 31 martie a fiecărui an, fiecare autoritate competentă transmite Autorității un raport privind punerea în aplicare a programului de lucru anual.

Raportul include cel puțin următoarele informații:

(a) o descriere a activităților de supraveghere și a analizelor instituțiilor financiare, ale comportamentelor și practicilor de piață și ale piețelor financiare, precum și ale măsurilor administrative și ale sancțiunilor impuse instituțiilor financiare care se fac răspunzătoare de încălcări ale dreptului Uniunii și ale dreptului național;

(b) o descriere a activităților desfășurate care nu au fost prevăzute în programul de lucru anual;

(c) o prezentare a activităților prevăzute în programul de lucru anual care nu au fost realizate și a obiectivelor programului în cauză care nu au fost atinse, precum și a motivelor pentru care nu s-au efectuat activitățile respective și nu s-au atins obiectivele respective.

(5) Autoritatea evaluează rapoartele de punere în aplicare ale autorităților competente. Atunci când există riscuri semnificative ca prioritățile stabilite în Planul strategic de supraveghere să nu fie realizate, Autoritatea adresează o recomandare fiecărei autorități competente în cauză, referitoare la modalitățile de remediere a deficiențelor aferente activităților sale.

Pe baza rapoartelor și a propriilor sale analize ale riscurilor, Autoritatea identifică activitățile autorității competente care sunt esențiale pentru realizarea Planului strategic de supraveghere și, dacă este cazul, efectuează evaluări ale acestor activități în temeiul articolului 30.

(6) Autoritatea face publice cele mai bune practici identificate cu ocazia evaluării programelor de lucru anuale.”;

(15) Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) titlul articolului se înlocuiește cu următorul text:

„Evaluări ale autorităților competente”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritatea realizează periodic evaluări ale unor activități sau ale tuturor activităților autorităților competente, pentru a consolida în continuare consecvența rezultatelor supravegherii. În acest scop, Autoritatea elaborează metode pentru a permite evaluarea obiectivă și compararea autorităților competente analizate. Atunci când realizează aceste evaluări, se iau în considerare informațiile existente și evaluările efectuate deja cu privire la autoritatea competentă în cauză, inclusiv toate informațiile furnizate Autorității în conformitate cu articolul 35, precum și orice informații furnizate de părțile interesate.”;

(c) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) În sensul prezentului articol, Autoritatea instituie un comitet de evaluare, compus exclusiv din membri ai personalului Autorității. Autoritatea poate delega comitetului de evaluare anumite sarcini sau decizii.”;

(d) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Evaluarea cuprinde următoarele elemente, fără a se limita la acestea:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) gradul de adecvare a resurselor, nivelul de independență și acordurile de guvernanță ale autorității competente, acordând o atenție deosebită aplicării eficace a actelor Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) și capacității de a răspunde evoluțiilor pieței;”;

(e) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritatea elaborează un raport care prezintă rezultatele evaluării. Raportul explică și specifică măsurile ulterioare prevăzute care se impun în urma evaluării. Aceste măsuri ulterioare pot fi adoptate sub forma unor ghiduri și recomandări, astfel cum se prevede la articolul 16, și al unor avize, astfel cum se prevede la articolul 29 alineatul (1) litera (a).

În conformitate cu articolul 16 alineatul (3), autoritățile competente fac tot posibilul pentru a respecta ghidurile și recomandările emise. În cazul în care autoritățile competente nu întreprind acțiuni pentru a da curs măsurilor ulterioare indicate în raport, Autoritatea emite un raport privind măsurile ulterioare.

La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare sau a proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolele 10–15, ori a ghidurilor sau recomandărilor, în conformitate cu articolul 16, Autoritatea ține seama de rezultatul evaluării, precum și de orice alte informații obținute în cursul îndeplinirii sarcinilor sale, pentru a asigura convergența practicilor de supraveghere de cea mai înaltă calitate.”;

(f) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Autoritatea prezintă Comisiei un aviz ori de câte ori, având în vedere rezultatul evaluării sau orice alte informații obținute de Autoritate în cursul îndeplinirii atribuțiilor sale, Autoritatea consideră că ar fi necesară o armonizare sporită a normelor aplicabile instituțiilor financiare sau autorităților competente.”;

(g) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

(4) Autoritatea dă publicității raportul menționat la alineatul (3), precum și orice raport privind măsurile ulterioare menționat, cu excepția cazului în care publicarea ar presupune riscuri la adresa stabilității sistemului financiar. Autoritatea competentă care face obiectul evaluării este invitată să formuleze observații înainte de publicarea raportului. Respectivele observații se dau publicității cu excepția cazului în care publicarea ar presupune riscuri la adresa stabilității sistemului financiar.”;

(16) la articolul 31 se introduce un nou alineat (2):

„(2) În ceea ce privește activitatea autorităților competente menită să faciliteze intrarea pe piață a operatorilor sau a produselor care se bazează pe inovare tehnologică, Autoritatea promovează convergența în materie de supraveghere, în special prin schimbul de informații și de cele mai bune practici. Autoritatea poate, după caz, să adopte ghiduri sau recomandări în conformitate cu articolul 16.”;

(17) se introduce un nou articol 31a:

„Articolul 31a

Coordonarea privind delegarea și externalizarea activităților, precum și a transferului de risc

(1) Autoritatea coordonează în permanență acțiunile de supraveghere ale autorităților competente în vederea promovării convergenței practicilor de supraveghere în domeniul delegării și al externalizării activităților de către instituțiile financiare, precum și în ceea ce privește transferurile de risc efectuate de acestea, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4).

(2) Autoritățile competente notifică Autoritatea atunci când intenționează să efectueze o autorizare sau înregistrare cu privire la o instituție financiară care face obiectul supravegherii din partea autorității competente în cauză, în conformitate cu actele menționate la articolul 1 alineatul (2) și atunci când planul de afaceri al instituției financiare presupune externalizarea sau delegarea unei părți semnificative a activităților sale sau a oricăreia dintre funcțiile principale ori transferul de risc al unei părți semnificative a activităților sale în țări terțe, pentru a beneficia de pașaportul UE în cursul executării unor activități sau funcții substanțiale în afara teritoriului Uniunii. Notificarea adresată Autorității este suficient de detaliată pentru a permite acesteia să efectueze o evaluare adecvată.

În cazul în care Autoritatea consideră că este necesar să emită un aviz adresat unei autorități competente cu privire la neconformitatea unei autorizări sau înregistrări care i-a fost notificată în temeiul primului paragraf cu dreptul Uniunii sau cu ghidurile, recomandările sau avizele adoptate de către Autoritate, aceasta din urmă informează autoritatea competentă cu privire la acest lucru în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea notificării de către autoritatea competentă respectivă. În acest caz, autoritatea competentă în cauză așteaptă avizul Autorității înainte să efectueze înregistrarea sau autorizarea.

La solicitarea Autorității, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea unei astfel de solicitări, autoritatea competentă furnizează informații legate de deciziile sale de a autoriza sau de a înregistra o instituție financiară care face obiectul supravegherii sale în conformitate cu actele menționate la articolul 1 alineatul (2).

Autoritatea emite avizul, fără să aducă atingere eventualelor termene prevăzute de dreptul Uniunii, cel târziu în termen de 2 luni de la primirea notificării în temeiul primului paragraf.

(3) O instituție financiară informează autoritățile competente cu privire la externalizarea sau delegarea unei părți semnificative a activităților sale sau a oricăreia dintre funcțiile sale principale, precum și cu privire la transferul de risc aferent unei părți semnificative a activităților sale unei alte entități sau propriei sale sucursale stabilite într-o țară terță. Autoritatea competentă în cauză informează semestrial Autoritatea cu privire la astfel de notificări.

Fără a aduce atingere articolului 35, la cererea Autorității, autoritatea competentă furnizează informații legate de acordurile de externalizare, delegare sau transfer de risc încheiate de instituțiile financiare.

Autoritatea veghează ca autoritățile competente în cauză să verifice dacă acordurile de externalizare, de delegare sau de transfer de risc menționate la primul paragraf sunt încheiate în conformitate cu dreptul Uniunii și dacă sunt conforme cu ghidurile, recomandările sau avizele emise de Autoritate și nu împiedică efectuarea unei supravegheri eficace de către autoritățile competente (și asigurarea respectării lor) într-o țară terță.

(4) Autoritatea poate emite recomandări autorității competente în cauză, inclusiv recomandări referitoare la evaluarea unei decizii sau retragerea unei autorizații. În cazul în care autoritatea competentă în cauză nu aplică recomandările Autorității în termen de 15 zile lucrătoare, autoritatea competentă precizează motivele, iar Autoritatea dă publicității recomandarea sa, însoțită de motivele respective.”;

(18) Articolul 32 se modifică după cum urmează:

(19) se introduce un nou alineat (2a):

„(2a) Cel puțin o dată pe an, Autoritatea analizează dacă este oportun să efectueze evaluările la nivelul Uniunii menționate la articolul 2 și informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la raționamentul său. În cazul în care se efectuează aceste evaluări la nivelul Uniunii, Autoritatea publică, dacă consideră că acest lucru este adecvat, rezultatele pentru fiecare instituție financiară participantă.

Obligațiile autorităților competente de păstrare a secretului profesional nu împiedică autoritățile competente să publice rezultatele evaluărilor la nivelul Uniunii menționate la alineatul (2) sau să transmită rezultatele respective Autorității în vederea publicării de către Autoritate a rezultatelor evaluărilor efectuate la nivelul Uniunii cu privire la reziliența instituțiilor financiare.”;

(20) Articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea acordă asistență Comisiei în procesul de elaborare a deciziilor în materie de echivalență referitoare la regimurile de reglementare și de supraveghere din țările terțe în urma unei cereri specifice de emitere a unei opinii formulate de Comisie sau în cazul în care Autoritatea are obligația să facă acest lucru în temeiul actelor menționate la articolul 1 alineatul (2).”;

(b) se introduc următoarele alineate (2a), (2b) și (2c):

„(2a) Autoritatea monitorizează evoluțiile în materie de reglementare și de supraveghere, precum și practicile de asigurare a respectării legislației și evoluțiile

relevante ale pieței din țările terțe cu privire la care Comisia a adoptat decizii în materie de echivalență în temeiul actelor menționate la articolul 1 alineatul (2), pentru a verifica dacă sunt îndeplinite în continuare criteriile pe baza cărora au fost luate deciziile respective, precum și condițiile prevăzute în aceste decizii. Autoritatea ține seama de relevanța pe piață a țărilor terțe respective. Autoritatea transmite Comisiei anual un raport confidențial conținând constatările sale.

Fără a aduce atingere cerințelor specifice prevăzute în actele menționate la articolul 1 alineatul (2) și sub rezerva condițiilor prevăzute la alineatul (1) a doua teză, Autoritatea cooperează în măsura posibilului cu autoritățile competente relevante și, după caz, și cu autoritățile de rezoluție din țările terțe ale căror regimuri legislative și de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente. Această cooperare se desfășoară pe baza unor acorduri administrative încheiate cu autoritățile relevante din țările terțe respective. Atunci când negociază astfel de acorduri administrative, Autoritatea include dispoziții privind următoarele aspecte:

(a) mecanismele care îi permit Autorității să obțină informații relevante, inclusiv informații privind regimul de reglementare, abordarea în materie de supraveghere, evoluțiile relevante ale pieței, precum și orice schimbări care pot afecta decizia privind echivalența;

(b) în măsura în care acest lucru este necesar pentru asigurarea unei urmăriri adecvate a deciziilor în materie de echivalență respective, procedurile referitoare la coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv efectuarea de inspecții la fața locului.

Autoritatea informează Comisia în cazul în care o autoritate competentă dintr-o țară terță refuză să încheie astfel de acorduri administrative sau refuză să coopereze efectiv. Comisia ține cont de aceste informații atunci când evaluează deciziile relevante în materie de echivalență.

(2b) În cazul în care identifică evoluții în ceea ce privește practicile de reglementare, de supraveghere sau de asigurare a respectării legislației din țările terțe menționate la alineatul (2a) care ar putea avea un impact asupra stabilității financiare a Uniunii sau a unuia sau mai multora dintre statele sale membre, asupra integrității pieței sau a protecției investitorilor ori asupra funcționării pieței interne, Autoritatea informează Comisia cu privire la acest lucru în mod confidențial și fără întârziere.

Anual, Autoritatea prezintă Comisiei un raport confidențial privind evoluțiile în materie de reglementare, de supraveghere, de asigurare a respectării legislației, precum și privind evoluțiile pieței din țările terțe menționate la alineatul (2a), concentrându-se asupra implicațiilor acestora pentru stabilitatea financiară, integritatea pieței, protecția investitorilor sau funcționarea pieței interne.

(2c) Autoritățile competente informează în prealabil Autoritatea cu privire la intențiile lor de a încheia orice acorduri administrative cu autoritățile de supraveghere din țările terțe în oricare dintre domeniile reglementate de actele menționate la articolul 1 alineatul (2), inclusiv în ceea ce privește sucursalele entităților din țările terțe. Autoritățile competente furnizează simultan Autorității un proiect al acordurilor prevăzute a fi încheiate.

Autoritatea poate elabora modele de acorduri administrative, cu scopul de a stabili în cadrul Uniunii practici în materie de supraveghere consecvente, eficiente și eficace și de a consolida coordonarea internațională în materie de supraveghere. În

conformitate cu articolul 16 alineatul (3), autoritățile competente fac tot posibilul pentru a respecta aceste modele de acord.

În raportul menționat la articolul 43 alineatul (5), Autoritatea include informații privind acordurile administrative convenite cu autoritățile de supraveghere, cu organizațiile internaționale sau cu administrațiile țărilor terțe, privind asistența acordată de către Autoritate Comisiei la elaborarea deciziilor în materie de echivalență și privind activitatea de monitorizare desfășurată de Autoritate în conformitate cu alineatul (2a).”;

(21) la articolul 34, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În ceea ce privește evaluarea prudențială a fuziunilor și achizițiilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE și care, în conformitate cu directiva respectivă, necesită consultarea dintre autoritățile competente din două sau mai multe state membre, Autoritatea poate emite și publica, la cererea uneia dintre autoritățile competente în cauză, un aviz cu privire la o evaluare prudențială, mai puțin în raport cu criteriile de la articolul 59 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2009/138/CE. Avizul se emite prompt și în orice caz înainte de finalul perioadei de evaluare în conformitate cu Directiva 2009/138/CE. Articolele 35 și 35b se aplică domeniilor cu privire la care Autoritatea poate emite un aviz.”

(22) Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) La cererea Autorității, autoritățile competente pun la dispoziția Autorității toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor conferite acesteia prin prezentul regulament, cu condiția ca acestea să aibă în mod legal acces la informațiile relevante.

Informațiile furnizate trebuie să fie exacte, complete și transmise în termenul prevăzut de către Autoritate.

(2) Autoritatea poate solicita, de asemenea, ca informațiile să-i fie transmise la intervale regulate și într-un format specificat sau prin utilizarea unor șabloane comparabile aprobate de aceasta. Astfel de solicitări se introduc, în măsura posibilului, utilizând formatele comune de raportare.

(3) La cererea justificată corespunzător a unei autorități competente, Autoritatea furnizează orice informații necesare pentru a permite autorității competente să își îndeplinească atribuțiile, cu respectarea obligațiilor privind secretul profesional prevăzute în legislația sectorială și la articolul 70.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care informațiile solicitate în conformitate cu alineatul (1) nu sunt disponibile sau nu sunt puse la dispoziție de către autoritățile competente în termenul stabilit de către Autoritate, Autoritatea poate adresa o cerere bine întemeiată și motivată oricăreia dintre următoarele entități:

(a) altor autorități cu competențe în materie de supraveghere;

(b) ministerului de finanțe din statul membru în cauză în cazul în care acesta are la dispoziția sa informații prudențiale;

(c) băncii centrale naționale din statul membru în cauză;

(d) biroului de statistică din statul membru în cauză.

La solicitarea acesteia, autoritățile competente sprijină Autoritatea în procesul de colectare a informațiilor.”;

(c) alineatele (6) și (7) se elimină:

(23) se introduc următoarele articole 35a–35h:

„Articolul 35a

Exercitarea competențelor menționate la articolul 35b

Competențele conferite Autorității, oricărui funcționar al acesteia sau oricărei alte persoane autorizate de Autoritate în conformitate cu articolul 35b nu se utilizează pentru a solicita publicarea unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui privilegiu juridic profesional.

Articolul 35b

Cereri de informații adresate instituțiilor financiare

(1) În cazul în care informațiile solicitate în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) sau alineatul (5) nu sunt disponibile sau nu sunt puse la dispoziție în termenul stabilit de către Autoritate, aceasta poate, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, să ceară instituțiilor financiare relevante să furnizeze toate informațiile necesare pentru a permite Autorității să își îndeplinească atribuțiile în temeiul prezentului regulament.

(2) Orice cerere simplă de informații menționată la alineatul (1):

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) cuprinde un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) include o declarație conform căreia persoana de la care se solicită informații nu este obligată să furnizeze informațiile, dar, în cazul unui răspuns voluntar la cerere, informațiile furnizate nu trebuie să fie incorecte sau să inducă în eroare;

(f) precizează cuantumul amenzii care urmează să fie aplicată în conformitate cu articolul 35c în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau induc în eroare.

(3) Atunci când solicită informații prin intermediul unei decizii, Autoritatea:

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 35d aplicabile în cazul în care informațiile solicitate sunt furnizate incomplet;

(f) indică amenda prevăzută la articolul 35c în cazul în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare;

(g) menționează dreptul de a contesta decizia în fața comisiei de apel și dreptul de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu articolele 60 și 61.

(4) Instituțiile financiare sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte, furnizează informațiile solicitate. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă au în continuare întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.

(5) Autoritatea transmite fără întârziere o copie a cererii simple sau a deciziei sale autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia este domiciliată sau stabilită entitatea relevantă menționată la alineatul (1) vizată de cererea de informații.

(6) Autoritatea poate utiliza informațiile confidențiale primite în conformitate cu prezentul articol exclusiv în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.”;

Articolul 35c

Norme procedurale pentru impunerea de amenzi

1. Atunci când, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, Autoritatea constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui o încălcare în sensul articolului 35d alineatul (1), Autoritatea numește un agent de investigații independent dintre membrii personalului său pentru a cerceta chestiunea respectivă. Agentul numit nu poate să fie sau să fi fost implicat, direct sau indirect, în supravegherea directă sau indirectă a instituțiilor financiare în cauză și își îndeplinește funcțiile independent de consiliul supraveghetorilor.

2. Agentul de investigații menționat la alineatul (1) cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigațiilor și prezintă consiliului supraveghetorilor un dosar complet cuprinzând constatările sale.

(3) Pentru a-și îndeplini sarcinile, agentul de investigații are competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 35b.

(4) În îndeplinirea sarcinilor sale, agentul de investigații are acces la toate documentele și informațiile colectate de Autoritate în cadrul activităților sale de supraveghere.

(5) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta consiliului supraveghetorilor dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații le oferă persoanelor care fac obiectul investigațiilor posibilitatea de a fi ascultate pe tema aspectelor cercetate. Agentul de investigații își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele vizate au avut ocazia să formuleze observații.

(6) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul investigațiilor sunt pe deplin respectate pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(7) Atunci când înaintează consiliului supraveghetorilor dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații transmite o notificare persoanelor care fac obiectul investigațiilor. Persoanele care fac obiectul investigațiilor au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(8) Pe baza dosarului cuprinzând constatările agentului de investigații și după audierea persoanelor care fac obiectul investigațiilor în conformitate cu articolul 35f, dacă persoanele vizate solicită acest lucru, Autoritatea decide dacă una sau mai multe dintre încălcările menționate la articolul 35d alineatul (1) au fost săvârșite de persoanele care fac obiectul investigațiilor și, în acest caz, ia o măsură în conformitate cu articolul respectiv.

(9) Agentul de investigații nu participă la deliberările consiliului supraveghetorilor și nu intervine în niciun fel în procesul decizional din cadrul consiliului supraveghetorilor.

(10) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 75a pentru a preciza normele de procedură pentru exercitarea competenței de a aplica amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv norme privind următoarele aspecte:

(a) dreptul la apărare,

(b) dispozițiile privind termenele,

(c) dispozițiile care precizează modul de colectare a amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu,

(d) dispozițiile privind termenele de prescripție pentru impunerea și executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu.

(11) Autoritatea sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmăririi penale atunci când, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, Autoritatea se abține de la aplicarea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

Articolul 35d

Amenzi

(1) Autoritatea adoptă o decizie de aplicare a unei amenzi în cazul în care constată că o instituție financiară menționată la articolul 35b nu a furnizat, în mod intenționat sau din neglijență, informații ca răspuns la o decizie de solicitare de informații în temeiul articolului 35b alineatul (3) sau a furnizat informații incomplete, incorecte sau care induc în eroare ca răspuns la o simplă solicitare de informații sau la o decizie emisă în temeiul articolului 35b alineatul (2).

(2) Cuantumul de bază al amenzii menționate la alineatul (1) se ridică la cel puțin 50 000 EUR și nu poate depăși 200 000 EUR.

(3) În vederea stabilirii cuantumului de bază al amenzii prevăzute la alineatul (2), Autoritatea ține seama de cifra de afaceri anuală a instituției financiare în cauză pentru exercițiul financiar precedent și acest cuantum trebuie să fie:

(a) la limita inferioară a intervalului pentru entitățile cu o cifră de afaceri anuală mai mică de 10 milioane EUR;

(b) la mijlocul intervalului pentru entitățile cu o cifră de afaceri anuală cuprinsă între 10 milioane EUR și 50 de milioane EUR;

(c) la limita superioară a intervalului pentru entitățile cu o cifră de afaceri anuală mai mare de 50 de milioane EUR.

Cuantumurile de bază definite în limitele prevăzute la alineatul (2) se ajustează, dacă este cazul, ținându-se seama de circumstanțe agravante sau atenuante, în conformitate cu coeficienții relevanți menționați la alineatul (5).

Coeficienții agravanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți agravanți, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient agravant în parte se adaugă la cuantumul de bază.

Coeficienții atenuanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți atenuanți, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient atenuant în parte se scade din cuantumul de bază.

(4) Următorii coeficienți de ajustare se aplică în mod cumulativ la cuantumul de bază menționat la alineatul (2), pe baza următoarelor elemente:

(a) coeficienții de ajustare legați de circumstanțele agravante sunt după cum urmează:

(i) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod repetat, se aplică un coeficient suplimentar de 1,1 de fiecare dată când se repetă încălcarea;

(ii) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită pe o perioadă mai mare de șase luni, se aplică un coeficient de 1,5;

(iii) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat, se aplică un coeficient de 2;

(iv) în cazul în care nu s-a luat nicio măsură corectoare după ce s-a identificat încălcarea, se aplică un coeficient de 1,7;

(v) în cazul în care personalul de conducere de nivel superior al instituției financiare nu a cooperat cu Autoritatea, se aplică un coeficient de 1,5.

(b) coeficienții de ajustare legați de circumstanțele atenuante sunt după cum urmează:

(i) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită pe o perioadă mai mică de zece zile lucrătoare, se aplică un coeficient de 0,9;

(ii) în cazul în care personalul de conducere de nivel superior al instituției financiare poate demonstra că a luat toate măsurile necesare pentru a împiedica neconformitate cu o cerere prezentată în temeiul articolului 35 alineatul (6a), se aplică un coeficient de 0,7;

(iii) în cazul în care instituția financiară a adus încălcarea la cunoștința Autorității în mod prompt, eficace și complet, se aplică un coeficient de 0,4;

(iv) în cazul în care instituția financiară a luat în mod voluntar măsuri pentru a se asigura că pe viitor nu mai pot fi săvârșite încălcări similare, se aplică un coeficient de 0,6.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatele (2) și (3), valoarea totală a amenzii nu trebuie să depășească 20 % din cifra de afaceri anuală a instituției financiare în cauză în cursul exercițiului financiar precedent, cu excepția cazului în care instituția financiară a obținut în mod direct sau indirect un beneficiu financiar de pe urma încălcării. În acest caz, cuantumul total al amenzii trebuie să fie cel puțin egal cu respectivul beneficiu financiar.

Articolul 35e

Penalități cu titlu cominatoriu

1. Autoritatea adoptă deciziile de a aplica o penalitate cu titlu cominatoriu pentru a obliga instituțiile sau entitățile menționate la articolul 35b alineatul (1) să furnizeze informațiile solicitate printr-o decizie în conformitate cu articolul 35b alineatul (3).

2. Penalitățile cu titlu cominatoriu trebuie să fie eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică zilnic până când instituția financiară în cauză se conformează deciziei relevante menționate la alineatul (1).

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri medie zilnică a instituției financiare în cauză în cursul exercițiului financiar precedent. Acesta se calculează începând cu data prevăzută în decizia de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu.

(4) Penalitățile cu titlu cominatoriu pot fi impuse pentru o perioadă de maximum șase luni de la data comunicării deciziei Autorității.

Articolul 35f

Dreptul de a fi ascultat

(1) Înainte de a lua o decizie de impunere a unei amenzi și a unor penalități cu titlu cominatoriu în temeiul articolelor 35d și 35e, Autoritatea îi oferă instituției financiare care face obiectul solicitării de informații posibilitatea de a fi ascultată.

Autoritatea își întemeiază deciziile numai pe constatările cu privire la care instituțiile financiare în cauză au avut posibilitatea să formuleze observații.

(2) Drepturile la apărare ale instituției financiare menționate la alineatul (1) sunt pe deplin garantate pe durata procedurii. Instituția financiară are drept de acces la dosarul întocmit de Autoritate, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se extinde la informațiile confidențiale sau la documentele pregătitoare interne ale Autorității.

Articolul 35g

Publicarea, natura, executarea și alocarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 35d și 35e sunt de natură administrativă și sunt executorii.

(2) Executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu este reglementată de normele de procedură aflate în vigoare în statul membru pe teritoriul căruia are loc executarea. Ordinul de executare se anexează deciziei prin care se impune o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu, fără a fi necesară nicio altă formalitate în afară de verificarea autenticității deciziei de către o autoritate pe care fiecare stat membru o desemnează în acest scop și o aduce la cunoștința Autorității și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(3) În cazul în care formalitățile menționate la alineatul (2) au fost îndeplinite la cererea părții interesate, aceasta poate începe executarea în conformitate cu dreptul intern, sesizând direct organul competent.

(4) Executarea amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu poate fi suspendată numai în temeiul unei decizii a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Cu toate acestea, plângerile privind executarea neregulamentară a amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu sunt de competența instanțelor statului membru în cauză.

(5) Autoritatea face publice toate amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 35d și 35e, cu excepția cazurilor în care publicarea lor ar perturba grav pieţele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate.

(6) Cuantumurile amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii Europene.

Articolul 35h

Controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene

Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență nelimitată în ceea ce privește acțiunile introduse împotriva deciziilor prin care Autoritatea impune o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate de către Autoritate.”;

(24) La articolul 36 alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„La primirea unui avertisment sau a unei recomandări din partea CERS, adresată unei autorități competente, Autoritatea face uz, după caz, de competențele care îi sunt conferite prin prezentul regulament pentru a garanta că avertismentului sau recomandării i se dă curs în timp util.”

(25) Articolul 37 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (5) primul paragraf, ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Membrii Grupului părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor și ai Grupului părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale au un mandat de patru ani, după care are loc o nouă procedură de selecție.”;

(b) la alineatul (6) se adaugă următoarele paragrafe:

„În cazul în care membrii Grupului părților interesate din domeniul bancar nu reușesc să ajungă la un aviz comun sau la o recomandare comună, membrii reprezentând un grup de părți interesate au permisiunea de a emite un aviz separat sau o recomandare separată.

Grupul părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor, Grupul părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale, Grupul părților interesate din domeniul bancar și Grupul părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor pot emite avize și recomandări comune privind aspecte legate de activitatea desfășurată de autoritățile europene de supraveghere în temeiul articolului 56 din prezentul regulament cu privire la poziții comune și acte comune.”;

(26) Articolul 39 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 39

Procedurile decizionale

(1) Autoritatea acționează în conformitate cu alineatele (2)-(6) atunci când adoptă deciziile prevăzute în prezentul regulament, cu excepția deciziilor adoptate în conformitate cu articolele 35b, 35d și 35e.

(2) Autoritatea informează orice destinatar al unei decizii cu privire la intenția sa de a adopta decizia respectivă, fixând un termen-limită în care destinatarul își poate exprima părerea cu privire la obiectul deciziei, ținând seama pe deplin de urgența, complexitatea și consecințele potențiale ale acesteia. Dispoziția prevăzută în prima teză se aplică *mutatis mutandis* recomandărilor menționate la articolul 17 alineatul (3).

(3) Deciziile Autorității menționează motivele pe care se bazează.

(4) Destinatarii deciziilor Autorității sunt informați cu privire la căile de atac disponibile în temeiul prezentului regulament.

(5) Atunci când Autoritatea a luat o decizie în temeiul articolului 18 alineatul (3) sau alineatul (4), aceasta reexaminează periodic respectiva decizie.

(6) Adoptarea deciziilor luate de Autoritate în temeiul articolului 17, 18 sau 19 se face publică. Prin această publicare, se menționează identitatea autorității competente sau a instituției financiare în cauză, precum și conținutul principal al deciziei, cu excepția cazului în care o astfel de publicare este în conflict cu interesul legitim al instituțiilor financiare în cauză sau cu protecția secretelor lor de afaceri ori ar putea periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar al Uniunii sau a unei părți a acestuia.”;

(27) Articolul 40 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) membrii cu normă întreagă ai comitetului executiv menționat la articolul 45 alineatul (1), fără drept de vot;”;

(b) la alineatul (7), se elimină al doilea paragraf;

(c) se adaugă următorul alineat (8);

„(8) Dacă autoritatea publică națională menționată la alineatul (1) litera (b) nu este responsabilă cu asigurarea respectării normelor de protecție a consumatorului, membrul consiliului supraveghetorilor menționat la litera respectivă poate decide să invite un reprezentant al autorității responsabile cu protecția consumatorului din statul membru respectiv, care nu va avea drept de vot. În cazul în care, într-un stat membru, protecția consumatorului este responsabilitatea mai multor autorități, autoritățile respective convin asupra unui reprezentant comun.”;

(28) Articolul 41 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 41

Comitete interne

„Consiliul supraveghetorilor poate înființa comitete interne pentru sarcinile specifice atribuite acestuia. Consiliul supraveghetorilor poate prevedea delegarea anumitor sarcini și decizii clar definite către comitetele interne, către comitetul executiv sau către președinte.”

;

(29) la articolul 42, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În exercitarea atribuțiilor care le sunt conferite în temeiul prezentului regulament, membrii cu drept de vot ai consiliului supraveghetorilor acționează independent și obiectiv în interesul exclusiv al Uniunii în ansamblul său și nu solicită, nici nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor sau organelor Uniunii, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărei entități publice sau private.”;

(30) Articolul 43 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Consiliul supraveghetorilor îndrumă activitatea Autorității. Cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în prezentul regulament, consiliul supraveghetorilor adoptă avizele, recomandările, ghidurile și deciziile Autorității și emite opiniile menționate la capitolul II, pe baza unei propuneri din partea comitetului executiv.”;

(b) alineatele (2) și (3) se elimină;

(c) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Consiliul supraveghetorilor adoptă, înainte de data de 30 septembrie a fiecărui an, pe baza unei propuneri a comitetului executiv, programul de lucru al Autorității pentru anul următor și îl transmite spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.”;

(d) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) La propunerea comitetului executiv, consiliul supraveghetorilor adoptă raportul anual privind activitățile Autorității, inclusiv privind îndeplinirea sarcinilor președintelui, pe baza proiectului de raport menționat la articolul 53 alineatul (7), și îl transmite până la data de 15 iunie a fiecărui an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și Comitetului Economic și Social European. Raportul se publică.”;

(e) (e) alineatul (8) se elimină;

(31) Articolul 44 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) paragraful al doilea, se adaugă următoarea teză:

„Membrii cu normă întreagă ai comitetului executiv și președintele nu votează cu privire la aceste decizii.”;

(b) la alineatul (1), se elimină al treilea și al patrulea paragraf;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Membrii fără drept de vot și observatorii nu participă la nicio discuție din cadrul consiliului supraveghetorilor referitoare la instituțiile financiare individuale, cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolul 75 alineatul (3) sau în actele menționate la articolul 1 alineatul (2).”;

Primul paragraf nu se aplică președintelui, membrilor care sunt și membri ai comitetului executiv și reprezentantului Băncii Centrale Europene desemnat de Consiliul de supraveghere al acesteia.”;

(32) în capitolul III, titlul secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Comitetul executiv”;

(33) Articolul 45 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 45

Componență

„(1) Comitetul executiv este format din președinte și din trei membri cu normă întreagă. Președintele atribuie sarcini de politică și administrative clar definite fiecăruia dintre membrii cu normă întreagă. Unuia dintre membrii cu normă întreagă i se încredințează responsabilitatea pentru chestiunile bugetare și pentru aspectele legate de programul de lucru al Autorității („membrul responsabil”). Unul dintre membrii cu normă întreagă îndeplinește funcția de vicepreședinte și preia atribuțiile președintelui în absența acestuia sau atunci când acesta este împiedicat să le îndeplinească din motive rezonabile, în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Membrii cu normă întreagă sunt selectați pe criterii de merit, competențe, cunoaștere a instituțiilor și a piețelor financiare și experiență relevantă în domeniul supravegherii și al reglementării financiare. Membrii cu normă întreagă trebuie să aibă o vastă experiență de conducere. Selecția se face pe baza unui apel deschis pentru candidaturi, care se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, după care Comisia întocmește o listă scurtă de candidați calificați.

Comisia transmite lista scurtă spre aprobare Parlamentului European. După aprobarea listei scurte, Consiliul adoptă o decizie prin care îi numește pe membrii cu normă întreagă ai comitetului executiv, inclusiv pe membrul responsabil.

(3) În cazul în care un membru cu normă întreagă al comitetului executiv nu mai îndeplinește condițiile menționate la articolul 46 sau se constată că a comis o abatere gravă, Consiliul poate, pe baza unei propuneri din partea Comisiei aprobată de Parlamentul European, să adopte o decizie pentru a-l demite din funcție.

(4) Mandatul membrilor cu normă întreagă este de 5 ani și poate fi reînnoit o singură dată. În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al membrului cu normă întreagă, consiliul supraveghetorilor evaluează:

(a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;

(b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Ținând seama de evaluare, Comisia transmite lista membrilor cu normă întreagă Consiliului în vederea reînnoirii acesteia. Pe baza acestei liste și ținând seama de evaluare, Consiliul poate să prelungească mandatul membrilor cu normă întreagă.”;

(34) se introduce următorul articol 45a:

„Articolul 45a

Luarea deciziilor

(1) Deciziile comitetului executiv se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor săi. Fiecare membru dispune de un singur vot. În caz de paritate a voturilor, votul președintelui este decisiv.

(2) Reprezentantul Comisiei participă la reuniunile comitetului executiv fără a avea drept de vot, cu excepția aspectelor menționate la articolul 63.

(3) Comitetul executiv își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(4) Întrunirile comitetului executiv sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea unuia dintre membrii săi și sunt prezidate de președinte.

Comitetul executiv se întrunește înaintea fiecărei reuniuni a consiliului supraveghetorilor și ori de câte ori consideră necesar. Comitetul executiv se întrunește cel puțin de cinci ori pe an.

(5) Membrii comitetului executiv pot, sub rezerva regulamentului de procedură, să fie asistați de consultanți sau de experți. Participanții fără drept de vot nu participă la discuțiile din cadrul comitetului executiv referitoare la instituții financiare individuale.”;

(35) se introduce următorul articol 45b:

„Articolul 45b

Comitete interne

Comitetul executiv poate înființa comitete interne pentru sarcinile specifice care îi sunt atribuite.”;

(36) Articolul 46 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 46

Independență

„Membrii comitetului executiv acționează în mod independent și obiectiv, în interesul exclusiv al Uniunii în ansamblul său, nu solicită și nu primesc instrucțiuni

din partea instituțiilor sau organismelor Uniunii, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism public sau privat.

Nici statele membre, nici instituțiile sau organismele Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu încearcă să-i influențeze pe membrii comitetului executiv în exercitarea sarcinilor lor.”;

(37) Articolul 47 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 47

Atribuții

(1) Comitetul executiv se asigură că Autoritatea își duce la îndeplinire misiunea și își exercită atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezentul regulament. Comitetul executiv ia toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea instrucțiunilor administrative interne și publicarea înștiințărilor, pentru a asigura funcționarea Autorității în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Comitetul executiv propune un program de lucru anual și multianual spre adoptare de consiliul supraveghetorilor.

(3) Comitetul executiv își exercită competențele bugetare în conformitate cu articolele 63 și 64.

În sensul articolelor 17, 19, 22, 29a, 30, 31a, 32 și 35b-35h, comitetul executiv este competent să acționeze și să ia decizii. Comitetul executiv informează consiliul supraveghetorilor în legătură cu deciziile adoptate.

(3a) Comitetul executiv examinează, emite un aviz și formulează o propunere privind toate aspectele care urmează să fie decise de consiliul supraveghetorilor.

(4) Comitetul executiv adoptă planul privind politica de personal a Autorității și, în temeiul articolului 68 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare necesare ale Statutului funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”).

(5) Comitetul executiv adoptă dispozițiile speciale privind dreptul de acces la documentele Autorității, în conformitate cu articolul 72.

(6) Comitetul executiv propune un raport anual referitor la activitățile Autorității, inclusiv la sarcinile președintelui, pe baza proiectului de raport menționat la articolul 53 alineatul (7) și îl prezintă consiliului supraveghetorilor spre aprobare.

(7) Comitetul executiv numește și revocă membrii comisiei de apel, în conformitate cu articolul 58 alineatele (3) și (5).

(8) Membrii comitetului executiv fac publice toate reuniunile organizate și ospitalitatea de care au beneficiat. Cheltuielile fac obiectul unor înregistrări publice, în conformitate cu Statutul funcționarilor.

(9) Membrul responsabil are următoarele sarcini specifice:

(a) să pună în aplicare programul anual de lucru al Autorității sub îndrumarea consiliului supraveghetorilor și sub controlul comitetului executiv;

(b) să ia toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea instrucțiunilor administrative interne și publicarea înștiințărilor, pentru a asigura funcționarea Autorității în conformitate cu prezentul regulament;

(c) să elaboreze un program multianual de lucru, astfel cum se menționează la articolul 47 alineatul (2);

(d) să elaboreze un program de lucru până la data de 30 iunie a fiecărui an pentru anul următor, astfel cum se menționează la articolul 47 alineatul (2);

(e) să elaboreze un proiect preliminar de buget al Autorității în temeiul articolului 63 și să execute bugetul Autorității în temeiul articolului 64;

(f) să pregătească un proiect anual de raport care să conțină o secțiune privind activitățile de reglementare și de supraveghere ale Autorității și o secțiune privind aspectele financiare și administrative;

(g) să exercite competențele stabilite la articolul 68 cu privire la personalul Autorității și să gestioneze chestiunile legate de personal.”;

(38) Articolul 48 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Președintele este responsabil cu pregătirea lucrărilor consiliului supraveghetorilor și prezidează întrunirile consiliului supraveghetorilor și ale comitetului executiv.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Președintele este selectat pe criterii de merit, competențe, cunoașterea instituțiilor și a piețelor financiare și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare, în urma unei apel deschis pentru candidaturi care se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Comisia prezintă Parlamentului European spre aprobare o listă scurtă de candidați pentru funcția de președinte. După aprobarea listei scurte, Consiliul adoptă o decizie de numire a președintelui.

„În cazul în care președintele nu mai îndeplinește condițiile menționate la articolul 49 sau se constată că a comis o abatere gravă, Consiliul poate, pe baza unei propuneri din partea Comisiei aprobată de Parlamentul European, să adopte o decizie pentru a-l demite din funcție.”;

(c) la alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Consiliul, la propunerea Comisiei și ținând seama de evaluare, poate prelungi durata mandatului președintelui o singură dată.”;

(d) alineatul (5) se elimină;

(39) se introduce următorul articol 49a:

„Articolul 49a

Cheltuieli

Președintele face publice toate reuniunile organizate și ospitalitatea de care a beneficiat. Cheltuielile fac obiectul unor înregistrări publice, în conformitate cu Statutul funcționarilor.”;

(40) Articolele 51, 52 și 53 se elimină;

(41) la articolul 54 alineatul (2) se adaugă următoarea liniuță:

„— probleme legate de protecția consumatorilor și a investitorilor”;

(42) la articolul 55, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Un membru al comitetului executiv, membrul responsabil în conformitate cu articolul 47 alineatul (8a), reprezentantul Comisiei și CERS sunt invitați în calitate de observatori la întrunirile Comitetului comun, precum și ale oricăror subcomitete menționate la articolul 57.”;

(43) Articolul 58 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Doi membri ai comisiei de apel și doi supleanți sunt numiți de către comitetul executiv al Autorității, fiind aleși de pe o listă scurtă propusă de Comisie, întocmită în urma unei invitații publice de manifestare a interesului publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, și după consultarea consiliului supraveghetorilor.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Un membru al comisiei de apel care a fost numit de comitetul executiv al Autorității nu poate fi revocat pe durata mandatului decât în cazul în care s-a făcut vinovat de o abatere gravă, iar comitetul executiv, după ce a consultat consiliul supraveghetorilor, a adoptat o decizie în acest sens.”;

(44) la articolul 59, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Membrii comisiei de apel sunt independenți în luarea deciziilor. Aceștia nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune și nu îndeplinesc alte atribuții în raport cu Autoritatea, comitetul executiv sau consiliul supraveghetorilor.”;

(45) la articolul 60, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Orice persoană fizică sau juridică, inclusiv autoritățile competente, poate contesta o decizie a Autorității menționată la articolele 17, 18, 19 și 35 și orice altă decizie adoptată de Autoritate în conformitate cu actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) care este adresată persoanei respective, precum și o decizie care, deși adresată unei alte persoane, privește direct și personal persoana în cauză.”;

(46) Articolul 62 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Veniturile Autorității constau, fără a aduce atingere celorlalte tipuri de venituri, din orice combinație între următoarele:

(a) o contribuție de echilibrare din partea Uniunii, înregistrată în bugetul general al Uniunii (secțiunea Comisiei), care nu trebuie să depășească 40 % din veniturile estimate ale Autorității;

(b) contribuții anuale din partea instituțiilor financiare, pe baza cheltuielilor anuale estimate legate de activitățile prevăzute de prezentul regulament și de actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) pentru fiecare categorie de participanți în domeniul de competență al Autorității;

(c) orice taxe plătite Autorității în cazurile specificate de dispozițiile în domeniu ale dreptului Uniunii.

(d) orice contribuție voluntară din partea statelor membre sau a observatorilor;

(e) tarife pentru publicații, activități de formare și orice alt serviciu solicitat de autoritățile competente.”;

(b) se adaugă alineatele (5) și (6) după cum urmează:

„(5) Contribuțiile anuale menționate la alineatul (1) litera (b) se colectează în fiecare an de la instituțiile financiare individuale de către autoritățile desemnate de fiecare stat membru. Până la data de 31 martie a fiecărui exercițiu financiar, fiecare stat membru plătește Autorității cuantumul pe care este obligat să îl colecteze în conformitate cu criteriile prevăzute în actul delegat menționat la articolul 62a.

6. Nu sunt acceptate contribuții voluntare din partea statelor membre și a observatorilor, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (d), dacă acceptarea acestora ar putea pune sub semnul întrebării independența și imparțialitatea Autorității.”;

(47) se introduce următorul articol 62a:

„Articolul 62a

Acte delegate privind calcularea contribuțiilor anuale din partea instituțiilor financiare

Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 75a, să adopte acte delegate care stabilesc modul de calcul al contribuțiilor anuale din partea instituțiilor financiare individuale menționate la articolul 62 litera (e), precizând următoarele:

(a) o metodologie prin care să se aloce cheltuielile estimate diferitelor categorii de instituții financiare ca bază pentru determinarea ponderii contribuțiilor care trebuie efectuate de către instituțiile financiare din fiecare categorie;

(b) criterii adecvate și obiective de stabilire a contribuțiilor anuale datorate de instituțiile financiare individuale care intră în sfera de aplicare a actelor Uniunii Europene menționate la articolul 1 alineatul (2), în funcție de dimensiunea acestora, astfel încât să se reflecte aproximativ importanța lor pe piață.

Criteriile menționate la primul paragraf litera (b) pot stabili fie praguri *de minimis* sub care nu se datorează nicio contribuție, fie contribuții minime sub care nu se pot situa contribuțiile.”;

(48) Articolul 63 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 63

Întocmirea bugetului

(1) În fiecare an, membrul responsabil întocmește un proiect provizoriu de document unic de programare al Autorității pentru următoarele trei exerciții financiare, care prezintă estimarea veniturilor și a cheltuielilor, precum și informații privind personalul, pe baza programării anuale și multianuale și îl înaintează comitetului executiv și consiliului supraveghetorilor, împreună cu schema de personal.

(1a) Comitetul executiv, pe baza proiectului care a fost aprobat de consiliul supraveghetorilor, adoptă proiectul de document unic de programare pentru următoarele trei exerciții financiare.

(1b) Proiectul de document unic de programare este transmis de către comitetul executiv Comisiei, Parlamentului European și Consiliului până la data de 31 ianuarie.

(2) Pe baza proiectului de document unic de programare, Comisia înscrie în proiectul de buget al Uniunii previziunile pe care le consideră necesare, ținând cont de schema de personal și de cuantumul contribuției de echilibrare din bugetul general al Uniunii, în conformitate cu articolele 313 și 314 din Tratat.

(3) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Autorității. Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru contribuția de echilibrare destinată Autorității.

(4) Consiliul supraveghetorilor adoptă bugetul Autorității. Acesta devine definitiv odată cu adoptarea finală a bugetului general al Uniunii Europene. Dacă este necesar, acesta se ajustează în consecință.

(5) Comitetul executiv informează fără întârziere autoritatea bugetară cu privire la intenția sa de a executa orice proiect care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru finanțarea bugetului său, în special orice proiect imobiliar, cum ar fi închirierea sau achiziționarea de imobile.”;

(49) Articolul 64 se înlocuiește cu următorul text:

Articolul 64

Execuția și controlul bugetului

(1) Membrul responsabil își exercită competențele de ordonator de credite și execută bugetul Autorității.

(2) Contabilul Autorității transmite conturile provizorii contabilului Comisiei și Curții de Conturi până la data de 1 martie a anului următor.

(3) Contabilul Autorității transmite contabilului Comisiei, până la data de 1 martie a anului următor, informațiile contabile necesare în scopuri de consolidare, în modul și formatul stabilite de contabilul respectiv.

(4) Contabilul Autorității trimite membrilor consiliului supraveghetorilor, Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi raportul privind gestiunea bugetară și financiară, până la data de 31 martie a anului următor.

(5) După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Autorității, în conformitate cu articolul 148 din Regulamentul financiar, contabilul Autorității întocmește conturile finale ale Autorității. Membrul responsabil trimite aceste conturi consiliului supraveghetorilor, care emite un aviz cu privire la conturile în cauză.

(6) Până la data de 1 iulie a anului următor, contabilul Autorității trimite conturile finale, însoțite de avizul consiliului supraveghetorilor, contabilului Comisiei, Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi.

Contabilul Autorității trimite, tot până la data de 1 iulie, un pachet de rapoarte contabilului Comisiei, într-un format standardizat stabilit de contabilul Comisiei în vederea consolidării.

(7) Conturile finale se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene până la data de 15 noiembrie a anului următor.

(8) Membrul responsabil transmite Curții de Conturi, până la data de 30 septembrie, un răspuns la observațiile formulate de aceasta. Membrul responsabil trimite, de asemenea, o copie a răspunsului respectiv comitetului executiv și Comisiei.

(9) Membrul responsabil prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia din urmă și în conformitate cu articolul 165 alineatul (3) din Regulamentul financiar, toate informațiile necesare derulării eficiente a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză.

(10) La recomandarea Consiliului care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă descărcarea de gestiune Autorității pentru execuția bugetului pentru exercițiul financiar N, până la data de 15 mai a exercițiului N + 2.”;

(50) Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 65

Norme financiare

Normele financiare aplicabile Autorității se adoptă de către comitetul executiv, după consultarea Comisiei. Aceste norme nu se pot abate de la Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei* pentru organismele menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, cu excepția situațiilor în care acest lucru este impus de necesități operaționale specifice, indispensabile funcționării Autorității și numai cu acordul prealabil al Comisiei.

*Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei din 30 septembrie 2013 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 7.12.2013, p. 42).”;

(51) la articolul 66, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului* se aplică fără restricții Autorității în vederea combaterii fraudei, corupției și oricăror altor activități ilegale.

*Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).”;

(52) Articolul 68 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statutul funcționarilor, regimul aplicabil celorlalți agenți și normele adoptate de comun acord de către instituțiile Uniunii în scopul aplicării acestora se aplică personalului Autorității, inclusiv membrilor cu normă întreagă ai comitetului executiv și președintelui acestuia.

(2) Comitetul executiv, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comitetul executiv adoptă dispoziții care să permită detașarea experților naționali din statele membre pe lângă Autoritate.”;

(53) Articolul 70 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Membrii consiliului supraveghetorilor și toți membrii personalului Autorității, inclusiv funcționarii detașați temporar din statele membre și toate celelalte persoane care îndeplinesc sarcini pentru Autoritate pe bază contractuală, sunt supuși obligațiilor legate de secretul profesional în temeiul articolului 339 din TFUE și al dispozițiilor relevante din legislația Uniunii în domeniu, chiar și după ce aceștia și-au încetat atribuțiile.”;

(b) la alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În plus, obligația prevăzută la alineatul (1) și la primul paragraf al prezentului alineat nu împiedică Autoritatea și autoritățile competente să utilizeze informațiile pentru asigurarea respectării actelor menționate la articolul 1 alineatul (2) și, în special, pentru procedurile legale necesare în vederea adoptării deciziilor.”;

(c) se introduce următorul alineat (2a):

„(2 a) Comitetul executiv și consiliul supraveghetorilor veghează ca persoanele care furnizează orice tip de servicii, în mod direct sau indirect, permanent sau ocazional, legate de atribuțiile Autorității, inclusiv funcționarii și alte persoane autorizate de către comitetul executiv și de către consiliul supraveghetorilor sau numite de către autoritățile competente în acest scop, sunt supuse unor obligații legate de secretul profesional echivalente celor prevăzute la alineatele anterioare.

Aceleași cerințe de păstrare a secretului profesional li se aplică și observatorilor care participă la reuniunile comitetului executiv și ale consiliului supraveghetorilor sau care participă la activitățile Autorității.”;

(d) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Alineatele (1) și (2) nu împiedică Autoritatea să facă schimb de informații cu autoritățile competente în conformitate cu prezentul regulament și cu alte acte legislative ale Uniunii aplicabile instituțiilor financiare.”;

(54) Articolul 71 se înlocuiește cu următorul text:

„Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 sau obligațiilor Autorității în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul Regulamentului (UE) nr. 2018/XXX (Regulamentul privind protecția datelor pentru instituțiile și organele UE), în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin.”;

(55) la articolul 72, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comitetul executiv adoptă măsuri practice pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.”;

(56) la articolul 73, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comitetul executiv decide cu privire la regimul lingvistic intern al Autorității.”;

(57) la articolul 74, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Dispozițiile necesare referitoare la amplasarea sediului Autorității în statul membru în care aceasta este stabilită și facilitățile care trebuie oferite de statul membru respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru personalului Autorității și membrilor familiilor acestora se prevăd într-un acord privind sediul încheiat între Autoritate și statul membru respectiv după obținerea aprobării comitetului executiv.”;

(58) se introduce următorul articol 75a:

„Articolul 75a

Exercitarea delegării de competențe

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 35c și la articolul 62a se conferă Comisiei pe o durată nedeterminată.

3. Delegarea de competențe menționată la articolul 35c și la articolul 62a poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.

5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 35c sau al articolului 62a intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”;

(59) Articolul 76 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 76

Relația cu CEIOPS

Autoritatea este considerată succesorul legal al CEIOPS. Până la data înființării Autorității, toate activele și pasivele, precum și toate operațiunile în curs ale CEIOPS sunt transferate automat Autorității. CEIOPS întocmește o declarație care reflectă situația de închidere a activelor și pasivelor sale la data transferului respectiv. Declarația respectivă este auditată și aprobată de către CEIOPS și de către Comisie.”

(60) se introduce un nou articol 77a:

Articolul 77a

Dispoziții tranzitorii

Atribuțiile și postul directorului executiv numit în conformitate cu Regulamentul nr. 1094/2010, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva 2014/51/UE, aflat în funcție la data de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], încetează la data respectivă.

Atribuțiile și postul președintelui numit în conformitate cu Regulamentul nr. 1094/2010, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva 2014/51/UE, aflat în funcție la data de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament] continuă până la expirarea mandatului.

Atribuțiile și postul membrilor consiliului de administrație numiți în conformitate cu Regulamentul nr. 1094/2010, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva 2014/51/UE, aflați în funcție la data de [PO: a se introduce data – 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament] încetează la data respectivă.”.

Articolul 3

Modificări la Regulamentul (UE) nr. 1095/2010

Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea acționează în limitele competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament și în cadrul domeniului de aplicare al Directivei 97/9/CE, al Directivei 98/26/CE, al Directivei 2001/34/CE, al Directivei 2002/47/CE, al Directivei 2003/71/CE, al Directivei 2004/39/CE, al Directivei 2004/109/CE, al Directivei 2009/65/CE, al Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului*, al Regulamentului 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului**, al Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului*** și al Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 și, în măsura în care aceste acte se aplică societăților care furnizează servicii de investiții sau organismelor de plasament colectiv care le comercializează unitățile de fond sau acțiunile și autorităților competente care le supraveghează, în cadrul domeniului de aplicare al părților relevante ale Directivei 2002/87/CE, ale Directivei (UE) 2015/849, ale Directivei 2002/65/CE, inclusiv toate directivele, regulamentele și deciziile adoptate în baza acestor acte, precum și al oricăror alte acte juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii, care conferă sarcini Autorității.

*Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

**Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

***Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).”

(b) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere altor acte ale Uniunii care conferă Autorității atribuții de autorizare sau de supraveghere și competențe corespunzătoare.”;

(2) la articolul 2 alineatul (5), se introduce următorul paragraf:

„Trimiterile la supraveghere din prezentul regulament se referă la activitățile pe care toate autoritățile competente trebuie să le efectueze în temeiul actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2);

(3) La articolul 4 punctul 3, litera (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) în ceea ce privește Directiva 2002/65/CE și Directiva (UE) 2015/849, autoritățile care au competența de a asigura respectarea cerințelor din directivele respective de către societățile care furnizează servicii de investiții și de către organismele de plasament colectiv care le comercializează unitățile de fond sau acțiunile;”;

(4) Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. un comitet executiv, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 47;”;

(b) punctul 4 se elimină;

(5) Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) de a elabora și a actualiza un manual al Uniunii în materie de supraveghere referitor la supravegherea participanților la piața financiară din Uniune;”;

(ii) literele (e) și (f) se înlocuiesc cu următorul text:

„(e) de a organiza și a efectua evaluări ale autorităților competente și, în acest context, de a emite ghiduri și recomandări și de a identifica cele mai bune practici, în vederea îmbunătățirii consecvenței rezultatelor în materie de supraveghere;

(f) de a monitoriza și a evalua evoluțiile pieței în domeniul său de competență, inclusiv, după caz, evoluția tendințelor în materie de servicii financiare inovatoare;”;

(iii) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) de a promova protecția consumatorilor și a investitorilor;”;

(iv) litera (l) se elimină;

(b) se introduce un nou alineat (1a):

„(1a) „Atunci când își îndeplinește sarcinile în conformitate cu prezentul regulament, Autoritatea ține seama de inovarea tehnologică, de modelele de afaceri inovatoare și sustenabile și de integrarea factorilor de mediu, sociali și legați de guvernanță.”;

(c) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce litera (ca):

„(c) de a emite recomandări, astfel cum se prevede la articolele 29a și 31a;”;

(ii) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) de a colecta informațiile necesare referitoare la instituțiile financiare, astfel cum se prevede la articolele 35 și 35b”;

(d) se introduce următorul alineat (3):

„(3) În îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatul (1) și în exercitarea competențelor menționate la alineatul (2), Autoritatea acordă atenția cuvenită principiilor unei mai bune reglementări, inclusiv rezultatelor analizelor cost-beneficiu realizate în conformitate cu prezentul regulament.”;

(6) Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se introduc următoarele litere (aa) și (ab):

„(aa) realizarea de evaluări tematice aprofundate ale comportamentului pe piață, conceperea unei înțelegeri comune a practicilor de piață în vederea identificării problemelor potențiale și a analizării impactului acestora;

(ab) elaborarea unor indicatori de risc retail pentru identificarea la timp a cauzelor potențiale ale prejudiciilor aduse consumatorilor și investitorilor;”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea monitorizează activitățile financiare noi și existente și poate adopta ghiduri și recomandări pentru a promova siguranța și soliditatea piețelor și convergența practicilor de reglementare și de supraveghere.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Autoritatea instituie, ca parte integrantă a Autorității, un comitet pentru inovare financiară care reunește toate autoritățile naționale de supraveghere competente și autoritățile responsabile cu protecția consumatorilor, în vederea realizării unei abordări coordonate a modului de reglementare și de supraveghere a activităților financiare noi sau inovatoare și în vederea formulării de opinii pe care Autoritatea să le prezinte Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Autoritatea poate include și autoritățile naționale de protecție a datelor ca părți membre ale comitetului.”;

(7) Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„Autoritatea poate adresa, de asemenea, ghiduri și recomandări autorităților statelor membre care nu sunt definite drept autorități competente în temeiul prezentului regulament, dar care sunt împuternicite să asigure punerea în aplicare a actelor menționate la articolul 1 alineatul (2).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea organizează, în afara unor situații excepționale, consultări publice deschise cu privire la ghidurile și recomandările pe care le emite și analizează eventualele costuri și beneficii aferente emiterii unor astfel de ghiduri și recomandări. Aceste consultări și analize sunt proporționale în raport cu domeniul de aplicare, natura și impactul ghidurilor sau recomandărilor. Autoritatea solicită, de asemenea, în afara unor situații excepționale, avizul sau opinia Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor menționat la articolul 37.”;

(c) la alineatul (4) se adaugă următoarea teză:

„Raportul explică, de asemenea, modul în care Autoritatea a justificat emiterea de ghiduri și recomandări și sintetizează reacțiile primite în cadrul consultărilor publice cu privire la aceste ghiduri și recomandări.”;

(d) se introduce următorul alineat (5):

„(5) În cazul în care două treimi din membrii Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor sunt de părere că Autoritatea și-a depășit competențele prin emiterea anumitor ghiduri sau recomandări, aceștia pot trimite Comisiei un aviz motivat.

Comisia solicită Autorității o explicație în care să se prezinte motivele pentru emiterea respectivelor ghiduri sau recomandări. După ce a primit explicația din partea Autorității, Comisia evaluează sfera de aplicare a ghidurilor sau recomandărilor în raport cu sfera de competență a Autorității. În cazul în care Comisia consideră că Autoritatea și-a depășit competențele și după ce îi oferă acesteia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, Comisia poate să adopte o decizie de punere în aplicare prin care solicită Autorității să retragă ghidurile sau recomandările în cauză. Decizia Comisiei este făcută publică.”;

(8) La articolul 17 alineatul (2), se adaugă următoarele paragrafe:

„Fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 35, Autoritatea poate adresa în mod direct o solicitare de informații bine întemeiată și motivată altor autorități competente sau participanților la piețele financiare implicați ori de câte ori acest lucru este considerat necesar în vederea investigării unei presupuse încălcări sau neaplicări a dreptului Uniunii. În cazul în care este adresată participanților la piețele financiare, solicitarea de informații motivată explică de ce informațiile respective sunt necesare în vederea investigării presupusei încălcări sau neaplicări a dreptului Uniunii.

Destinatarul unei astfel de solicitări furnizează Autorității informații clare, exacte și complete, fără întârzieri nejustificate.

În cazul în care o solicitare de informații a fost adresată unui participant la piața financiară, Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la respectiva solicitare. Autoritățile competente asistă Autoritatea în colectarea informațiilor, dacă Autoritatea formulează o cerere în acest sens.”;

(9) Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazurile specificate în actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) și fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 17, Autoritatea poate acorda asistență autorităților competente pentru a se ajunge la un acord în

conformitate cu procedura stabilită la alineatele (2)–(4), în oricare dintre următoarele circumstanțe:

(a) la cererea uneia sau mai multor autorități competente implicate, în cazul în care o autoritate competentă nu este de acord cu procedura sau cu conținutul unei acțiuni, al unei acțiuni propuse sau cu lipsa de acțiune a unei alte autorități competente;

(b) din proprie inițiativă, în cazul în care, pe baza unor criterii obiective, se poate constata un dezacord între autoritățile competente.

În cazurile în care actele menționate la articolul 1 alineatul (2) fac necesară adoptarea de către autoritățile competente a unei decizii comune, existența unui dezacord este prezumată în absența unei decizii comune din partea autorităților respective în termenele prevăzute în actele respective;";

(b) se introduc următoarele alineate (1a) și (1b):

„(1a) Autoritățile competente în cauză informează fără întârziere Autoritatea că nu s-a ajuns la un acord în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care în actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) a fost prevăzut un termen pentru ajungerea la un acord între autoritățile competente și are loc prima dintre situațiile de mai jos:

(i) termenul respectiv a expirat;

(ii) una sau mai multe dintre autoritățile competente consideră, pe baza unor factori obiectivi, că există un dezacord;

(b) în cazul în care în actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) nu a fost prevăzut un termen pentru ajungerea la un acord între autoritățile competente și are loc prima dintre situațiile de mai jos:

(i) una sau mai multe dintre autoritățile competente în cauză consideră, pe baza unor factori obiectivi, că există un dezacord; sau

(ii) au trecut două luni de la data primirii de către o autoritate competentă a unei solicitări din partea altei autorități competente de a lua anumite măsuri pentru a respecta dreptul Uniunii, iar autoritatea căreia i-a fost adresată solicitarea încă nu a adoptat o decizie care să răspundă acestei solicitări.

(1b) Președintele analizează dacă Autoritatea ar trebui să acționeze în conformitate cu alineatul (1). În cazul în care intervenția este din inițiativa proprie a Autorității, Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la decizia sa referitoare la intervenție.

În așteptarea deciziei Autorității, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 47 alineatul (3a), în cazul în care pentru actele menționate la articolul 1 alineatul (2) este necesară adoptarea unei decizii comune, toate autoritățile competente implicate în adoptarea deciziei comune amână deciziile lor individuale. În cazul în care autoritatea decide să acționeze, toate autoritățile competente implicate în decizia comună își amână deciziile proprii până la încheierea procedurii prevăzute la alineatele (2) și (3).";

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care autoritățile competente în cauză nu reușesc să ajungă la un acord în cadrul fazei de conciliere menționate la alineatul (2), Autoritatea poate lua o decizie prin care să solicite autorităților respective să ia anumite măsuri sau să se abțină de la anumite măsuri pentru a soluționa problema, cu scopul de a asigura conformitatea cu dreptul Uniunii. Decizia Autorității este obligatorie pentru autoritățile competente în cauză. Decizia Autorității poate impune autorităților competente obligația de a revoca sau de a modifica o decizie pe care au adoptat-o sau de a face uz de competențele de care dispun în temeiul dreptului relevant al Uniunii.”;

(d) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Autoritatea informează autoritățile competente în cauză cu privire la încheierea procedurilor menționate la alineatele (2) și (3) și, dacă este cazul, cu privire la decizia luată în temeiul alineatului (3).”;

(e) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul articolului 258 din tratat, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității, prin negarantarea faptului că un participant la piețele financiare respectă cerințele care îi sunt direct aplicabile în temeiul actelor menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea poate adopta o decizie individuală adresată unui participant la piețele financiare prin care să-i impună acestuia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv să înceteze orice activitate.”;

(10) La articolul 22 alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În aceste scopuri, Autoritatea poate face uz de competențele care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament, inclusiv în temeiul articolelor 35 și 35b.”;

(11) Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) emiterea Planului strategic de supraveghere în conformitate cu articolul 29a;”;

(ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) promovarea unui schimb de informații bilateral și multilateral eficace între autoritățile competente, referitor la toate chestiunile relevante, inclusiv securitatea cibernetică și atacurile cibernetice, după caz, respectându-se pe deplin dispozițiile aplicabile în materie de confidențialitate și de protecție a datelor prevăzute de legislația Uniunii în domeniu;”;

(iii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) elaborarea de programe de formare sectoriale și transsectoriale, inclusiv cu privire la inovarea tehnologică, facilitarea schimburilor de personal și încurajarea autorităților competente să intensifice utilizarea programelor de detașare și a altor instrumente;”;

(b) la alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

„În vederea instituirii unei culturi comune a supravegherii, Autoritatea elaborează și menține la zi un manual al Uniunii în materie de supraveghere privind supravegherea

participanților la piețele financiare din Uniune, ținând seama, printre altele, de evoluția practicilor de afaceri și a modelelor de afaceri în rândul participanților la piața financiară, inclusiv de evoluția datorată inovațiilor tehnologice. Manualul Uniunii în materie de supraveghere prezintă cele mai bune practici de supraveghere și metodele și procesele de înaltă calitate în acest domeniu.”;

(12) se introduce următorul articol 29a:

„Articolul 29a

Planul strategic de supraveghere

(1) La data intrării în vigoare a Regulamentului [XXX: a se introduce trimiterea la regulamentul de modificare] și, ulterior, la fiecare trei ani, până la data de 31 martie, Autoritatea emite o recomandare adresată autorităților competente, în care stabilește obiectivele și prioritățile strategice în materie de supraveghere („Planul strategic de supraveghere”), ținând seama de orice contribuții din partea autorităților competente. Autoritatea transmite Planul strategic de supraveghere spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei și îl publică pe site-ul său internet.

Planul strategic de supraveghere identifică prioritățile specifice ale activităților de supraveghere, pentru a promova practici de supraveghere coerente, eficiente și eficace și aplicarea comună, uniformă și consecventă a dreptului Uniunii și pentru a aborda tendințele microprudențiale relevante, riscurile și vulnerabilitățile potențiale identificate în conformitate cu articolul 32.

(2) Până la data de 30 septembrie a fiecărui an, fiecare autoritate competentă transmite spre analiză Autorității un proiect de program de lucru anual pentru anul următor și stipulează clar modul în care respectivul proiect de program este aliniat cu Planul strategic de supraveghere.

Proiectul de program de lucru anual conține obiective și priorități specifice pentru activitățile de supraveghere și criterii cantitative și calitative de selecție a participanților la piețele financiare, a practicilor și comportamentelor de piață și a piețelor financiare care vor fi examinate de autoritatea competentă care prezintă proiectul de program de lucru în cursul anului la care se referă programul în cauză.

(3) Autoritatea evaluează proiectul de program de lucru anual și, în cazul în care există riscuri semnificative ca prioritățile stabilite în Planul strategic de supraveghere să nu poată fi realizate, Autoritatea adresează o recomandare autorității competente relevante în vederea alinierii programului de lucru anual al autorității competente relevante cu Planul strategic de supraveghere.

Până la data de 31 decembrie a fiecărui an, autoritățile competente își adoptă programele de lucru anuale ținând seama de aceste recomandări.

(4) Până la data de 31 martie a fiecărui an, fiecare autoritate competentă transmite Autorității un raport privind punerea în aplicare a programului de lucru anual.

Raportul include cel puțin următoarele informații:

(a) o descriere a activităților de supraveghere și a analizelor instituțiilor financiare, ale comportamentelor și practicilor de piață și ale piețelor financiare, precum și ale măsurilor administrative și ale sancțiunilor impuse instituțiilor financiare care se fac răspunzătoare de încălcări ale dreptului Uniunii și ale dreptului național;

(b) o descriere a activităților desfășurate și care nu au fost prevăzute în programul de lucru anual;

(c) o prezentare a activităților prevăzute în programul de lucru anual care nu au fost realizate și a obiectivelor programului în cauză care nu au fost atinse, precum și a motivelor pentru care nu s-au efectuat activitățile respective și nu s-au atins obiectivele respective.

(5) Autoritatea evaluează rapoartele de punere în aplicare ale autorităților competente. Atunci când există riscuri semnificative ca prioritățile stabilite în Planul strategic de supraveghere să nu fie realizate, Autoritatea adresează o recomandare fiecărei autorități competente în cauză, referitoare la modalitățile de remediere a deficiențelor aferente activităților sale.

Pe baza rapoartelor și a propriilor sale analize ale riscurilor, Autoritatea identifică activitățile autorității competente care sunt esențiale pentru realizarea Planului strategic de supraveghere și, dacă este cazul, efectuează evaluări ale acestor activități în temeiul articolului 30.

(6) Autoritatea face publice cele mai bune practici identificate cu ocazia evaluării programelor de lucru anuale.”;

(13) Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) titlul articolului se înlocuiește cu următorul text:

„Evaluări ale autorităților competente”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritatea realizează periodic evaluări ale unor activități sau ale tuturor activităților autorităților competente, pentru a consolida în continuare consecvența rezultatelor supravegherii. În acest scop, Autoritatea elaborează metode pentru a permite evaluarea obiectivă și compararea autorităților competente analizate. Atunci când realizează aceste evaluări, se iau în considerare informațiile existente și evaluările efectuate deja cu privire la autoritatea competentă în cauză, inclusiv toate informațiile furnizate Autorității în conformitate cu articolul 35, precum și orice informații furnizate de părțile interesate.”;

(c) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) În sensul prezentului articol, Autoritatea instituie un comitet de evaluare, compus exclusiv din membri ai personalului Autorității. Autoritatea poate delega comitetului de evaluare anumite sarcini sau decizii legate de evaluările autorităților competente.”;

(d) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Evaluarea cuprinde următoarele elemente, fără a se limita la acestea:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) gradul de adecvare a resurselor, nivelul de independență și acordurile de guvernanță ale autorității competente, acordând o atenție deosebită aplicării eficace a actelor Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) și capacității de a răspunde evoluțiilor pieței;”;

(e) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritatea elaborează un raport care prezintă rezultatele evaluării. Raportul explică și specifică măsurile ulterioare prevăzute care se impun în urma evaluării. Aceste măsuri ulterioare pot fi adoptate sub forma unor ghiduri și recomandări, astfel cum se prevede la articolul 16, și al unor avize, astfel cum se prevede la articolul 29 alineatul (1) litera (a).

În conformitate cu articolul 16 alineatul (3), autoritățile competente fac tot posibilul pentru a respecta ghidurile și recomandările emise. În cazul în care autoritățile competente nu întreprind acțiuni pentru a da curs măsurilor ulterioare indicate în raport, Autoritatea emite un raport privind măsurile ulterioare.

La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare sau a proiectelor de standarde de punere în aplicare în conformitate cu articolele 10–15, ori a ghidurilor sau recomandărilor, în conformitate cu articolul 16, Autoritatea ține seama de rezultatul evaluărilor efectuate în conformitate cu prezentul articol, precum și de orice alte informații obținute de către Autoritate în cursul îndeplinirii sarcinilor sale, pentru a asigura convergența practicilor de supraveghere de cea mai înaltă calitate.”;

(f) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Autoritatea prezintă Comisiei un aviz ori de câte ori, având în vedere rezultatul evaluării sau orice alte informații obținute de Autoritate în cursul îndeplinirii atribuțiilor sale, Autoritatea consideră că ar fi necesară o armonizare sporită a normelor aplicabile participanților la piețele financiare sau autorităților competente.”;

(g) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Autoritatea dă publicității raportul menționat la alineatul (3), inclusiv orice raport privind măsurile ulterioare, cu excepția cazului în care publicarea ar presupune riscuri la adresa stabilității sistemului financiar. Autoritatea competentă care face obiectul evaluării este invitată să formuleze observații înainte de publicarea raportului. Respectivele observații se dau publicității cu excepția cazului în care publicarea ar presupune riscuri la adresa stabilității sistemului financiar.”;

(14) la articolul 31 se adaugă un nou paragraf:

„În ceea ce privește activitatea autorităților competente menită să faciliteze intrarea pe piață a operatorilor sau a produselor care se bazează pe inovare tehnologică sau de alt tip, Autoritatea promovează convergența în materie de supraveghere, în special prin schimbul de informații și de cele mai bune practici. Autoritatea poate, după caz, să adopte ghiduri sau recomandări în conformitate cu articolul 16.”;

(15) se introduce un nou articol 31a:

„Articolul 31a

Coordonarea privind delegarea și externalizarea activităților, precum și a transferurilor de risc

„(1) Autoritatea coordonează în permanență acțiunile de supraveghere ale autorităților competente în vederea promovării convergenței în materie de supraveghere în domeniile delegării și externalizării activităților de către participanții la piața financiară, precum și în ceea ce privește transferurile de risc efectuate de aceștia, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4).

(2) Autoritățile competente notifică Autoritatea atunci când intenționează să efectueze o autorizare sau înregistrare cu privire la un participant la piața financiară care face obiectul supravegherii din partea autorității competente în cauză, în conformitate cu actele menționate la articolul 1 alineatul (2) și atunci când planul de afaceri al participantului la piața financiară presupune externalizarea sau delegarea unei părți semnificative a activităților sale sau a oricăreia dintre funcțiile principale ori transferul de risc al unei părți semnificative a activităților sale în țări terțe, pentru a beneficia de paşaportul UE în cursul executării unor activităţi sau funcţii substanţiale în afara teritoriului Uniunii. Notificarea adresată Autorității este suficient de detaliată pentru a permite acesteia să efectueze o evaluare adecvată.

În cazul în care Autoritatea consideră că este necesar să emită un aviz adresat unei autorități competente cu privire la neconformitatea unei autorizări sau înregistrări care i-a fost notificată în temeiul primului paragraf cu dreptul Uniunii sau cu ghidurile, recomandările sau avizele adoptate de către Autoritate, aceasta din urmă informează autoritatea competentă cu privire la acest lucru în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea notificării de către autoritatea competentă respectivă. În acest caz, autoritatea competentă în cauză așteaptă avizul Autorității înainte să efectueze înregistrarea sau autorizarea.

La solicitarea Autorității, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea unei astfel de solicitări, autoritatea competentă furnizează informații legate de deciziile sale de a autoriza sau de a înregistra un participant la piața financiară care face obiectul supravegherii sale în conformitate cu actele menționate la articolul 1 alineatul (2).

Autoritatea emite avizul, fără să aducă atingere eventualelor termene prevăzute de dreptul Uniunii, cel târziu în termen de 2 luni de la primirea notificării în temeiul primului paragraf.

(3) Un participant la piața financiară informează autoritatea competentă cu privire la externalizarea sau delegarea unei părți semnificative a activităților sale sau a oricăreia dintre funcțiile sale principale, precum și cu privire la transferul de risc aferent unei părți semnificative a activităților sale unei alte entități sau propriei sale sucursale stabilite într-o țară terță. Autoritatea competentă în cauză informează semestrial Autoritatea cu privire la astfel de notificări.

Fără a aduce atingere articolului 35, la cererea Autorității, autoritatea competentă furnizează informații legate de acordurile de externalizare, delegare sau transfer de risc încheiate de participanții la piața financiară.

Autoritatea veghează ca autoritățile competente în cauză să verifice dacă acordurile de externalizare, de delegare sau de transfer de risc menționate la primul paragraf sunt încheiate în conformitate cu dreptul Uniunii și dacă sunt conforme cu ghidurile, recomandările sau avizele emise de Autoritate și nu împiedică efectuarea unei supravegheri eficace de către autoritățile competente și asigurarea respectării lor într-o țară terță.

(4) Autoritatea poate emite recomandări autorității competente în cauză, inclusiv recomandări referitoare la evaluarea unei decizii sau retragerea unei autorizații. În cazul în care autoritatea competentă în cauză nu aplică recomandările Autorității în termen de 15 zile lucrătoare, autoritatea competentă precizează motivele, iar Autoritatea dă publicității recomandarea sa, însoțită de motivele respective.”;

(16) se introduce un nou articol 31b:

„Articolul 31b

Funcția de coordonare în ceea ce privește ordinele, tranzacțiile și activitățile cu efecte transfrontaliere semnificative

(1) În cazul în care are motive rezonabile să suspecteze că ordinele, tranzacțiile sau orice altă activitate cu efecte transfrontaliere semnificative amenință buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea financiară în Uniune, Autoritatea recomandă autorităților competente ale statelor membre în cauză să inițieze o investigație și le furnizează autorităților competente respective informațiile relevante.

(2) În cazul în care are motive rezonabile să suspecteze că ordinele, tranzacțiile sau orice altă activitate cu efecte transfrontaliere semnificative amenință buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea financiară în Uniune, o autoritate competentă informează prompt Autoritatea cu privire la acest lucru și îi furnizează informațiile relevante. Autoritatea poate recomanda autorităților competente din statele membre în care a avut loc activitatea suspectată să ia măsuri după ce a transmis informațiile relevante autorităților competente respective.

(3) Pentru a facilita schimbul de informații între Autoritate și autoritățile competente, Autoritatea instituie și menține o unitate de stocare de date concepută în acest scop.”;

(17) la articolul 32 se introduce un nou alineat (2a):

„(2a) Cel puțin o dată pe an, Autoritatea analizează dacă este oportun să efectueze evaluările la nivelul Uniunii menționate la articolul 2 și informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la raționamentul său. În cazul în care se efectuează aceste evaluări la nivelul Uniunii, Autoritatea, dacă consideră că acest lucru este adecvat, divulgă rezultatele evaluării fiecăreia dintre instituțiile financiare participante.

Obligațiile autorităților competente de păstrare a secretului profesional nu împiedică autoritățile competente să publice rezultatele evaluărilor la nivelul Uniunii menționate la alineatul (2) sau să transmită rezultatele respective Autorității în vederea publicării de către Autoritate a rezultatelor evaluărilor efectuate la nivelul Uniunii cu privire la reziliența instituțiilor financiare.”;

(18) Articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea acordă asistență Comisiei în procesul de elaborare a deciziilor în materie de echivalență referitoare la regimurile de reglementare și de supraveghere din țările terțe în urma unei cereri specifice de emitere a unei opinii formulate de Comisie sau în cazul în care Autoritatea are obligația să facă acest lucru în temeiul actelor menționate la articolul 1 alineatul (2).”;

(b) se introduc următoarele alineate (2a), (2b) și (2c):

„(2a) Autoritatea monitorizează evoluțiile în materie de reglementare și de supraveghere și practicile de asigurare a respectării legislației, precum și evoluțiile relevante ale pieței din țările terțe cu privire la care Comisia a adoptat decizii în materie de echivalență în temeiul actelor menționate la articolul 1 alineatul (2), pentru a verifica dacă sunt îndeplinite în continuare criteriile pe baza cărora au fost luate deciziile respective, precum și condițiile prevăzute în aceste decizii. Autoritatea

ține seama de relevanța pe piață a țărilor terțe respective. Autoritatea transmite Comisiei anual un raport confidențial conținând constatările sale.

Fără a aduce atingere cerințelor specifice prevăzute în actele menționate la articolul 1 alineatul (2) și sub rezerva condițiilor prevăzute la alineatul (1) a doua teză, Autoritatea cooperează în măsura posibilului cu autoritățile competente relevante și, după caz, și cu autoritățile de rezoluție din țările terțe ale căror regimuri de reglementare și de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente. Această cooperare se desfășoară pe baza acordurilor administrative încheiate cu autoritățile relevante ale țărilor terțe respective. Atunci când negociază astfel de acorduri administrative, Autoritatea caută să includă dispoziții privind următoarele aspecte:

(a) mecanismele care i-ar permite Autorității să obțină informații relevante, inclusiv informații privind regimul de reglementare, precum și abordarea în materie de supraveghere, evoluțiile relevante ale pieței, precum și orice schimbări care pot afecta decizia în materie de echivalență;

(b) în măsura în care acest lucru este necesar pentru asigurarea unei urmăriri adecvate a deciziilor respective, procedurile referitoare la coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv, dacă este cazul, efectuarea de inspecții la fața locului.

Autoritatea informează Comisia în cazul în care o autoritate competentă a unei țări terțe refuză să încheie astfel de acorduri administrative sau refuză să coopereze în mod eficient. Comisia ține cont de aceste informații atunci când evaluează deciziile relevante în materie de echivalență.

(2b) În cazul în care Autoritatea identifică evoluții în ceea ce privește practicile de reglementare, de supraveghere sau de asigurare a respectării legislației din țările terțe menționate la alineatul (2a) care ar putea avea un impact asupra stabilității financiare a Uniunii sau a unuia sau mai multora dintre statele sale membre, asupra integrității pieței sau a protecției investitorilor ori asupra funcționării pieței interne, Autoritatea informează Comisia cu privire la acest lucru în mod confidențial și fără întârziere.

Anual, Autoritatea prezintă Comisiei un raport confidențial privind evoluțiile în materie de reglementare, de supraveghere, de asigurare a respectării legislației, precum și privind evoluțiile pieței din țările terțe menționate la alineatul (2a), concentrându-se asupra implicațiilor acestora pentru stabilitatea financiară, integritatea pieței, protecția investitorilor sau funcționarea pieței interne.

(2c) Autoritățile competente informează în prealabil Autoritatea cu privire la intențiile lor de a încheia orice acorduri administrative cu autoritățile de supraveghere din țările terțe în oricare dintre domeniile reglementate de actele menționate la articolul 1 alineatul (2), inclusiv în ceea ce privește sucursalele entităților din țările terțe. Autoritățile competente furnizează simultan Autorității un proiect al acordurilor prevăzute a fi încheiate.

Autoritatea poate elabora modele de acorduri administrative, cu scopul de a stabili în cadrul Uniunii practici în materie de supraveghere consecvente, eficiente și eficace și de a consolida coordonarea internațională în materie de supraveghere. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3), autoritățile competente fac tot posibilul pentru a respecta aceste modele de acord.

În raportul menționat la articolul 43 alineatul (5), Autoritatea include informații privind acordurile administrative convenite cu autoritățile de supraveghere, cu organizațiile internaționale sau cu administrațiile țărilor terțe, privind asistența

acordată de către Autoritate Comisiei la elaborarea deciziilor în materie de echivalență și privind activitatea de monitorizare desfășurată de Autoritate în conformitate cu alineatul (2a).”;

(19) la articolul 34 alineatul (2), ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Articolele 35 și 35b se aplică domeniilor cu privire la care Autoritatea poate emite un aviz.”

(20) Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) La cererea Autorității, autoritățile competente pun la dispoziția Autorității toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor conferite acesteia prin prezentul regulament, cu condiția ca acestea să aibă în mod legal acces la informațiile relevante.

Informațiile furnizate trebuie să fie exacte, complete și transmise în termenul prevăzut de către Autoritate.”

(2) Autoritatea poate solicita, de asemenea, ca informațiile să-i fie transmise la intervale regulate și într-un format specificat sau prin utilizarea unor șabloane comparabile aprobate de aceasta. Astfel de solicitări se introduc, în măsura posibilului, utilizând formatele comune de raportare.

(3) La cererea justificată corespunzător a unei autorități competente, Autoritatea poate furniza orice informații necesare pentru a permite autorității competente să își îndeplinească atribuțiile, cu respectarea obligațiilor privind secretul profesional prevăzute în legislația sectorială și la articolul 70.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care informațiile solicitate în conformitate cu alineatul (1) nu sunt disponibile sau nu sunt puse la dispoziție de către autoritățile competente în termenul stabilit de către Autoritate, Autoritatea poate adresa o cerere bine întemeiată și motivată oricăreia dintre următoarele entități:

(a) altor autorități de supraveghere cu competențe în materie de supraveghere;

(b) ministerului de finanțe din statul membru în cauză în cazul în care acesta are la dispoziția sa informații prudențiale;

(c) băncii centrale naționale sau biroului de statistică din statul membru în cauză;

(d) biroului de statistică din statul membru în cauză.

La solicitarea acesteia, autoritățile competente sprijină Autoritatea în procesul de colectare a informațiilor.”;

(c) alineatele (6) și (7) se elimină;

(21) Se introduc articolele 35a–35h după cum urmează:

„Articolul 35a

Exercitarea competențelor menționate la articolul 35b

Competențele conferite Autorității, oricărui funcționar al acesteia sau oricărei alte persoane autorizate de Autoritate în conformitate cu articolul 35b nu se utilizează pentru a solicita publicarea unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui privilegiu juridic profesional.

Articolul 35b

Cereri de informații adresate participanților la piețele financiare

(1) În cazul în care informațiile solicitate în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) sau alineatul (5) nu sunt disponibile sau nu sunt puse la dispoziție în termenul stabilit de către Autoritate, aceasta poate, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, să ceară participanților la piețele financiare relevanți să furnizeze toate informațiile necesare pentru a permite Autorității să își îndeplinească atribuțiile în temeiul prezentului regulament.

(2) Orice cerere simplă de informații menționată la alineatul (1):

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) cuprinde un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) include o mențiune conform căreia persoana de la care se solicită informațiile nu este obligată să furnizeze informațiile, dar, în cazul unui răspuns voluntar la cerere, informațiile furnizate nu trebuie să fie incorecte sau să inducă în eroare;

(f) indică amenda care urmează să fie aplicată în conformitate cu articolul 35c în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau induc în eroare.”

(3) Atunci când solicită furnizarea de informații prin intermediul unei decizii, Autoritatea:

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 35d aplicabile în cazul în care informațiile solicitate sunt furnizate incomplet;

(f) indică amenda prevăzută la articolul 35c în cazul în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare;

(g) menționează dreptul de a contesta decizia în fața comisiei de apel și dreptul de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu articolele 60 și 61.

(4) Participanții la piața financiară relevanți sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte, furnizează informațiile solicitate. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă au în continuare întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.

(5) Autoritatea transmite fără întârziere o copie a cererii simple sau a deciziei sale autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia este domiciliat sau stabilit participantul la piața financiară vizat de cererea de informații.

(6) Autoritatea poate utiliza informațiile confidențiale primite în conformitate cu prezentul articol exclusiv în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.”;

Articolul 35c

Norme procedurale pentru impunerea de amenzi

(1) Atunci când, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, Autoritatea constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui o încălcare în sensul articolului 35d alineatul (1), Autoritatea numește un agent de investigații independent dintre membrii personalului său pentru a cerceta chestiunea respectivă. Agentul numit nu poate să fie sau să fi fost implicat, direct sau indirect, în supravegherea directă sau indirectă a participanților la piața financiară în cauză și își îndeplinește funcțiile independent de consiliul supraveghetorilor.

(2) Agentul de investigații menționat la alineatul (1) cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigațiilor și prezintă consiliului supraveghetorilor un dosar complet cuprinzând constatările sale.

(3) Pentru a-și îndeplini sarcinile, agentul de investigații are competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 35b.

(4) În îndeplinirea sarcinilor sale, agentul de investigații are acces la toate documentele și informațiile colectate de Autoritate în cadrul activităților sale de supraveghere.

(5) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta consiliului supraveghetorilor dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații le oferă persoanelor care fac obiectul investigațiilor posibilitatea de a fi ascultate pe tema aspectelor cercetate. Agentul de investigații își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele vizate au avut ocazia să formuleze observații.

(6) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul investigațiilor sunt pe deplin respectate pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(7) Atunci când înaintează consiliului supraveghetorilor dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații transmite o notificare persoanelor care fac obiectul investigațiilor. Persoanele care fac obiectul investigațiilor au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(8) Pe baza dosarului cuprinzând constatările agentului de investigații și după ascultarea persoanelor care fac obiectul investigațiilor în conformitate cu articolul 35f, dacă persoanele vizate solicită acest lucru, Autoritatea decide dacă una sau mai multe dintre încălcările menționate la articolul 35d alineatul (1) au fost săvârșite de persoanele care fac obiectul investigațiilor și, în acest caz, ia o măsură în conformitate cu articolul respectiv.

(9) Agentul de investigații nu participă la deliberările consiliului supraveghetorilor și nu intervine în niciun fel în procesul decizional din cadrul consiliului supraveghetorilor.

(10) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 75a în care precizează normele de procedură pentru exercitarea competenței de a aplica amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv norme privind următoarele aspecte:

(a) dreptul la apărare,

(b) dispozițiile temporale,

(c) dispozițiile care precizează modul de colectare a amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu,

(d) dispozițiile privind termenele de prescripție pentru impunerea și executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu.

(11) Autoritatea sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmăririi penale atunci când, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, Autoritatea se abține de la aplicarea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

Articolul 35d

Amenzi

(1) Autoritatea adoptă o decizie de aplicare a unei amenzi în cazul în care constată că un participant la piața financiară nu a furnizat, în mod intenționat sau din neglijență, informații în urma unei decizii de solicitare de informații în temeiul articolului 35b alineatul (3) sau a furnizat informații incomplete, incorecte sau care induc în eroare ca răspuns la o simplă solicitare de informații sau la o decizie emisă în temeiul articolului 35b alineatul (2).

(2) Cuantumul de bază al amenzii menționate la alineatul (1) se ridică la cel puțin 50 000 EUR și nu poate depăși 200 000 EUR.

(3) În vederea stabilirii cuantumului de bază al amenzii prevăzute la alineatul (2), Autoritatea ține seama de cifra de afaceri anuală a participantului la piața financiară în cauză pentru exercițiul financiar precedent și acest cuantum trebuie să fie:

(a) la limita inferioară a intervalului pentru entitățile cu o cifră de afaceri anuală mai mică de 10 milioane EUR;

(b) la mijlocul intervalului pentru entitățile cu o cifră de afaceri anuală cuprinsă între 10 milioane EUR și 50 de milioane EUR;

(c) la limita superioară a intervalului pentru entitățile cu o cifră de afaceri anuală mai mare de 50 de milioane EUR.

Cuantumurile de bază definite în limitele prevăzute la alineatul (2) se ajustează, dacă este cazul, ținându-se seama de circumstanțe agravante sau atenuante, în conformitate cu coeficienții relevanți menționați la alineatul (5).

Coeficienții agravanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți agravanți, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient agravant în parte se adaugă la cuantumul de bază.

Coeficienții atenuanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți atenuanți, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient atenuant în parte se scade din cuantumul de bază.

(4) Următorii coeficienți de ajustare se aplică în mod cumulativ la cuantumul de bază menționat la alineatul (2), pe baza următoarelor elemente:

(a) coeficienții de ajustare legați de circumstanțele agravante sunt după cum urmează:

(i) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod repetat, se aplică un coeficient suplimentar de 1,1 de fiecare dată când se repetă încălcarea;

(ii) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită pe o perioadă mai mare de șase luni, se aplică un coeficient de 1,5;

(iii) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat, se aplică un coeficient de 2;

(iv) în cazul în care nu s-a luat nicio măsură corectoare după ce s-a identificat încălcarea, se aplică un coeficient de 1,7;

(v) în cazul în care personalul de conducere de nivel superior al participantului la piața financiară nu a cooperat cu Autoritatea, se aplică un coeficient de 1,5.

(b) coeficienții de ajustare legați de circumstanțele atenuante sunt după cum urmează:

(i) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită pe o perioadă mai mică de zece zile lucrătoare, se aplică un coeficient de 0,9;

(ii) în cazul în care personalul de conducere de nivel superior al participantului la piața financiară poate demonstra că a luat toate măsurile necesare pentru a împiedica neconformitatea cu o cerere transmisă în temeiul articolului 35 alineatul (6a), se aplică un coeficient de 0,7;

(iii) în cazul în care participantul la piața financiară a adus încălcarea la cunoștința Autorității în mod prompt, eficace și complet, se aplică un coeficient de 0,4;

(iv) în cazul în care participantul la piața financiară a luat în mod voluntar măsuri pentru a se asigura că pe viitor nu mai pot fi săvârșite încălcări similare, se aplică un coeficient de 0,6.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatele (2) și (3), cuantumul total al amenzii nu trebuie să depășească 20 % din cifra de afaceri anuală a participantului la piața financiară în cauză în cursul exercițiului financiar precedent, cu excepția cazului în care participantul la piața financiară a obținut în mod direct sau indirect un beneficiu financiar de pe urma încălcării. În acest caz, cuantumul total al amenzii trebuie să fie cel puțin egal cu respectivul beneficiu financiar.

Articolul 35e

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) Autoritatea adoptă decizii de impunere a unei penalități cu titlu cominatoriu pentru a-i obliga pe participanții la piața financiară menționați la articolul 35b alineatul (1) să furnizeze informațiile solicitate printr-o decizie în conformitate cu articolul 35b alineatul (3).

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu trebuie să fie eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică zilnic până când participantul la piața financiară în cauză se conformează deciziei relevante menționate la alineatul (1).

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri medie zilnică a participantului la piața financiară în cursul exercițiului financiar precedent. Acesta se calculează începând cu data prevăzută în decizia de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu.

(4) Penalitățile cu titlu cominatoriu pot fi impuse pentru o perioadă de maximum șase luni de la data comunicării deciziei Autorității.

Articolul 35f

Dreptul de a fi ascultat

(1) Înainte de a lua o decizie de impunere a unei amenzi și a unor penalități cu titlu cominatoriu în temeiul articolelor 35d și 35e, Autoritatea îi oferă participantului la piața financiară vizat de solicitarea de informații posibilitatea de a fi ascultat.

Autoritatea își întemeiază deciziile numai pe constatările cu privire la care participanții la piața financiară în cauză au avut posibilitatea să formuleze observații.

(2) Drepturile la apărare ale participantului la piața financiară menționat la alineatul (1) sunt pe deplin garantate pe durata procedurii. Participantul la piața financiară are drept de acces la dosarul întocmit de Autoritate, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se extinde la informațiile confidențiale sau la documentele pregătitoare interne ale Autorității.

Articolul 35g

Publicarea, natura, executarea și alocarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 35d și 35e sunt de natură administrativă și sunt executorii.

(2) Executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu este reglementată de normele de procedură aflate în vigoare în statul membru pe teritoriul căruia are loc executarea. Ordinul de executare se anexează deciziei prin care se impune o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu, fără a fi necesară nicio altă formalitate în afară de verificarea autenticității deciziei de către o autoritate pe care fiecare stat membru o desemnează în acest scop și o aduce la cunoștința Autorității și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(3) În cazul în care formalitățile menționate la alineatul (2) au fost îndeplinite la cererea părții interesate, aceasta poate începe executarea în conformitate cu dreptul intern, sesizând direct organul competent.

(4) Executarea amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu poate fi suspendată numai în temeiul unei decizii a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Cu toate acestea, plângerile privind executarea neregulamentară a amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu sunt de competența instanțelor statului membru în cauză.

(5) Autoritatea face publice toate amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 35d și 35e, cu excepția cazurilor în care publicarea lor ar perturba grav piețele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate.

(6) Cuantumurile amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii Europene.

Articolul 35h

Controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene

Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență nelimitată de a exercita controlul judiciar asupra deciziilor prin care Autoritatea impune o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate anula, reduce sau mări amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate de către Autoritate.”;

(22) La articolul 36 alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„La primirea unui avertisment sau a unei recomandări din partea CERS, adresată unei autorități competente, Autoritatea face uz, după caz, de competențele care îi sunt conferite prin prezentul regulament pentru a garanta că avertismentului sau recomandării i se dă curs în timp util.”

(23) Articolul 37 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (4) primul paragraf, ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Membrii Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și pieței au un mandat de patru ani, după care are loc o nouă procedură de selecție.”;

(b) la alineatul (5) se adaugă următoarele paragrafe:

„În cazul în care membrii Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și pieței nu reușesc să ajungă la un aviz comun sau la o recomandare comună, membrii reprezentând un grup de părți interesate au permisiunea de a emite un aviz separat sau o recomandare separată.

Grupul părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, Grupul părților interesate din domeniul bancar, Grupul părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor și Grupul părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale pot emite avize și recomandări comune privind aspecte legate de activitatea desfășurată de autoritățile europene de supraveghere în temeiul articolului 56 din prezentul regulament cu privire la poziții comune și acte comune.”;

(24) Articolul 39 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 39

Procedura decizională

„(1) Autoritatea acționează în conformitate cu alineatele (2)-(6) atunci când adoptă deciziile prevăzute în prezentul regulament, cu excepția deciziilor adoptate în conformitate cu articolele 35b, 35d și 35e.

(2) Autoritatea informează orice destinatar al unei decizii cu privire la intenția sa de a adopta decizia respectivă, fixând un termen-limită în care destinatarul își poate exprima părerea cu privire la obiectul deciziei, ținând seama pe deplin de urgența, complexitatea și consecințele potențiale ale acesteia. Dispoziția prevăzută în prima teză se aplică *mutatis mutandis* recomandărilor menționate la articolul 17 alineatul (3).

(3) Deciziile Autorității menționează motivele pe care se bazează.

(4) Destinatarii deciziilor Autorității sunt informați cu privire la căile de atac disponibile în temeiul prezentului regulament.

(5) Atunci când Autoritatea a luat o decizie în temeiul articolului 18 alineatul (3) sau alineatul (4), aceasta reexaminează periodic respectiva decizie.

(6) Adoptarea deciziilor luate de Autoritate în temeiul articolului 17, 18 sau 19 se face publică. Prin această publicare, se menționează identitatea autorității competente sau a participantului la piața financiară în cauză, precum și conținutul principal al deciziei, cu excepția cazului în care o astfel de publicare este în conflict cu interesul legitim al participanților la piața financiară sau cu protecția secretelor lor de afaceri ori ar putea periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar al Uniunii sau a unei părți a acestuia.”;

(25) Articolul 40 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) membrii cu normă întreagă ai comitetului executiv menționat la articolul 45 alineatul (1), fără drept de vot;”;

(b) la alineatul (6), se elimină al doilea paragraf;

(c) se introduce următorul alineat (7):

„(7) Dacă autoritatea publică națională menționată la alineatul (1) litera (b) nu este responsabilă cu asigurarea respectării normelor de protecție a consumatorului, membrul consiliului supraveghetorilor menționat la litera respectivă poate decide să invite un reprezentant al autorității responsabile cu protecția consumatorului din statul membru respectiv, care nu va avea drept de vot. În cazul în care, într-un stat

membru, protecția consumatorului este responsabilitatea mai multor autorități, autoritățile respective convin asupra unui reprezentant comun.”;

(26) Articolul 41 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 41

Comitete interne

(27) „Consiliul supraveghetorilor poate înființa comitete interne pentru sarcinile specifice atribuite acestuia. Consiliul supraveghetorilor poate prevedea delegarea anumitor sarcini și decizii clar definite către comitetele interne, către comitetul executiv sau către președinte.”

(28) la articolul 42, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În exercitarea atribuțiilor care le sunt conferite în temeiul prezentului regulament, membrii cu drept de vot ai consiliului supraveghetorilor, precum și membrii cu drept de vot specifici și permanenți ai sesiunii executive pentru CCP acționează în mod independent și obiectiv, în interesul exclusiv al Uniunii în ansamblul său și nu solicită, nici nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor sau a organelor Uniunii, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărei alte entități publice sau private.”;

(29) Articolul 43 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„Consiliul supraveghetorilor îndrumă activitatea Autorității.

Acesta adoptă avizele, recomandările, ghidurile și deciziile Autorității și emite opiniile menționate la capitolul II, cu excepția sarcinilor și competențelor pentru care este responsabilă sesiunea executivă pentru CPC, în temeiul articolului 44b, și comitetul executiv, în temeiul articolului 47. Consiliul supraveghetorilor acționează în baza unei propuneri a comitetului executiv.”;

(b) alineatele (2) și (3) se elimină;

(c) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Consiliul supraveghetorilor adoptă, înainte de data de 30 septembrie a fiecărui an, pe baza unei propuneri a comitetului executiv, programul de lucru al Autorității pentru anul următor și îl transmite spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.”;

(d) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) La propunerea comitetului executiv, consiliul supraveghetorilor adoptă raportul anual privind activitățile Autorității, inclusiv privind îndeplinirea sarcinilor președintelui, pe baza proiectului de raport menționat la articolul 53 alineatul (7), și îl transmite până la data de 15 iunie a fiecărui an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și Comitetului Economic și Social European. Raportul se publică.”;

(e) alineatul (8) se elimină.

(30) Articolul 44 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) paragraful al doilea, se adaugă următoarea teză:

„Membrii cu normă întreagă ai comitetului executiv și președintele nu votează cu privire la aceste decizii.”;

(b) la alineatul (1), se elimină al treilea și al patrulea paragraf.

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Membrii fără drept de vot și observatorii nu participă la nicio discuție din cadrul consiliului supraveghetorilor referitoare la instituțiile financiare individuale, cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolul 75 alineatul (3) sau în actele menționate la articolul 1 alineatul (2).”;

Primul paragraf nu se aplică președintelui, membrilor care sunt și membri ai comitetului executiv și reprezentantului Băncii Centrale Europene desemnat de Consiliul de supraveghere al acesteia.”;

(31) în capitolul III, titlul secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Comitetul executiv”;

(32) Articolul 45 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 45

Componență

„(1) Comitetul executiv este format din președinte și din cinci membri cu normă întreagă. Președintele atribuie sarcini de politică și administrative clar definite fiecăruia dintre membrii cu normă întreagă. Unuia dintre membrii cu normă întreagă i se încredințează responsabilități pentru chestiunile bugetare și pentru aspectele legate de programul de lucru al Autorității („membrul responsabil”). Unul dintre membrii cu normă întreagă îndeplinește funcția de vicepreședinte și preia atribuțiile președintelui în absența acestuia sau atunci când acesta este împiedicat să le îndeplinească din motive rezonabile, în conformitate cu prezentul regulament. Șeful sesiunii executive pentru CPC participă în calitate de observator la toate reuniunile comitetului executiv.

(2) Membrii cu normă întreagă sunt selectați pe criterii de merit, competențe, cunoaștere a participanților la piețele financiare și a piețelor și experiență relevantă în domeniul supravegherii și al reglementării financiare. Membrii cu normă întreagă trebuie să aibă o vastă experiență de conducere. Selecția se face pe baza unui apel deschis pentru candidaturi, care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, după care Comisia întocmește o listă scurtă de candidați calificați.

Comisia transmite lista scurtă spre aprobare Parlamentului European. După aprobarea listei scurte, Consiliul adoptă o decizie prin care îi numește pe membrii cu normă întreagă ai comitetului executiv, inclusiv pe membrul responsabil. Componența comitetului executiv este echilibrată și proporțională și reflectă Uniunea în ansamblu.

(3) În cazul în care un membru cu normă întreagă al comitetului executiv nu mai îndeplinește condițiile menționate la articolul 46 sau se constată că a comis o abatere gravă, Consiliul poate, pe baza unei propuneri din partea Comisiei aprobată de Parlamentul European, să adopte o decizie pentru a-l demite din funcție.

(4) Mandatul membrilor cu normă întreagă este de 5 ani și poate fi reînnoit o singură dată. În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al membrului cu normă întreagă, consiliul supraveghetorilor evaluează:

(a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;

(b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Ținând seama de evaluare, Comisia transmite lista membrilor cu normă întreagă Consiliului în vederea reînnoirii acesteia. Pe baza acestei liste și ținând seama de evaluare, Consiliul poate să prelungească mandatul membrilor cu normă întreagă.”;

(33) se introduce următorul articol 45a:

„Articolul 45a

Luarea deciziilor

(1) Deciziile comitetului executiv se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor săi. Fiecare membru dispune de un singur vot. În caz de paritate a voturilor, votul președintelui este decisiv.

(2) Reprezentantul Comisiei participă la reuniunile comitetului executiv fără a avea drept de vot, cu excepția aspectelor menționate la articolul 63.

(3) Comitetul executiv își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(4) Întrunirile comitetului executiv sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea unuia dintre membrii săi și sunt prezidate de președinte.

Comitetul executiv se întrunește înaintea fiecărei reuniuni a consiliului supraveghetorilor și ori de câte ori consideră necesar. Comitetul executiv se întrunește cel puțin de cinci ori pe an.

(5) Membrii comitetului executiv pot, sub rezerva regulamentului de procedură, să fie asistați de consultanți sau de experți. Participanții fără drept de vot nu participă la discuțiile din cadrul comitetului executiv referitoare la participanții individuali la piețele financiare.”;

(34) se introduce următorul articol 45b:

„Articolul 45b

Comitete interne

Comitetul executiv poate înființa comitete interne pentru sarcinile specifice care îi sunt atribuite.”;

(35) Articolul 46 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 46

Independență

„Membrii comitetului executiv acționează în mod independent și obiectiv, în interesul exclusiv al Uniunii în ansamblul său, nu solicită și nu primesc instrucțiuni

din partea instituțiilor sau a organelor Uniunii, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism public sau privat.

Nici statele membre, nici instituțiile sau organele Uniunii și niciun alt organism public sau privat nu încearcă să-i influențeze pe membrii comitetului executiv în exercitarea sarcinilor lor.”;

(36) Articolul 47 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 47

Atribuții

„(1) Comitetul executiv se asigură că Autoritatea își duce la îndeplinire misiunea și își exercită atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezentul regulament. Comitetul executiv ia toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea instrucțiunilor administrative interne și publicarea înștiințărilor, pentru a asigura funcționarea Autorității în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Comitetul executiv propune spre adoptarea consiliului supraveghetorilor un program de lucru anual și multianual care include o secțiune referitoare la chestiuni legate de CPC.

(3) Comitetul executiv își exercită competențele bugetare în conformitate cu articolele 63 și 64.

În sensul articolelor 17, 19, 22, 29a, 30, 31a, 32 și 35b-35h, comitetul executiv este competent să acționeze și să ia decizii, mai puțin în ceea ce privește chestiunile legate de CPC, pentru care este competentă sesiunea executivă pentru CPC. Comitetul executiv informează consiliul supraveghetorilor în legătură cu deciziile pe care le adoptă.

(3a) Comitetul executiv examinează, emite un aviz și formulează o propunere privind toate aspectele care urmează să fie decise de consiliul supraveghetorilor.

(4) Comitetul executiv examinează și pregătește deciziile supuse spre adoptare consiliului supraveghetorilor în toate domeniile în care actele menționate la articolul 1 alineatul (2) au atribuit Autorității atribuții de autorizare sau de supraveghere și competențe corespunzătoare.4. Comitetul executiv adoptă planul privind politica de personal a Autorității și, în temeiul articolului 68 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare necesare ale Statutului funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”).

(5) Comitetul executiv adoptă dispozițiile speciale privind dreptul de acces la documentele Autorității, în conformitate cu articolul 72.

(6) Comitetul executiv propune un raport anual referitor la activitățile Autorității, inclusiv la sarcinile președintelui, pe baza proiectului de raport menționat la articolul 53 alineatul (7) și îl prezintă consiliului supraveghetorilor spre aprobare.

(7) Comitetul executiv numește și revocă membrii comisiei de apel, în conformitate cu articolul 58 alineatele (3) și (5).

(8) Membrii comitetului executiv fac publice toate reuniunile organizate și ospitalitatea de care au beneficiat. Cheltuielile fac obiectul unor înregistrări publice, în conformitate cu Statutul funcționarilor. .

(9) Membrul responsabil are următoarele sarcini:

(a) să pună în aplicare programul anual de lucru al Autorității sub îndrumarea consiliului supraveghetorilor și al sesiunii executive pentru CPC pentru sarcinile și competențele menționate la articolul 44b alineatul (1), și sub controlul comitetului executiv;

(b) să ia toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea instrucțiunilor administrative interne și publicarea înștiințărilor, pentru a asigura funcționarea Autorității în conformitate cu prezentul regulament;

(c) să elaboreze un program de lucru multianual, astfel cum se menționează la alineatul (2);

(d) să elaboreze un program de lucru până la data de 30 iunie a fiecărui an pentru anul următor, astfel cum se menționează la articolul 47 alineatul (2);

(e) să elaboreze un proiect preliminar de buget al Autorității în temeiul articolului 63 și să execute bugetul Autorității în temeiul articolului 64;

(f) să pregătească un proiect de raport anual care să conțină o secțiune privind activitățile de reglementare și de supraveghere ale Autorității și o secțiune privind aspectele financiare și administrative;

(g) să exercite competențele stabilite la articolul 68 cu privire la personalul Autorității și să gestioneze chestiunile legate de personal.

Cu toate acestea, în ceea ce privește secțiunea referitoare la chestiunile legate de CPC, astfel cum sunt menționate la alineatul (2), sesiunea executivă pentru CPC îndeplinește sarcinile menționate la literele (c) și (d) de la primul paragraf.

În ceea ce privește proiectul de raport anual menționat la primul paragraf litera (f), sesiunea executivă pentru CPC îndeplinește sarcinile menționate la litera respectivă cu privire la chestiunile legate de CPC.

”;

(37) Titlul secțiunii III din capitolul III se înlocuiește cu următorul titlu:

„Președintele, șeful sesiunii executive pentru CPC și directorii sesiunii executive pentru CPC”;

(38) Articolul 48 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Președintele este responsabil cu pregătirea lucrărilor consiliului supraveghetorilor și prezidează întrunirile consiliului supraveghetorilor și ale comitetului executiv.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Președintele este selectat pe criterii de merit, competențe, cunoașterea participanților la piețele financiare și a piețelor și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare, în urma unei apel deschis pentru candidaturi care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Comisia prezintă Parlamentului European spre aprobare o listă scurtă de candidați pentru funcția de președinte. După aprobarea listei scurte, Consiliul adoptă o decizie de numire a președintelui.

„În cazul în care președintele nu mai îndeplinește condițiile menționate la articolul 49 sau se constată că a comis o abatere gravă, Consiliul poate, pe baza unei

propuneri din partea Comisiei aprobată de Parlamentul European, să adopte o decizie pentru a-l demite din funcție.”;

(c) la alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Consiliul, la propunerea Comisiei și ținând seama de evaluare, poate prelungi durata mandatului președintelui o singură dată.”;

(d) alineatul (5) se elimină;

(39) se introduce următorul articol 49a:

„Articolul 49a

Cheltuieli

„Președintele face publice toate reuniunile organizate și ospitalitatea de care a beneficiat. Cheltuielile fac obiectul unor înregistrări publice, în conformitate cu Statutul funcționarilor.”;

(40) Articolele 51, 52 și 53 se elimină;

(41) La articolul 54 alineatul (2) se adaugă următoarea liniuță:

„– probleme legate de protecția consumatorilor și a investitorilor”;

(42) La articolul 55, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Un membru al comitetului executiv, reprezentantul Comisiei și CERS sunt invitați în calitate de observatori la întrunirile Comitetului comun, precum și ale oricăror subcomitete menționate la articolul 57.”;

(43) Articolul 58 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Doi membri ai comisiei de apel și doi supleanți sunt numiți de către comitetul executiv al Autorității, fiind aleși de pe o listă scurtă propusă de Comisie, întocmită în urma unei invitații publice de manifestare a interesului publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, și după consultarea consiliului supraveghetorilor.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Un membru al comisiei de apel care a fost numit de comitetul executiv al Autorității nu poate fi revocat pe durata mandatului decât în cazul în care s-a făcut vinovat de o abatere gravă, iar comitetul executiv, după ce a consultat consiliul supraveghetorilor, a adoptat o decizie în acest sens.”;

(44) La articolul 59, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Membrii comisiei de apel sunt independenți în luarea deciziilor. Aceștia nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune și nu îndeplinesc alte atribuții în raport cu Autoritatea, comitetul executiv sau consiliul supraveghetorilor.”;

(45) La articolul 60, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Orice persoană fizică sau juridică, inclusiv autoritățile competente, poate contesta o decizie a Autorității menționată la articolele 17, 18, 19 și 35 și orice altă decizie adoptată de Autoritate în conformitate cu actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) care este adresată persoanei respective, precum și o decizie care, deși adresată unei alte persoane, privește direct și personal persoana în cauză.”;

(46) Articolul 62 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Veniturile Autorității constau, fără a aduce atingere celorlalte tipuri de venituri, din orice combinație între următoarele:

(a) o contribuție de echilibrare din partea Uniunii, înregistrată în bugetul general al Uniunii (secțiunea Comisiei), care nu trebuie să depășească 40 % din veniturile estimate ale Autorității;

(b) contribuții anuale din partea instituțiilor financiare, pe baza cheltuielilor anuale estimate legate de activitățile prevăzute de prezentul regulament și de actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) pentru fiecare categorie de participanți în domeniul de competență al Autorității;

(c) orice taxe plătite Autorității în cazurile specificate de instrumentele aplicabile ale dreptului Uniunii;

(d) orice contribuție voluntară din partea statelor membre sau a observatorilor;

(e) tarife pentru publicații, activități de formare și orice alt serviciu solicitat de autoritățile competente.”;

(b) se adaugă alineatele (5) și (6) după cum urmează:

„(5) Contribuțiile anuale menționate la alineatul (1) litera (b) se colectează în fiecare an de la instituțiile financiare individuale de către autoritățile desemnate de fiecare stat membru. Până la data de 31 martie a fiecărui exercițiu financiar, fiecare stat membru plătește Autorității cuantumul pe care este obligat să îl colecteze în conformitate cu criteriile prevăzute în actul delegat menționat la articolul 62a.

(6) Nu sunt acceptate contribuții voluntare din partea statelor membre și a observatorilor, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (d), dacă acceptarea acestora ar pune sub semnul întrebării independența și imparțialitatea Autorității.”;

(47) se introduce următorul articol 62a:

„Articolul 62a

Acte delegate privind calcularea contribuțiilor anuale din partea instituțiilor financiare

Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 75a, să adopte acte delegate care stabilesc modul de calcul al contribuțiilor anuale din partea instituțiilor financiare individuale menționate la articolul 62 litera (e), precizând următoarele:

(a) o metodologie prin care să se aloce cheltuielile estimate diferitelor categorii de instituții financiare ca bază pentru determinarea ponderii contribuțiilor care trebuie efectuate de către instituțiile financiare din fiecare categorie;

(b) criterii adecvate și obiective de stabilire a contribuțiilor anuale datorate de instituțiile financiare individuale care intră în sfera de aplicare a actelor Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2), în funcție de dimensiunea acestora, astfel încât să se reflecte aproximativ importanța lor pe piață.

Criteriile menționate la primul paragraf litera (b) pot stabili fie praguri *de minimis* sub care nu se datorează nicio contribuție, fie limite minime sub care nu se pot situa contribuțiile.”;

(48) Articolul 63 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 63

Întocmirea bugetului

(1) În fiecare an, membrul responsabil întocmește un proiect provizoriu de document unic de programare al Autorității pentru următoarele trei exerciții financiare, care prezintă estimarea veniturilor și a cheltuielilor, precum și informații privind personalul, pe baza programării anuale și multianuale și îl înaintează comitetului executiv și consiliului supraveghetorilor, împreună cu schema de personal.

Cheltuielile ESMA și taxele legate de atribuțiile și competențele menționate la articolul 44b alineatul (1) sunt identificabile în mod separat în situația estimărilor de venituri și cheltuieli menționată la primul paragraf. Înaintea adoptării situației estimărilor, proiectul pregătit de membrul responsabil referitor la aceste cheltuieli și taxe se aprobă de către sesiunea executivă pentru CPC.

Conturile anuale ale ESMA întocmite și publicate în conformitate cu articolul 64 alineatul (6) includ veniturile și cheltuielile legate de atribuțiile menționate la articolul 44b alineatul (1).

(1a) Comitetul executiv, pe baza proiectului aprobat de consiliul supraveghetorilor și de sesiunea executivă pentru CPC pentru cheltuielile și taxele legate de atribuțiile și competențele menționate la articolul 44b alineatul (1), adoptă proiectul de document unic de programare pentru următoarele trei exerciții financiare.

(1b) Proiectul de document unic de programare este transmis de către comitetul executiv Comisiei, Parlamentului European și Consiliului până la data de 31 ianuarie.

(2) Pe baza proiectului de document unic de programare, Comisia înscrie în proiectul de buget al Uniunii previziunile pe care le consideră necesare, ținând cont de schema de personal și de cuantumul contribuției de echilibrare din bugetul general al Uniunii, în conformitate cu articolele 313 și 314 din tratat.

(3) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Autorității. Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru contribuția de echilibrare destinată Autorității.

(4) Consiliul supraveghetorilor adoptă bugetul Autorității. Acesta devine definitiv odată cu adoptarea finală a bugetului general al Uniunii. Dacă este necesar, acesta se ajustează în consecință.

(5) Comitetul executiv informează fără întârziere autoritatea bugetară cu privire la intenția sa de a executa orice proiect care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru finanțarea bugetului său, în special orice proiect imobiliar, cum ar fi închirierea sau achiziționarea de imobile.”;

(49) Articolul 64 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 64

Execuția și controlul bugetului

(1) Membrul responsabil își exercită competențele de ordonator de credite și execută bugetul Autorității.

(2) Contabilul Autorității transmite conturile provizorii contabilului Comisiei și Curții de Conturi până la data de 1 martie a anului următor.

(3) Contabilul Autorității transmite contabilului Comisiei, până la data de 1 martie a anului următor, informațiile contabile necesare în scopuri de consolidare, în modul și formatul stabilite de contabilul respectiv.

(4) Contabilul Autorității trimite membrilor consiliului supraveghetorilor, Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi raportul privind gestiunea bugetară și financiară, până la data de 31 martie a anului următor.

(5) După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Autorității, în conformitate cu articolul 148 din Regulamentul financiar, contabilul Autorității întocmește conturile finale ale Autorității. Membrul responsabil trimite aceste conturi consiliului supraveghetorilor, care emite un aviz cu privire la conturile în cauză.

(6) Până la data de 1 iulie a anului următor, contabilul Autorității trimite conturile finale, însoțite de avizul consiliului supraveghetorilor, contabilului Comisiei, Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi.

Contabilul Autorității trimite, tot până la data de 1 iulie, un pachet de rapoarte contabilului Comisiei, într-un format standardizat stabilit de contabilul Comisiei în vederea consolidării.

(7) Conturile finale se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la data de 15 noiembrie a anului următor.

(8) Membrul responsabil transmite Curții de Conturi, până la data de 30 septembrie, un răspuns la observațiile formulate de aceasta. Membrul responsabil trimite, de asemenea, o copie a răspunsului respectiv comitetului executiv și Comisiei.

(9) Membrul responsabil prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia din urmă și în conformitate cu articolul 165 alineatul (3) din Regulamentul financiar, toate informațiile necesare derulării eficiente a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză.

(10) La recomandarea Consiliului care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă descărcarea de gestiune Autorității pentru execuția bugetului pentru exercițiul financiar N, până la data de 15 mai a exercițiului N + 2.”;

(50) Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 65

Norme financiare

Normele financiare aplicabile Autorității se adoptă de către comitetul executiv, după consultarea Comisiei. Aceste norme nu se pot abate de la Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei* pentru organismele menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, cu excepția situațiilor în care acest lucru este impus de necesități operaționale specifice, indispensabile funcționării Autorității și numai cu acordul prealabil al Comisiei.

*Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei din 30 septembrie 2013 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 208

din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 7.12.2013, p. 42).”;

(51) La articolul 66, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului* se aplică fără restricții Autorității în vederea combaterii fraudei, corupției și oricăror altor activități ilegale.

*Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).”;

(52) Articolul 68 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statutul funcționarilor, Regimul aplicabil celorlalți agenți și normele adoptate de comun acord de către instituțiile Uniunii în scopul aplicării acestora se aplică personalului Autorității, inclusiv membrilor cu normă întreagă ai comitetului executiv, președintelui, șefului sesiunii executive pentru CPC și directorilor menționați la articolul 44a alineatul (1) litera (a) punctul (i).

(2) Comitetul executiv, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comitetul executiv adoptă dispoziții care să permită detașarea experților naționali din statele membre pe lângă Autoritate.”;

(53) Articolul 70 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Membrii consiliului supraveghetorilor și toți membrii personalului Autorității, inclusiv funcționarii detașați temporar de statele membre și toate celelalte persoane care îndeplinesc sarcini pentru Autoritate pe bază contractuală, sunt supuși obligațiilor legate de secretul profesional în temeiul articolului 339 din TFUE și al dispozițiilor relevante din legislația Uniunii în domeniu, chiar și după ce aceștia și-au încetat atribuțiile.”;

(b) la alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În plus, obligația prevăzută la alineatul (1) și la primul paragraf al prezentului alineat nu împiedică Autoritatea și autoritățile competente să utilizeze informațiile pentru asigurarea respectării actelor menționate la articolul 1 alineatul (2) și, în special, pentru procedurile legale necesare în vederea adoptării deciziilor.”;

(c) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Comitetul executiv, sesiunea executivă pentru CPC și consiliul supraveghetorilor veghează ca persoanele care furnizează orice tip de servicii, în mod direct sau indirect, permanent sau ocazional, legate de atribuțiile Autorității, inclusiv funcționarii și alte persoane autorizate de către comitetul executiv și de către consiliul supraveghetorilor sau numite de către autoritățile competente în acest scop,

sunt supuse unor obligații legate de secretul profesional echivalente celor prevăzute la alineatele anterioare.

Aceleași obligații de păstrare a secretului profesional se aplică și observatorilor care participă la reuniunile comitetului executiv, ale sesiunii executive pentru CPC și ale consiliului supraveghetorilor, care iau parte la activitățile Autorității.”;

(d) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Alineatele (1) și (2) nu împiedică Autoritatea să facă schimb de informații cu autoritățile competente în conformitate cu prezentul regulament și cu alte acte legislative ale Uniunii aplicabile instituțiilor financiare.”;

(54) Articolul 71 se înlocuiește cu următorul text:

„Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 sau obligațiilor Autorității în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul Regulamentului (UE) nr. 2018/XXX (Regulamentul privind protecția datelor pentru instituțiile și organele UE), în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin.”;

(55) La articolul 72, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comitetul executiv adoptă măsuri practice pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.”

(56) La articolul 73, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comitetul executiv decide cu privire la regimul lingvistic intern al Autorității.”;

(57) la articolul 74, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Dispozițiile necesare referitoare la amplasarea sediului Autorității în statul membru în care aceasta este stabilită și facilitățile care trebuie oferite de statul membru respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru personalului Autorității și membrilor familiilor acestora se prevăd într-un acord privind sediul încheiat între Autoritate și statul membru respectiv, după obținerea aprobării comitetului executiv.”;

(58) se introduce următorul articol 75a:

„Articolul 75a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 35c și la articolul 62a se conferă Comisiei pe o durată nedeterminată.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 35c și la articolul 62a poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu afectează valabilitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 35c sau al articolului 62 alineatul (2a) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.";

(59) Articolul 76 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 76

Relația cu CAERPVM

Autoritatea este considerată succesorul legal al CAERPVM. Până la data înființării Autorității, toate activele și pasivele, precum și toate operațiunile în curs ale CAERPVM se transferă automat Autorității. CAERPVM întocmește o declarație care reflectă situația de închidere a activelor și pasivelor sale la data transferului respectiv. Declarația respectivă este auditată și aprobată de CAERPVM și de către Comisie."

(60) Se introduce un nou articol 77a:

Articolul 77a

Dispoziții tranzitorii

Atribuțiile și postul directorului executiv numit în conformitate cu Regulamentul nr. 1095/2010, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva 2014/51/UE, aflat în funcție la data de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament] încetează la data respectivă.

Atribuțiile și postul președintelui numit în conformitate cu Regulamentul nr. 1095/2010, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva 2014/51/UE, aflat în funcție la data de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament] continuă până la expirarea mandatului său.

Atribuțiile și postul membrilor consiliului de administrație numiți în conformitate cu Regulamentul nr. 1095/2010, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva 2014/51/UE, aflați în funcție la data de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament] încetează la data respectivă.".

Articolul 4

Modificări la Regulamentul (UE) nr. 345/2013 privind fondurile europene cu capital de risc

Regulamentul (UE) nr. 345/2013 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (c) se elimină;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Articolele 3-6, articolul 12, articolul 13 alineatul (1) literele (c) și (i), articolele 14a–19, 19a–19c, 20, 20a–20c, 21, 21a–21d și 25 din prezentul regulament se aplică administratorilor organismelor de plasament colectiv autorizați în temeiul articolului 6 din Directiva 2011/61/UE care administrează portofoliile unor fonduri cu capital de risc eligibile și intenționează să utilizeze denumirea «EuVECA» pentru distribuirea fondurilor respective în Uniune.”;

(2) La articolul 3, primul paragraf se modifică după cum urmează:

(a) litera (m) se înlocuiește cu următorul text:

„(m) «autoritate competentă» înseamnă orice autoritate competentă menționată la articolul 4 alineatul (1) literele (f) și (h) din Directiva 2011/61/UE;”;

(b) litera (n) se elimină;

(3) La articolul 7, se adaugă următoarele paragrafe:

„AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează criteriile care trebuie utilizate pentru a evalua dacă administratorii fondurilor cu capital de risc eligibile respectă obligațiile care le revin în temeiul alineatului (1) literele (a)–(g), asigurând coerența cu articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [[Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare]].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(4) La articolul 8 se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 25, în care precizează cerințele pentru delegarea funcțiilor menționate la alineatul (2), asigurând coerența cu cerințele aplicabile privind delegarea funcțiilor prevăzute la articolul 20 din Directiva 2011/61/UE.”;

(5) Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) în cea de a doua și în ultima teză de la alineatul (3), cuvintele „autoritatea competentă din statul membru de origine” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(b) la alineatul (5), cuvintele „autoritatea competentă din statul membru de origine” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(c) se introduce următorul alineat (7):

„(7) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează resursele umane și tehnice corespunzătoare necesare pentru a asigura gestionarea adecvată a fondurilor cu capital de risc eligibile menționate la alineatul (1).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(6) La articolul 11, se adaugă următoarele alineate (3) și (4):

„(3) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează normele și procedurile pentru evaluarea activelor menționate la alineatul (1), asigurând coerența cu cerințele aplicabile în materie de evaluare a activelor, astfel cum sunt prevăzute la articolul 19 din Directiva 2011/61/UE.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(7) Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) primul paragraf prima teză, cuvintele „autorității competente din statul membru de origine” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) AEVMP pune la dispoziția autorităților competente în timp util, la cererea acestora, informațiile colectate în temeiul prezentului articol.”;

(8) Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) în teza introductivă, cuvintele „autoritatea competentă din statul membru de origine” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(ii) se introduce următoarea literă (-a):

„(-a) statul membru în care administratorul unui fond cu capital de risc eligibil își are sediul social;”

(iii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) identitatea și sediul fondurilor cu capital de risc eligibile ale căror unități sau acțiuni urmează să fie distribuite și strategiile lor de investiții”;

(b) la alineatul (2) în teza introductivă, cuvintele „autoritatea competentă din statul membru de origine” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) AEVMP informează toate entitățile următoare dacă administratorul menționat la alineatul (1) a fost înregistrat ca administrator al unui fond cu capital de risc eligibil în termen de cel mult două luni de la data la care a furnizat toate informațiile menționate la alineatul respectiv:

(a) administratorul menționat la alineatul (1);

(b) autoritățile competente ale statelor membre menționate la alineatul (1) litera (-a);

(c) autoritățile competente ale statelor membre menționate la alineatul (1) litera (d).”;

(d) alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, cuvintele „autoritatea competentă din statul membru de origine” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care are obiecții cu privire la modificările menționate la primul paragraf, AEVMP informează administratorul fondului cu capital de risc eligibil, în termen de două luni de la notificarea acestor modificări, menționând motivele pentru care are obiecții. Modificările menționate la primul paragraf pot fi efectuate doar cu condiția ca AEVMP să nu formuleze obiecții la respectivele modificări în perioada în cauză.”;

(e) alineatele (7) și (8) se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează criteriile pentru evaluarea bunei reputații și a experienței suficiente menționate la alineatul (2) litera (a).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(8) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în care precizează formularele, modelele și procedurile pentru furnizarea informațiilor menționate la alineatul (1), inclusiv a informațiilor care trebuie furnizate în sensul alineatului (2) litera (a).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(9) Articolul 14a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), în teza introductivă, cuvintele „autoritatea competentă a fondului cu capital de risc eligibil” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a evalua o cerere de înregistrare în temeiul alineatului (1), AEVMP întreabă autoritatea competentă a administratorului care depune cererea dacă fondul cu capital de risc eligibil intră în sfera de aplicare a autorizației acestuia din urmă de a administra organisme de plasament colectiv și dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 14 alineatul (2) litera (a).

AEVMP poate solicita clarificări și informații cu privire la documentația și la informațiile furnizate în temeiul primului paragraf.

Autoritatea competentă a administratorului furnizează un răspuns în termen de o lună de la data primirii cererii transmise de AEVMP în temeiul primului sau al celui de-al doilea paragraf.”;

(c) la alineatul (5), cuvintele „autoritatea competentă a fondurilor cu capital de risc eligibil” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) AEVMP informează toate entitățile următoare, în termen de cel mult două luni de la data la care administratorii fondurilor respective au furnizat toată documentația menționată la alineatul (2), dacă un fond a fost înregistrat ca fond cu capital de risc eligibil:

(a) administratorul menționat la alineatul (1);

(b) autoritățile competente ale statului membru, menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (-a);

(c) autoritățile competente ale statelor membre, menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (d);

(d) autoritățile competente ale statelor membre, menționate la articolul 14a alineatul (2) litera (d).”;

(e) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în care precizează formularele, modelele și procedurile standard pentru transmiterea informațiilor menționate la alineatul (2).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(f) alineatele (9) și (10) se elimină;

(10) Articolul 14b se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14b

AEVMP notifică orice decizie de a refuza înregistrarea unui administrator menționat la articolul 14 sau a unui fond menționat la articolul 14a administratorilor menționați la articolele respective.”;

(11) se introduce următorul articol 14c:

„Articolul 14c

(1) Fără a aduce atingere articolului 20, AEVMP retrage înregistrarea unui EuVECA în cazul în care administratorul respectivului EuVECA îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

(a) administratorul a renunțat în mod expres la autorizație sau nu a făcut uz de autorizație în termen de șase luni de la acordarea acesteia;

(b) administratorul a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;

(c) EuVECA nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a primit autorizația.

(2) Retragerea autorizației produce efecte imediate în întreaga Uniune.”;

(12) la articolul 15, cuvintele „autoritatea competentă din statul membru de origine” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(13) Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) AEVMP notifică fără întârziere autorităților competente menționate la articolul 14 alineatul (4) și la articolul 14a alineatul (6) orice înregistrare sau eliminare din registru a unui administrator al unui fond cu capital de risc eligibil, orice adăugare sau eliminare din registru a unui fond cu capital de risc eligibil și orice adăugare sau eliminare de pe listă a statelor membre în care un administrator al unui fond cu capital de risc eligibil intenționează să distribuie fondurile respective.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a asigura punerea în aplicare uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formatul notificării în temeiul prezentului articol.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la prezentul articol alineatul (3), în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(c) alineatele (4) și (5) se elimină.

(14) Articolul 16a se elimină.

(15) Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18

(1) AEVMP se asigură că prezentul regulament face obiectul unei aplicări continue.

(2) Pentru administratorii menționați la articolul 2 alineatul (1), AEVMP supraveghează respectarea cerințelor prevăzute în prezentul regulament.

(3) Pentru administratorii menționați la articolul 2 alineatul (2), AEVMP supraveghează respectarea normelor prevăzute în dispozițiile enumerate la articolul 2

alineatul (2) și a cerințelor relevante din Directiva 2011/61/UE în ceea ce privește fondul cu capital de risc eligibil.

AEVMP are responsabilitatea de a supraveghea respectarea de către fondul cu capital de risc eligibil a obligațiilor prevăzute în normele fondului și în actele constitutive ale acestuia.

(4) În scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament și în vederea realizării obiectivului de a asigura standarde ridicate de supraveghere, AEVMP aplică integral dreptul relevant al Uniunii și, în cazul în care acesta cuprinde directive, legislația națională care transpune respectivele directive.

(5) Autoritățile competente veghează ca organismele de plasament colectiv care sunt stabilite sau distribuite pe teritoriile lor să nu folosească denumirea „EuVECA” sau să nu sugereze că sunt EuVECA decât dacă sunt înregistrate în conformitate cu prezentul regulament.

În cazul în care o autoritate competentă consideră că un organism de plasament colectiv utilizează denumirea „EUVECA” sau sugerează că este EuVECA fără să fi fost înregistrat în conformitate cu prezentul regulament, aceasta informează de îndată AEVMP în acest sens.”;

(16) Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Competențele conferite AEVMP sau oricărui funcționar al AEVMP sau altei persoane autorizate de AEVMP prin articolele 19a–19c nu se utilizează pentru a solicita publicarea unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui privilegiu juridic profesional.”;

(17) Se introduc următoarele articole 19a, 19b și 19c:

„Articolul 19a

(1) Printr-o cerere simplă sau printr-o decizie, AEVMP poate solicita următoarelor persoane să furnizeze toate informațiile necesare pentru ca AEVMP să își îndeplinească sarcinile în temeiul prezentului regulament:

(a) administratorilor fondurilor cu capital de risc eligibile;

(b) persoanelor implicate în administrarea fondurilor cu capital de risc eligibile;

(c) părților terțe cărora un administrator al unui fond cu capital de risc eligibil le-a delegat funcții;

(d) altor persoane implicate sau având legături apropiate și substanțiale cu administrarea fondurilor cu capital de risc eligibile.

(2) Orice cerere simplă de informații menționată la alineatul (1):

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) cuprinde un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) include o mențiune conform căreia persoana de la care se solicită informațiile nu este obligată să furnizeze informațiile, dar, în cazul unui răspuns voluntar la cerere, informațiile furnizate nu trebuie să fie incorecte sau să inducă în eroare;

(f) indică amenda care urmează să fie aplicată în conformitate cu articolul 20a în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau induc în eroare.

(3) Atunci când solicită furnizarea de informații în temeiul alineatului (1) prin intermediul unei decizii, AEVMP:

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 20b aplicabile în cazul în care informațiile solicitate sunt furnizate incomplet;

(f) indică amenda prevăzută la articolul 20a în cazul în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare;

(g) menționează dreptul de a contesta decizia în fața comisiei de apel a AEVMP și de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene („Curtea de Justiție”), în conformitate cu articolele 60 și 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Persoanele menționate la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte, furnizează informațiile solicitate. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă au în continuare întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.

(5) AEVMP transmite fără întârziere o copie a cererii simple sau a deciziei sale autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia sunt domiciliate sau stabilite persoanele menționate la alineatul (1) vizate de cererea de informații.

Articolul 19b

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, AEVMP poate efectua investigațiile necesare cu privire la persoanele menționate la articolul 19a alineatul (1). În acest scop, funcționarii AEVMP și alte persoane autorizate de aceasta sunt împuternicite:

(a) să examineze toate evidențele, datele, procedurile și orice alte materiale relevante pentru executarea atribuțiilor sale, indiferent de suportul pe care sunt stocate;

(b) să facă sau să obțină copii certificate ale acestor evidențe, date, proceduri sau alte materiale sau extrase din acestea;

(c) să convoace orice persoană menționată la articolul 19a alineatul (1) sau reprezentanții acesteia sau membrii personalului său și să le solicite explicații verbale sau scrise cu privire la fapte sau documente referitoare la obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile;

(d) să chestioneze orice altă persoană fizică sau juridică care își dă acordul în acest sens, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;

(e) să solicite înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date.

(2) Funcționarii AEVMP și alte persoane autorizate de aceasta pentru efectuarea investigațiilor menționate la alineatul (1) își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul investigației. Autorizația respectivă indică, de asemenea, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 20b aplicabile în cazul în care evidențele, datele, procedurile sau orice alte materiale solicitate sau răspunsurile la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 19a alineatul (1) nu sunt furnizate ori sunt incomplete, precum și amenzile prevăzute la articolul 20 aplicabile în cazul furnizării unor răspunsuri incorecte sau care induc în eroare la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 19a alineatul (1).

(3) Persoanele menționate la articolul 19a alineatul (1) sunt obligate să se supună investigațiilor lansate pe baza unei decizii a AEVMP. Decizia specifică obiectul și scopul investigației, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 20b, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție.

(4) În timp util înainte de o investigație menționată la alineatul (1), AEVMP informează autoritatea competentă din statul membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare investigația cu privire la investigația preconizată și la identitatea persoanelor autorizate. La solicitarea AEVMP, funcționarii autorității competente în cauză oferă asistență respectivelor persoane autorizate în îndeplinirea sarcinilor lor. De asemenea, funcționarii autorității competente în cauză pot, la cerere, să participe la investigații.

(5) În cazul în care o solicitare a înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare naționale în conformitate cu dreptul intern aplicabil, se solicită această autorizație. Autorizația poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(6) Atunci când o autoritate judiciară națională primește o cerere de autorizație pentru solicitarea înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e), autoritatea respectivă verifică dacă:

(a) decizia adoptată de AEVMP menționată la alineatul (3) este autentică;

(b) toate măsurile care trebuie luate sunt proporționale și nu sunt arbitrare sau excesive.

(7) În sensul literei (b), autoritatea judiciară națională poate solicita AEVMP explicații detaliate referitoare, în special, la motivele pentru care AEVMP suspectează că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul AEVMP. Controlul legalității deciziei AEVMP relevă strict de competența Curții de Justiție, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 19c

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, AEVMP poate efectua toate inspecțiile necesare la fața locului în orice incinte destinate activităților economice ale persoanelor menționate la articolul 19a alineatul (1).

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de AEVMP să efectueze o inspecție la fața locului pot intra în orice incinte destinate activităților economice ale persoanelor care fac obiectul unei decizii de investigație adoptate de AEVMP și dețin toate competențele stipulate la articolul 19b alineatul (1). De asemenea, aceștia au competența să sigileze orice incinte destinate activităților economice și orice registre sau evidențe pe perioada inspecției și în măsura necesară inspecției.

(3) Cu suficient timp înainte de inspecție, AEVMP notifică inspecția autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare aceasta. Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, AEVMP, după informarea autorității competente relevante, poate desfășura inspecția la fața locului fără o notificare prealabilă. Inspecțiile lansate în conformitate cu prezentul articol se desfășoară cu condiția ca autoritatea relevantă să fi confirmat că nu are obiecții cu privire la aceste inspecții.

(4) Funcționarii și alte persoane autorizate de AEVMP să efectueze o inspecție la fața locului își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul inspecției, precum și penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 20b aplicabile în cazul în care persoanele vizate nu se supun inspecției.

(5) Persoanele menționate la articolul 19a alineatul (1) se supun inspecțiilor la fața locului dispuse printr-o decizie a AEVMP. Decizia specifică obiectul și scopul inspecției, precizează data la care inspecția urmează să înceapă și indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 20b, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție.

(6) La cererea AEVMP, funcționarii, precum și persoanele autorizate sau desemnate de autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția acordă asistență în mod activ funcționarilor și altor persoane autorizate de AEVMP. De asemenea, funcționarii autorității competente în cauză pot, la cerere, să participe la inspecțiile la fața locului.

(7) De asemenea, AEVMP poate solicita autorităților competente să efectueze în numele său misiuni de investigare specifice și inspecții la fața locului, conform dispozițiilor prezentului articol și ale articolului 19b alineatul (1). În acest scop, autoritățile competente dețin aceleași competențe ca și AEVMP, în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 19b alineatul (1).

(8) Atunci când funcționarii și alte persoane autorizate de AEVMP care îi însoțesc constată că o persoană se opune inspecției dispuse în temeiul prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru în cauză le acordă asistența necesară, solicitând, dacă este cazul, intervenția poliției sau a unei autorități echivalente de aplicare a legii, astfel încât să le permită efectuarea inspecției la fața locului.

(9) În cazul în care inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau asistența prevăzută la alineatul (7) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare naționale în conformitate cu dreptul intern aplicabil, se solicită această autorizație. Autorizația poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(10) Atunci când o autoritate judiciară națională primește o cerere de autorizație pentru inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau pentru asistența prevăzută la alineatul (7), autoritatea respectivă verifică dacă:

(a) decizia adoptată de AEVMP menționată la alineatul (4) este autentică;

(b) toate măsurile care trebuie luate sunt proporționale și nu sunt arbitrare sau excesive.

(11) În sensul literei (b), autoritatea judiciară națională poate solicita AEVMP explicații detaliate referitoare, în special, la motivele pentru care AEVMP suspectează că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul AEVMP. Controlul legalității deciziei AEVMP relevă strict de competența Curții de Justiție, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(18) Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20

(1) Atunci când, în conformitate cu articolul 21 alineatul (5), AEVMP constată faptul că o persoană a săvârșit una dintre încălcările enumerate la articolul 20a alineatul (2), aceasta ia una sau mai multe dintre următoarele acțiuni:

(a) retrage înregistrarea administratorului fondului cu capital de risc eligibil sau a fondului cu capital de risc eligibil;

(b) adoptă o decizie prin care îi solicită persoanei în cauză să pună capăt încălcării;

(c) adoptă o decizie de impunere a unor amenzi;

(d) emite anunțuri publice.

(2) Atunci când întreprinde acțiunile menționate la alineatul (1), AEVMP ține seama de natura și gravitatea încălcării, având în vedere următoarele criterii:

(a) durata și frecvența încălcării;

(b) dacă încălcarea a facilitat sau a dat naștere unor infracțiuni de natură financiară sau dacă acestea din urmă sunt imputabile în alt mod respectivei încălcări;

(c) dacă încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat sau din neglijență;

(d) gradul de răspundere al persoanei responsabile de încălcare;

(e) puterea financiară a persoanei responsabile de încălcare, astfel cum este indicată de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual și de activele nete ale persoanei fizice responsabile;

(f) impactul încălcării asupra intereselor investitorilor cu amănuntul;

(g) cuantumul profiturilor obținute, al pierderilor evitate de către persoana responsabilă de încălcare sau al pierderilor suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi calculate;

(h) măsura în care persoana responsabilă de încălcare cooperează cu AEVMP, fără a aduce atingere necesității de a asigura recuperarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoana respectivă;

(i) încălcările comise anterior de persoana responsabilă de încălcare;

(j) măsurile ulterioare încălcării luate de persoana responsabilă de încălcare pentru a împiedica repetarea acesteia.

(3) AEVMP notifică fără întârziere orice acțiune întreprinsă în temeiul alineatului (1) persoanei responsabile de încălcare și comunică acțiunea respectivă autorităților competente ale statelor membre și Comisiei. AEVMP publică orice acțiune de acest fel pe site-ul său internet în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării acesteia.

(4) Publicarea menționată la primul paragraf include următoarele:

(a) o declarație în care se afirmă dreptul persoanei responsabile de încălcare de a contesta decizia;

(b) dacă este cazul, o declarație din care să reiasă că a fost introdusă o cale de atac și care să precizeze că o astfel de cale de atac nu are efect suspensiv;

(c) o declarație din care să reiasă posibilitatea comisiei de apel a AEVMP de a suspenda aplicarea deciziei contestate, în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/20101.”;

(19) se introduc următoarele articole 20a, 20b și 20c:

„Articolul 20a

(1) Atunci când, în conformitate cu articolul 21 alineatul (8), constată faptul că o persoană a săvârșit, cu intenție sau din neglijență, una sau mai multe dintre încălcările enumerate la alineatul (2), AEVMP adoptă o decizie de aplicare a unei amenzi în conformitate cu prezentul articol alineatul (3).

O încălcare este considerată ca fiind săvârșită cu intenție dacă AEVMP descoperă factori obiectivi care demonstrează faptul că o persoană a acționat în mod deliberat pentru a săvârși încălcarea respectivă.

(2) Lista încălcărilor menționate la alineatul (1) cuprinde următoarele:

(a) nerespectarea cerințelor care se aplică structurii portofoliului, cu încălcarea articolului 5;

(b) distribuirea unităților și a acțiunilor unui fond cu capital de risc eligibil investitorilor neeligibili, cu încălcarea articolului 6;

(c) utilizarea denumirii „EuVECA” fără a efectua înregistrarea în conformitate cu articolul 14 sau fără a înregistra un organism de plasament colectiv în conformitate cu articolul 14a;

(d) utilizarea denumirii „EuVECA” pentru distribuirea fondurilor care nu au fost stabilite în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (b) punctul (iii);

(e) obținerea înregistrării pe baza unor declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă, cu încălcarea articolului 14 sau a articolului 14a;

(f) demonstrarea de lipsă de onestitate, corectitudine, competență, grijă sau diligență în desfășurarea activităților, cu încălcarea articolului 7 primul paragraf litera (a);

(g) neaplicarea unor politici și proceduri adecvate pentru a preveni practicile frauduloase, cu încălcarea articolului 7 primul paragraf litera (b);

(h) încălcarea repetată a cerințelor de la articolul 12 referitoare la raportul anual;

(i) încălcarea repetată a obligației de a informa investitorii în conformitate cu articolul 13.

(3) Cuantumul amenzilor menționate la alineatul (1) se ridică la cel puțin 500 000 EUR și nu poate depăși 5 milioane EUR pentru încălcările menționate la alineatul (2) literele (a)-(i).

(4) La stabilirea nivelului amenzii în temeiul alineatului (3), AEVMP ține seama de criteriile stabilite la articolul 20 alineatul (2).

(5) Fără a aduce atingere alineatului (3), în cazul în care o persoană a obținut, în mod direct sau indirect, beneficii de natură financiară de pe urma încălcării, cuantumul amenzii trebuie să fie cel puțin egal cu beneficiul obținut.

În cazul în care o faptă sau o omisiune a unei persoane constituie mai mult de o încălcare dintre cele enumerate la alineatul (2), se aplică numai cuantumul cel mai ridicat al amenzii, calculat în conformitate cu alineatul (4), pentru una dintre încălcările respective.

Articolul 20b

(1) AEVMP impune, prin decizie, penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga:

(a) o persoană să pună capăt unei încălcări, în conformitate cu o decizie adoptată în temeiul articolului 20 alineatul (1) litera (b);

(b) o persoană dintre cele menționate la articolul 19a alineatul (1):

(i) să furnizeze informațiile complete care au fost solicitate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 19a;

(ii) să se supună unei investigații și, în special, să prezinte evidențe, date și proceduri complete sau orice alte materiale solicitate și să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei investigații lansate printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 19b;

(iii) să se supună unei inspecții la fața locului dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 19c.

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu trebuie să fie eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri medie zilnică din exercițiul financiar precedent sau, în cazul persoanelor fizice, 2 % din venitul zilnic mediu din anul calendaristic precedent. Acesta se calculează începând cu data prevăzută în decizia de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu.

Se impun penalități cu titlu cominatoriu pentru o perioadă de maximum șase luni de la data notificării deciziei adoptate de AEVMP. La sfârșitul acestei perioade, AEVMP reexaminează măsura.

Articolul 20c

(1) AEVMP face publice toate amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 20a și 20b, cu excepția cazurilor în care publicarea lor ar perturba grav pieţele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporţionat părţilor implicate.

(2) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 20a și 20b sunt de natură administrativă.

(3) În cazul în care decide să nu impună amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, AEVMP informează în acest sens Parlamentul European, Consiliul, Comisia și autoritățile competente ale statului membru în cauză, prezentând argumente în sprijinul deciziei sale.

(4) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 20a și 20b sunt executorii.

Executarea silită este reglementată de normele de procedură civilă aflate în vigoare în statul membru sau țara terță pe teritoriul căruia aceasta are loc.

(5) Cuantumurile amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii Europene.”;

(20) Articolele 21 și 21a se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 21

(1) Atunci când, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, AEVMP constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui una sau mai multe dintre încălcările enumerate la articolul 20a alineatul (2), AEVMP numește un agent de investigații independent din cadrul său pentru a cerceta chestiunea respectivă. Agentul numit nu poate să fie sau să fi fost implicat, direct sau indirect, în aprobarea prospectului la care se referă încălcarea și își îndeplinește funcțiile independent de consiliul supraveghetorilor AEVMP.

(2) Agentul de investigații menționat la alineatul (1) cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigațiilor și prezintă consiliului supraveghetorilor AEVMP un dosar complet cuprinzând constatările sale.

(3) Pentru a-și îndeplini sarcinile, agentul de investigații are competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 19a și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 19b și 19c.

(4) În îndeplinirea sarcinilor sale, agentul de investigații are acces la toate documentele și informațiile colectate de AEVMP în cadrul activităților sale de supraveghere.

(5) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta dosarul cuprinzând constatările sale consiliului supraveghetorilor AEVMP, agentul de investigații le oferă persoanelor care fac obiectul investigației posibilitatea de a fi ascultate pe tema aspectelor cercetate. Agentul de investigații își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele vizate au avut ocazia să formuleze observații.

(6) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul investigațiilor sunt pe deplin respectate pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(7) Atunci când înaintează consiliului supraveghetorilor AEVMP dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații transmite o notificare persoanelor care fac obiectul investigațiilor. Persoanele care fac obiectul investigațiilor au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(8) Pe baza dosarului cuprinzând constatările agentului de investigații și după ascultarea persoanelor care fac obiectul investigațiilor în conformitate cu articolul 20b, dacă persoanele vizate solicită acest lucru, AEVMP decide dacă una sau mai multe dintre încălcările enumerate la articolul 20a alineatul (2) au fost săvârșite de persoanele care fac obiectul investigațiilor și, dacă este cazul, ia o măsură de supraveghere în conformitate cu articolul 20.

(9) Agentul de investigații nu participă la deliberările consiliului supraveghetorilor AEVMP și nu intervine în niciun alt fel în procesul decizional din cadrul consiliului supraveghetorilor AEVMP.

(10) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 25 până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare] în care precizează normele procedurale pentru exercitarea competenței de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv normele referitoare la dreptul la apărare și dispozițiile temporale, precum și normele privind colectarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu și termenele de prescripție pentru impunerea și executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu.

(11) AEVMP sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmăririi penale atunci când, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, AEVMP se abține de la aplicarea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.”

„Articolul 21a

(1) Înainte de a lua orice decizie în temeiul articolelor 20, 20a și 20b, AEVMP acordă persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi ascultate pe tema constatărilor sale. AEVMP își întemeiază deciziile numai pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul procedurilor au avut posibilitatea să formuleze observații.

Primul paragraf nu se aplică dacă este necesară adoptarea de acțiuni urgente în temeiul articolului 20 pentru a preveni aducerea unor prejudicii grave și iminente sistemului financiar. Într-o asemenea situație, AEVMP poate adopta o decizie provizorie și acordă persoanelor în cauză posibilitatea de a fi ascultate cât mai curând posibil după adoptarea deciziei.

(2) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul procedurilor sunt pe deplin garantate pe durata procedurilor. Aceste persoane au drept de acces la dosarul AEVMP, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de

afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale și al documentelor interne de lucru ale AEVMP.

(21) se introduc următoarele articole 21b, 21c și 21d:

„Articolul 21b

Curtea de Justiție are competență nelimitată de a exercita controlul judiciar asupra deciziilor prin care AEVMP impune o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

Articolul 21c

(1) AEVMP percepe taxe de la administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (3). Taxele respective acoperă integral cheltuielile AEVMP necesare înregistrării, autorizării și supravegherii administratorilor de fonduri cu capital de risc eligibile și fondurilor cu capital de risc eligibile, precum și rambursarea oricăror costuri pe care le pot suporta autoritățile competente care desfășoară activități în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării unor sarcini în conformitate cu articolul 21d.

(2) Cuantumul unei taxe individuale aplicate unui anumit administrator al unui fond cu capital de risc eligibil trebuie să acopere toate costurile administrative suportate de AEVMP pentru activitățile sale legate de înregistrarea și de supravegherea continuă a unui administrator de fonduri cu capital de risc eligibile și a unui fond cu capital de risc eligibil. Taxa respectivă trebuie să fie proporțională cu activele aflate în administrarea fondului cu capital de risc eligibil respectiv sau, acolo unde este cazul, cu fondurile proprii ale administratorului fondului cu capital de risc eligibil.

(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 25 până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare] în care precizează tipurile de taxe, cazurile în care se percep taxe, cuantumul taxelor și modalitatea de plată a acestora.

Articolul 21d

(1) Atunci când este necesar pentru îndeplinirea corespunzătoare a unei sarcini de supraveghere, AEVMPA poate delega sarcini de supraveghere specifice autorității competente a unui stat membru, în conformitate cu ghidurile emise de AEVMP în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Aceste sarcini de supraveghere specifice pot include, în special, competența de a formula cereri de informații în conformitate cu articolul 19a și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 19b și 19c.

Prin derogare de la primul paragraf, efectuarea de înregistrări în temeiul articolelor 14 și 14a nu face obiectul delegării de competențe.

(2) Înainte de delegarea unei sarcini în conformitate cu alineatul (1), AEVMP consultă autoritatea competentă relevantă în legătură cu:

(a) sfera de aplicare a sarcinii care urmează să fie delegată;

(b) calendarul pentru îndeplinirea sarcinii și

(c) transmiterea informațiilor necesare de către AEVMP și în atenția AEVMP.

(3) AEVMP rambursează autorității competente costurile suportate de aceasta ca urmare a îndeplinirii sarcinilor delegate în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 21c alineatul (3).

(4) AEVMP revizuiește, la intervale corespunzătoare, delegarea de sarcini efectuată în conformitate cu alineatul (1). Delegarea unei sarcini poate fi revocată în orice moment.

(5) Delegarea sarcinilor nu afectează responsabilitatea AEVMP și nu limitează capacitatea acesteia de a efectua și de a supraveghea activitatea delegată.”;

(22) Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 8 alineatul (3), la articolul 21 alineatul (10) și la articolul 21c alineatul (3) se conferă Comisiei pentru o perioadă nedeterminată, cu începere de la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data intrării în vigoare].

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 8 alineatul (3), la articolul 21 alineatul (10) și la articolul 21c alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu afectează valabilitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 alineatul (3), al articolului 21 alineatul (10) și al articolului 21c alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat nicio obiecție în termen de [două luni] de la notificarea actului către Parlamentul European și către Consiliu sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu [două luni] la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”;

(23) Articolul 26 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1):

(i) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) eficacitatea, proporționalitatea și aplicarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu prevăzute în conformitate cu prezentul regulament;”

(ii) se adaugă litera (k) cu următorul text:

„(k) o evaluare a rolului AEVMP, a competențelor sale de investigare, a delegării de sarcini către autoritățile competente, precum și a eficacității măsurilor de supraveghere luate.”;

(b) la alineatul (2) se adaugă următoarea literă (c):

„(c) până la data de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 84 de luni de la intrarea în vigoare] în ceea ce privește literele (f) și (k).”;

(24) se introduce următorul articol 27a:

„Articolul 27a

(1) Toate competențele și sarcinile legate de activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în domeniul fondurilor cu capital de risc eligibile conferite autorităților competente iau sfârșit la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 36 de luni de la intrarea în vigoare]. Competențele și sarcinile respective sunt preluate de AEVMP la aceeași dată.

(2) Toate dosarele și documentele de lucru referitoare la activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în domeniul fondurilor cu capital de risc eligibile, inclusiv orice examinări în curs și măsuri de asigurare a respectării legislației, sau copiile certificate ale acestora sunt preluate de AEVMP la data prevăzută la alineatul (1).

Cu toate acestea, o cerere de înregistrare care a fost primită de autoritățile competente înainte de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 30 de luni de la intrarea în vigoare] nu se transferă către AEVMP, iar decizia de înregistrare sau de refuz al înregistrării se ia de autoritatea relevantă.

(3) Autoritățile competente menționate la alineatul (1) se asigură că toate evidențele și documentele de lucru existente sau copiile certificate ale acestora sunt transferate către AEVMP cât mai curând posibil și, în orice caz, de către fondurile cu capital de risc eligibile. De asemenea, autoritățile competente respective acordă asistența și consultanța necesară AEVMP pentru a facilita transferul și preluarea efectivă și eficientă a activității de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în domeniul fondurilor cu capital de risc eligibile.

(4) AEVMP acționează ca succesor legal al autorităților competente menționate la alineatul (1) în cadrul oricăror proceduri administrative sau judiciare rezultate din activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației desfășurată de autoritățile competente respective în legătură cu aspectele reglementate prin prezentul regulament.

(5) Orice înregistrare a unui administrator al unui fond cu capital de risc eligibil sau a unui fond cu capital de risc eligibil acordată de o autoritate competentă menționată la alineatul (1) rămâne valabilă după transferul competențelor către AEVMP.”.

Articolul 5

Modificări la Regulamentul (UE) nr. 346/2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social

Regulamentul (UE) nr. 346/2013 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (c) se elimină;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Articolele 3-6, articolele 10 și 13, articolul 14 alineatul (1) literele (d), (e) și (f), articolele 15a–20, 20a–20c, 21, 21a–21c, 22, 22a-22d și 26 din prezentul regulament se aplică administratorilor organismelor de plasament colectiv autorizați în temeiul articolului 6 din Directiva 2011/61/UE care administrează portofoliile unor fonduri de antreprenoriat social eligibile și intenționează să utilizeze denumirea «EuSEF» în ceea ce privește distribuirea fondurilor respective în Uniune.”;

(2) La articolul 3, primul paragraf se modifică după cum urmează:

(a) litera (m) se înlocuiește cu următorul text:

„(m) «autoritate competentă» înseamnă orice autoritate competentă menționată la articolul 4 alineatul (1) literele (f) și (h) din Directiva 2011/61/UE;”;

(b) litera (n) se elimină;

(3) La articolul 7, se adaugă următoarele paragrafe:

„AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează criteriile care trebuie utilizate pentru a evalua dacă administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile respectă obligațiile care le revin în temeiul alineatului (1) literele (a)–(g), asigurând coerența cu articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(4) La articolul 8 se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 26, în care precizează cerințele pentru delegarea funcțiilor menționate la alineatul (2), asigurând coerența cu cerințele aplicabile privind delegarea funcțiilor prevăzute la articolul 20 din Directiva 2011/61/UE.”;

(5) Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) în cea de a doua și în ultima teză de la alineatul (3), cuvintele „autoritatea competentă din statul membru de origine” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(b) la alineatul (5), cuvintele „autoritatea competentă din statul membru de origine” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(c) se introduce următorul alineat (7):

„(7) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează resursele umane și tehnice corespunzătoare necesare pentru a asigura administrarea adecvată a fondurilor de antreprenoriat social eligibile menționate la alineatul (1).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la intrarea în vigoare].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.";

(6) La articolul 12, se adaugă următoarele alineate (3) și (4):

„(3) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează normele și procedurile pentru evaluarea activelor menționate la alineatul (1), asigurând coerența cu cerințele aplicabile în materie de evaluare a activelor, astfel cum sunt prevăzute la articolul 19 din Directiva 2011/61/UE.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.";

(7) Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) primul paragraf prima teză, cuvintele „autorității competente din statul membru de origine" se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP";

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) AEVMP pune la dispoziția autorităților competente în timp util, la cererea acestora, informațiile colectate în temeiul prezentului articol.";

(8) Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) în teza introductivă, cuvintele „autoritatea competentă din statul membru de origine" se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP";

(ii) se introduce următoarea literă (-a):

„(-a) statul membru în care își are sediul social administratorul unui fond de antreprenoriat social eligibil";

(iii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) identitatea și sediul fondurilor de antreprenoriat social eligibile ale căror unități sau acțiuni urmează să fie distribuite și strategiile lor de investiții";

(b) la alineatul (2) în teza introductivă, cuvintele „autoritatea competentă din statul membru de origine" se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP";

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) AEVMP informează toate entitățile următoare dacă administratorul menționat la alineatul (1) a fost înregistrat ca administrator al unui fond de antreprenoriat social eligibil în termen de cel mult două luni de la data la care a furnizat toate informațiile menționate la alineatul respectiv:

(a) administratorul menționat la alineatul (1);

(b) autoritățile competente ale statelor membre menționate la alineatul (1) litera (-a);

(c) autoritățile competente ale statelor membre menționate la alineatul (1) litera (d).”;

(d) alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, cuvintele „autoritatea competentă din statul membru de origine” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care are obiecții cu privire la modificările menționate la primul paragraf, AEVMP informează administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil, în termen de două luni de la notificarea acestor modificări și precizează motivele care au stat la baza obiecțiilor respective. Modificările menționate la primul paragraf pot fi efectuate doar cu condiția ca AEVMP să nu formuleze obiecții la respectivele modificări în perioada în cauză.”;

(e) alineatele (7) și (8) se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează criteriile pentru evaluarea bunei reputații și a experienței suficiente menționate la alineatul (2) litera (a).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(8) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în care precizează formularele, modelele și procedurile pentru furnizarea informațiilor menționate la alineatul (1), inclusiv a informațiilor care trebuie furnizate în sensul alineatului (2) litera (a).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(9) Articolul 15a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), în teza introductivă, cuvintele „autoritatea competentă a fondului de antreprenoriat social eligibil” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a evalua o cerere de înregistrare în temeiul alineatului (1), AEVMP întreabă autoritatea competentă a administratorului care depune cererea dacă fondul de antreprenoriat social eligibil intră în sfera de aplicare a autorizației acestuia din urmă de a administra organisme de plasament colectiv

și dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 15 alineatul (2) litera (a).

AEVMP poate solicita clarificări și informații cu privire la documentația și la informațiile furnizate în temeiul primului paragraf.

Autoritatea competentă a administratorului furnizează un răspuns în termen de o lună de la data primirii cererii transmise de AEVMP în temeiul primului sau al celui de-al doilea paragraf.”;

(c) la alineatul (5), cuvintele „autoritatea competentă a fondurilor de antreprenoriat social eligibile” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) AEVMP informează toate entitățile următoare dacă un fond a fost înregistrat ca fond de antreprenoriat social eligibil în termen de cel mult două luni de la data la care administratorii fondurilor respective au furnizat toată documentația menționată la alineatul (2):

(a) administratorul menționat la alineatul (1);

(b) autoritățile competente ale statului membru, menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (-a);

(c) autoritățile competente ale statelor membre, menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (d);

(d) autoritățile competente ale statelor membre, menționate la articolul 15a alineatul (2) litera (d).”;

(e) alineatul (8) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(8) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează informațiile care trebuie furnizate în temeiul alineatului (2).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(f) alineatele (9) și (10) se elimină;

(10) Articolul 15b se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15b

AEVMP notifică orice decizie de a refuza înregistrarea unui administrator menționat la articolul 15 sau a unui fond menționat la articolul 15a administratorilor menționați la articolele respective.”;

(11) se introduce următorul articol 15c:

„Articolul 15c

(1) Fără a aduce atingere articolului 21, AEVMP retrage înregistrarea unui EuSEF în cazul în care administratorul respectivului EuSEF îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

(a) administratorul a renunțat în mod expres la autorizație sau nu a făcut uz de autorizație în termen de șase luni de la acordarea acesteia;

(b) administratorul a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;

(c) EuSEF nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a primit autorizația.

(2) Retragerea autorizației produce efecte imediate în întreaga Uniune.”;

(12) la articolul 16, cuvintele „autoritatea competentă din statul membru de origine” se înlocuiesc cu cuvântul „AEVMP”;

(13) Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) AEVMP notifică fără întârziere autorităților competente menționate la articolul 15 alineatul (4) și la articolul 15a alineatul (6) orice înregistrare sau eliminare din registru a unui administrator al unui fond de antreprenoriat social eligibil, orice adăugare sau eliminare din registru a unui fond de antreprenoriat social eligibil și orice adăugare sau eliminare de pe listă a statelor membre în care un administrator al unui fond de antreprenoriat social eligibil intenționează să distribuie fondurile respective.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a asigura punerea în aplicare uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formatul notificării în temeiul prezentului articol.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la prezentul articol alineatul (3), în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(c) alineatele (4) și (5) se elimină;

(14) Articolul 17a se elimină;

(15) Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 19*

(1) AEVMP se asigură că prezentul regulament face obiectul unei aplicări continue.

(2) Pentru administratorii menționați la articolul 2 alineatul (1), AEVMP supraveghează respectarea cerințelor stabilite în prezentul regulament.

(3) Pentru administratorii menționați la articolul 2 alineatul (2), AEVMP supraveghează respectarea normelor prevăzute în dispozițiile enumerate la articolul 2

alineatul (2) și a cerințelor relevante din Directiva 2011/61/UE în ceea ce privește fondul de antreprenoriat social eligibil.

AEVMP are responsabilitatea de a supraveghea respectarea de către fondul de antreprenoriat social eligibil a obligațiilor prevăzute în normele fondului și în actele constitutive ale acestuia.

(4) În scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament și în vederea realizării obiectivului de a asigura standarde ridicate de supraveghere, AEVMP aplică integral dreptul relevant al Uniunii și, în cazul în care acesta cuprinde directive, legislația națională care transpune respectivele directive.

(5) Autoritățile competente veghează ca organismele de plasament colectiv care sunt stabilite sau distribuite pe teritoriile lor să nu folosească denumirea „EuSEF” sau să nu sugereze că sunt EuSEF decât dacă sunt înregistrate în conformitate cu prezentul regulament.

În cazul în care o autoritate competentă consideră că un organism de plasament colectiv utilizează denumirea „EuSEF” sau sugerează că este EuSEF fără să fi fost înregistrat în conformitate cu prezentul regulament, aceasta informează de îndată AEVMP în acest sens.”;

(16) Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20

Competențele conferite AEVMP sau oricărui funcționar al AEVMP sau altei persoane autorizate de AEVMP prin articolele 20a–20c nu se utilizează pentru a solicita publicarea unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui privilegiu juridic profesional.”;

(17) Se introduc următoarele articole 20a, 20b și 20c:

„Articolul 20a

(1) Printr-o cerere simplă sau printr-o decizie, AEVMP poate solicita următoarelor persoane să furnizeze toate informațiile necesare pentru ca AEVMP să își îndeplinească sarcinile în temeiul prezentului regulament:

(a) administratorilor fondurilor de antreprenoriat social eligibile;

(b) persoanelor implicate în administrarea fondurilor de antreprenoriat social eligibile;

(c) părților terțe cărora un administrator al unui fond de antreprenoriat social eligibil le-a delegat funcții;

(d) altor persoane implicate sau având legături apropiate și substanțiale cu administrarea fondurilor de antreprenoriat social eligibile.

(2) Orice cerere simplă de informații menționată la alineatul (1):

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) cuprinde un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) include o mențiune conform căreia persoana de la care se solicită informațiile nu este obligată să furnizeze informațiile, dar, în cazul unui răspuns voluntar la cerere, informațiile furnizate nu trebuie să fie incorecte sau să inducă în eroare;

(f) indică amenda care urmează să fie aplicată în conformitate cu articolul 21a în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau induc în eroare.

(3) Atunci când solicită furnizarea de informații în temeiul alineatului (1) prin intermediul unei decizii, AEVMP:

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 21b aplicabile în cazul în care informațiile solicitate sunt furnizate incomplet;

(f) indică amenda prevăzută la articolul 21a în cazul în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare;

(g) menționează dreptul de a contesta decizia în fața comisiei de apel a AEVMP și de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene („Curtea de Justiție”), în conformitate cu articolele 60 și 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Persoanele menționate la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte, furnizează informațiile solicitate. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă au în continuare întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.

(5) AEVMP transmite fără întârziere o copie a cererii simple sau a deciziei sale autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia sunt domiciliate sau stabilite persoanele menționate la alineatul (1) vizate de cererea de informații.

Articolul 20b

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, AEVMP poate efectua investigațiile necesare cu privire la persoanele menționate la articolul 20a alineatul (1). În acest scop, funcționarii AEVMP și alte persoane autorizate de aceasta sunt împuternicite:

(a) să examineze toate evidențele, datele, procedurile și orice alte materiale relevante pentru executarea atribuțiilor sale, indiferent de suportul pe care sunt stocate;

(b) să facă sau să obțină copii certificate ale acestor evidențe, date, proceduri sau alte materiale sau extrase din acestea;

(c) să convoace orice persoană menționată la articolul 20a alineatul (1) sau reprezentanții acesteia sau membrii personalului său și să le solicite explicații verbale sau scrise cu privire la fapte sau documente referitoare la obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile;

(d) să chestioneze orice altă persoană fizică sau juridică care își dă acordul în acest sens, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;

(e) să solicite înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date.

(2) Funcționarii AEVMP și alte persoane autorizate de aceasta pentru efectuarea investigațiilor menționate la alineatul (1) își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul investigației. Autorizația respectivă indică, de asemenea, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 21b aplicabile în cazul în care evidențele, datele, procedurile sau orice alte materiale solicitate sau răspunsurile la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 20a alineatul (1) nu sunt furnizate ori sunt incomplete, precum și amenzile prevăzute la articolul 21 aplicabile în cazul furnizării unor răspunsuri incorecte sau care induc în eroare la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 20a alineatul (1).

(3) Persoanele menționate la articolul 20a alineatul (1) sunt obligate să se supună investigațiilor lansate pe baza unei decizii a AEVMP. Decizia specifică obiectul și scopul investigației, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 21b, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție.

(4) În timp util înainte de o investigație menționată la alineatul (1), AEVMP informează autoritatea competentă din statul membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare investigația cu privire la investigația preconizată și la identitatea persoanelor autorizate. La solicitarea AEVMP, funcționarii autorității competente în cauză oferă asistență respectivelor persoane autorizate în îndeplinirea sarcinilor lor. De asemenea, funcționarii autorității competente în cauză pot, la cerere, să participe la investigații.

(5) În cazul în care o solicitare a înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare naționale în conformitate cu dreptul intern aplicabil, se solicită această autorizație. Autorizația poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(6) Atunci când o autoritate judiciară națională primește o cerere de autorizație pentru solicitarea înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e), autoritatea respectivă verifică dacă:

(a) decizia adoptată de AEVMP menționată la alineatul (3) este autentică;

(b) toate măsurile care trebuie luate sunt proporționale și nu sunt arbitrare sau excesive.

În sensul literei (b), autoritatea judiciară națională poate solicita AEVMP explicații detaliate referitoare, în special, la motivele pentru care AEVMP suspectează că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul AEVMP. Controlul legalității deciziei AEVMP relevă strict de competența Curții de Justiție, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 20c

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, AEVMP poate efectua toate inspecțiile necesare la fața locului în orice incinte destinate activităților economice ale persoanelor menționate la articolul 20a alineatul (1).

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de AEVMP să efectueze o inspecție la fața locului pot intra în orice incinte destinate activităților economice ale persoanelor care fac obiectul unei decizii de investigație adoptate de AEVMP și dețin toate competențele stipulate la articolul 20b alineatul (1). De asemenea, aceștia au competența să sigileze orice incinte destinate activităților economice și orice registre sau evidențe pe perioada inspecției și în măsura necesară inspecției.

(3) Cu suficient timp înainte de inspecție, AEVMP notifică inspecția autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare aceasta. Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, AEVMP, după informarea autorității competente relevante, poate desfășura inspecția la fața locului fără o notificare prealabilă. Inspecțiile lansate în conformitate cu prezentul articol se desfășoară cu condiția ca autoritatea relevantă să fi confirmat că nu are obiecții cu privire la aceste inspecții.

(4) Funcționarii și alte persoane autorizate de AEVMP să efectueze o inspecție la fața locului își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul inspecției, precum și penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 21b aplicabile în cazul în care persoanele vizate nu se supun inspecției.

(5) Persoanele menționate la articolul 20a alineatul (1) se supun inspecțiilor la fața locului dispuse printr-o decizie a AEVMP. Decizia specifică obiectul și scopul inspecției, precizează data la care inspecția urmează să înceapă și indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 21b, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție.

(6) La cererea AEVMP, funcționarii, precum și persoanele autorizate sau desemnate de autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția acordă asistență în mod activ funcționarilor și altor persoane autorizate de AEVMP. De asemenea, funcționarii autorității competente în cauză pot, la cerere, să participe la inspecțiile la fața locului.

(7) De asemenea, AEVMP poate solicita autorităților competente să efectueze în numele său misiuni de investigare specifice și inspecții la fața locului, conform dispozițiilor prezentului articol și ale articolului 20b alineatul (1). În acest scop, autoritățile competente dețin aceleași competențe ca și AEVMP, în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 20b alineatul (1).

(8) Atunci când funcționarii și alte persoane autorizate de AEVMP care îi însoțesc constată că o persoană se opune inspecției dispuse în temeiul prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru în cauză le acordă asistența necesară, solicitând, dacă este cazul, intervenția poliției sau a unei autorități echivalente de aplicare a legii, astfel încât să le permită efectuarea inspecției la fața locului.

(9) În cazul în care inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau asistența prevăzută la alineatul (7) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare naționale în conformitate cu dreptul intern aplicabil, se solicită această autorizație. Autorizația poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(10) Atunci când o autoritate judiciară națională primește o cerere de autorizație pentru inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau pentru asistența prevăzută la alineatul (7), autoritatea respectivă verifică dacă:

(a) decizia adoptată de AEVMP menționată la alineatul (4) este autentică;

(b) toate măsurile care trebuie luate sunt proporționale și nu sunt arbitrare sau excesive.

(11) În sensul literei (b), autoritatea judiciară națională poate solicita AEVMP explicații detaliate referitoare, în special, la motivele pentru care AEVMP suspectează că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul AEVMP. Controlul legalității deciziei AEVMP relevă strict de competența Curții de Justiție, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(18) Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

(1) Atunci când, în conformitate cu articolul 22 alineatul (5), AEVMP constată faptul că o persoană a săvârșit una dintre încălcările enumerate la articolul 21a alineatul (2), aceasta ia una sau mai multe dintre următoarele acțiuni:

(a) retrage înregistrarea administratorului fondului de antreprenoriat social eligibil sau a fondului de antreprenoriat social eligibil;

(b) adoptă o decizie prin care îi solicită persoanei în cauză să pună capăt încălcării;

(c) adoptă o decizie de impunere a unor amenzi;

(d) emite anunțuri publice.

(2) Atunci când întreprinde acțiunile menționate la alineatul (1), AEVMP ține seama de natura și gravitatea încălcării, având în vedere următoarele criterii:

(a) durata și frecvența încălcării;

(b) dacă încălcarea a facilitat sau a dat naștere unor infracțiuni de natură financiară sau dacă acestea din urmă sunt imputabile în alt mod respectivei încălcări;

(c) dacă încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat sau din neglijență;

(d) gradul de răspundere al persoanei responsabile de încălcare;

(e) puterea financiară a persoanei responsabile de încălcare, astfel cum este indicată de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual și de activele nete ale persoanei fizice responsabile;

(f) impactul încălcării asupra intereselor investitorilor cu amănuntul;

(g) cuantumul profiturilor obținute, al pierderilor evitate de către persoana responsabilă de încălcare sau al pierderilor suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi calculate;

(h) măsura în care persoana responsabilă de încălcare cooperează cu AEVMP, fără a aduce atingere necesității de a asigura recuperarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoana respectivă;

(i) încălcările comise anterior de persoana responsabilă de încălcare;

(j) măsurile ulterioare încălcării luate de persoana responsabilă de încălcare pentru a împiedica repetarea acesteia.

(3) AEVMP notifică fără întârziere orice acțiune întreprinsă în temeiul alineatului (1) persoanei responsabile de încălcare și comunică acțiunea respectivă autorităților competente ale statelor membre și Comisiei. AEVMP publică orice acțiune de acest fel pe site-ul său internet în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării acesteia.

(4) Publicarea menționată la primul paragraf include următoarele:

(a) o declarație în care se afirmă dreptul persoanei responsabile de încălcare de a contesta decizia;

(b) dacă este cazul, o declarație din care să reiasă că a fost introdusă o cale de atac și care să precizeze că o astfel de cale de atac nu are efect suspensiv;

(c) o declarație din care să reiasă posibilitatea comisiei de apel a AEVMP de a suspenda aplicarea deciziei contestate, în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/20101.”;

(19) se introduc următoarele articole 21a, 21b și 21c:

„Articolul 21a

(1) Atunci când, în conformitate cu articolul 22 alineatul (8), constată faptul că o persoană a săvârșit, cu intenție sau din neglijență, una sau mai multe dintre încălcările enumerate la alineatul (2), AEVMP adoptă o decizie de aplicare a unei amenzi în conformitate cu prezentul articol alineatul (3).

O încălcare este considerată ca fiind săvârșită cu intenție dacă AEVMP descoperă factori obiectivi care demonstrează faptul că o persoană a acționat în mod deliberat pentru a săvârși încălcarea respectivă.

(3) Lista încălcărilor menționate la alineatul (1) cuprinde următoarele:

(a) nerespectarea cerințelor care se aplică structurii portofoliului, cu încălcarea articolului 5;

(b) distribuirea, cu încălcarea articolului 6, a unităților și acțiunilor unui fond de antreprenoriat social eligibil către investitori neeligibili;

(c) utilizarea denumirii „EuSEF” fără a efectua înregistrarea în conformitate cu articolul 15 sau fără a înregistra un organism de plasament colectiv în conformitate cu articolul 15a;

(d) utilizarea denumirii „EuSEF” pentru distribuirea fondurilor care nu au fost stabilite în conformitate cu articolul 3 primul paragraf litera (b) punctul (iii);

(e) obținerea înregistrării pe baza unor declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă, cu încălcarea articolului 15 sau a articolului 15a;

(f) demonstrarea de lipsă de onestitate, corectitudine, competență, grijă sau diligență în desfășurarea activităților, cu încălcarea articolului 7 primul paragraf litera (a);

(g) neaplicarea unor politici și proceduri adecvate pentru a preveni practicile frauduloase, cu încălcarea articolului 7 primul paragraf litera (b);

(h) încălcarea repetată a cerințelor de la articolul 13 referitoare la raportul anual;

(i) încălcarea repetată a obligației de a informa investitorii în conformitate cu articolul 14.

(3) Cuantumul amenzilor menționate la alineatul (1) se ridică la cel puțin 500 000 EUR și nu poate depăși 5 milioane EUR pentru încălcările menționate la alineatul (2) literele (a)-(i).

(4) La stabilirea nivelului amenzii în temeiul alineatului (3), AEVMP ține seama de criteriile stabilite la articolul 21 alineatul (2).

(5) Fără a aduce atingere alineatului (3), în cazul în care o persoană a obținut, în mod direct sau indirect, beneficii de natură financiară de pe urma încălcării, cuantumul amenzii trebuie să fie cel puțin egal cu beneficiul obținut.

(6) În cazul în care o faptă sau o omisiune a unei persoane constituie mai mult de o încălcare dintre cele enumerate la alineatul (2), se aplică numai cuantumul cel mai ridicat al amenzii, în conformitate cu alineatul (4), pentru una dintre încălcările respective.

Articolul 21b

(1) AEVMP impune, prin decizie, penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga:

(a) o persoană să pună capăt unei încălcări, în conformitate cu o decizie adoptată în temeiul articolului 21 alineatul (1) litera (b);

(b) o persoană dintre cele menționate la articolul 20a alineatul (1):

(i) să furnizeze informațiile complete care au fost solicitate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 20a;

(ii) să se supună unei investigații și, în special, să prezinte evidențe, date și proceduri complete sau orice alte materiale solicitate și să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei investigații lansate printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 20b;

(iii) să se supună unei inspecții la fața locului dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 20c.

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu trebuie să fie eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri medie zilnică din exercițiul financiar precedent sau, în cazul persoanelor fizice, 2 % din venitul zilnic mediu din anul calendaristic precedent. Acesta se calculează începând cu data prevăzută în decizia de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu.

Se impun penalități cu titlu cominatoriu pentru o perioadă de maximum șase luni de la data notificării deciziei adoptate de AEVMP. La sfârșitul acestei perioade, AEVMP reexaminează măsura.

Articolul 21c

(1) AEVMP face publice toate amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 21a și 21b, cu excepția cazurilor în care publicarea lor ar perturba grav pieţele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporţionat părţilor implicate.

(2) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 21a și 21b sunt de natură administrativă.

(3) În cazul în care decide să nu impună amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, AEVMP informează în acest sens Parlamentul European, Consiliul, Comisia și autoritățile competente ale statului membru în cauză, prezentând argumente în sprijinul deciziei sale.

(4) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 21a și 21b sunt executorii.

Executarea silită este reglementată de normele de procedură civilă aflate în vigoare în statul membru sau țara terță pe teritoriul căruia aceasta are loc.

(5) Cuantumurile amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii Europene.”;

(20) Articolele 22 și 22a se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 22

(1) Atunci când, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, AEVMP constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui una sau mai multe dintre încălcările enumerate la articolul 21a alineatul (2), AEVMP numește un agent de investigații independent din cadrul său pentru a cerceta chestiunea respectivă. Agentul numit nu poate să fie sau să fi fost implicat, direct sau indirect, în aprobarea prospectului la care se referă încălcarea și își îndeplinește funcțiile independent de consiliul supraveghetorilor AEVMP.

(2) Agentul de investigații menționat la alineatul (1) cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigațiilor și prezintă consiliului supraveghetorilor AEVMP un dosar complet cuprinzând constatările sale.

(3) Pentru a-și îndeplini sarcinile, agentul de investigații are competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 20a și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 20b și 20c.

(4) În îndeplinirea sarcinilor sale, agentul de investigații are acces la toate documentele și informațiile colectate de AEVMP în cadrul activităților sale de supraveghere.

(5) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta dosarul cuprinzând constatările sale consiliului supraveghetorilor AEVMP, agentul de investigații le oferă persoanelor care fac obiectul investigației posibilitatea de a fi ascultate pe tema aspectelor cercetate. Agentul de investigații își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele vizate au avut ocazia să formuleze observații.

(6) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul investigațiilor sunt pe deplin respectate pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(7) Atunci când înaintează consiliului supraveghetorilor AEVMP dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații transmite o notificare persoanelor care fac obiectul investigațiilor. Persoanele care fac obiectul investigațiilor au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(8) Pe baza dosarului cuprinzând constatările agentului de investigații și după ascultarea persoanelor care fac obiectul investigațiilor în conformitate cu articolul 21b, dacă persoanele vizate solicită acest lucru, AEVMP decide dacă una sau mai multe dintre încălcările enumerate la articolul 21a alineatul (2) au fost săvârșite de persoanele care fac obiectul investigațiilor și, dacă este cazul, ia o măsură de supraveghere în conformitate cu articolul 21.

(9) Agentul de investigații nu participă la deliberările consiliului supraveghetorilor AEVMP și nu intervine în niciun alt fel în procesul decizional din cadrul consiliului supraveghetorilor AEVMP.

(10) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 26 până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data - 24 de luni de la data intrării în vigoare] în care precizează normele procedurale pentru exercitarea competenței de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv normele referitoare la dreptul la apărare și dispozițiile temporale, precum și normele privind colectarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu și termenele de prescripție pentru impunerea și executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu.

(11) AEVMP sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmăririi penale atunci când, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, AEVMP se abține de la aplicarea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.”;

Articolul 22a

(1) Înainte de a lua orice decizie în temeiul articolelor 21, 21a și 21b, AEVMP acordă persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi ascultate pe tema constatărilor sale. AEVMP își întemeiază deciziile numai pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul procedurilor au avut posibilitatea să formuleze observații.

(2) Primul paragraf nu se aplică dacă este necesară adoptarea de acțiuni urgente în temeiul articolului 21 pentru a preveni aducerea unor prejudicii grave și iminente sistemului financiar. Într-o asemenea situație, AEVMP poate adopta o decizie provizorie și acordă persoanelor în cauză posibilitatea de a fi ascultate cât mai curând posibil după adoptarea deciziei.

(3) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul procedurilor sunt pe deplin garantate pe durata procedurilor. Aceste persoane au drept de acces la dosarul AEVMP, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de

afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale și al documentelor interne de lucru ale AEVMP.”;

(21) se introduc următoarele articole 22b, 22c și 22d:

„Articolul 22b

Curtea de Justiție are competență nelimitată de a exercita controlul judiciar asupra deciziilor prin care AEVMP impune o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

Articolul 22c

(1) AEVMP percepe taxe de la administratorii de fonduri de antreprenoriat social eligibile în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (3). Taxele respective acoperă integral cheltuielile AEVMP necesare înregistrării, autorizării și supravegherii administratorilor de fonduri de antreprenoriat social eligibile și fondurilor de antreprenoriat social eligibile, precum și rambursarea oricăror costuri pe care le pot suporta autoritățile competente care desfășoară activități în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării unor sarcini în conformitate cu articolul 22d.

(2) Cuantumul taxei individuale aplicate unui anumit administrator al unui fond de antreprenoriat social eligibil trebuie să acopere toate costurile administrative suportate de AEVMP pentru activitățile sale legate de înregistrarea și de supravegherea continuă a unui administrator de fonduri de antreprenoriat social eligibile și a unui fond de antreprenoriat social eligibil. Cuantumul respectiv trebuie să fie proporțional cu activele aflate în administrarea fondului de antreprenoriat social eligibil respectiv sau, acolo unde este cazul, cu fondurile proprii ale administratorului fondului de antreprenoriat social eligibil.

(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 26 până la [Oficiul de Publicații: a se introduce data - 24 de luni de la intrarea în vigoare] în care precizează tipurile de taxe, cazurile în care se percep taxe, cuantumul taxelor și modalitatea de plată a acestora.

Articolul 22d

(1) Atunci când este necesar pentru îndeplinirea corespunzătoare a unei sarcini de supraveghere, AEVMP poate delega sarcini de supraveghere specifice autorității competente a unui stat membru, în conformitate cu ghidurile emise de AEVMP în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Aceste sarcini de supraveghere specifice pot include, în special, competența de a formula cereri de informații în conformitate cu articolul 20a și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 20b și 20c.

Prin derogare de la primul paragraf, efectuarea de înregistrări în temeiul articolelor 15 și 15a nu face obiectul delegării de competențe.

(2) Înainte de delegarea unei sarcini în conformitate cu alineatul (1), AEVMP consultă autoritatea competentă relevantă în legătură cu:

(a) sfera de aplicare a sarcinii care urmează să fie delegată;

(b) calendarul pentru îndeplinirea sarcinii și

(c) transmiterea informațiilor necesare de către AEVMP și în atenția AEVMP.

(3) AEVMP rambursează autorității competente costurile suportate de aceasta ca urmare a îndeplinirii sarcinilor delegate în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 22c alineatul (3).

(4) AEVMP revizuiește, la intervale corespunzătoare, delegarea de sarcini efectuată în conformitate cu alineatul (1). Delegarea unei sarcini poate fi revocată în orice moment.

(5) Delegarea sarcinilor nu afectează responsabilitatea AEVMP și nu limitează capacitatea acesteia de a efectua și de a supraveghea activitatea delegată.”;

(22) Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 8 alineatul (3), la articolul 22 alineatul (10) și la articolul 22c alineatul (3) se conferă Comisiei pentru o perioadă nedeterminată, cu începere de la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data intrării în vigoare].

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 8 alineatul (3), la articolul 22 alineatul (10) și la articolul 22c alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu afectează valabilitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 alineatul (3), al articolului 22 alineatul (10) și al articolului 22c alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat nicio obiecție în termen de [două luni] de la notificarea actului către Parlamentul European și către Consiliu sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu [două luni] la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”;

(23) Articolul 27 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1)

(i) se adaugă următoarea literă (n):

„(n) eficacitatea, proporționalitatea și aplicarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu prevăzute în conformitate cu prezentul regulament;”

(ii) se adaugă litera (o), având următorul text:

„(o) o evaluare a rolului AEVMP, a competențelor sale de investigare, a delegării de sarcini către autoritățile competente, precum și a eficacității măsurilor de supraveghere luate.”;

(b) (b) la alineatul (2) se adaugă următoarea literă (c):

„(c) până la data de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 84 de luni de la intrarea în vigoare] referitor la literele (n) și (o).”;

(24) se introduce următorul articol 28a:

„Articolul 28a

(1) Toate competențele și sarcinile legate de activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în domeniul fondurilor de antreprenoriat social eligibile conferite autorităților competente iau sfârșit la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 36 de luni de la intrarea în vigoare]. Competențele și sarcinile respective sunt preluate de AEVMP la aceeași dată.

(2) Toate dosarele și documentele de lucru referitoare la activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în domeniul fondurilor de antreprenoriat social eligibile, inclusiv orice examinări în curs și măsuri de asigurare a respectării legislației sau copiile certificate ale acestora sunt preluate de AEVMP la data prevăzută la alineatul (1).

Cu toate acestea, o cerere de înregistrare care a fost primită de autoritățile competente înainte de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 30 de luni de la intrarea în vigoare] nu se transferă către AEVMP, iar decizia de înregistrare sau de refuz al înregistrării se ia de autoritatea relevantă.

(3) Autoritățile competente menționate la alineatul (1) se asigură că toate evidențele și documentele de lucru existente sau copiile certificate ale acestora sunt transferate către AEVMP cât mai curând posibil și, în orice caz, de către fondurile de antreprenoriat social eligibile. De asemenea, autoritățile competente respective acordă asistența și consultanța necesară AEVMP pentru a facilita transferul și preluarea efectivă și eficientă a activității de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în domeniul fondurilor de antreprenoriat social eligibile.

(4) AEVMP acționează ca succesor legal al autorităților competente menționate la alineatul (1) în cadrul oricăror proceduri administrative sau judiciare rezultate din activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației desfășurată de autoritățile competente respective în legătură cu aspectele reglementate prin prezentul regulament.

(5) Orice înregistrare a unui administrator al unui fond de antreprenoriat social eligibil sau a unui fond de antreprenoriat social eligibil acordată de o autoritate competentă menționată la alineatul (1) rămâne valabilă după transferul competențelor către AEVMP.”.

”.

Articolul 6

Modificări la Regulamentul (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare

Regulamentul (UE) nr. 600/2104 se modifică după cum urmează:

(25) Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următoarea literă (g):

„(g) autorizarea și supravegherea furnizorilor de servicii de raportare a datelor”;

(b) la articolul 1, se introduce următorul alineat (5a):

„(5a) Articolele 40 și 42 se aplică, de asemenea, cu privire la societățile de administrare a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și la societățile de investiții în OPCVM autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE și la administratorii de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE.”;

(26) Articolul 2 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) punctele 34, 35 și 36 se înlocuiesc cu următorul text:

„34. «mecanism de publicare aprobat» sau «APA» înseamnă o persoană autorizată în temeiul prezentului regulament să furnizeze serviciul de publicare a rapoartelor privind tranzacțiile în numele unor firme de investiții, în temeiul articolelor 20 și 21;

35. «furnizor de sisteme centralizate de raportare» sau «CTP» înseamnă o persoană autorizată în temeiul prezentului regulament să furnizeze serviciul de colectare a rapoartelor privind tranzacțiile cu instrumente financiare enumerate la articolele 6, 7, 10, 12 și 13, 20 și 21 de la piețele reglementate, MTF-uri, OTF-uri și APA și de consolidare a acestora într-un flux continuu de date electronice în direct care oferă date referitoare la prețuri și volume pentru fiecare instrument financiar;

36. «mecanism de raportare aprobat» sau «ARM» înseamnă o persoană autorizată în temeiul prezentului regulament să furnizeze autorităților competente sau ESMA, în numele firmelor de investiții, serviciul de raportare a detaliilor privind tranzacțiile;”;

(b) se introduce următorul punct 36a:

„36a. «furnizori de servicii de raportare a datelor» înseamnă persoanele menționate la punctele 34-36 și persoanele menționate la articolul 38a 27a alineatul (2);”;

(27) Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

Furnizarea de informații în scopul transparenței și al altor calcule

(1) Pentru a efectua calcule în vederea stabilirii cerințelor de transparență pretranzacționare și posttranzacționare și a regimului obligației de tranzacționare, menționat la articolele 3–11, la articolele 14–21 și la articolul 32, care sunt aplicabile instrumentelor financiare, precum și pentru a stabili dacă o firmă de investiții este un operator independent, ESMA și autoritățile competente pot solicita informații de la:

(a) locurile de tranzacționare;

(b) mecanismele de publicare aprobate (APA) și

(c) furnizorii de sisteme centralizate de raportare (CTP).

(2) Locurile de tranzacționare, mecanismele de publicare aprobate și furnizorii de sisteme centralizate de raportare stochează datele necesare pentru o perioadă suficient de lungă.

(3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili conținutul și frecvența solicitărilor de date, formatele și intervalul de timp în care locurile de tranzacționare, mecanismele de publicare aprobate și furnizorii de sisteme centralizate de raportare trebuie să răspundă la solicitările de date menționate la alineatul (1), tipul de date care trebuie stocate, precum și intervalul minim de timp pentru care locurile de tranzacționare, mecanismele de publicare aprobate și furnizorii de sisteme centralizate de raportare trebuie să stocheze datele pentru a putea răspunde solicitărilor de date, în conformitate cu alineatul (2).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(28) Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Obligația de raportare a tranzacțiilor

(1) Firmele de investiții care efectuează tranzacții cu instrumente financiare prezintă ESMA rapoarte care conțin detaliile complete și precise ale acestor tranzacții, cât mai repede posibil și cel târziu până la încheierea următoarei zile lucrătoare.

ESMA pune la dispoziția autorităților competente orice informații raportate în conformitate cu prezentul articol.

(2) Obligația prevăzută la alineatul (1) se aplică:

(a) instrumentelor financiare care sunt admise la tranzacționare sau sunt tranzacționate într-un loc de tranzacționare sau pentru care s-a depus o cerere de admitere la tranzacționare;

(b) instrumentelor financiare bazate pe un instrument financiar tranzacționat într-un loc de tranzacționare și

(c) instrumentelor financiare bazate pe un indice sau coș compus din instrumente financiare tranzacționate într-un loc de tranzacționare.

Obligația se aplică tranzacțiilor cu instrumentele financiare menționate la literele (a)–(c), indiferent dacă aceste tranzacții se desfășoară sau nu în locul de tranzacționare.

(3) Rapoartele includ în special detalii cu privire la denumirea și numărul instrumentelor financiare cumpărate sau vândute, cantitatea, datele și orele de executare, prețurile tranzacțiilor, o denumire de identificare a clienților în numele cărora firma de investiții a efectuat tranzacția respectivă, o denumire de identificare a persoanelor și a algoritmilor electronici din cadrul firmei de investiții responsabili pentru decizia de investiție și executarea tranzacției, o denumire de identificare a derogării aplicabile pe baza căreia a avut loc tranzacția, mijloacele de identificare a firmelor de investiții în cauză, precum și o denumire de identificare a vânzărilor în lipsă în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul

(UE) nr. 236/2012 în ceea ce privește orice acțiuni și datorie suverană care intră în domeniul de aplicare al articolelor 12, 13 și 17 din respectivul regulament. Pentru tranzacțiile care nu sunt efectuate într-un loc de tranzacționare, rapoartele trebuie să includă o denumire de identificare a tipului de tranzacții în conformitate cu măsurile care trebuie adoptate în temeiul dispozițiilor de la articolul 20 alineatul (3) litera (a) și de la articolul 21 alineatul (5) litera (a). Pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri, rapoartele indică dacă tranzacția reduce riscul într-un mod măsurabil în mod obiectiv, în conformitate cu articolul 57 din Directiva 2014/65/UE.

(4) La transmiterea ordinelor, firmele de investiții care transmit ordine includ toate informațiile specificate la alineatele (1) și (3). În loc să includă detaliile menționate atunci când transmite ordinele, o firmă de investiții poate alege să raporteze ordinul transmis, dacă este executat, ca tranzacție, în conformitate cu cerințele de la alineatul (1). În acest caz, în raportul de tranzacții realizat de firma de investiții se precizează că acesta se referă la un ordin transmis.

(5) Operatorul unui loc de tranzacționare prezintă rapoarte care conțin detalii referitoare la tranzacțiile cu instrumente financiare tranzacționate pe propria platformă care sunt executate prin intermediul propriilor sisteme de o firmă care nu face obiectul prezentului regulament în conformitate cu alineatele (1) și (3).

(6) La raportarea denumirii de identificare a clienților în conformitate cu alineatele (3) și (4), firmele de investiții utilizează un identificator al persoanelor juridice stabilit pentru identificarea clienților care sunt persoane juridice.

ESMA elaborează până la [Oficiul pentru publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare] ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, pentru a se asigura că aplicarea identificatorilor pentru persoane juridice în Uniune este în conformitate cu standardele internaționale, îndeosebi cu cele elaborate de Consiliul pentru stabilitate financiară.

(7) Rapoartele sunt prezentate ESMA de înseși firmele de investiții, de un ARM care acționează în numele lor sau de locul de tranzacționare prin al cărui sistem s-a încheiat tranzacția, în conformitate cu alineatele (1), (3) și (9).

Firmele de investiții poartă răspunderea pentru integralitatea, corectitudinea și depunerea la timp a rapoartelor transmise ESMA.

Prin derogare de la această responsabilitate, atunci când raportează detalii privind tranzacțiile respective prin intermediul unui ARM care acționează în numele său sau printr-un loc de tranzacționare, o firmă de investiții nu este responsabilă de deficiențele referitoare la integralitatea, corectitudinea și depunerea la timp a rapoartelor care pot fi atribuite mecanismului de raportare aprobat (ARM) sau locului de tranzacționare. În astfel de cazuri și sub rezerva articolului 66 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE, responsabilitatea pentru deficiențele în cauză îi revine ARM sau locului de tranzacționare.

Firmele de investiții trebuie totuși să ia măsuri rezonabile pentru a verifica integralitatea, corectitudinea și depunerea la timp a rapoartelor de tranzacții care au fost depuse în numele lor.

Statul membru de origine impune ca, în cazul în care redactează rapoarte în numele firmei de investiții, locul de tranzacționare să aibă instituite mecanisme de securitate solide care să garanteze securitatea și autenticitatea mijloacelor de transfer al informațiilor, să reducă la minimum riscul de corupere a datelor și de acces neautorizat și să prevină scurgerile de informații, menținând în permanență

confidențialitatea datelor. Statul membru de origine impune ca locul de tranzacționare să mențină resurse adecvate și să aibă instalate dispozitive de back-up pentru a oferi și menține serviciile sale în orice moment.

Sistemele de corelare a ordinelor (*trade-matching*) sau cele de raportare, inclusiv registrele centrale de tranzacții înregistrate sau recunoscute în conformitate cu titlul VI din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, pot fi aprobate de către ESMA ca ARM pentru a transmite ESMA rapoarte de tranzacții în conformitate cu alineatele (1), (3) și (9).

În cazul în care tranzacțiile au fost raportate în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 către un registru central de tranzacții care este aprobat ca ARM, iar rapoartele respective conțin detaliile necesare în conformitate cu alineatele (1), (3) și (9) și sunt transmise ESMA de către registrul central de tranzacții în termenul stabilit la alineatul (1), se consideră că obligația firmelor de investiții prevăzută la alineatul (1) a fost respectată.

În cazul în care rapoartele de tranzacții conțin erori sau omisiuni, ARM, firma de investiții sau locul de tranzacționare care raportează tranzacția corectează informațiile și transmite ESMA o versiune corectată a rapoartelor.

(8) În cazul în care, în conformitate cu articolul 35 alineatul (8) din Directiva 2014/65/UE, rapoartele prevăzute la prezentul articol sunt transmise ESMA, aceasta comunică informațiile respective autorităților competente ale statului membru de origine al firmei de investiții, cu excepția cazului în care autoritățile competente ale statului membru de origine decid că nu doresc să le primească.

(9) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) standardele și formatele în materie de date aplicabile informațiilor care trebuie raportate în conformitate cu alineatele (1) și (3), inclusiv metodele și modalitățile de raportare a tranzacțiilor financiare, precum și forma și conținutul acestor rapoarte;

(b) criteriile de definire a unei piețe relevante în conformitate cu alineatul (1);

(c) referințele instrumentelor financiare cumpărate sau vândute, cantitatea, datele și orele de executare, prețurile tranzacțiilor, informațiile și detaliile privind identitatea clientului, o denumire de identificare a clienților în numele cărora firma de investiții a efectuat tranzacția respectivă, o denumire de identificare a persoanelor și a algoritmilor informatici din cadrul firmei de investiții responsabili pentru decizia de investiție și executarea tranzacției, o denumire de identificare a derogării aplicabile pe baza căreia a avut loc tranzacția, mijloacele de identificare a firmelor de investiții în cauză, modul în care a fost executată tranzacția și câmpurile de date necesare pentru prelucrarea și analizarea rapoartelor de tranzacții în conformitate cu alineatul (3) și

(d) o denumire de identificare a vânzărilor în lipsă de acțiuni și datorie suverană menționate la alineatul (3);

(e) categoriile relevante de instrumente financiare care trebuie să fie raportate în conformitate cu alineatul (2);

(f) condițiile pe baza cărora identificatorii pentru persoanele juridice sunt elaborați, atribuiți și menținuți de statele membre în conformitate cu alineatul (6) și condițiile pe baza cărora acești identificatori pentru persoanele juridice

sunt folosiți de firmele de investiții pentru a include, în temeiul alineatelor (3), (4) și (5), denumirea de identificare a clienților în rapoartele de tranzacții pe care au obligația de a le întocmi în conformitate cu alineatul (1);

(g) aplicarea obligațiilor de raportare a tranzacțiilor la sucursalele firmelor de investiții;

(h) ceea ce constituie o tranzacție și executarea unei tranzacții în sensul prezentului articol;

(i) momentul în care se consideră că o firmă de investiții a transmis un ordin în sensul alineatului (4).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(10) Până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare], ESMA prezintă Comisiei un raport privind funcționarea prezentului articol, inclusiv interacțiunea sa cu obligațiile de raportare conexe în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012, și măsura în care conținutul și formatul rapoartelor de tranzacții primite și transmise autorităților competente permit monitorizarea cuprinzătoare a activităților firmelor de investiții în conformitate cu articolul 24 din prezentul regulament. Comisia poate lua măsuri pentru a propune orice modificări în acest sens. Comisia transmite raportul ESMA Parlamentului European și Consiliului.”;

(29) Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Obligația de a furniza date de referință privind instrumentele financiare

(1) În ceea ce privește instrumentele financiare admise la tranzacționare pe piețe reglementate sau tranzacționate în MTF-uri sau OTF-uri, locurile de tranzacționare furnizează ESMA date de referință pentru identificarea instrumentelor, în scopul raportării tranzacțiilor în temeiul articolului 26.

În ceea ce privește celelalte instrumente financiare menționate la articolul 26 alineatul (2) tranzacționate în sistemul său, fiecare operator independent îi furnizează ESMA datele de referință privind instrumentele financiare respective.

Datele de referință pentru identificarea instrumentelor se pregătesc pentru a fi transmise ESMA într-un format electronic standardizat înaintea începerii tranzacționării instrumentului financiar la care se referă. Datele de referință privind instrumentul financiar se actualizează de fiecare dată când apar modificări ale datelor referitoare la un instrument financiar. ESMA publică aceste date de referință imediat pe site-ul său internet. ESMA oferă fără întârziere autorităților competente acces la aceste date de referință.

(2) Pentru a permite autorităților competente să monitorizeze, în temeiul articolului 26, activitățile firmelor de investiții, pentru a se asigura că acestea acționează cu onestitate, corectitudine, profesionalism și într-un mod care promovează integritatea pieței, ESMA, după ce s-a consultat cu autoritățile competente, stabilește dispozițiile necesare pentru a se asigura că:

(a) ESMA primește efectiv datele de referință privind instrumentele financiare, în temeiul alineatului (1);

(b) calitatea datelor primite este adecvată scopurilor pentru care sunt raportate tranzacțiile, în temeiul articolului 26;

(c) datele de referință privind instrumentele financiare primite în temeiul alineatului (1) se transmit în mod eficient și fără întârziere autorităților competente relevante.

(d) există mecanisme eficace între ESMA și autoritățile competente pentru soluționarea aspectelor legate de furnizarea datelor sau de calitatea acestora.

(3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) standardele și formatele în materie de date aplicabile datelor de referință privind instrumentele financiare, în conformitate cu alineatul (1), inclusiv metodele și modalitățile de furnizare a datelor și a oricăror actualizări ale acestora către ESMA și de transmitere a acestora către autoritățile competente în conformitate cu alineatul (1), precum și forma și conținutul acestor date;

(b) măsurile tehnice necesare în legătură cu dispozițiile care trebuie stabilite de ESMA și de autoritățile competente în temeiul alineatului (2).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(30) se introduce titlul IVa, după cum urmează:

„TITLUL IVa

SERVICII DE RAPORTARE A DATELOR

CAPITOLUL 1

Autorizarea furnizorilor de servicii de raportare a datelor

Articolul 27a

Cerința de autorizare

(1) Exploatarea unui APA, a unui CTP sau a unui ARM ca ocupație sau activitate obișnuită este condiționată de obținerea unei autorizații prealabile din partea ESMA în conformitate cu prezentul titlu.

(2) O firmă de investiții sau un operator de piață care exploatează un loc de tranzacționare poate oferi, de asemenea, serviciile prestate de un APA, un CTP sau un ARM, cu condiția ca ESMA să fi verificat în prealabil dacă firma de investiții sau operatorul de piață respectă prezentul titlu. Furnizarea acestor servicii se include în autorizația lor.

(3) ESMA întocmește un registru al tuturor furnizorilor de servicii de raportare a datelor din Uniune. Registrul este disponibil publicului, conține informații privind

serviciile pentru care este autorizat furnizorul de servicii de raportare a datelor și se actualizează în mod regulat.

În cazul în care ESMA a retras o autorizație în conformitate cu articolul 27d, respectiva retragere se publică în registru timp de cinci ani.

(4) Furnizorii de servicii de raportare a datelor își furnizează serviciile sub supravegherea ESMA. ESMA reexaminează periodic dacă furnizorii de servicii de raportare a datelor respectă dispozițiile prezentului titlu. ESMA verifică dacă furnizorii de servicii de raportare a datelor îndeplinesc în orice moment condițiile impuse pentru autorizarea inițială, stabilite în temeiul prezentului titlu.

Articolul 27b

Autorizarea furnizorilor de servicii de raportare a datelor

(1) Furnizorii de servicii de raportare a datelor sunt autorizați de ESMA în sensul titlului IVa, în cazul în care:

(a) furnizorul de servicii de raportare a datelor este o persoană juridică stabilită în Uniune și

(b) furnizorul de servicii de raportare a datelor îndeplinește cerințele prevăzute la titlul IVa.

(2) Autorizația menționată la alineatul (1) precizează serviciul de raportare a datelor pe care furnizorul de servicii de raportare a datelor este autorizat să îl furnizeze. În cazul în care dorește să își extindă activitatea la alte servicii de raportare a datelor, un furnizor de servicii de raportare a datelor autorizat adresează o cerere ESMA de extindere a autorizației respective.

(3) Un furnizor de servicii de raportare a datelor autorizat trebuie să respecte în orice moment condițiile de autorizare menționate la titlul IVa. Un furnizor de servicii de raportare a datelor autorizat informează de îndată ESMA în legătură cu orice modificare semnificativă a condițiilor de autorizare.

(4) Autorizația menționată la alineatul (1) este aplicabilă și valabilă pe întregul teritoriu al Uniunii și îi permite furnizorului de servicii de raportare a datelor să furnizeze în întreaga Uniune serviciile pentru care a fost autorizat.

Articolul 27c

Proceduri de aprobare și de respingere a cererilor de autorizare

(1) Furnizorul de servicii de raportare a datelor depune o cerere în care prezintă toate informațiile necesare pentru a permite ESMA să confirme faptul că furnizorul de servicii de raportare a datelor a luat, la momentul autorizării inițiale, toate măsurile necesare pentru a îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor prezentului titlu, inclusiv a elaborat un program de activitate în care precizează, printre altele, tipurile de servicii avute în vedere și structura organizatorică.

(2) În termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii de autorizare, ESMA verifică dacă aceasta este completă.

Dacă cererea nu este completă, ESMA stabilește un termen în care furnizorul de servicii de raportare a datelor trebuie să furnizeze informații suplimentare.

După ce a stabilit că cererea este completă, ESMA îl informează pe furnizorul de servicii de raportare de date în consecință.

(3) În termen de șase luni de la primirea cererii complete, ESMA verifică respectarea de către furnizorul de servicii de raportare a datelor a dispozițiilor prezentului titlu și adoptă o decizie riguros motivată prin care aprobă sau respinge cererea de autorizare și îl informează pe furnizorul de servicii de raportare a datelor în cauză cu privire la decizia sa în termen de cinci zile lucrătoare.

(4) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili:

(a) informațiile care trebuie să i se furnizeze în temeiul alineatului (6), inclusiv programul de activitate;

(b) informațiile incluse în notificările realizate în temeiul articolului 27b alineatul (3).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(8) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formularele, modelele și procedurile standard pentru notificarea sau furnizarea de informații prevăzute la prezentul articol alineatul (2) și la articolul 27e alineatul (3).

Competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 27d

Retragerea autorizației

(1) ESMA poate retrage autorizația unui furnizor de servicii de raportare a datelor în cazul în care acesta:

(a) nu folosește autorizația timp de 12 luni, renunță în mod explicit la autorizație sau nu a prestat niciun serviciu în ultimele șase luni;

(b) a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;

(c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a primit autorizația;

(d) a încălcat grav și în mod sistematic dispozițiile prezentului regulament.

(2) ESMA notifică fără întârziere autorității competente din statul membru în care este stabilit furnizorul de servicii de raportare a datelor decizia de retragere a autorizației unui furnizor de servicii de raportare a datelor.”;

Articolul 27e

Cerințe privind organul de conducere al unui furnizor de servicii de raportare a datelor

(1) Membrii organului de conducere al unui furnizor de servicii de raportare a datelor trebuie să aibă în orice moment o reputație suficient de bună, să posede suficiente cunoștințe, competențe și experiență și să dedice suficient timp pentru îndeplinirea sarcinilor lor.

Membrii organului de conducere trebuie să posede cunoștințe, competențe și experiență adecvate pentru a putea înțelege activitățile furnizorului de servicii de raportare a datelor. Fiecare membru al organului de conducere acționează cu onestitate, integritate și independență de spirit pentru a contesta în mod eficace, după caz, deciziile conducerii superioare și pentru a supraveghea și a monitoriza în mod eficace procesul decizional al conducerii, atunci când este necesar.

În cazul în care un operator de piață dorește să obțină autorizația de exploatare a unui APA, a unui CTP sau a unui ARM în temeiul articolului 27c, iar membrii organului de conducere al APA, CTP sau ARM sunt aceiași ca membrii organului de conducere al pieței reglementate, se consideră că persoanele respective îndeplinesc cerința stabilită la primul paragraf.

(2) Furnizorul de servicii de raportare a datelor comunică ESMA care sunt membrii organului său de conducere și orice schimbare a componenței acestuia, împreună cu toate informațiile necesare pentru a aprecia dacă entitatea respectă dispozițiile alineatului (1).

(3) Organul de conducere al unui furnizor de servicii de raportare a datelor definește și supraveghează implementarea mecanismelor de guvernanță care asigură gestionarea eficace și prudentă a unei organizații, inclusiv separarea sarcinilor în cadrul organizației și prevenirea conflictelor de interese, într-un mod care promovează integritatea pieței și interesele clienților săi.

(4) ESMA nu acordă autorizația dacă nu s-a încredințat că persoana sau persoanele care vor conduce efectiv activitatea furnizorului de servicii de raportare a datelor au o reputație suficient de bună sau dacă există motive obiective și demonstrabile de a crede că schimbările propuse privind organul de conducere al furnizorului ar risca să compromită administrarea corectă și prudentă a acestuia și luarea în seamă în mod corespunzător a intereselor clienților săi și a integrității pieței.

(5) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la intrarea în vigoare] pentru evaluarea caracterului adecvat al membrilor organului de conducere descriși la alineatul (1), ținând seama de diferitele roluri și funcții îndeplinite de aceștia, precum și de necesitatea de a se evita conflictele de interese dintre membrii organului de conducere și utilizatorii APA, CTP sau ARM.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10–14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Capitolul 2

CONDIȚII PENTRU APA-URI, CTP-URI ȘI ARM-URI

Articolul 27f

Cerințe organizatorice pentru APA-uri

(1) Un APA trebuie să aibă politici și măsuri adecvate pentru a face publice informațiile prevăzute la articolele 20 și 21 într-un interval de timp cât mai apropiat de timpul real, pe cât posibil din punct de vedere tehnic, în condiții comerciale rezonabile. Informațiile sunt puse la dispoziție gratuit, la 15 minute după publicarea acestora de către APA. APA diseminează în mod eficient și consecvent aceste informații, într-un mod care să asigure accesul rapid și nediscriminatoriu la informații și într-un format care să faciliteze consolidarea informațiilor cu date similare din alte surse.

(2) Informațiile publicate de APA în conformitate cu alineatul (1) includ, cel puțin, următoarele detalii:

(a) identificatorul instrumentului financiar;

(b) prețul la care a fost încheiată tranzacția;

(c) volumul tranzacției;

(d) ora tranzacției;

(e) ora la care a fost raportată tranzacția;

(f) unitatea de preț a tranzacției;

(g) codul locului de tranzacționare unde a fost executată tranzacția sau, în cazul în care tranzacția a fost executată printr-un operator independent, codul „SI” sau, după caz, codul „OTC” (extrabursier);

(h) dacă este cazul, un indicator care să arate că tranzacția a făcut obiectul unor condiții specifice.

(3) APA aplică și menține măsuri administrative eficace destinate să prevină conflictele de interese cu clienții săi. În special, un APA care este și operator de piață sau firmă de investiții tratează toate informațiile colectate în mod nediscriminatoriu și aplică și menține măsuri corespunzătoare pentru a separa diferitele funcții aferente activității sale.

(4) APA trebuie să aibă mecanisme de securitate solide destinate să garanteze securitatea mijloacelor de transmitere a informațiilor, să reducă la minimum riscul de corupere a datelor și de acces neautorizat și să prevină scurgerile de informații înainte de publicare. APA menține resurse adecvate și are dispozitive de backup pentru a oferi și menține serviciile sale în orice moment.

(5) APA trebuie să aibă sisteme care pot, în mod eficace, să verifice integralitatea rapoartelor de tranzacții, să identifice omisiunile și erorile evidente și să solicite retransmiterea eventualelor rapoarte eronate.

(6) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili formate comune, standarde de date și măsuri tehnice care să faciliteze consolidarea informațiilor astfel cum se menționează la alineatul (1).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 50, prin care să specifice conceptul de „condiții comerciale rezonabile” în legătură cu publicarea informațiilor, astfel cum se menționează la prezentul articol alineatul (1).

(8) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

(a) mijloacele prin care un APA poate respecta obligația referitoare la informații menționată la alineatul (1);

(b) conținutul informațiilor publicate în temeiul alineatului (1), care includ cel puțin informațiile menționate la alineatul (2), astfel încât să fie posibilă publicarea informațiilor necesare în temeiul prezentului articol;

(c) cerințele organizatorice concrete prevăzute la alineatele (3), (4) și (5).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 27g

Cerințe organizatorice pentru CTP-uri

(1) Un CTP trebuie să aibă politici și măsuri adecvate pentru a colecta informațiile făcute publice în conformitate cu articolele 6 și 20, pentru a le consolida într-un flux de date electronic continuu și pentru a pune informațiile la dispoziția publicului într-un interval de timp cât mai apropiat de timpul real, pe cât posibil din punct de vedere tehnic, în condiții comerciale rezonabile.

Informațiile respective includ cel puțin următoarele elemente:

(a) identificatorul instrumentului financiar;

(b) prețul la care a fost încheiată tranzacția;

(c) volumul tranzacției;

(d) ora tranzacției;

(e) ora la care a fost raportată tranzacția;

(f) unitatea de preț a tranzacției;

(g) codul locului de tranzacționare unde a fost executată tranzacția sau, în cazul în care tranzacția a fost executată printr-un operator independent, codul „SI” sau, după caz, codul „OTC” (extrabursier);

(h) după caz, faptul că un algoritm informatic din cadrul firmei de investiții a fost responsabil pentru decizia de investiție și executarea tranzacției;

(i) dacă este cazul, un indicator care să arate că tranzacția a făcut obiectul unor condiții specifice;

(j) dacă s-a acordat derogare de la obligația de a face publice informațiile menționate la articolul 3 alineatul (1) în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a) sau (b), se semnalează ce derogări i s-au aplicat tranzacției în cauză.

Informațiile sunt puse la dispoziție gratuit, la 15 minute după publicarea acestora de către CTP. CTP trebuie să fie în măsură să disemineze în mod eficient și consecvent aceste informații, într-un mod care să asigure accesul rapid și nediscriminatoriu la informații și în formate care sunt ușor de accesat și de utilizat de către participanții la piață.

(2) Un CTP trebuie să aibă politici și măsuri adecvate pentru a colecta informațiile făcute publice în conformitate cu articolele 10 și 21, pentru a le consolida într-un flux de date electronic continuu și pentru a pune informațiile următoare la dispoziția publicului într-un interval de timp cât mai apropiat de timpul real, pe cât posibil din punct de vedere tehnic, în condiții comerciale rezonabile, incluzând cel puțin următoarele elemente:

(a) identificatorul sau caracteristicile de identificare ale instrumentului financiar;

(b) prețul la care a fost încheiată tranzacția;

(c) volumul tranzacției;

(d) ora tranzacției;

(e) ora la care a fost raportată tranzacția;

(f) unitatea de preț a tranzacției;

(g) codul locului de tranzacționare unde a fost executată tranzacția sau, în cazul în care tranzacția a fost executată printr-un operator independent, codul „SI” sau, după caz, codul „OTC” (extrabursier);

(h) dacă este cazul, un indicator care să arate că tranzacția a făcut obiectul unor condiții specifice.

Informațiile sunt puse la dispoziție gratuit, la 15 minute după publicarea acestora de către CTP. CTP trebuie să fie în măsură să disemineze în mod eficient și consecvent aceste informații, într-un mod care să asigure accesul rapid și nediscriminatoriu la informații și în formate general acceptate, interoperabile și ușor de accesat și de utilizat de către participanții la piață.

(3) CTP se asigură că datele furnizate sunt consolidate de la toate piețele reglementate, MTF-urile, OTF-urile și APA-urile și pentru instrumentele financiare specificate prin standardele tehnice de reglementare în temeiul alineatului (8) litera (c).

(4) CTP trebuie să aplice și să mențină măsuri administrative eficace destinate să prevină conflictele de interese. În special, un operator de piață sau un APA care exploatează de asemenea un sistem centralizat de raportare tratează toate informațiile colectate în mod nediscriminatoriu și aplică și menține măsuri corespunzătoare pentru a separa diferitele funcții aferente activității sale.

(5) CTP trebuie să aibă mecanisme de securitate solide destinate să garanteze securitatea mijloacelor de transmitere a informațiilor și să reducă la minimum riscul de corupere a datelor și de acces neautorizat. CTP menține resurse adecvate și are dispozitive de backup pentru a oferi și menține serviciile sale în orice moment.

ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili standarde și formate de date pentru informațiile care trebuie publicate în conformitate cu articolele 6, 10, 20 și 21, inclusiv identificatorul instrumentului financiar, prețul, cantitatea, ora tranzacției, unitatea de preț, identificatorul locului de tranzacționare și indicatori pentru condițiile specifice impuse tranzacției, precum și măsuri tehnice care promovează o difuzare eficientă și consecventă a informațiilor într-un mod care să asigure faptul că sunt ușor de accesat și de utilizat de către participanții la piață, astfel cum se menționează la alineatele (1) și (2), identificând inclusiv serviciile suplimentare pe care CTP-ul le-ar putea presta pentru a spori eficiența pieței.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(6) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 89 prin care se clarifică conceptul de „condiții comerciale rezonabile” în legătură cu furnizarea accesului la fluxurile de date menționate la prezentul articol alineatele (1) și (2) .

(7) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

(a) mijloacele prin care CTP poate respecta obligația referitoare la informații menționată la alineatele (1) și (2);

(b) conținutul informațiilor publicate în temeiul alineatelor (1) și (2);

(c) instrumentele financiare ale căror date trebuie incluse în fluxul de date și, în cazul altor instrumente decât cele de capitaluri proprii, locurile de tranzacționare și APA-urile care trebuie incluse;

(d) alte mijloace pentru asigurarea faptului că datele publicate de diferite CTP-uri sunt consecvente și permit reprezentarea completă și trimiterile încrucișate la alte date similare din alte surse, precum și agregarea la nivelul Uniunii;

(e) cerințele organizatorice concrete prevăzute la alineatele (4) și (5).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 27h

Cerințe organizatorice pentru ARM-uri

(1) Un ARM trebuie să aibă politici și măsuri adecvate pentru a raporta informațiile prevăzute la articolul 26 cât mai rapid posibil și nu mai târziu de încheierea zilei lucrătoare următoare zilei în care a avut loc tranzacția.

(2) ARM aplică și menține măsuri administrative eficace destinate să prevină conflictele de interese cu clienții săi. În special, un ARM care este și operator de piață sau firmă de investiții tratează toate informațiile colectate în mod nediscriminatoriu și aplică și menține măsuri corespunzătoare pentru a separa diferitele funcții aferente activității sale.

(3) ARM trebuie să aibă mecanisme de securitate solide destinate să garanteze securitatea și autentificarea mijloacelor de transmitere a informațiilor, să reducă la minimum riscul de corupere a datelor și de acces neautorizat și să prevină scurgerile

de informații, menținând în permanență confidențialitatea datelor. ARM menține resurse adecvate și are dispozitive de backup pentru a oferi și menține serviciile sale în orice moment.

(4) ARM trebuie să aibă sisteme care să poată să verifice în mod eficace integralitatea rapoartelor de tranzacții, să identifice omisiunile și erorile evidente provocate de firma de investiții și, în cazul producerii unei astfel de erori sau omisiuni, să comunice firmei de investiții detaliile erorii sau omisiunii și să solicite retransmiterea eventualelor rapoarte eronate.

ARM trebuie să aibă sisteme care să îi permită să depisteze erorile sau omisiunile provocate de ARM-ul însuși și care să permită ARM-ului să corecteze și să transmită, sau să retransmită, după caz, autorității competente rapoarte de tranzacții corecte și complete.

(5) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

(a) mijloacele prin care ARM poate respecta obligația referitoare la informații menționată la alineatul (1) și

(b) cerințele organizatorice concrete prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010."

(31) Se inserează titlul VIa:

„TITLUL VIa

Prerogativele și competențele ESMA

CAPITOLUL 1

COMPETENȚE ȘI PROCEDURI

Articolul 38a

Exercitarea competențelor ESMA

Competențele conferite ESMA, oricărui funcționar al ESMA sau oricărei persoane autorizate de ESMA prin articolele 38b-38e nu se utilizează pentru solicitarea divulgării unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui privilegiu juridic profesional.

Articolul 38b

Solicitarea de informații

(1) Printr-o cerere simplă sau printr-o decizie, ESMA poate solicita următoarelor persoane să furnizeze toate informațiile necesare pentru ca ESMA să își îndeplinească sarcinile în temeiul prezentului regulament:

(a) unui APA, unui CTP, unui ARM și unei firme de investiții sau unui operator de piață care exploatează un loc de tranzacționare pentru a exploata serviciile de raportare a datelor ale unui APA, ale unui CTP sau ale unui ARM, precum și persoanelor care îi controlează sau care sunt controlate de către aceștia;

(b) personalului de conducere al persoanelor menționate la litera (a);

(c) auditorilor și consilierilor persoanelor menționate la litera (a).

(2) Orice cerere simplă de informații menționată la alineatul (1):

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) cuprinde un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) include o mențiune conform căreia persoana de la care se solicită informațiile nu este obligată să furnizeze informațiile, dar, în cazul unui răspuns voluntar la cerere, informațiile furnizate nu trebuie să fie incorecte sau să inducă în eroare;

(f) indică amenda care urmează să fie aplicată în conformitate cu articolul 38e în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau induc în eroare.

(3) Atunci când solicită furnizarea de informații în temeiul alineatului (1) prin intermediul unei decizii, ESMA:

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 38g aplicabile pentru situațiile în care informațiile transmise în urma solicitării sunt incomplete;

(f) indică amenda prevăzută la articolul 38f în cazul în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare;

(g) menționează dreptul de a contesta decizia în fața comisiei de apel a ESMA și de a solicita controlul judiciar al deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene („Curtea de Justiție”), în conformitate cu articolele 60 și 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Persoanele menționate la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte, furnizează informațiile solicitate. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă au în continuare întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.

(5) ESMA transmite fără întârziere o copie a cererii simple sau a deciziei sale autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia sunt domiciliate sau stabilite persoanele menționate la alineatul (1) vizate de cererea de informații.

Articolul 38c

Investigații generale

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, ESMA poate efectua investigațiile necesare cu privire la persoanele menționate la articolul 38b alineatul (1). În acest scop, funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA sunt împuternicite:

(a) să examineze toate evidențele, datele, procedurile și orice alte materiale relevante pentru executarea atribuțiilor lor, indiferent de suportul pe care sunt stocate;

(b) să facă sau să obțină copii certificate ale acestor evidențe, date, proceduri sau alte materiale sau extrase din acestea;

(c) să convoace orice persoană menționată la articolul 38b alineatul (1) sau reprezentanții acesteia sau membrii personalului său și să le solicite explicații verbale sau scrise cu privire la fapte sau documente referitoare la obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile;

(d) să chestioneze orice altă persoană fizică sau juridică ce își dă acordul în acest sens, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;

(e) să solicite înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date.

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA pentru efectuarea investigațiilor menționate la alineatul (1) își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul investigației. Autorizația respectivă indică, de asemenea, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 38i aplicabile în cazul în care evidențele, datele, procedurile sau orice alte materiale solicitate sau răspunsurile la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 38b alineatul (1) nu sunt furnizate ori sunt incomplete, precum și amenzile prevăzute la articolul 38h aplicabile în cazul furnizării unor răspunsuri incorecte sau care induc în eroare la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 38b alineatul (1).

(3) Persoanele menționate la articolul 38b alineatul (1) sunt obligate să se supună investigațiilor lansate pe baza unei decizii a ESMA. Decizia specifică obiectul și scopul investigației, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 38i, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul judiciar al deciziei de către Curtea de Justiție.

(4) În timp util înainte de o investigație menționată la alineatul (1), ESMA informează autoritatea competentă din statul membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare investigația cu privire la investigația preconizată și la identitatea persoanelor autorizate. La solicitarea ESMA, funcționarii autorității competente în cauză oferă asistență respectivelor persoane autorizate în îndeplinirea sarcinilor lor. De asemenea, funcționarii autorității competente în cauză pot, la cerere, să participe la investigații.

(5) În cazul în care o solicitare a înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e) necesită o autorizare din

partea unei autorități judiciare în conformitate cu dreptul intern aplicabil, se solicită această autorizație. Autorizația poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(6) Atunci când o autoritate judiciară națională primește o cerere de autorizație pentru solicitarea înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e), autoritatea respectivă verifică dacă:

(a) decizia adoptată de ESMA menționată la alineatul (3) este autentică;

(b) toate măsurile care trebuie luate sunt proporționale și nu sunt arbitrare sau excesive.

În sensul literei (b), autoritatea judiciară națională poate solicita ESMA explicații detaliate referitoare, în special, la motivele pentru care ESMA suspectează că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul ESMA. Controlul legalității deciziei ESMA relevă strict de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 38d

Inspecții la fața locului

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, ESMA poate efectua toate inspecțiile necesare la fața locului în orice incinte destinate activităților economice ale persoanelor menționate la articolul 38b alineatul (1).

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA să efectueze o inspecție la fața locului pot intra în orice incinte destinate activităților economice ale persoanelor care fac obiectul unei decizii de investigație adoptate de ESMA și dețin toate competențele stipulate la articolul 38b alineatul (1). De asemenea, aceștia au competența să sigileze orice incinte destinate activităților economice și orice registre sau evidențe pe perioada inspecției și în măsura necesară inspecției.

(3) Cu suficient timp înainte de inspecție, ESMA notifică inspecția autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare aceasta. Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, ESMA, după informarea autorității competente relevante, poate desfășura inspecția la fața locului fără o notificare prealabilă. Inspecțiile lansate în conformitate cu prezentul articol se desfășoară cu condiția ca autoritatea relevantă să fi confirmat că nu are obiecții cu privire la aceste inspecții.

(4) Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA să efectueze o inspecție la fața locului își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul inspecției, precum și penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 38g aplicabile în cazul în care persoanele vizate nu se supun inspecției.

(5) Persoanele menționate la articolul 38b alineatul (1) se supun inspecțiilor la fața locului dispuse printr-o decizie a ESMA. Decizia specifică obiectul și scopul inspecției, precizează data la care inspecția urmează să înceapă și indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 38i, căile de atac disponibile în temeiul

Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul judiciar al deciziei de către Curtea de Justiție.

(6) La cererea ESMA, funcționarii autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția, precum și persoanele autorizate sau desemnate de respectiva autoritate competentă acordă asistență în mod activ funcționarilor și altor persoane autorizate de ESMA. Funcționarii autorității competente a statului membru în cauză pot, de asemenea, să participe la inspecțiile la fața locului.

(7) De asemenea, ESMA poate solicita autorităților competente să efectueze în numele său sarcini de investigare specifice și inspecții la fața locului, conform dispozițiilor prezentului articol și ale articolului 38b alineatul (1).

(8) Atunci când funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA care îi însoțesc constată că o persoană se opune inspecției dispuse în temeiul prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru în cauză le acordă asistența necesară, solicitând, dacă este cazul, intervenția poliției sau a unei autorități echivalente de aplicare a legii, astfel încât să le permită efectuarea inspecției la fața locului.

(9) În cazul în care inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau asistența prevăzută la alineatul (7) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare naționale în conformitate cu dreptul intern, se solicită această autorizație. Autorizația poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(10) Atunci când o autoritate judiciară națională primește o cerere de autorizație pentru inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau pentru asistența prevăzută la alineatul (7), autoritatea respectivă verifică dacă:

(a) decizia adoptată de ESMA menționată la alineatul (4) este autentică;

(b) toate măsurile care trebuie luate sunt proporționale și nu sunt arbitrare sau excesive.

În sensul literei (b), autoritatea judiciară națională poate solicita ESMA explicații detaliate referitoare, în special, la motivele pentru care ESMA suspectează că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul ESMA. Controlul legalității deciziei ESMA relevă strict de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 38e

Schimbul de informații

ESMA și autoritățile competente își transmit fără întârziere informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile care le revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 38f

Secretul profesional

Obligația de a păstra secretul profesional menționată la articolul 76 din Directiva 2014/65/UE se aplică ESMA, precum și tuturor persoanelor care lucrează sau care au lucrat pentru ESMA sau pentru oricare alte persoane cărora ESMA le-a delegat sarcini, inclusiv auditorilor și experților mandatați de ESMA.

Articolul 38g

Măsuri de supraveghere adoptate de ESMA

(1) Atunci când constată că una dintre persoanele enumerate la articolul 38a alineatul (1) litera (a) a săvârșit una dintre încălcările enumerate în titlul IVa, ESMA întreprinde una sau mai multe dintre următoarele acțiuni:

(a) adoptă o decizie prin care îi solicită persoanei în cauză să pună capăt încălcării;

(b) adoptă o decizie de impunere a unor amenzi în temeiul articolelor 38h și 38i;

(c) emite anunțuri publice.

(2) Atunci când întreprinde acțiunile menționate la alineatul (1), ESMA ține seama de natura și gravitatea încălcării, având în vedere următoarele criterii:

(a) durata și frecvența încălcării;

(b) dacă încălcarea a facilitat sau a dat naștere unor infracțiuni de natură financiară sau dacă acestea din urmă sunt imputabile în alt mod respectivei încălcări;

(c) dacă încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat sau din neglijență;

(d) gradul de răspundere al persoanei responsabile de încălcare;

(e) puterea financiară a persoanei responsabile de încălcare, astfel cum este indicată de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual și de activele nete ale persoanei fizice responsabile;

(f) impactul încălcării asupra intereselor investitorilor;

(g) cuantumul profiturilor obținute, al pierderilor evitate de către persoana responsabilă de încălcare sau al pierderilor suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi calculate;

(h) măsura în care persoana responsabilă de încălcare cooperează cu ESMA, fără a aduce atingere necesității de a asigura recuperarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoana respectivă;

(i) încălcările săvârșite anterior de persoana responsabilă de încălcare;

(j) măsurile ulterioare încălcării luate de persoana responsabilă de încălcare pentru a împiedica repetarea acesteia.

(3) ESMA notifică fără întârziere orice acțiune întreprinsă în temeiul alineatului (1) persoanei responsabile de încălcare și comunică acțiunea respectivă autorităților

competente ale statelor membre și Comisiei. ESMA publică orice decizie de acest fel pe site-ul său internet în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării acesteia.

Publicarea menționată la primul paragraf include următoarele:

(a) o declarație în care se afirmă dreptul persoanei responsabile de încălcare de a contesta decizia;

(b) dacă este cazul, o declarație din care să reiasă că s-a introdus o cale de atac și care să precizeze că o astfel de cale de atac nu are efect suspensiv;

(c) o declarație din care să reiasă posibilitatea comisiei de apel a ESMA de a suspenda aplicarea deciziei contestate, în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL 2

SANCȚIUNI ȘI ALTE MĂSURI ADMINISTRATIVE

Articolul 38h

Amenzi

(1) Atunci când, în conformitate cu articolul 38k alineatul (5), ESMA constată că orice persoană a săvârșit, cu intenție sau din neglijență, una dintre încălcările enumerate în titlul IVa, aceasta adoptă o decizie de aplicare a unei amenzi în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

Se consideră că o încălcare a fost săvârșită cu intenție dacă ESMA descoperă factori obiectivi care demonstrează faptul că o persoană a acționat în mod deliberat pentru a săvârși încălcarea respectivă.

(2) Cuantumul maxim al amenzii menționate la alineatul (1) este de 200 000 EUR sau, pentru statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională.

(3) La stabilirea nivelului amenzii în temeiul alineatului (1), ESMA ține seama de criteriile stabilite la articolul 38g alineatul (2).

Articolul 38i

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) ESMA impune, prin decizie, penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga:

(a) o persoană să pună capăt unei încălcări, în conformitate cu o decizie adoptată în temeiul articolului 38b alineatul (1) litera (a);

(b) o persoană dintre cele menționate la articolul 38b alineatul (1):

– să furnizeze informațiile complete care au fost solicitate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 38b;

– să se supună unei investigații și, în special, să prezinte evidențe, date și proceduri complete sau orice alte materiale solicitate și să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei

investigații lansate printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 38c;

– să se supună unei inspecții la fața locului dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 38d.

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu trebuie să fie eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri medie zilnică din exercițiul financiar precedent sau, în cazul persoanelor fizice, 2 % din venitul zilnic mediu din anul calendaristic precedent. Acesta se calculează începând cu data prevăzută în decizia de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu.

(4) Se impun penalități cu titlu cominatoriu pentru o perioadă de maximum șase luni de la data notificării deciziei ESMA. La sfârșitul acestei perioade, ESMA reexaminează măsura.

Articolul 38j

Publicarea, natura, executarea și alocarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) ESMA face publice toate amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 38h și 38i, cu excepția cazurilor în care publicarea lor ar perturba grav piețele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate. Informațiile astfel publicate nu conțin date cu caracter personal în sensul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

(2) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 38h și 38i sunt de natură administrativă.

(3) În cazul în care decide să nu impună amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, ESMA informează în acest sens Parlamentul European, Consiliul, Comisia și autoritățile competente ale statului membru în cauză, prezentând argumente în sprijinul deciziei sale.

(4) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 38h și 38i sunt executorii.

(5) Executarea silită este reglementată de normele de procedură civilă aflate în vigoare în statul pe teritoriul căruia aceasta are loc.

(6) Cuantumurile amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii Europene.

Articolul 38k

Norme procedurale pentru luarea măsurilor de supraveghere și impunerea amenzilor

(1) Atunci când constată, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui una sau mai multe dintre încălcările enumerate la titlul IVa, ESMA numește un agent de investigații independent din cadrul său pentru a cerceta chestiunea respectivă. Agentul numit nu poate să fie sau să fi fost implicat, direct sau indirect, în

supravegherea sau în procesul de autorizare a furnizorului de servicii de raportare a datelor vizat și își îndeplinește funcțiile independent de ESMA.

(2) Agentul de investigații menționat la alineatul (1) cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigațiilor și prezintă ESMA un dosar complet cuprinzând constatările sale.

(3) Pentru a-și îndeplini sarcinile, agentul de investigații își poate exercita competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 38b și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 38c și 38d.

(4) În îndeplinirea sarcinilor sale, agentul de investigații are acces la toate documentele și informațiile colectate de ESMA în cadrul activităților sale de supraveghere.

(5) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta ESMA dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații le oferă persoanelor care fac obiectul investigațiilor posibilitatea de a fi ascultate pe tema aspectelor cercetate. Agentul de investigații își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele vizate au avut ocazia să formuleze observații.

(6) Drepturile la apărare ale persoanelor vizate sunt pe deplin respectate pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(7) Atunci când înaintează ESMA dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații transmite o notificare persoanelor care fac obiectul investigațiilor. Persoanele care fac obiectul investigațiilor au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(8) Pe baza dosarului cuprinzând constatările agentului de investigații și după ascultarea persoanelor care fac obiectul investigațiilor în conformitate cu articolul 38l, dacă persoanele vizate solicită acest lucru, ESMA decide dacă una sau mai multe dintre încălcările enumerate în titlul IVa au fost săvârșite de persoanele care fac obiectul investigațiilor și, dacă este cazul, ia o măsură de supraveghere în conformitate cu articolul 38m.

(9) Agentul de investigații nu participă la deliberările ESMA și nu intervine în niciun alt fel în procesul decizional al ESMA.

(10) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 50 până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data - 24 de luni de la intrarea în vigoare] în care precizează în detaliu normele procedurale pentru exercitarea competenței de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv normele referitoare la dreptul la apărare și dispozițiile temporale, precum și normele privind încasarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu și termenele de prescripție pentru impunerea și executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu.

(11) ESMA sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmăririi penale atunci când constată, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, ESMA se abține de la aplicarea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

Articolul 38l

Audierea persoanelor în cauză

(1) Înainte de a lua orice decizie în temeiul articolelor 38g, 38h și 38i, ESMA acordă persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi ascultate pe tema constatărilor sale. ESMA își întemeiază deciziile numai pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul procedurilor au avut posibilitatea să formuleze observații.

Primul paragraf nu se aplică dacă este necesară adoptarea de acțiuni urgente pentru a preveni aducerea unor prejudicii grave și iminente sistemului financiar. Într-o asemenea situație, ESMA poate adopta o decizie provizorie și acordă persoanelor în cauză posibilitatea de a fi ascultate cât mai curând posibil după adoptarea deciziei.

(2) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul investigațiilor sunt pe deplin garantate pe durata procedurilor. Aceste persoane au drept de acces la dosarul ESMA, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale sau al documentelor pregătitoare interne ale ESMA.

Articolul 38m

Controlul Curții de Justiție

Curtea de Justiție are competență nelimitată de a exercita controlul judiciar asupra deciziilor prin care ESMA impune o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

Articolul 38n

Taxe de autorizare și de supraveghere

(1) ESMA percepe taxe de la furnizorii de servicii de raportare a datelor în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (3). Taxele respective acoperă integral cheltuielile ESMA necesare autorizării și supravegherii furnizorilor de servicii de raportare a datelor, precum și rambursarea oricăror costuri pe care le pot suporta autoritățile competente care desfășoară activități în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării unor sarcini în conformitate cu articolul 38o.

(2) Cuantumul taxei individuale aplicate unui anumit furnizor de servicii de raportare a datelor trebuie să acopere toate costurile administrative suportate de ESMA pentru activitățile pe care le-a desfășurat în legătură cu prospectul, inclusiv suplimentele la acesta, întocmit de emitent, ofertant sau de persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată. Acesta trebuie să fie proporțional cu cifra de afaceri a emitentului, a ofertantului sau a persoanei care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată.

(3) Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 50 până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data - 24 de luni de la intrarea în vigoare] în care

precizează în detaliu tipurile de taxe, cazurile în care se percep taxe, cuantumul taxelor și modalitatea de plată a acestora.

Articolul 38o

Delegarea de sarcini autorităților competente de către ESMA

(1) Atunci când este necesar pentru îndeplinirea corespunzătoare a unei sarcini de supraveghere, ESMA poate delega sarcini de supraveghere specifice autorității competente a unui stat membru în conformitate cu ghidurile emise de ESMA în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Aceste sarcini de supraveghere specifice pot include, în special, competența de a formula cereri de informații în conformitate cu articolul 38b și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 38c și 38d.

(2) Înainte de delegarea unei sarcini, ESMA consultă autoritatea competentă relevantă în legătură cu:

(a) sfera de aplicare a sarcinii care urmează să fie delegată;

(b) calendarul pentru îndeplinirea sarcinii și

(c) transmiterea informațiilor necesare de către ESMA și în atenția ESMA.

(3) În conformitate cu regulamentul privind taxele adoptat de Comisie în temeiul articolului 38n alineatul (3), ESMA rambursează autorității competente costurile suportate de aceasta ca urmare a îndeplinirii sarcinilor delegate.

(4) ESMA revizuiește, la intervale corespunzătoare, decizia menționată la alineatul (1). Delegarea unei sarcini poate fi revocată în orice moment.

(32) (5) Delegarea sarcinilor nu afectează responsabilitatea ESMA și nu limitează capacitatea acesteia de a efectua și de a supraveghea activitatea delegată.”; Articolul 50 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 1 alineatul (9), articolul 2 alineatul (2), articolul 13 alineatul (2), articolul 15 alineatul (5), articolul 17 alineatul (3), articolul 19 alineatele (2) și (3), articolul 27c, articolul 31 alineatul (4), articolul 40 alineatul (8), articolul 41 alineatul (8), articolul 42 alineatul (7), articolul 45 alineatul (10) și articolul 52 alineatele (10) și (12) se conferă Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată, începând de la 2 iulie 2014.”;

(b) la alineatul (3), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (9), articolul 2 alineatul (2), articolul 13 alineatul (2), articolul 15 alineatul (5), articolul 17 alineatul (3), articolul 19 alineatele (2) și (3), articolul 27c, articolul 31 alineatul (4), articolul 40 alineatul (8), articolul 41 alineatul (8), articolul 42 alineatul (7), articolul 45 alineatul (10) și articolul 52 alineatele (10) și (12) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu.”;

(c) la alineatul (5), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1 alineatul (9), articolului 2 alineatul (2), articolului 13 alineatul (2), articolului 15 alineatul (5), articolului 17 alineatul (3), articolului 19 alineatele (2) și (3), articolului 27c, articolului 31 alineatul (4), articolului 40 alineatul (8), articolului 41 alineatul (8), articolului 42 alineatul (7), articolului 45 alineatul (10) și articolului 52 alineatele (10) și (12) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni.”;

(33) la articolul 52, se adaugă următoarele alineate (13) și (14):

„(13) În urma consultării ESMA, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului rapoarte referitoare la funcționarea sistemului centralizat de raportare instituit în conformitate cu titlul IVa. Raportul referitor la articolul 27d alineatul (1) este prezentat până la 3 septembrie 2019. Raportul referitor la articolul 27d alineatul (2) este prezentat până la 3 septembrie 2021.

Rapoartele menționate la primul paragraf evaluează funcționarea sistemului centralizat de raportare în baza următoarelor criterii:

(a) disponibilitatea și prezentarea la timp a informațiilor posttranzacționare într-un format consolidat care să cuprindă toate tranzacțiile, indiferent dacă sunt sau nu tranzacționate în locuri de tranzacționare;

(b) disponibilitatea și prezentarea la timp a informațiilor posttranzacționare complete și parțiale, de înaltă calitate, în formate ușor de accesat și de utilizat pentru participanții la piață și disponibile în condiții comerciale rezonabile.

În cazul în care Comisia concluzionează că CTP-urile nu au furnizat informații într-o manieră care respectă criteriile prevăzute la al doilea paragraf, Comisia atașează raportului o solicitare adresată ESMA privind lansarea unei proceduri negociate pentru desemnarea, prin intermediul unui proces de achiziții publice organizat de ESMA, a unei entități comerciale care să exploateze un sistem centralizat de raportare. ESMA lansează procedura după primirea solicitării din partea Comisiei în condițiile specificate în solicitarea Comisiei și în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(14) Atunci când se inițiază procedura prevăzută la alineatul (13), Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 50, specificând măsuri care:

(a) să prevadă durata contractului entității comerciale care exploatează un sistem centralizat de raportare, precum și procesul și condițiile privind reînnoirea contractului și lansarea noii proceduri de achiziții publice;

(b) să prevadă faptul că entitatea comercială care exploatează un sistem centralizat de raportare realizează acest lucru în mod exclusiv și că nicio altă entitate nu este autorizată în calitate de CTP în conformitate cu articolul 27a;

(c) să împuternicească ESMA să asigure respectarea condițiilor de atribuire a contractului de achiziție publică de către entitatea comercială care exploatează un sistem centralizat de raportare, desemnată în urma unei proceduri de achiziții publice;

(d) să garanteze că entitatea comercială care exploatează un sistem centralizat de raportare furnizează informații posttranzacționare de înaltă

calitate, în formate ușor de accesat și de utilizat pentru participanții la piață și într-un format consolidat care să cuprindă întreaga piață;

(e) să garanteze că informațiile posttranzacționare sunt furnizate în condiții comerciale rezonabile, atât pe bază consolidată, cât și pe bază neconsolidată, și că răspund nevoilor utilizatorilor acestor informații din întreaga Uniune;

(f) să garanteze că locurile de tranzacționare și APA-urile pun datele privind tranzacționarea la dispoziția entității comerciale care exploatează un sistem centralizat de raportare, desemnată în urma unei proceduri de achiziții publice organizate de ESMA, la un cost rezonabil;

(g) să prevadă măsurile aplicabile în cazul în care entitatea comercială care exploatează un sistem centralizat de raportare, desemnată în urma unei proceduri de achiziții publice, nu îndeplinește condițiile de atribuire a contractului de achiziție publică;

(h) să prevadă măsuri în temeiul cărora CTP-urile autorizate în temeiul articolului 27a pot continua să exploateze un sistem centralizat de raportare în cazul în care nu este folosită împuternicirea menționată la prezentul alineat litera (b) sau în cazul în care în urma procedurii de achiziții publice nu este desemnată nicio entitate până când se finalizează o nouă procedură de achiziție publică și se desemnează o entitate care să exploateze un sistem centralizat de raportare.

* Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

** Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).”;

(34) Se introduc următoarele articole 54a și 54b:

„Articolul 54a
Măsuri tranzitorii privind ESMA

(1) Toate competențele și sarcinile legate de activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în domeniul furnizorilor de servicii de raportare a datelor care sunt conferite autorităților competente în temeiul articolului 67 din Directiva 2014/65/UE încetează la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data - 36 de luni de la intrarea în vigoare]. Competențele și sarcinile respective sunt preluate de ESMA la aceeași dată.

(2) Toate dosarele și documentele de lucru referitoare la activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în domeniul furnizorilor de servicii de raportare a datelor, inclusiv orice examinări în curs și măsuri de asigurare a respectării legislației, sau copiile certificate ale acestora sunt preluate de ESMA la data prevăzută la alineatul (1).

Cu toate acestea, o cerere de autorizare care a fost primită de autoritățile competente înainte de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data - 36 de luni de la intrarea în

vigoare] nu trebuie transferată către ESMA, iar decizia de înregistrare sau de refuz al înregistrării este luată de autoritatea relevantă.

(3) Autoritățile competente menționate la alineatul (1) se asigură că toate evidențele și documentele de lucru existente sau copiile certificate ale acestora sunt transferate către ESMA cât mai curând posibil și în orice caz de către furnizorii de servicii de raportare a datelor. De asemenea, autoritățile competente respective acordă asistența și consultanța necesară ESMA pentru a facilita transferul și preluarea efectivă și eficientă a activității de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în domeniul furnizorilor de servicii de raportare a datelor.

(4) ESMA acționează ca succesor legal al autorităților competente menționate la alineatul (1) în cadrul oricăror proceduri administrative sau judiciare rezultate din activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației desfășurată de autoritățile competente respective în legătură cu aspecte reglementate prin prezentul regulament.

(5) Orice autorizare a unui furnizor de servicii de raportare a datelor acordată de o autoritate competentă menționată la alineatul (1) rămâne valabilă după transferul competențelor către ESMA.

Articolul 54b
Relațiile cu auditorii

(1) Orice persoană autorizată în temeiul Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*), care îndeplinește în cadrul unui furnizor de servicii de raportare a datelor sarcina prevăzută la articolul 34 din Directiva 2013/34/UE sau la articolul 73 din Directiva 2009/65/CE sau orice altă sarcină prevăzută de lege, este obligată să informeze fără întârziere ESMA despre orice fapt sau orice decizie privind întreprinderea respectivă de care a luat cunoștință în exercitarea sarcinii respective și care ar putea:

(a) să constituie o încălcare semnificativă a actelor cu putere de lege sau actelor administrative care stabilesc condițiile de autorizare sau care reglementează în mod expres desfășurarea activităților furnizorului de servicii de raportare a datelor;

(b) să compromită continuitatea funcționării furnizorului de servicii de raportare a datelor;

(c) să conducă la refuzul certificării conturilor sau la formularea anumitor rezerve.

Persoana menționată anterior are, de asemenea, obligația de a semnala orice fapt sau decizie de care a luat cunoștință în îndeplinirea uneia dintre sarcinile menționate la primul paragraf într-o întreprindere care are legături strânse cu furnizorul de servicii de raportare a datelor în cadrul căruia îndeplinește sarcina respectivă.

(2) Informarea cu bună credință a autorităților competente, de către persoanele autorizate în sensul Directivei 2006/43/CE, cu privire la orice fapt sau orice decizie menționată la alineatul (1) nu constituie o încălcare a clauzelor contractuale sau a dispozițiilor legale care restricționează comunicarea de informații și nu antrenează în niciun fel răspunderea acestor persoane.

* Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a

Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).”.

Articolul 7

Modificări la Regulamentul (UE) 2015/760 privind fondurile europene de investiții pe termen lung

Regulamentul (UE) 2015/760 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„10. «autoritate competentă» înseamnă orice autoritate competentă menționată la articolul 4 alineatul (1) literele (f) și (h) din Directiva 2011/61/UE;”;

(b) punctul 11 se elimină;

(2) la articolul 3, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) ESMA ține un registru central public în care se identifică fiecare ELTIF autorizat în temeiul prezentului regulament și administratorul ELTIF. Registrul este făcut public în format electronic.”;

(3) Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cererea de acordare a autorizației ca ELTIF se depune la ESMA.”;

(ii) la al doilea paragraf, se adaugă următoarea literă (e):

„(e) o listă a statelor membre în care se intenționează ca ELTIF să fie distribuit.”;

(iii) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„ESMA poate solicita clarificări și informații cu privire la documentația și la informațiile furnizate în temeiul celui de-al doilea paragraf.”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Doar un AFIA din UE autorizat în conformitate cu Directiva 2011/61/UE poate solicita ESMA aprobarea de a administra un ELTIF pentru care o cerere de autorizare este depusă în conformitate cu alineatul (1).”;

(ii) ultimul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„ESMA poate cere autorității competente a AFIA din UE clarificări și informații referitoare la documentația menționată la al doilea paragraf sau o atestare a faptului că ELTIF face sau nu obiectul autorizației acordate AFIA din UE de a administra FIA. Autoritatea competentă a AFIA din UE furnizează un răspuns în termen de 10 zile lucrătoare de la data la care a primit cererea transmisă de ESMA.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Orice modificare ulterioară a documentației menționate la alineatele (1) și (2) se notifică imediat ESMA.”;

(d) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Prin derogare de la alineatele (1)-(3), un FIA din UE a cărui formă juridică permite administrarea internă și al cărui organ de conducere decide să nu numească un AFIA extern depune concomitent la ESMA o cerere de autorizare ca ELTIF în conformitate cu prezentul regulament și o cerere de autorizare ca AFIA în conformitate cu Directiva 2011/61/UE.

Cererea de acordare a autorizației ca ELTIF administrat intern include următoarele:

(a) regulile sau actele constitutive ale fondului;

(b) informații privind identitatea depozitarului;

(c) descrierea informațiilor ce urmează a fi puse la dispoziția investitorilor, inclusiv descrierea mecanismelor prevăzute pentru soluționarea reclamațiilor depuse de investitorii de retail;

(e) o listă a statelor membre în care se intenționează ca ELTIF să fie distribuit;

(f) informațiile menționate la articolul 7 alineatul (2) literele (a)-(e) din Directiva 2011/61/UE.

ESMA informează FIA din UE, în termen de trei luni de la data depunerii unei cereri complete, dacă s-a acordat sau nu autorizația menționată la primul paragraf.”;

(e) se adaugă următoarele alineate (6) și (7):

„(6) ESMA notifică fără întârziere autorităților competente ale statelor membre în care se intenționează ca ELTIF să fie distribuit autorizațiile acordate în temeiul articolului 6 în conformitate cu articolul 31 alineatul (2).

(7) Notificarea menționată la alineatul (6) conține următoarele informații:

(a) identificarea administratorului ELTIF, identificarea ELTIF și identificarea statului membru în care ELTIF își are sediul social sau sediul principal;

(b) regulile sau actele constitutive ale ELTIF;

(c) identificarea depozitarului ELTIF;

(d) descrierea informațiilor ce urmează a fi puse la dispoziția investitorilor;

(e) descrierea mecanismelor prevăzute pentru soluționarea reclamațiilor depuse de investitorii de retail;

(f) prospectul și, dacă este cazul, documentul cu informații esențiale menționat în Regulamentul (UE) nr. 1286/2014;

(g) informații privind structurile prevăzute la articolul 26.”;

(4) Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1)-(3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Un FIA din UE este autorizat ca ELTIF numai dacă ESMA:

(a) s-a încredințat că FIA din UE este în măsură să îndeplinească toate cerințele prevăzute de prezentul regulament;

(b) a aprobat cererea unui AFIA din UE autorizat în conformitate cu Directiva 2011/61/UE să gestioneze ELTIF, precum și regulile sau actele constitutive ale fondului și alegerea depozitarului.

(2) În cazul în care un FIA din UE depune o cerere în temeiul articolului 5 alineatul (5) din prezentul regulament, ESMA autorizează FIA din UE ca ELTIF numai dacă:

(a) s-a încredințat că FIA din UE îndeplinește cerințele prezentului regulament;

(b) s-a încredințat că FIA din UE îndeplinește cerințele prevăzute în Directiva 2011/61/UE;

(c) a aprobat regulile sau actele constitutive ale fondului și alegerea depozitarului.

(3) ESMA poate refuza să aprobe cererea AFIA din UE de a administra un ELTIF numai în cazul în care AFIA din UE:

(a) nu respectă prezentul regulament;

(b) nu respectă Directiva 2011/61/UE în ceea ce privește ELTIF pe care intenționează să îl administreze;

(c) nu a primit din partea autorității competente a AFIA din UE autorizația de a administra FIA care urmăresc strategii de investiții de tipul celor care fac obiectul prezentului regulament;

(d) nu a prezentat documentația menționată la articolul 5 alineatul (2) sau orice clarificare sau informație solicitată la alineatul respectiv.

ESMA consultă autoritatea competentă a AFIA din UE înainte de a refuza să aprobe o cerere.”;

(b) alineatul (4) se elimină;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) ESMA informează FIA din UE cu privire la motivul refuzului de acordare a autorizației ca ELTIF.”;

(d) alineatele (6) și (7) se elimină;

(5) se introduce următorul articol 6a:

„Articolul 6a

Retragerea autorizației

(1) Fără a aduce atingere articolului 35, ESMA retrage autorizația unui ELTIF în cazul în care administratorul respectivului ELTIF îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

(a) administratorul a renunțat în mod expres la autorizație sau nu a făcut uz de autorizație în termen de șase luni de la acordarea acesteia;

(b) administratorul a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice alte mijloace neregulamentare;

(c) ELTIF nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a primit autorizația.

(2) Retragerea autorizației produce efecte imediate în întreaga Uniune.”;

(6) la articolul 7, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Administratorul ELTIF răspunde pentru asigurarea respectării prezentului regulament și a cerințelor relevante din Directiva 2011/61/UE în ceea ce privește ELTIF. Administratorul ELTIF răspunde și pentru pierderile sau daunele care rezultă din nerespectarea prezentului regulament.”;

(7) la articolul 17 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Data menționată la primul paragraf litera (a) ia în considerare particularitățile și caracteristicile activelor în care urmează să investească ELTIF și nu intervine mai târziu de cinci ani de la data autorizării ca ELTIF sau mai târziu de jumătate din durata de viață a ELTIF stabilită în conformitate cu articolul 18 alineatul (3), în funcție de data care survine mai devreme. În circumstanțe excepționale, ESMA poate aproba, cu condiția prezentării unui plan de investiții motivat în mod corespunzător, o prelungire a acestui termen cu cel mult încă un an.”;

(8) la articolul 18 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) la momentul autorizării și pe întreaga durată de viață a ELTIF, administratorul ELTIF poate demonstra ESMA că există un sistem adecvat de management al lichidității și proceduri efective de monitorizare a riscului de lichiditate al ELTIF, compatibile cu strategia de investiții pe termen lung a ELTIF și cu politica de răscumpărare propusă;”;

(9) la articolul 21, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) ELTIF adoptă un calendar detaliat pentru cesiunea ordonată a activelor sale, astfel încât să asigure răscumpărarea unităților sau a acțiunilor investitorilor la încheierea duratei de funcționare a ELTIF și informează ESMA cu privire la acest lucru cu cel puțin un an înainte de data la care se încheie durata de funcționare a ELTIF.”;

(10) la articolul 23 alineatul (3), litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) orice alte informații pe care ESMA le consideră relevante în sensul alineatului (2).”;

(11) la articolul 24, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) ELTIF trimite ESMA prospectul și toate modificările aduse acestuia, precum și raportul anual. La cerere, ELTIF furnizează documentația respectivă autorității competente a administratorului ELTIF. Documentația respectivă trebuie furnizată de ELTIF în termenul specificat de ESMA și de autoritatea competentă a administratorului ELTIF.”;

(12) la articolul 28, se adaugă alineatul (3):

„(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 36a până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data - 24 de luni de la intrarea în vigoare] care să specifice procesul intern prin care se determină dacă ELTIF este potrivit pentru distribuirea către investitori de retail, astfel cum se menționează la alineatul (1), asigurând consecvența cu dispozițiile privind evaluarea caracterului corespunzător și adecvat prevăzute la articolul 25 din Directiva 2014/65/UE*.

* Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).”;

(13) articolele 31, 32, 33 și 34 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 31

Distribuirea unităților sau a acțiunilor ELTIF

Administratorul unui ELTIF poate să comercializeze unități sau acțiuni ale respectivului ELTIF imediat după ce administratorul a fost informat de către ESMA cu privire la notificarea menționată la articolul 5 alineatul (6).

Articolul 32

Supravegherea de către ESMA

(1) ESMA se asigură că prezentul regulament este aplicat în permanență.

(2) ESMA supraveghează respectarea regulilor sau a actelor constitutive ale ELTIF, precum și a obligațiilor prevăzute în prospect, care trebuie să fie conforme cu prezentul regulament.

(3) În scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament și în vederea realizării obiectivului de a asigura standarde ridicate de supraveghere, ESMA aplică integral dreptul relevant al Uniunii și, în cazul în care acesta cuprinde directive, legislația națională care transpune respectivele directive.

(4) Autoritățile competente veghează ca organismele de plasament colectiv care sunt stabilite sau distribuite pe teritoriile lor să nu folosească denumirea „ELTIF” sau să nu sugereze că sunt ELTIF decât dacă sunt autorizate în conformitate cu prezentul regulament.

În cazul în care o autoritate competentă consideră că un organism de plasament colectiv care utilizează denumirea de „ELTIF” sau sugerează că este un ELTIF fără să fi fost autorizat în conformitate cu prezentul regulament, aceasta informează de îndată ESMA în acest sens.

Articolul 33

Exercitarea competențelor menționate la articolele 34, 34a și 34b

Competențele conferite ESMA, oricărui funcționar al ESMA sau oricărei alte persoane autorizate de ESMA prin articolele 34, 34a și 34b nu se utilizează pentru a solicita publicarea unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui privilegiu juridic profesional.

Articolul 34

Cererile de informații

(1) Printr-o cerere simplă sau printr-o decizie, ESMA poate solicita următoarelor persoane să furnizeze toate informațiile de care are nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament:

(a) administratorilor ELTIF;

(b) persoanelor implicate în administrarea ELTIF;

(c) părților terțe cărora administratorul unui ELTIF le-a delegat funcții;

(d) altor persoane implicate sau având legături apropiate și substanțiale cu administrarea ELTIF.

(2) Orice cerere simplă de informații menționată la alineatul (1):

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) cuprinde un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) include o mențiune conform căreia persoana de la care se solicită informațiile nu este obligată să furnizeze informațiile, dar, în cazul unui răspuns voluntar la cerere, informațiile furnizate nu trebuie să fie incorecte sau să inducă în eroare;

(f) indică amenda care urmează să fie aplicată în conformitate cu articolul 35a în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau induc în eroare.

(3) Atunci când solicită furnizarea de informații în temeiul alineatului (1) prin intermediul unei decizii, ESMA:

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 35b aplicabile în cazul în care informațiile solicitate sunt furnizate incomplet;

(f) indică amenda prevăzută la articolul 35a alineatul (3) coroborat cu articolul 35a alineatul (2) litera (n) aplicabilă în cazul în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare;

(g) menționează dreptul de a contesta decizia în fața comisiei de apel și dreptul de a solicita controlul judiciar al deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu articolele 60 și 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Persoanele menționate la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte furnizează informațiile solicitate.

Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceştia din urmă au în continuare întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.

(5) ESMA transmite fără întârziere o copie a cererii simple sau a deciziei sale autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia sunt domiciliate sau stabilite persoanele menționate la alineatul (1) care sunt vizate de cererea de informații.”;

(14) se introduc următoarele articole 34a, 34b, 34c şi 34d:

„Articolul 34a

Investigații generale

(1) Pentru a-şi îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, ESMA poate efectua toate investigațiile necesare cu privire la persoanele menționate la articolul 34 alineatul (1). În acest scop, funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA sunt împuternicite:

(a) să examineze toate evidențele, datele, procedurile și orice alte materiale relevante pentru executarea atribuțiilor lor, indiferent de suportul pe care sunt stocate;

(b) să facă sau să obțină copii certificate ale acestor evidențe, date, proceduri sau alte materiale sau extrase din acestea;

(c) să convoace orice persoană menționată la articolul 34 alineatul (1) sau reprezentanții acesteia sau membrii personalului său și să le solicite explicații verbale sau scrise cu privire la fapte sau documente referitoare la obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile;

(d) să chestioneze orice altă persoană fizică sau juridică ce își dă acordul în acest sens, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;

(e) să solicite înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date.

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA pentru efectuarea investigațiilor menționate la alineatul (1) își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul investigației. Autorizația respectivă indică, de asemenea, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 35b aplicabile în cazul în care evidențele, datele, procedurile sau orice alte materiale solicitate sau răspunsurile la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 34 alineatul (1) nu sunt furnizate ori sunt incomplete, precum și amenzile prevăzute la articolul 35a alineatul (3) coroborat cu articolul 35a alineatul (2) litera (o), în cazul furnizării unor răspunsuri incorecte sau care induc în eroare la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 34 alineatul (1).

(3) Persoanele menționate la articolul 34 alineatul (1) se supun investigațiilor lansate pe baza unei decizii a ESMA. Decizia specifică obiectul și scopul investigației, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 35b, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul judiciar al deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

(4) În timp util înainte de investigație, ESMA informează autoritatea competentă din statul membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare investigația cu privire la investigația preconizată și la identitatea persoanelor autorizate. La solicitarea ESMA, funcționarii autorității competente în cauză oferă asistență respectivelor persoane autorizate în îndeplinirea sarcinilor lor. De asemenea, funcționarii autorității competente în cauză pot, la cerere, să participe la investigații.

(5) În cazul în care o solicitare a înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare în conformitate cu normele de drept intern, se solicită această autorizație. Autorizația poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(6) Atunci când o autoritate judiciară națională primește o cerere de autorizație pentru solicitarea convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e), autoritatea respectivă verifică dacă:

(a) decizia adoptată de ESMA menționată la alineatul (3) este autentică;

(b) toate măsurile care trebuie luate sunt proporționale și nu sunt arbitrare sau excesive.

În sensul literei (b), autoritatea judiciară națională poate solicita ESMA explicații detaliate referitoare, în special, la motivele pentru care ESMA suspectează că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul ESMA. Controlul legalității deciziei ESMA relevă strict de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 34b

Inspecții la fața locului

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, ESMA poate efectua toate inspecțiile necesare la fața locului în incintele destinate activităților economice ale persoanelor juridice menționate la articolul 34 alineatul (1).

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA să efectueze o inspecție la fața locului pot intra în orice incite destinate activităților economice și pe orice teren al persoanelor juridice care fac obiectul unei decizii de investigație adoptate de ESMA și dețin toate competențele stipulate la articolul 34a alineatul (1). De asemenea, aceștia au competența să sigileze orice incinte destinate activităților economice și orice registre sau evidențe pe perioada inspecției și în măsura necesară inspecției.

(3) Cu suficient timp înainte de inspecție, ESMA notifică inspecția autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare aceasta. Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, ESMA, după informarea autorității competente relevante, poate desfășura inspecția la fața locului fără o notificare prealabilă. Inspecțiile lansate în conformitate cu prezentul articol se desfășoară cu condiția ca autoritatea relevantă să fi confirmat că nu are obiecții cu privire la aceste inspecții.

(4) Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA să efectueze o inspecție la fața locului își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul inspecției, precum și penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 35b aplicabile în cazul în care persoanele vizate nu se supun inspecției.

(5) Persoanele menționate la articolul 34 alineatul (1) se supun inspecțiilor la fața locului dispuse printr-o decizie a ESMA. Decizia specifică obiectul și scopul inspecției, precizează data la care inspecția urmează să înceapă și indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 35b, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul judiciar al deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

(6) La cererea ESMA, funcționarii autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția, precum și persoanele autorizate sau desemnate de respectiva autoritate competentă acordă asistență în mod activ funcționarilor și altor persoane autorizate de ESMA. De asemenea, funcționarii autorității competente în cauză pot, la cerere, să participe la inspecțiile la fața locului.

(7) De asemenea, ESMA poate solicita autorităților competente să efectueze în numele său sarcini de investigare specifice și inspecții la fața locului, conform dispozițiilor prezentului articol și ale articolului 34a alineatul (1). În acest scop, autoritățile competente dețin aceleași competențe ca și ESMA, în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 34a alineatul (1).

(8) Atunci când funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA care îi însoțesc constată că o persoană se opune inspecției dispuse în temeiul prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru în cauză le acordă asistența necesară, solicitând, dacă este cazul, intervenția poliției sau a unei autorități echivalente de aplicare a legii, astfel încât să le permită efectuarea inspecției la fața locului.

(9) În cazul în care inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau asistența prevăzută la alineatul (7) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare în conformitate cu dreptul intern aplicabil, se solicită această autorizație. Autorizația poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(10) Atunci când o autoritate judiciară națională primește o cerere de autorizație pentru inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau pentru asistența prevăzută la alineatul (7), autoritatea respectivă verifică dacă:

(a) decizia adoptată de ESMA menționată la alineatul (4) este autentică;

(b) toate măsurile care trebuie luate sunt proporționale și nu sunt arbitrare sau excesive.

În sensul literei (b), autoritatea judiciară națională poate solicita ESMA explicații detaliate referitoare, în special, la motivele pentru care ESMA suspectează că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul ESMA. Controlul legalității deciziei ESMA relevă strict de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 34c

Schimbul de informații

ESMA și autoritățile competente își transmit fără întârziere informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile care le revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 34d

Secretul profesional

(1) Obligația de a păstra secretul profesional se aplică ESMA, autorităților competente și tuturor persoanelor care lucrează sau care au lucrat pentru ESMA, pentru autoritățile competente sau pentru oricare alte persoane cărora ESMA le-a delegat sarcini, inclusiv auditorilor și experților mandatați de ESMA. Informațiile care fac obiectul obligației de respectare a secretului profesional nu pot fi comunicate niciunei alte persoane sau autorități, exceptând cazurile în care divulgarea informațiilor este necesară în vederea procedurilor judiciare.

(2) Toate informațiile care, în temeiul prezentului regulament, sunt dobândite de ESMA și de autoritățile competente sau sunt schimbate între ESMA și între autoritățile competente sunt considerate confidențiale, exceptând cazurile în care ESMA sau autoritățile competente precizează, la momentul comunicării, că astfel de informații pot fi divulgate sau cazurile în care divulgarea acestor informații este necesară în vederea procedurilor judiciare.”;

(15) se introduce următorul capitol VIa:

„CAPITOLUL VIa

SANCȚIUNI ȘI ALTE MĂSURI ADMINISTRATIVE

(16) Articolul 35 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 35

Măsuri de supraveghere adoptate de ESMA

(1) Atunci când constată, în conformitate cu articolul 35d alineatul (8), că o persoană a săvârșit una dintre încălcările enumerate la articolul 35a alineatul (2), ESMA întreprinde una sau mai multe dintre următoarele acțiuni:

(a) retrage autorizația ca ELTIF;

(b) interzice temporar administratorului ELTIF să distribuie ELTIF în întreaga Uniune, până când se pune capăt încălcării;

(c) adoptă o decizie prin care îi solicită persoanei în cauză să pună capăt încălcării;

(d) adoptă o decizie de impunere a unor amenzi în temeiul articolului 35a;

(e) emite anunțuri publice.

(2) Atunci când ia deciziile menționate la alineatul (1), ESMA ține seama de natura și gravitatea încălcării, având în vedere următoarele criterii:

(a) durata și frecvența încălcării;

(b) dacă încălcarea a facilitat sau a dat naștere unor infracțiuni de natură financiară sau dacă acestea din urmă sunt imputabile în alt mod respectivei încălcări;

(c) dacă încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat sau din neglijență;

(d) gradul de răspundere al persoanei responsabile de încălcare;

(e) puterea financiară a persoanei responsabile de încălcare, astfel cum este indicată de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual și de activele nete ale persoanei fizice responsabile;

(f) impactul încălcării asupra intereselor investitorilor de retail;

(g) cuantumul profiturilor obținute, al pierderilor evitate de către persoana responsabilă de încălcare sau al pierderilor suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi calculate;

(h) măsura în care persoana responsabilă de încălcare cooperează cu ESMA, fără a aduce atingere necesității de a asigura recuperarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoana respectivă;

(i) încălcările săvârșite anterior de persoana responsabilă de încălcare;

(j) măsurile ulterioare încălcării luate de persoana responsabilă de încălcare pentru a împiedica repetarea acesteia.

(3) ESMA notifică fără întârziere orice acțiune întreprinsă în temeiul alineatului (1) persoanei răspunzătoare de încălcare și comunică acțiunea respectivă autorităților competente ale statelor membre și Comisiei. ESMA publică orice astfel de acțiune pe site-ul său internet în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării acesteia.

Publicarea menționată la primul paragraf include următoarele:

(a) o declarație în care se afirmă dreptul persoanei responsabile de încălcare de a contesta decizia;

(b) dacă este cazul, o declarație din care să reiasă că s-a introdus o cale de atac și care să precizeze că o astfel de cale de atac nu are efect suspensiv;

(c) o declarație din care să reiasă posibilitatea comisiei de apel a ESMA de a suspenda aplicarea deciziei contestate, în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(17) se adaugă următoarele articole 35a, 35b, 35c, 35d, 35e, 35f, 35g și 35h:

„Articolul 35a

Amenzi

(1) Atunci când constată, în conformitate cu articolul 35d alineatul (8), că administratorul unui ELTIF, persoanele menționate la articolul 34 alineatul (1) sau un organism de plasament colectiv au săvârșit, cu intenție sau din neglijență, una sau

mai multe dintre încălcările enumerate la alineatul (2), ESMA adoptă o decizie de aplicare a unei amenzi în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

Se consideră că o încălcare a fost săvârșită cu intenție dacă ESMA descoperă factori obiectivi care demonstrează faptul că o persoană a acționat în mod deliberat pentru a săvârși încălcarea respectivă.

(2) Lista încălcărilor menționate la alineatul (1) cuprinde următoarele:

(a) nerespectarea cerințelor stabilite la articolul 8;

(b) efectuarea, cu încălcarea articolelor 9-12, de investiții neeligibile;

(c) structurarea și diversificarea portofoliului cu încălcarea articolelor 13 și 17 fără a lua măsurile care se impun în temeiul articolului 14;

(e) nerespectarea cerințelor privind concentrarea stabilite la articolul 15;

(f) nerespectarea cerințelor privind împrumuturile de numerar stabilite la articolul 16;

(g) nerespectarea cerințelor privind răscumpărările și durata de funcționare a ELTIF stabilite la articolul 18;

(h) nerespectarea obligației de a comunica informații în conformitate cu articolul 19 alineatele (3) și (4);

(i) nerespectarea obligației de a oferi noi unități sau acțiuni investitorilor existenți ai ELTIF în conformitate cu articolul 20 alineatul (2);

(j) concesionarea, cu încălcarea articolului 21, a activelor ELTIF sau distribuirea, cu încălcarea articolului 22, a veniturilor și a capitalului;

(k) nerespectarea cerințelor privind transparența stabilite la articolele 23-25;

(l) nerespectarea cerințelor privind distribuirea unităților sau a acțiunilor ELTIF stabilite la articolele 26-31;

(m) obținerea autorizației prin declarații false sau prin orice alte mijloace neregulamentare;

(n) nerespectarea obligației de a furniza informații ca răspuns la o decizie de solicitare de informații în temeiul articolului 34 alineatele (2) și (3) sau furnizarea de informații incorecte sau care induc în eroare ca răspuns la o solicitare simplă de informații sau la o decizie;

(o) încălcarea articolului 34a alineatul (1) litera (c) prin nerespectarea obligației de a furniza o explicație sau prin furnizarea unei explicații incorecte sau care induce în eroare cu privire la fapte sau documente referitoare la obiectul și scopul inspecției;

(p) utilizarea denumirii „ELTIF” fără obținerea autorizației în conformitate cu prezentul regulament.

(3) Cuantumul amenzilor menționate la alineatul (1) se ridică la cel puțin 500 000 EUR și nu poate depăși 5 milioane EUR pentru încălcările menționate la alineatul (2) literele (a)-(p).

(4) La stabilirea nivelului amenzii în temeiul alineatului (3), ESMA ține seama de criteriile stabilite la articolul 35 alineatul (2).

(5) Fără a aduce atingere alineatului (3), în cazul în care o persoană a obținut, în mod direct sau indirect, beneficii de natură financiară de pe urma încălcării, cuantumul amenzii trebuie să fie cel puțin egal cu beneficiul obținut.

(6) În cazul în care o faptă sau o omisiune a unei persoane constituie mai mult de o încălcare dintre cele enumerate la alineatul (2), se aplică numai cuantumul cel mai ridicat al amenzii calculat în conformitate cu alineatul (4), pentru una dintre încălcările respective.

Articolul 35b

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) ESMA impune, prin decizie, penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga:

(a) o persoană să pună capăt unei încălcări, în conformitate cu o decizie adoptată în temeiul articolului 35 alineatul (1) litera (c);

(b) o persoană dintre cele menționate la articolul 34 alineatul (1):

(i) să furnizeze informațiile complete care au fost solicitate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 34;

(ii) să se supună unei investigații și, în special, să prezinte evidențe, date și proceduri complete sau orice alte materiale solicitate și să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei investigații lansate printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 34a;

(iii) să se supună unei inspecții la fața locului dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 34b.

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu trebuie să fie eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri medie zilnică din exercițiul financiar precedent sau, în cazul persoanelor fizice, 2 % din venitul zilnic mediu din anul calendaristic precedent. Acesta se calculează începând cu data prevăzută în decizia de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu.

(4) Se impun penalități cu titlu cominatoriu pentru o perioadă de maximum șase luni de la data notificării deciziei ESMA. La sfârșitul acestei perioade, ESMA reexaminează măsura.

Articolul 35c

Publicarea, natura, executarea și alocarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) ESMA face publice toate amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 35a și 35b, cu excepția cazurilor în care publicarea lor ar perturba grav pieţele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate.

(2) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 35a și 35b sunt de natură administrativă.

(3) În cazul în care decide să nu impună amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, ESMA informează în acest sens Parlamentul European, Consiliul, Comisia și autoritățile competente ale statului membru în cauză, prezentând argumente în sprijinul deciziei sale.

(4) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 35a și 35b sunt executorii.

Executarea silită este reglementată de normele de procedură civilă aflate în vigoare în statul membru sau țara terță pe teritoriul căreia aceasta are loc.

(4) Cuantumurile amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii Europene.

Articolul 35d

Norme procedurale pentru luarea măsurilor de supraveghere și impunerea amenzilor

(1) Atunci când constată, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui una sau mai multe dintre încălcările enumerate la articolul 35a alineatul (2), ESMA numește un agent de investigații independent din cadrul său pentru a cerceta chestiunea respectivă. Agentul de investigații nu trebuie să fie sau să fi fost implicat în supravegherea directă sau indirectă ori în procesul de înregistrare a respectivei agenții de rating de credit și își îndeplinește funcțiile independent de consiliul supraveghetorilor ESMA.

(2) Agentul de investigații cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigației, și prezintă consiliului supraveghetorilor ESMA un dosar complet cuprinzând constatările sale.

(3) Pentru a-și îndeplini sarcinile, agentul de investigații își poate exercita competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 34 și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 34a și 34b. Atunci când face uz de aceste competențe, agentul de investigații respectă dispozițiile articolului 33.

(4) În îndeplinirea sarcinilor sale, agentul de investigații are acces la toate documentele și informațiile colectate de ESMA în cadrul activităților sale de supraveghere.

(5) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta dosarul cuprinzând constatările sale consiliului supraveghetorilor ESMA, agentul de investigații le oferă persoanelor care fac obiectul investigației posibilitatea de a fi ascultate pe tema aspectelor cercetate. Agentul de investigații își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele care fac obiectul investigației au avut ocazia să formuleze observații.

(6) Drepturile la apărare ale persoanelor vizate sunt pe deplin respectate pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(7) Atunci când înaintează consiliului supraveghetorilor ESMA dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații transmite o notificare în acest sens persoanelor care fac obiectul investigațiilor. Persoanele care fac obiectul investigațiilor au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor

persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(8) Pe baza dosarului cuprinzând constatările agentului de investigații și după ascultarea persoanelor vizate în conformitate cu articolul 35e, dacă persoanele respective solicită acest lucru, ESMA decide dacă una sau mai multe dintre încălcările enumerate la articolul 35a alineatul (2) au fost săvârșite de persoanele care fac obiectul investigației și, dacă este cazul, ia o măsură de supraveghere în conformitate cu articolul 35 și impune o amendă în conformitate cu articolul 35a.

(9) Agentul de investigații nu participă la deliberările consiliului supraveghetorilor ESMA și nu intervine în niciun alt mod în procesul decizional din cadrul consiliului supraveghetorilor ESMA.

(10) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 36a până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data - 24 de luni de la intrarea în vigoare] care să precizeze mai detaliat procedura pentru exercitarea competenței de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv normele referitoare la dreptul la apărare, dispozițiile temporale și normele privind colectarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu, precum și norme detaliate privind termenele de prescripție pentru impunerea și executarea penalităților.

(11) ESMA sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmăririi penale atunci când constată, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, ESMA se abține de la aplicarea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

Articolul 35e

Audierea persoanelor care fac obiectul procedurilor

(1) Înainte de a lua orice decizie în temeiul articolului 35, al articolului 35a sau al articolului 35b alineatul (1) literele (a) și (b), ESMA acordă persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi ascultate pe tema constatărilor sale. ESMA își întemeiază deciziile numai pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul procedurilor au avut posibilitatea să formuleze observații.

Primul paragraf nu se aplică dacă este necesară adoptarea de acțiuni urgente în temeiul articolului 35 pentru a preveni aducerea unor prejudicii grave și iminente sistemului financiar. Într-o asemenea situație, ESMA poate adopta o decizie provizorie și acordă persoanelor în cauză posibilitatea de a fi ascultate cât mai curând posibil după adoptarea deciziei.

(2) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul procedurilor sunt pe deplin garantate pe durata procedurilor. Aceste persoane au drept de acces la dosarul ESMA, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale sau al documentelor pregătitoare interne ale ESMA.

Articolul 35f

Controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene

Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență nelimitată de a exercita controlul judiciar asupra deciziilor prin care ESMA impune o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

Articolul 35 g

Taxe de autorizare și de supraveghere

(1) ESMA percepe taxe de la administratorii ELTIF în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (3). Taxele respective acoperă integral cheltuielile ESMA necesare autorizării și supravegherii ELTIF, precum și rambursarea oricăror costuri pe care le pot suporta autoritățile competente care desfășoară activități în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării unor sarcini în conformitate cu articolul 35h.

(2) Cuantumul taxei individuale aplicate unui anumit administrator ELTIF trebuie să acopere toate costurile administrative suportate de ESMA pentru activitățile pe care le-a desfășurat în legătură cu autorizarea și supravegherea administratorului ELTIF și a ELTIF. Cuantumul respectiv trebuie să fie proporțional cu activele aflate în administrarea ELTIF sau, acolo unde este cazul, cu fondurile proprii ale administratorului ELTIF.

(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 36a până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data - 24 de luni de la data intrării în vigoare] pentru a preciza tipurile de taxe, cazurile în care se percep taxe, cuantumul taxelor și modalitatea de plată a acestora.

Articolul 35h

Delegarea de sarcini autorităților competente de către ESMA

(1) Atunci când este necesar pentru îndeplinirea corespunzătoare a unei sarcini de supraveghere, ESMA poate delega sarcini de supraveghere specifice autorității competente a unui stat membru în conformitate cu ghidurile emise de ESMA în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Aceste sarcini de supraveghere specifice pot include, în special, competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 34 și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 34a și 34b.

(2) Înainte de delegarea unei sarcini în conformitate cu alineatul (1), ESMA consultă autoritatea competentă relevantă în legătură cu:

(a) sfera de aplicare a sarcinii care urmează să fie delegată;

(b) calendarul pentru îndeplinirea sarcinii care urmează să fie delegată;

(c) transmiterea informațiilor necesare de către ESMA și în atenția ESMA.

(3) În conformitate cu actul delegat menționat la articolul 35g alineatul (3), ESMA rambursează autorității competente costurile suportate de aceasta ca urmare a îndeplinirii sarcinilor delegate.

(4) ESMA revizuiește, la intervale corespunzătoare, delegarea de sarcini menționată la alineatul (1). O delegare de sarcini poate fi revocată în orice moment.

Delegarea sarcinilor nu afectează responsabilitatea ESMA și nu limitează capacitatea acesteia de a efectua și de a supraveghea activitatea delegată. Responsabilitățile de supraveghere în temeiul prezentului regulament, inclusiv deciziile de înregistrare, evaluările finale și deciziile privind acțiunile ulterioare referitoare la încălcări, nu se deleagă.”;

(18) se introduc următoarele articole 36a și 36b:

„Articolul 36a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 28 alineatul (3), la articolul 35d alineatul (10) și la articolul 35g alineatul (3) se conferă Comisiei pentru o perioadă nedeterminată, începând de la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data intrării în vigoare].

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 28 alineatul (3), la articolul 35d alineatul (10) și la articolul 35g alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu afectează valabilitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 28 alineatul (3), al articolului 35d alineatul (10) și al articolului 35g alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul, nici Consiliul nu a formulat nicio obiecție în termen de [două luni] de la notificarea actului către Parlamentul European și către Consiliu sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu [două luni] la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 36b

Măsuri tranzitorii privind ESMA

(1) Toate competențele și sarcinile legate de activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în domeniul ELTIF conferite autorităților competente iau sfârșit la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 36 de luni de la intrarea în vigoare]. Competențele și sarcinile respective sunt preluate de ESMA la aceeași dată.

(2) Toate dosarele și documentele de lucru referitoare la activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în domeniul ELTIF, inclusiv orice examinări în curs și măsuri de asigurare a respectării legislației, sau copiile certificate ale acestora sunt preluate de ESMA la data prevăzută la alineatul (1).

Cu toate acestea, o cerere de autorizare ca ELTIF care a fost primită de autoritățile competente înainte de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 30 de luni de la intrarea în vigoare] nu trebuie transferată către ESMA, iar decizia de înregistrare sau de refuz al autorizării este luată de autoritatea relevantă.

(3) Autoritățile competente se asigură că toate evidențele și documentele de lucru existente sau copiile certificate ale acestora sunt transferate către ESMA cât mai curând posibil și, în orice caz, până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 36 de luni de la intrarea în vigoare]. De asemenea, autoritățile competente respective acordă asistența și consultanța necesară ESMA pentru a facilita transferul și preluarea efectivă și eficientă a activității de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în domeniul ELTIF.

(4) ESMA acționează ca succesor legal al autorităților competente menționate la alineatul (1) în cadrul oricăror proceduri administrative sau judiciare rezultate din activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației desfășurată de autoritățile competente respective în legătură cu aspecte reglementate prin prezentul regulament.

(5) Orice autorizare a unui ELTIF acordată de o autoritate competentă menționată la alineatul (1) rămâne valabilă după transferul competențelor către ESMA.”;

(19) Articolul 37 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) Până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data - 84 de luni de la intrarea în vigoare], Comisia inițiază o revizuire a aplicării prezentului regulament. Revizuirea analizează în special:

(a) eficacitatea, proporționalitatea și aplicarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu prevăzute în conformitate cu prezentul regulament;

(b) rolul ESMA, competențele sale de investigare, delegarea de sarcini către autoritățile competente și eficacitatea măsurilor de supraveghere luate.”;

(b) la alineatul (2), teza introductivă: „În urma revizuirii menționate la alineatul (1) de la prezentul articol” se înlocuiește cu următorul text: „În urma revizuirii menționate la alineatul (1) sau (1a) de la prezentul articol.”

Articolul 8

Modificări la Regulamentul (UE) 2016/1011 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții

Regulamentul (UE) 2016/1011 se modifică după cum urmează:

(1) la articolul 4 se adaugă următorul alineat:

„(9) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 49 în care precizează cerințele care asigură faptul că mecanismele de guvernanță menționate la alineatul (1) sunt suficient de solide.”;

(2) la articolul 12 se adaugă următorul alineat:

„(4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 49 în care precizează condițiile care asigură faptul că metodologia menționată la alineatul (1) este conformă cu literele (a)-(e) de la alineatul respectiv.”;

(3) la articolul 14 se adaugă următorul alineat:

„(4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 49 în care precizează caracteristicile sistemelor și controalelor menționate la alineatul (1).”;

(4) Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20

Indici de referință critici

(1) Comisia desemnează ca indice de referință critic orice indice de referință care este furnizat de un administrator situat pe teritoriul Uniunii și care este utilizat direct sau indirect într-o combinație de indici de referință drept referință pentru instrumente financiare sau contracte financiare ori pentru măsurarea performanței fondurilor de investiții cu o valoare totală de cel puțin 500 de miliarde EUR pe baza întregii game de scadențe ale indicelui de referință, dacă este cazul.

Atunci când o autoritate competentă a unui stat membru sau ESMA consideră că un indice de referință ar trebui să fie desemnat ca indice de referință critic în conformitate cu primul paragraf, autoritatea competentă respectivă sau, după caz, ESMA informează Comisia cu privire la acest lucru și își justifică opinia în scris.

Comisia își revizuiește evaluarea privind importanța critică a indicilor de referință cel puțin o dată la doi ani.

(2) ESMA desemnează drept critic orice indice de referință utilizat ca referință pentru instrumente financiare sau contracte financiare ori pentru măsurarea performanței fondurilor de investiții cu o valoare totală mai mică de 500 de miliarde EUR, astfel cum se menționează la alineatul (1), care îndeplinește criteriul prevăzut la litera (a) și criteriul prevăzut fie la litera (b), fie la litera (c) de mai jos:

(a) nu există sau există foarte puține mecanisme adecvate determinate de piață care ar putea să înlocuiască indicele de referință;

(b) integritatea piețelor, stabilitatea financiară, consumatorii, economia reală sau finanțarea gospodăriilor și a întreprinderilor în mai multe state membre ar fi afectate în mod semnificativ și cu urmări negative dacă indicele

de referință nu mai este furnizat sau este furnizat pe baza unor date de intrare ce nu mai sunt pe deplin reprezentative pentru piața sau realitatea economică subiacentă sau pe baza unor date de intrare nefiabile;

(c)(i) indicele de referință se bazează pe date transmise de contribuitori dintre care majoritatea sunt situați în statul membru respectiv și

(c)(ii) integritatea piețelor, stabilitatea financiară, consumatorii, economia reală sau finanțarea gospodăriilor și a întreprinderilor într-un stat membru ar fi afectate în mod semnificativ și cu urmări negative dacă indicele de referință nu mai este furnizat sau este furnizat pe baza unor date de intrare ce nu mai sunt pe deplin reprezentative pentru piața sau realitatea economică subiacentă sau pe baza unor date de intrare nefiabile.

(3) Atunci când evaluează dacă sunt îndeplinite criteriile prevăzute la literele (a) și (b), ESMA ia în considerare toate elementele următoare:

(i) valoarea instrumentelor financiare și a contractelor financiare care fac referire la indicele de referință respectiv și valoarea fondurilor de investiții care fac referire la indicele de referință respectiv pentru a măsura performanța și relevanța în ceea ce privește valoarea totală a instrumentelor financiare și a contractelor financiare aflate în derulare și valoarea totală a fondurilor de investiții în statele membre în cauză;

(ii) valoarea instrumentelor financiare și a contractelor financiare care fac referire la indicele de referință respectiv și valoarea fondurilor de investiții care fac referire la indicele de referință respectiv pentru a măsura performanța în statele membre în cauză și importanța acestora din perspectiva produsului național brut al statelor membre respective;

(iii) orice altă cifră pentru a evalua în mod obiectiv impactul potențial al întreruperii sau al lipsei de fiabilitate a indicelui de referință asupra integrității piețelor, stabilității financiare, consumatorilor, economiei reale sau finanțării gospodăriilor și întreprinderilor din statele membre în cauză.

(4) Înainte de a desemna un indice de referință ca indice de referință critic, ESMA se consultă cu autoritatea competentă a administratorului indicelui de referință respectiv și ține seama de evaluarea efectuată de autoritatea competentă respectivă.

ESMA își revizuiește evaluarea privind importanța critică a indicelui de referință cel puțin o dată la doi ani.

ESMA transmite Comisiei, fără întârzieri nejustificate, o notificare privind desemnarea unui indice de referință ca indice de referință critic și decizia de revizuire a desemnării unui indice de referință ca indice de referință critic în cazul în care, în urma revizuirii menționate la al patrulea paragraf de la prezentul alineat, se ajunge la concluzia că un indice de referință pe care ESMA l-a desemnat ca indice de referință critic nu mai este evaluat ca fiind critic.

Atunci când o autoritate competentă a unui stat membru consideră că un indice de referință ar trebui să fie desemnat ca indice de referință critic în conformitate cu prezentul alineat, autoritatea competentă respectivă informează Comisia cu privire la acest lucru și își justifică opinia în scris. ESMA transmite autorității competente în cauză un aviz motivat dacă decide să nu desemneze indicele de referință respectiv ca indice de referință critic.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 50 alineatul (2) pentru a întocmi o listă de indici de referință care au fost desemnați drept indici de referință critici în conformitate cu alineatele (1) și (2). Comisia adoptă acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 50 alineatul (2) pentru a actualiza lista respectivă fără întârzieri nejustificate, în următoarele situații:

(a) Comisia desemnează un indice de referință drept indice de referință critic sau revizuiește desemnarea respectivă în conformitate cu alineatul (1);

(b) Comisia primește notificările din partea ESMA, astfel cum se prevede la al cincilea paragraf de la alineatul (2).

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 49 pentru:

(a) a specifica modul în care urmează să se evalueze valoarea nominală a instrumentelor financiare, altele decât instrumentele derivate, valoarea noțională a instrumentelor derivate și valoarea netă a activelor fondurilor de investiții, inclusiv în cazul unei referințe indirecte la un indice de referință din cadrul unei combinații de indici de referință, pentru a se putea compara cu pragurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol și la articolul 24 alineatul (1) litera (a);

(b) a revizui metoda de calcul folosită pentru a stabili pragurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol în lumina evoluției pieței, prețurilor și cadrului de reglementare, precum și gradul de adecvare al clasificării indicilor de referință atunci când valoarea totală a instrumentelor financiare, a contractelor financiare sau a fondurilor de investiții care fac referire la acești indici de referință este apropiată de cea a pragului; o astfel de revizuire are loc cel puțin o dată la doi ani începând cu ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

(c) a specifica modul de aplicare a criteriilor prevăzute la prezentul articol alineatul (2) al doilea paragraf punctele (i)-(iii) ținând cont de orice date care ar putea contribui la evaluarea pe criterii obiective a impactului potențial al întreruperii sau al lipsei de fiabilitate a indicelui de referință în cauză asupra integrității piețelor, stabilității financiare, consumatorilor, economiei reale sau finanțării gospodăriilor și întreprinderilor dintr-unul sau mai multe state membre.

Comisia ține cont de evoluțiile relevante ale pieței sau tehnologiei.”;

(5) Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) La primirea evaluării administratorului menționată la alineatul (1), autoritatea competentă:

(a) informează ESMA în acest sens;

(b) în termen de patru săptămâni de la primirea evaluării respective, realizează propria evaluare a modului în care indicele de referință trebuie să fie transmis unui nou administrator sau să înceteze să mai fie furnizat, ținând cont de procedura stabilită conform articolului 28 alineatul (1).

În perioada menționată la primul paragraf litera (b), administratorul nu încetează să furnizeze indicele de referință fără consimțământul scris al ESMA.”;

(b) se adaugă un nou alineat (5):

„(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 49 pentru a preciza criteriile pe care trebuie să se bazeze evaluarea menționată la alineatul (2) litera (b).”;

(6) la articolul 23, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Un contribuitor la un indice de referință critic care face obiectul supravegherii și care intenționează să înceteze să contribuie cu date de intrare notifică fără întârziere în scris administratorul în acest sens. La primirea notificării, administratorul informează fără întârziere ESMA în acest sens.

ESMA informează fără întârziere autoritatea competentă a respectivului contribuitor supravegheat în acest sens. Administratorul furnizează ESMA, cât mai curând posibil, dar în cel mult 14 zile de la notificarea efectuată de contribuitorul supravegheat, o evaluare a implicațiilor pentru capacitatea indicelui de referință critic de a măsura piața sau realitatea economică subiacentă.

(4) La primirea evaluării menționate la alineatele (2) și (3), ESMA realizează, pe baza evaluării respective, propria evaluare a capacității indicelui de referință de a măsura piața și realitatea economică subiacentă, ținând seama de procedura administratorului privind încetarea furnizării indicelui de referință stabilită în conformitate cu articolul 28 alineatul (1).”;

(7) la articolul 26 se adaugă următorul alineat:

„(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 49 pentru a preciza criteriile pe baza cărora autoritățile competente pot să solicite efectuarea unor modificări ale declarației de conformitate, astfel cum se menționează la alineatul (4).”;

(8) Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia poate adopta o decizie de punere în aplicare în care să precizeze că practicile de supraveghere și cadrul juridic dintr-o țară terță garantează următoarele:

(a) administratorii autorizați sau înregistrați în țara terță respectivă respectă cerințe obligatorii care sunt echivalente cu cerințele din prezentul regulament. Atunci când evaluează echivalența, Comisia poate ține seama de capacitatea cadrului juridic și a practicilor de supraveghere din țara terță respectivă de a asigura conformitatea cu principiile IOSCO privind indicii financiari de referință sau cu principiile IOSCO pentru agențiile de raportare a prețurilor la petrol;

(b) aceste cerințe obligatorii sunt supuse în permanență unei supravegheri eficace și unor măsuri eficace de asigurare a respectării lor în țara terță respectivă.

Comisia poate subordona aplicarea deciziei de punere în aplicare menționate la primul paragraf de îndeplinirea efectivă și în permanență de către țara terță respectivă a oricărei condiții stabilite în decizia de punere în aplicare respectivă și de

capacitatea ESMA de a-și exercita efectiv responsabilitățile de monitorizare menționate la articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Decizia de punere în aplicare respectivă se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 50 alineatul (2) din prezentul regulament.”;

(b) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Comisia poate adopta un act delegat în conformitate cu articolul 49 pentru a preciza condițiile menționate la alineatul (2) primul paragraf literele (a) și (b).”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Atunci când nu a fost adoptată nicio decizie de punere în aplicare în temeiul alineatului (2), Comisia poate adopta o decizie de punere în aplicare în care să precizeze toate aspectele următoare:

(a) cerințele obligatorii dintr-o țară terță care vizează administratori, indici de referință sau familii de indici de referință specifici sunt echivalente cu cerințele care decurg din prezentul regulament, ținând cont, în special, de capacitatea cadrului juridic și a practicilor de supraveghere din țara terță respectivă de a asigura conformitatea cu principiile IOSCO privind indicii financiari de referință sau cu principiile IOSCO pentru agențiile de raportare a prețurilor la petrol;

(b) acești administratori, indici de referință sau familii de indici de referință specifici fac în permanență obiectul unei supravegheri eficace și al unor măsuri eficace de asigurare a respectării normelor în țara terță respectivă.

Comisia poate subordona aplicarea deciziei de punere în aplicare menționate la primul paragraf de îndeplinirea efectivă și în permanență de către țara terță respectivă a oricărei condiții stabilite în decizia de punere în aplicare respectivă și de capacitatea ESMA de a-și exercita efectiv responsabilitățile de monitorizare menționate la articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Decizia de punere în aplicare respectivă se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 50 alineatul (2) din prezentul regulament.”;

(d) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Comisia poate adopta un act delegat în conformitate cu articolul 49 pentru a preciza condițiile menționate la alineatul (3) literele (a) și (b).”;

(e) paragraful introductiv de la alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) ESMA stabilește acorduri de cooperare cu autoritățile competente din țările terțe ale căror cadre juridice și practici de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente, în conformitate cu alineatul (2) sau (3), cu excepția cazului în care aceste țări terțe se află, în conformitate cu un act delegat în vigoare adoptat de către Comisie în temeiul articolului 9 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului, pe lista jurisdicțiilor cu deficiențe strategice în regimurile lor naționale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, care prezintă pericole semnificative pentru sistemul financiar al Uniunii. Acordurile în cauză specifică cel puțin:”;

(f) la alineatul (4) se adaugă litera (d), după cum urmează:

„(d) procedurile pentru efectuarea în mod regulat, și cel puțin trimestrial, a unui schimb de informații privind indicii de referință furnizați în țara terță

respectivă care îndeplinesc oricare dintre condițiile prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (a) sau (c).”;

(g) la alineatul (5), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].”;

(9) Articolul 32 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la adoptarea unei decizii de echivalență în conformitate cu articolul 30 alineatele (2) și (3), indicele de referință furnizat de un administrator situat într-o țară terță poate fi utilizat de către entitățile supravegheate din Uniune, cu condiția ca administratorul respectiv să fie recunoscut în prealabil de către ESMA în conformitate cu prezentul articol.”;

(b) la alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a stabili dacă este îndeplinită condiția menționată la primul paragraf și pentru a evalua respectarea principiilor IOSCO privind indicii financiari de referință sau, după caz, a principiilor IOSCO privind agențiile de raportare a prețurilor la petrol, ESMA poate ține seama de evaluarea unui auditor extern independent sau de atestarea furnizată de autoritatea competentă a administratorului din țara terță în care este situat administratorul.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Un administrator situat într-o țară terță care intenționează să obțină recunoașterea prealabilă menționată la alineatul (1) trebuie să aibă un reprezentant legal. Reprezentantul legal trebuie să fie o persoană fizică sau o persoană juridică situată în Uniune, care este numită în mod expres de administratorul respectiv să acționeze în numele său în ceea ce privește obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament. Reprezentantul legal exercită, împreună cu administratorul, funcția de supraveghere în raport cu furnizarea de indici de referință desfășurată de administrator în temeiul prezentului regulament și, în acest sens, răspunde în fața ESMA.”;

(d) alineatul (4) se elimină;

(e) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Un administrator situat într-o țară terță care intenționează să obțină recunoașterea prealabilă menționată la alineatul (1) depune cererea de recunoaștere la ESMA. Administratorul care solicită recunoașterea furnizează toate informațiile necesare pentru a demonstra ESMA că a prevăzut, la momentul recunoașterii, toate dispozițiile necesare pentru a îndeplini cerințele menționate la alineatul (2), furnizează lista indicilor de referință pe care îi furnizează efectiv sau i-ar putea furniza în vederea utilizării în Uniune și indică, dacă este cazul, autoritatea competentă din țara terță care este responsabilă de supravegherea sa.

În termen de 90 de zile lucrătoare de la primirea cererii menționate la primul paragraf din prezentul alineat, ESMA verifică dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3).

Atunci când consideră că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3), ESMA refuză cererea de recunoaștere, indicând motivele refuzului. În plus, recunoașterea nu se acordă dacă nu sunt îndeplinite următoarele condiții suplimentare:

(a) în cazul în care un administrator situat într-o țară terță face obiectul supravegherii, există un mecanism adecvat de cooperare între ESMA și autoritatea competentă din țara terță în care este situat administratorul, în conformitate cu standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (5), pentru a se asigura un schimb eficient de informații care să îi permită autorității competente din țara terță respectivă să își îndeplinească atribuțiile în conformitate cu prezentul regulament;

(b) exercitarea efectivă de către ESMA a funcțiilor sale de supraveghere în temeiul prezentului regulament nu este obstrucționată de actele cu putere de lege sau de actele administrative ale țării terțe în care este situat administratorul și nici, dacă este cazul, de limitarea competențelor de supraveghere și de investigare ale autorității competente din țara terță în cauză.”;

(f) alineatele (6) și (7) se elimină;

(g) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) ESMA suspendă sau, dacă este cazul, retrage recunoașterea acordată în conformitate cu alineatul (5) dacă are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, să considere că administratorul:

(a) acționează într-un mod care aduce prejudicii clare intereselor utilizatorilor indicilor săi de referință sau bunei funcționări a piețelor;

(b) a încălcat în mod grav cerințele relevante prevăzute în prezentul regulament;

(c) a făcut declarații false sau a utilizat orice alte mijloace neregulamentare pentru a obține recunoașterea.”;

(10) Articolul 33 se înlocuiește cu următorul text:

Articolul 33
Aprobarea indicilor de referință furnizați într-o țară terță

(1) Un administrator situat în Uniune și autorizat sau înregistrat în conformitate cu articolul 34, sau orice altă entitate supravegheată situată în Uniune care are un rol clar și bine definit în cadrul de control sau de responsabilitate al unui administrator dintr-o țară terță, care este în măsură să monitorizeze efectiv furnizarea unui indice de referință, poate depune la ESMA o cerere de aprobare a unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință furnizați într-o țară terță în scopul utilizării acestora în Uniune, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) administratorul sau orice altă entitate supravegheată care acordă aprobarea a verificat și poate demonstra în permanență ESMA că furnizarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință care urmează să fie aprobați îndeplinește, pe bază obligatorie sau voluntară, cerințe care sunt cel puțin la fel de stricte precum cele din prezentul regulament;

(b) administratorul sau orice altă entitate supravegheată care acordă aprobarea are competențele de specialitate necesare pentru monitorizarea

efectivă a activității de furnizare de indici de referință într-o țară terță, precum și pentru gestionarea riscurilor conexe;

(c) există un motiv obiectiv pentru furnizarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință într-o țară terță și pentru aprobarea acestora în vederea utilizării lor în Uniune.

În sensul literei (a), atunci când evaluează dacă furnizarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință care urmează să fie aprobați îndeplinește cerințe care sunt cel puțin la fel de stricte ca cele din prezentul regulament, ESMA poate ține seama de faptul că respectarea principiilor IOSCO privind indicii financiari de referință sau, după caz, a principiilor IOSCO privind agențiile de raportare a prețurilor la petrol atunci când se furnizează indicele de referință sau familia de indici de referință ar fi sau nu echivalentă cu respectarea cerințelor din prezentul regulament.

(2) Administratorul sau altă entitate supravegheată care face o cerere de aprobare în sensul alineatului (1) furnizează toate informațiile necesare pentru a demonstra ESMA că, la momentul depunerii cererii, toate condițiile menționate la alineatul respectiv sunt îndeplinite.

(3) În termen de 90 de zile lucrătoare de la primirea cererii de aprobare menționate la alineatul (1), ESMA examinează cererea și adoptă o decizie în sensul acceptării sau respingerii acesteia și îl informează pe solicitant în consecință.

(4) Un indice de referință aprobat sau o familie de indici de referință aprobată este considerat (considerată) a fi un indice de referință furnizat sau o familie de indici de referință furnizată de administratorul sau de orice altă entitate supravegheată care a acordat aprobarea. Administratorul sau orice altă entitate supravegheată care a acordat aprobarea nu folosește procedura de aprobare pentru a evita cerințele din prezentul regulament.

(5) Administratorul sau altă entitate supravegheată care a aprobat un indice de referință sau o familie de indici de referință furnizați într-o țară terță este pe deplin responsabil pentru indicele de referință sau familia de indici de referință în cauză, precum și pentru îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezentul regulament.

(6) Atunci când are motive întemeiate să considere că nu mai sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alineatul (1), ESMA are competența de a impune administratorului sau altei entități supravegheate care a acordat aprobarea să își retragă aprobarea. Articolul 28 se aplică în cazul retragerii aprobării.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 49 privind măsurile prin care se stabilesc condițiile pe baza cărora ESMA poate evalua dacă există motive obiective pentru furnizarea unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință într-o țară terță și pentru aprobarea acestora în vederea utilizării lor în Uniune. Comisia ține seama de elemente precum specificitatea pieței sau a realității economice subiacente pe care încearcă să le măsoare indicele de referință, nevoia ca furnizarea indicelui de referință să aibă loc în apropierea pieței sau a realității economice respective, nevoia ca furnizarea indicelui de referință să aibă loc în apropierea contribuitorilor, disponibilitatea efectivă a datelor de intrare având în vedere diferențele de fus orar și competențele specifice necesare pentru furnizarea indicelui de referință.”;

(11) la articolul 34, se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) În cazul în care unul sau mai mulți indici furnizați de persoana menționată la alineatul (1) s-ar califica drept indici de referință critici, cererea se depune la ESMA.”;

(12) Articolul 40 se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În sensul prezentului regulament, ESMA este autoritatea competentă pentru:

(a) administratorii de indici de referință critici menționați la articolul 20 alineatele (1) și (2);

(b) administratorii de indici de referință menționați la articolele 30 și 32;

(c) administratorii sau alte entități supravegheate care depun cererea de aprobare sau care au aprobat un indice de referință furnizat într-o țară terță în conformitate cu articolul 33;

(d) contribuitorii supravegheați la indici de referință critici menționați la articolul 20 alineatul (1);

(e) contribuitorii supravegheați la indicii de referință menționați la articolele 30, 32 și 33.

(2) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă relevantă responsabilă de îndeplinirea sarcinilor care decurg din prezentul regulament în ceea ce privește administratorii și entitățile supravegheate și informează Comisia și ESMA în acest sens.

(3) Un stat membru care desemnează mai multe autorități competente în conformitate cu alineatul (2) definește clar rolurile care îi revin fiecăreia dintre autoritățile competente respective și desemnează o singură autoritate responsabilă de coordonarea cooperării și a schimbului de informații cu Comisia, cu ESMA și cu autoritățile competente ale celorlalte state membre.

(4) ESMA publică pe site-ul său internet lista autorităților competente desemnate în conformitate cu alineatele (1)-(3).”;

(13) Articolul 41 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a-și îndeplini atribuțiile în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile competente menționate la articolul 40 alineatul (2) trebuie să aibă, în conformitate cu dreptul intern, cel puțin următoarele competențe de supraveghere și de investigare:”;

(b) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile competente menționate la articolul 40 alineatul (2) își exercită funcțiile și competențele menționate la alineatul (1) și competențele de a aplica sancțiuni menționate la articolul 42, în conformitate cu cadrul lor juridic național, în oricare dintre următoarele moduri:”;

(14) la articolul 43 alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor administrative și ale altor măsuri administrative, autoritățile competente pe care le-au desemnat în conformitate cu articolul 40 alineatul (2) iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:”;

(15) Articolul 44 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 44

Obligația de cooperare

(1) Statele membre care au ales, în conformitate cu articolul 42, să prevadă sancțiuni penale pentru încălcarea dispozițiilor menționate la articolul respectiv se asigură că sunt instituite măsuri adecvate pentru ca autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 40 alineatul (2) să dispună de toate competențele necesare pentru a păstra legătura cu autoritățile judiciare din jurisdicția lor, astfel încât să primească informații specifice legate de anchete sau proceduri penale inițiate pentru posibile încălcări ale prezentului regulament. Autoritățile competente respective comunică aceste informații altor autorități competente și ESMA.

(2) Autoritățile competente acordă asistență altor autorități competente și ESMA. În special, acestea fac schimb de informații și cooperează în cadrul activităților de investigare și de supraveghere. Autoritățile competente pot coopera, de asemenea, cu alte autorități competente pentru a facilita recuperarea sancțiunilor pecuniare.”;

(16) la articolul 45 alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre transmit ESMA informații agregate privind toate sancțiunile administrative și alte măsuri administrative impuse în temeiul articolului 42 pe bază anuală. Această obligație nu se aplică în cazul măsurilor care au caracter de investigare. ESMA publică într-un raport anual aceste informații, alături de informații agregate privind toate sancțiunile administrative și alte măsuri administrative pe care le-a impus în temeiul articolului 48f.”;

(17) articolul 46 se elimină;

(18) la articolul 47, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Autoritățile competente menționate la articolul 40 alineatul (2) cooperează cu ESMA în sensul prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) Autoritățile competente menționate la articolul 40 alineatul (2) comunică ESMA, fără întârziere, toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își îndeplinească atribuțiile în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 [a se verifica în raport cu modificările la Regulamentul ESMA].”;

(19) la titlul VI, se introduce următorul capitol 4:

„CAPITOLUL 4

Prerogativele și competențele ESMA

Secțiunea 1

Competențe și proceduri

Articolul 48a

Exercitarea competențelor de către ESMA

Competențele conferite ESMA, oricărui funcționar al ESMA sau oricărei persoane autorizate de ESMA prin articolele 48b-48d nu se utilizează pentru a solicita publicarea unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui privilegiu juridic profesional.

Articolul 48b

Solicitarea de informații

(1) Printr-o cerere simplă sau printr-o decizie, ESMA poate solicita următoarelor persoane să furnizeze toate informațiile necesare pentru ca ESMA să își îndeplinească sarcinile în temeiul prezentului regulament:

(a) persoanelor implicate în furnizarea indicilor de referință menționați la articolul 40 sau în contribuirea cu date de intrare la indicii de referință respectivi;

(b) entităților care utilizează indicii de referință menționați la litera (a) și părților terțe conexe;

(c) părților terțe cărora persoanele menționate la litera (a) le-au externalizat funcții sau activități;

(d) altor persoane implicate sau având legături apropiate și substanțiale cu persoanele menționate la litera (a).

(2) Orice cerere simplă de informații menționată la alineatul (1):

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;

(b) menționează scopul cererii respective;

(c) specifică informațiile care se solicită;

(d) cuprinde un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) include o mențiune conform căreia persoana de la care se solicită informațiile nu este obligată să furnizeze informațiile, dar, în cazul unui răspuns voluntar la cerere, informațiile furnizate nu trebuie să fie incorecte sau să inducă în eroare;

(f) precizează cuantumul amenzii care urmează să fie aplicată în conformitate cu articolul [48f] în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau induc în eroare.

(3) Atunci când solicită furnizarea de informații în temeiul alineatului (1) prin intermediul unei decizii, ESMA:

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;

(b) menționează scopul cererii respective;

(c) specifică informațiile care se solicită;

(d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul [48g] aplicabile în cazul în care informațiile solicitate sunt incomplete;

(f) indică amenda prevăzută la articolul [48f] în cazul în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare;

(g) menționează dreptul de a contesta decizia în fața comisiei de apel a ESMA și de a solicita controlul judiciar al deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene („Curtea de Justiție”), în conformitate cu articolele [ex60 Contestații] și [ex61 Acțiuni în fața Curții ...] din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Persoanele menționate la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte furnizează informațiile solicitate. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă au în continuare întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.

(5) ESMA transmite fără întârziere o copie a cererii simple sau a deciziei sale autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia este domiciliat sau stabilit administratorul sau contribuitorul supravegheat menționat la alineatul (1) vizat de cererea de informații.

Articolul 48c

Investigații generale

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, ESMA poate efectua investigațiile necesare cu privire la persoanele menționate la articolul 48b alineatul (1). În acest scop, funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA sunt împuternicite:

(a) să examineze toate evidențele, datele, procedurile și orice alte materiale relevante pentru executarea atribuțiilor lor, indiferent de suportul pe care sunt stocate;

(b) să facă sau să obțină copii certificate ale acestor evidențe, date, proceduri sau alte materiale sau extrase din acestea;

(c) să convoace oricare dintre aceste persoane sau reprezentanții acestora sau membrii personalului lor și să le solicite explicații verbale sau scrise cu privire la fapte sau documente referitoare la obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile;

(d) să chestioneze orice altă persoană fizică sau juridică ce își dă acordul în acest sens, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;

(e) să solicite înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date.

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA pentru efectuarea investigațiilor menționate la alineatul (1) își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul investigației. Autorizația respectivă indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul [48g] aplicabile în cazul în care evidențele, datele, procedurile sau orice alte materiale solicitate sau răspunsurile la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 48b alineatul (1) sunt incomplete, precum și amenzile prevăzute la articolul [48f] aplicabile în cazul furnizării unor răspunsuri incorecte sau care induc în eroare la întrebările adresate persoanelor respective.

(3) Persoanele menționate la articolul 48b alineatul (1) sunt obligate să se supună investigațiilor lansate pe baza unei decizii a ESMA. Decizia specifică obiectul și scopul investigației, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul [48g], căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție.

(4) În timp util înainte de o investigație menționată la alineatul (1), ESMA informează autoritatea competentă din statul membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare investigația cu privire la investigația preconizată și la identitatea persoanelor autorizate. La solicitarea ESMA, funcționarii autorității competente în cauză oferă asistență respectivelor persoane autorizate în îndeplinirea sarcinilor lor. Funcționarii autorității competente în cauză pot, la cerere, să participe la investigații.

(5) În cazul în care o solicitare a înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare naționale în conformitate cu dreptul intern aplicabil, se solicită această autorizație. Autorizația poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(6) Atunci când o autoritate judiciară națională primește o cerere de autorizație pentru solicitarea înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (5) litera (e), autoritatea respectivă verifică dacă:

(a) decizia menționată la alineatul (3) este autentică;

(b) toate măsurile care trebuie luate sunt proporționale și nu sunt arbitrare sau excesive.

În sensul literei (b), autoritatea judiciară națională poate solicita ESMA explicații detaliate referitoare, în special, la motivele pentru care ESMA suspectează că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul ESMA. Controlul legalității deciziei ESMA relevă strict de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută la articolul [61] din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 48d

Inspecții la fața locului

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, ESMA poate efectua toate inspecțiile necesare la fața locului în orice incinte destinate activităților economice ale persoanelor menționate la articolul 48b alineatul (1).

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA să efectueze o inspecție la fața locului pot intra în orice incinte destinate activităților economice ale persoanelor care fac obiectul unei decizii de investigație adoptate de ESMA și dețin toate competențele stipulate la articolul 48c alineatul (1). Aceștia au competența să sigileze orice incinte destinate activităților economice și orice registre sau evidențe pe perioada inspecției și în măsura necesară inspecției.

(3) Cu suficient timp înainte de inspecție, ESMA notifică inspecția autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare aceasta. Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, ESMA, după informarea autorității competente relevante, poate desfășura inspecția la fața locului fără o notificare prealabilă. Inspecțiile lansate în conformitate cu prezentul articol se desfășoară cu condiția ca autoritatea relevantă să fi confirmat că nu are obiecții cu privire la aceste inspecții.

(4) Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA să efectueze o inspecție la fața locului își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul inspecției, precum și penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul [48g] aplicabile în cazul în care persoanele vizate nu se supun inspecției.

(5) Persoanele menționate la articolul 48b alineatul (1) se supun inspecțiilor la fața locului dispuse printr-o decizie a ESMA. Decizia respectivă specifică obiectul și scopul inspecției, data la care inspecția urmează să înceapă și indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul [48g], căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul judiciar al deciziei de către Curtea de Justiție.

(6) La cererea ESMA, funcționarii autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția, precum și persoanele autorizate sau desemnate de respectiva autoritate competentă acordă asistență în mod activ funcționarilor și altor persoane autorizate de ESMA. De asemenea, funcționarii autorității competente în cauză pot, la cerere, să participe la inspecțiile la fața locului.

(7) De asemenea, ESMA poate solicita autorităților competente să efectueze în numele său sarcini de investigare specifice și inspecții la fața locului, conform dispozițiilor prezentului articol și ale articolului 48c alineatul (1). În acest scop, autoritățile competente dețin aceleași competențe ca și ESMA, în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 48c alineatul (1).

(8) Atunci când funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA care îi însoțesc constată că o persoană se opune inspecției dispuse în temeiul prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru în cauză le acordă asistența necesară, solicitând, dacă este cazul, intervenția poliției sau a unei autorități echivalente de aplicare a legii, astfel încât să le permită efectuarea inspecției la fața locului.

(9) În cazul în care inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau asistența prevăzută la alineatul (7) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare naționale în conformitate cu dreptul intern aplicabil, se solicită această autorizație. Autorizația poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(10) Atunci când o autoritate judiciară națională primește o cerere de autorizație pentru inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau pentru asistența prevăzută la alineatul (7), autoritatea respectivă verifică dacă:

(a) decizia adoptată de ESMA menționată la alineatul (4) este autentică;

(b) toate măsurile care trebuie luate sunt proporționale și nu sunt arbitrare sau excesive.

În sensul literei (b), autoritatea judiciară națională poate solicita ESMA explicații detaliate referitoare, în special, la motivele pentru care ESMA suspectează că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul ESMA. Controlul legalității deciziei ESMA relevă strict de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

SECȚIUNEA 2

SANCȚIUNI ȘI ALTE MĂSURI ADMINISTRATIVE

Articolul 48e

Măsuri de supraveghere adoptate de ESMA

(1) Atunci când constată, în conformitate cu articolul 48i alineatul (5), că o persoană a săvârșit una dintre încălcările enumerate la articolul 48f alineatul (2), ESMA întreprinde una sau mai multe dintre următoarele acțiuni:

(a) adoptă o decizie prin care să îi solicite persoanei în cauză să pună capăt încălcării;

(b) adoptă o decizie de impunere a unor amenzi în temeiul articolului 48f;

(c) emite anunțuri publice.

(2) Atunci când întreprinde acțiunile menționate la alineatul (1), ESMA ține seama de natura și gravitatea încălcării, având în vedere următoarele criterii:

(a) durata și frecvența încălcării;

(b) dacă încălcarea a facilitat sau a dat naștere unor infracțiuni de natură financiară sau dacă acestea din urmă sunt imputabile în alt mod respectivei încălcări;

(c) dacă încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat sau din neglijență;

(d) gradul de răspundere al persoanei responsabile de încălcare;

(e) puterea financiară a persoanei responsabile de încălcare, astfel cum este indicată de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual și de activele nete ale persoanei fizice responsabile;

(f) impactul încălcării asupra intereselor investitorilor de retail;

(g) cuantumul profiturilor obținute, al pierderilor evitate de către persoana responsabilă de încălcare sau al pierderilor suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi calculate;

(h) măsura în care persoana responsabilă de încălcare cooperează cu ESMA, fără a aduce atingere necesității de a asigura recuperarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoana respectivă;

(i) încălcările săvârșite anterior de persoana responsabilă de încălcare;

(j) măsurile ulterioare încălcării luate de persoana responsabilă de încălcare pentru a împiedica repetarea acesteia.

(3) ESMA notifică fără întârziere orice acțiune întreprinsă în temeiul alineatului (1) persoanei răspunzătoare de încălcare și comunică acțiunea respectivă autorităților competente ale statelor membre și Comisiei. ESMA publică orice astfel de acțiune pe site-ul său internet în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării acesteia.

Publicarea menționată la primul paragraf include următoarele:

(a) o declarație în care se afirmă dreptul persoanei responsabile de încălcare de a contesta decizia;

(b) dacă este cazul, o declarație din care să reiasă că s-a introdus o cale de atac și care să precizeze că o astfel de cale de atac nu are efect suspensiv;

(c) o declarație din care să reiasă posibilitatea comisiei de apel a ESMA de a suspenda aplicarea deciziei contestate, în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 48f

Amenzi

(1) Atunci când constată, în conformitate cu articolul 48i alineatul (5), că o persoană a săvârșit, cu intenție sau din neglijență, una sau mai multe dintre încălcările enumerate la alineatul (2), ESMA adoptă o decizie de aplicare a unei amenzi în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

Se consideră că o încălcare a fost săvârșită cu intenție dacă ESMA descoperă factori obiectivi care demonstrează faptul că o persoană a acționat în mod deliberat pentru a săvârși încălcarea respectivă.

(2) Lista încălcărilor menționate la alineatul (1) cuprinde următoarele: încălcări ale articolelor 4-16, 21, 23-29 și 34 din Regulamentul (UE) 2016/1011.

(3) Cuantumul maxim al amenzii menționate la alineatul (1) se ridică la:

(i) în cazul unei persoane juridice, 1 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională la 30 iunie 2016 sau 10 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei

juridice respective conform ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere, aplicându-se cuantumul cel mai ridicat;

(ii) în cazul unei persoane fizice, 500 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională la 30 iunie 2016.

Fără a aduce atingere primului paragraf, cuantumul maxim al amenzii aplicate pentru încălcări ale articolului 11 alineatul (1) litera (d) sau ale articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/1011 este, în cazul persoanelor juridice, de 250 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la 30 iunie 2016 sau 2 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice respective conform ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere, aplicându-se valoarea cea mai ridicată, și, în cazul persoanelor fizice, de 100 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la 30 iunie 2016.

În sensul punctului (i), în cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mamă sau o filială a întreprinderii-mamă care are obligația să întocmească situații financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul de venit corespunzător conform dreptului relevant al Uniunii din domeniul contabilității, conform celei mai recente situații financiare consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang.

(4) La stabilirea nivelului amenzii în temeiul alineatului (1), ESMA ține seama de criteriile stabilite la articolul 48e alineatul (2).

(5) Fără a aduce atingere alineatului (4), în cazul în care persoana juridică a obținut, în mod direct sau indirect, beneficii de natură financiară de pe urma încălcării, cuantumul amenzii trebuie să fie cel puțin egal cu beneficiul obținut.

(6) În cazul în care o faptă sau o omisiune a unei persoane constituie mai mult de o încălcare dintre cele enumerate la articolul 48f alineatul (2), se aplică numai cuantumul cel mai ridicat al amenzii, calculat în conformitate cu alineatul (3), pentru una dintre încălcările respective.

Articolul 48g

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) ESMA impune, prin decizie, penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga:

(a) o persoană să pună capăt unei încălcări, în conformitate cu o decizie adoptată în temeiul articolului [48e alineatul (1) litera (a)];

(b) persoanele menționate la articolul 48b alineatul (1):

(i) să furnizeze informațiile complete care au fost solicitate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului [48b];

(ii) să se supună unei investigații și, în special, să prezinte evidențe, date și proceduri complete sau orice alte materiale solicitate și să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei investigații lansate printr-o decizie adoptată în temeiul articolului [48c];

(iii) să se supună unei inspecții la fața locului dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului [48d].

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu trebuie să fie eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri medie zilnică din exercițiul financiar precedent sau, în cazul persoanelor fizice, 2 % din venitul zilnic mediu din anul calendaristic precedent. Acesta se calculează începând cu data prevăzută în decizia de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu.

(4) Se impun penalități cu titlu cominatoriu pentru o perioadă de maximum șase luni de la data notificării deciziei ESMA. La sfârșitul acestei perioade, ESMA reexaminează măsura.

Articolul 48h

Publicarea, natura, executarea și alocarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) ESMA face publice toate amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 48f și 48g, cu excepția cazurilor în care publicarea lor ar perturba grav piețele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate. Informațiile astfel publicate nu conțin date cu caracter personal în sensul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

(2) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor [48f] și [48g] sunt de natură administrativă.

(3) În cazul în care decide să nu impună amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, ESMA informează în acest sens Parlamentul European, Consiliul, Comisia și autoritățile competente ale statului membru în cauză, prezentând argumente în sprijinul deciziei sale.

(4) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor [48f] și [48g] sunt executorii.

Executarea silită este reglementată de normele de procedură civilă aflate în vigoare în statul membru sau țara terță pe teritoriul căreia aceasta are loc.

(5) Cuantumurile amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii Europene.

SECȚIUNEA 3

PROCEDURI ȘI REVIZUIRE

Articolul 48i

Norme procedurale pentru luarea măsurilor de supraveghere și impunerea amenzilor

(1) Atunci când constată, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui una sau mai multe dintre încălcările enumerate la articolul 48f

alineatul (2), ESMA numește un agent de investigații independent din cadrul său pentru a cerceta chestiunea respectivă. Agentul numit nu poate să fie sau să fi fost implicat, direct sau indirect, în supravegherea indicilor de referință la care se referă încălcarea și își îndeplinește funcțiile independent de consiliul supraveghetorilor ESMA.

(2) Agentul de investigații menționat la alineatul (1) cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigațiilor și prezintă consiliului supraveghetorilor ESMA un dosar complet cuprinzând constatările sale.

(3) Pentru a-și îndeplini sarcinile, agentul de investigații are competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 48b și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 48c și 48d.

(4) În îndeplinirea acestor sarcini, agentul de investigații are acces la toate documentele și informațiile care au fost colectate de ESMA în cadrul activităților sale de supraveghere.

(5) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta dosarul cuprinzând constatările sale consiliului supraveghetorilor ESMA, agentul de investigații le oferă persoanelor care fac obiectul investigației posibilitatea de a fi ascultate pe tema aspectelor cercetate. Agentul de investigații își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele vizate au avut ocazia să formuleze observații.

(6) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul investigațiilor sunt pe deplin respectate pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(7) Atunci când înaintează consiliului supraveghetorilor ESMA dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații transmite o notificare persoanelor care fac obiectul investigațiilor. Persoanele care fac obiectul investigațiilor au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(8) Pe baza dosarului cuprinzând constatările agentului de investigații și după ascultarea persoanelor vizate în conformitate cu articolul [48j], dacă persoanele respective solicită acest lucru, ESMA decide dacă una sau mai multe dintre încălcările enumerate la articolul 48f alineatul (1) au fost săvârșite de persoanele care fac obiectul investigațiilor și, dacă este cazul, ia o măsură de supraveghere în conformitate cu articolul 48e și impune o amendă în conformitate cu articolul [48f].

(9) Agentul de investigații nu participă la deliberările consiliului supraveghetorilor ESMA și nu intervine în niciun alt mod în procesul decizional din cadrul consiliului supraveghetorilor ESMA.

(10) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 49 în care precizează normele procedurale pentru exercitarea competenței de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv normele referitoare la dreptul la apărare și dispozițiile temporale, precum și normele privind colectarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu și termenele de prescripție pentru impunerea și executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu.

(11) ESMA sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmăririi penale atunci când constată, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot

constitui infracțiuni. În plus, ESMA se abține de la aplicarea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

Articolul 48j

Audierea persoanelor care fac obiectul investigațiilor

(1) Înainte de a lua orice decizie în temeiul articolelor 48f, 48g și 48e, ESMA acordă persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi ascultate pe tema constatărilor sale. ESMA își întemeiază deciziile numai pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul procedurilor au avut posibilitatea să formuleze observații.

(2) Primul paragraf nu se aplică dacă este necesară adoptarea de acțiuni urgente în temeiul articolului 48e pentru a preveni aducerea unor prejudicii grave și iminente sistemului financiar. Într-o asemenea situație, ESMA poate adopta o decizie provizorie și acordă persoanelor în cauză posibilitatea de a fi ascultate cât mai curând posibil după adoptarea deciziei.

(3) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul procedurilor sunt pe deplin garantate pe durata investigațiilor. Aceste persoane au drept de acces la dosarul ESMA, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale sau al documentelor pregătitoare interne ale ESMA.

Articolul 48k

Controlul Curții de Justiție

Curtea de Justiție are competență nelimitată de a exercita controlul judiciar asupra deciziilor prin care ESMA impune o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

SECȚIUNEA 4

TAXE ȘI DELEGAREA SARCINILOR

Articolul 48 l

Taxe de supraveghere

(1) ESMA percepe taxe de la administratori în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (3). Taxele respective acoperă integral cheltuielile ESMA necesare supravegherii administratorilor, precum și rambursarea oricăror costuri pe care le pot suporta autoritățile competente care desfășoară activități în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării unor sarcini în conformitate cu articolul 48m.

(2) Cuantumul taxei individuale aplicate unui administrator trebuie să acopere toate costurile administrative suportate de ESMA pentru activitățile pe care le-a desfășurat în legătură cu supravegherea. Acesta trebuie să fie proporțional cu cifra de afaceri a administratorului.

(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 49 pentru a preciza tipurile de taxe, cazurile în care se percep taxe, cuantumul taxelor și modalitatea de plată a acestora.

Articolul 48m

Delegarea de sarcini autorităților competente de către ESMA

(1) Atunci când este necesar pentru îndeplinirea corespunzătoare a unei sarcini de supraveghere, ESMA poate delega sarcini de supraveghere specifice autorității competente a unui stat membru în conformitate cu ghidurile emise de ESMA în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Aceste sarcini de supraveghere specifice pot include, în special, competența de a formula cereri de informații în conformitate cu articolul 48b și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 48c și 48d.

Prin derogare de la primul paragraf, autorizarea indicilor de referință critici nu se deleagă.

(2) Înainte de delegarea unei sarcini în conformitate cu alineatul (1), ESMA consultă autoritatea competentă relevantă în legătură cu:

(a) sfera de aplicare a sarcinii care urmează să fie delegată;

(b) calendarul pentru îndeplinirea sarcinii; și

(c) transmiterea informațiilor necesare de către ESMA și în atenția ESMA.

(3) ESMA rambursează autorității competente costurile suportate de aceasta ca urmare a îndeplinirii sarcinilor delegate în conformitate cu regulamentul privind taxele adoptat de Comisie în temeiul articolului 48l alineatul (3).

(4) ESMA revizuiește, la intervale corespunzătoare, delegarea de sarcini efectuată în conformitate cu alineatul (1). Delegarea unei sarcini poate fi revocată în orice moment.

(5) Delegarea sarcinilor nu afectează responsabilitatea ESMA și nu limitează capacitatea acesteia de a efectua și de a supraveghea activitatea delegată.”

Articolul 48o

Măsuri tranzitorii privind ESMA

(1) Toate competențele și sarcinile legate de activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în ceea ce privește administratorii menționați la articolul 40 alineatul (1) care sunt conferite autorităților competente iau sfârșit la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 36 de luni de la intrarea în vigoare]. Competențele și sarcinile respective sunt preluate de ESMA la aceeași dată.

(2) Toate dosarele și documentele de lucru referitoare la activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în ceea ce privește administratorii menționați

la articolul 40 alineatul (1), inclusiv orice examinări în curs și măsuri de asigurare a respectării legislației sau copiile certificate ale acestora sunt preluate de ESMA la data prevăzută la alineatul (1).

Cu toate acestea, cererile de autorizare depuse de administratorii indicilor de referință critici, cererile de recunoaștere în conformitate cu articolul 32 și cererile de acceptare a aprobării în conformitate cu articolul 33 care au fost primite de autoritățile competente înainte de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 34 de luni de la intrarea în vigoare] nu se transferă către ESMA, iar decizia de autorizare sau de refuzare a autorizării, de recunoaștere sau de acceptare a aprobării se ia de autoritatea competentă relevantă.

(3) Autoritățile competente se asigură că toate evidențele și documentele de lucru existente sau copiile certificate ale acestora sunt transferate către ESMA cât mai curând posibil și, în orice caz, până la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 36 de luni de la intrarea în vigoare]. De asemenea, autoritățile competente respective acordă asistența și consultanța necesară ESMA pentru a facilita transferul și preluarea efectivă și eficientă a activității de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în ceea ce privește administratorii menționați la articolul 40 alineatul (1).

(4) ESMA acționează ca succesor legal al autorităților competente menționate la alineatul (1) în cadrul oricăror proceduri administrative sau judiciare rezultate din activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației desfășurată de autoritățile competente respective în legătură cu aspecte reglementate prin prezentul regulament.

(5) Orice autorizare a administratorilor indicilor de referință critici, orice recunoaștere în conformitate cu articolul 32 și orice acceptare a aprobării în conformitate cu articolul 33 acordată de o autoritate competentă menționată la alineatul (1) rămâne valabilă după transferul de competențe către ESMA.”;

(20) Articolul 53 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 53

Reexaminarea de către ESMA

ESMA are competența de a-i solicita autorității competente documentele justificative pentru oricare dintre deciziile adoptate în conformitate cu articolul 51 alineatul (2) primul paragraf și cu articolul 25 alineatul (3), precum și pentru acțiunile întreprinse în vederea asigurării respectării articolului 24 alineatul (1).”.

Articolul 9

Modificări la Regulamentul (UE) 2017/1129 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată

Regulamentul (UE) 2017/1129 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la litera (m), punctul (iii) al definiției „stat membru de origine” se elimină.

(b) se introduc următoarele definiții:

„(za) «societăți imobiliare» înseamnă întreprinderile ale căror activități principale se referă la activitățile economice enumerate în secțiunea L din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului*.

(zb) «societăți miniere» înseamnă întreprinderile ale căror activități principale se referă la activitățile economice enumerate în secțiunea B, diviziunile 05-08 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1893/2006.

(zc) «societăți specializate în cercetări științifice» înseamnă întreprinderile ale căror activități principale se referă la activitățile economice enumerate în secțiunea M, diviziunea 72, grupa 72.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1893/2006.

(zd) «societăți de transport maritim» înseamnă întreprinderile a căror activitate principală se referă la activitățile economice enumerate în secțiunea H, diviziunea 50 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1893/2006.

Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice, JO L 393, 30.12.2006, p. 1.”;

(2) la articolul 4, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Un astfel de prospect întocmit în mod voluntar și aprobat de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu articolul 2 litera (m) sau de ESMA în conformitate cu articolul 31a atrage după sine toate drepturile și obligațiile aferente unui prospect impus în temeiul prezentului regulament și face obiectul tuturor dispozițiilor prezentului regulament, sub supravegherea autorității competente respective.” ;

(3) la articolul 20, alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) La solicitarea emitentului, a ofertantului sau a persoanei care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată, autoritatea competentă din statul membru de origine poate delega aprobarea unui prospect autorității competente dintr-un alt stat membru, sub rezerva acordului autorității competente respective și, cu excepția cazului în care ESMA își asumă rolul de autoritate competentă a statului membru de origine în conformitate cu articolul 31a, după notificarea prealabilă a ESMA. Autoritatea competentă din statul membru de origine transferă documentația depusă, împreună cu decizia sa de acordare a delegării, în format electronic, autorității competente a celuilalt stat membru la data la care a luat decizia. Această delegare se notifică emitentului, ofertantului sau persoanei care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată în termen de trei zile lucrătoare de la data deciziei luate de către autoritatea competentă din statul membru de origine. Termenele prevăzute la alineatul (2) primul paragraf și la alineatul (3) se aplică de la data deciziei autorității competente din statul membru de origine de a delega aprobarea prospectului. Articolul 28 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 nu se aplică delegării aprobării prospectului în conformitate cu prezentul alineat. La încheierea delegării aprobării, autoritatea competentă căreia i s-a delegat aprobarea prospectului este considerată a fi autoritatea competentă din statul membru de origine pentru prospectul respectiv în sensul prezentului regulament.”;

(4) articolul 22 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat (6a):

„(6a) Prin derogare de la alineatul (6), ESMA are competența de a controla dacă activitățile publicitare respectă cerințele prevăzute la alineatele (2)-(4) în fiecare stat membru de origine în care sunt difuzate comunicările cu caracter publicitar, în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) atunci când ESMA este autoritatea competentă în conformitate cu articolul 31a;

(b) pentru orice prospect elaborat în conformitate cu legislația unei țări terțe și utilizat în Uniune în conformitate cu articolul 29.

Fără a aduce atingere articolului 32 alineatul (1), verificarea de către ESMA a comunicărilor cu caracter publicitar nu constituie, în niciun stat membru de origine, o condiție prealabilă pentru ca oferta publică de valori mobiliare sau admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată să aibă loc.

Exercitarea oricăreia dintre competențele de supraveghere și de investigare prevăzute la articolul 32 în ceea ce privește asigurarea respectării prezentului articol de către ESMA se comunică fără întârzieri nejustificate autorității competente din statul membru de origine relevant.

La cererea autorității competente a unui stat membru, ESMA exercită controlul menționat la primul paragraf pentru toate comunicările cu caracter publicitar difuzate în jurisdicția sa în ceea ce privește toate sau unele dintre categoriile de prospecte aprobate de ESMA în conformitate cu articolul 31a. ESMA publică și actualizează periodic o listă a statelor membre în cazul cărora exercită acest control, precum și a categoriilor de prospecte vizate. ”;

(b) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Autoritățile competente din statele membre gazdă și ESMA pot percepe doar taxe legate de exercitarea atribuțiilor de supraveghere ce le revin în temeiul prezentului articol. Nivelul taxelor se comunică pe paginile de internet ale autorităților competente și ale ESMA. Taxele sunt nediscriminatorii, rezonabile și proporționale cu sarcina de supraveghere. Autoritățile competente din statele membre gazdă și ESMA nu impun cerințe sau proceduri administrative în plus față de cele necesare exercitării atribuțiilor de supraveghere ce le revin în temeiul prezentului articol.”

(c) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Prin derogare de la alineatele (6) și (6a), oricare două autorități competente, inclusiv ESMA, dacă este cazul, pot încheia un acord prin care, în scopul exercitării controlului asupra conformității activității publicitare în situații transfrontaliere sau în situațiile în care se aplică alineatul (6a), autoritatea competentă din statul membru de origine sau, atunci când se aplică alineatul (6a), autoritatea competentă din statul membru gazdă va păstra controlul asupra acestei conformități Orice acord de acest fel se notifică ESMA, cu excepția cazului în care ESMA este semnatară a acordului în calitatea sa de autoritate competentă din statul membru de origine în conformitate cu articolul 31a. ESMA publică și actualizează periodic o listă a acestor acorduri.”;

(5) articolul 25 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care condițiile finale ale unui prospect de bază nu sunt incluse nici în prospectul de bază, nici într-un supliment, autoritatea competentă din statul membru de origine le comunică prin mijloace electronice, cât mai curând posibil după ce au fost depuse, către ESMA și, în cazul în care prospectul de bază a fost notificat în prealabil, către autoritatea competentă din statul (statele) membru (membre) gazdă.”

(b) se introduce următorul alineat (6a):

„(6a) Pentru toate prospectele elaborate de emitenți din țări terțe în conformitate cu articolul 29, certificatul de aprobare menționat la acest articol se înlocuiește cu un certificat de depunere.”;

(6) la articolul 27, se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Prin derogare de la alineatele (1), (2) și (3), atunci când ESMA este autoritatea competentă în conformitate cu articolul 31a, prospectul se elaborează fie într-o limbă acceptată de autoritățile competente din fiecare stat membru gazdă, fie într-o limbă uzuală în domeniul finanțelor internaționale, la alegerea emitentului, a ofertantului sau a persoanei care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată.

Autoritatea competentă din fiecare stat membru gazdă solicită ca rezumatul menționat la articolul 7 să fie disponibil în limba sa oficială sau în cel puțin una dintre limbile sale oficiale ori într-o altă limbă acceptată de autoritatea competentă din statul membru respectiv, dar nu poate solicita traducerea niciunei alte părți a prospectului.”;

(7) Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28

Oferta publică de valori mobiliare sau admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată realizată în baza unui prospect elaborat în conformitate cu prezentul regulament

În cazul în care un emitent dintr-o țară terță intenționează să facă o ofertă publică de valori mobiliare în Uniune sau să solicite admiterea de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată stabilită în Uniune în baza unui prospect elaborat în conformitate cu prezentul regulament, acesta trebuie să obțină aprobarea prospectului său de către ESMA, în conformitate cu articolul 20.

Prospectul, odată aprobat în conformitate cu primul paragraf, atrage după sine toate drepturile și obligațiile prevăzute pentru un prospect în prezentul regulament, iar prospectul și emitentul dintr-o țară terță sunt supuși tuturor dispozițiilor prezentului regulament, sub supravegherea ESMA.”;

(8) Articolul 29 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 29

Oferta publică de valori mobiliare sau admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată în baza unui prospect elaborat în conformitate cu legislația unei țări terțe

(1) Un emitent dintr-o țară terță poate să facă o ofertă publică de valori mobiliare în Uniune sau să solicite admiterea de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată din Uniune după publicarea prealabilă a unui prospect care a fost

elaborat și aprobat în conformitate cu legislația națională a emitentului din țara terță și care este supus acestei legislații, cu condiția ca:

(a) Comisia să fi adoptat o decizie de punere în aplicare în conformitate cu alineatul (3);

(b) emitentul din țara terță să fi depus prospectul la ESMA;

(c) emitentul din țara terță să fi transmis o confirmare scrisă a faptului că prospectul a fost aprobat de o autoritate de supraveghere dintr-o țară terță și să fi furnizat datele de contact ale autorității respective;

(d) prospectul să respecte cerințele lingvistice prevăzute la articolul 27;

(e) toate comunicările cu caracter publicitar difuzate în Uniune de către emitentul din țara terță în legătură cu oferta sau admiterea la tranzacționare să respecte cerințele stabilite la articolul 22 alineatele (2)-(5);

(f) ESMA să fi încheiat acorduri de cooperare cu autoritățile relevante de supraveghere ale emitentului din țara terță în conformitate cu articolul 30.

Trimiterile la „autoritatea competentă din statul membru de origine” din prezentul regulament se interpretează ca trimiteri la ESMA în legătură cu orice dispoziție aplicată prospectelor menționate la prezentul alineat.

(2) Cerințele prevăzute la articolele 24 și 25 se aplică prospectului elaborat în conformitate cu legislația unei țări terțe atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1).

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 44 pentru a completa prezentul regulament stabilind criterii generale de echivalență, pe baza cerințelor prevăzute la articolele 6, 7, 11, 12 și 13, precum și în capitolul IV din prezentul regulament.

Pe baza criteriilor stabilite în aceste acte delegate, Comisia poate adopta o decizie de punere în aplicare prin care să precizeze că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe asigură faptul că prospectele elaborate în conformitate cu legislația națională a țării terțe respective respectă cerințe obligatorii din punct de vedere juridic care au un efect de reglementare echivalent cu cerințele prevăzute de prezentul regulament. Decizia de punere în aplicare respectivă se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 45 alineatul (2).

Comisia poate condiționa aplicarea deciziei de punere în aplicare de îndeplinirea efectivă și continuă de către o țară terță a tuturor cerințelor prevăzute în decizia de punere în aplicare respectivă, precum și de capacitatea ESMA de a-și exercita efectiv responsabilitățile în ceea ce privește monitorizarea menționată la articolul 33 alineatul (2a) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(9) articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În scopul articolului 29 și, atunci când se consideră necesar, în scopul articolului 28, ESMA încheie acorduri de cooperare cu autoritățile de supraveghere din țări terțe cu privire la schimbul de informații cu respectivele autorități de supraveghere din țări terțe și la asigurarea respectării în țările terțe a obligațiilor care decurg din prezentul regulament. Aceste acorduri de cooperare asigură cel puțin un

schimb eficient de informații care să îi permită ESMA să își exercite atribuțiile care îi revin în temeiul prezentului regulament.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care o țară terță figurează pe lista jurisdicțiilor considerate ca având deficiențe strategice în politicile lor naționale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, care prezintă pericole semnificative pentru sistemul financiar al Uniunii, după cum se menționează într-un act delegat în vigoare adoptat de Comisie în temeiul articolului 9 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului*, ESMA nu poate încheia acorduri de cooperare cu autoritățile de supraveghere din țara terță respectivă.

ESMA informează toate autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 31 alineatul (1) cu privire la orice acord de cooperare încheiat în conformitate cu primul paragraf.

*Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).”;

(b) alineatul (2) se elimină;

(c) alineatul (3) se renumerotează ca alineatul (2) și se înlocuiește cu următorul text:

„(2) ESMA încheie acorduri de cooperare privind schimbul de informații cu autoritățile de supraveghere din țări terțe doar atunci când informațiile comunicate fac obiectul unor garanții de respectare a secretului profesional cel puțin echivalente cu cele prevăzute la articolul 35.”;

(d) alineatul (4) se elimină;

(10) la capitolul VII, se introduc următoarele articole 31a și 31b:

„Articolul 31a

Supravegherea de către ESMA a anumitor tipuri de prospecte

Pentru următoarele prospecte, inclusiv orice supliment la acestea, ESMA este autoritatea competentă în ceea ce privește verificarea și aprobarea prospectelor respective, astfel cum se prevede la articolul 20, precum și în ceea ce privește notificările transmise autorităților competente din statele membre gazdă, astfel cum se prevede la articolul 25:

(a) prospectele elaborate de orice entitate sau persoană juridică stabilită în Uniune care se referă la admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată a unor valori mobiliare, altele decât titlurile de capital, care urmează să fie tranzacționate exclusiv pe o piață reglementată sau pe un segment specific al acesteia, la care pot avea acces doar investitori calificați în scopul tranzacționării unor astfel de valori mobiliare;

(b) prospectele elaborate de orice entitate sau persoană juridică stabilită în Uniune care se referă la titluri garantate cu active;

(c) prospectele elaborate de următoarele categorii de societăți comerciale stabilite în Uniune:

(i) societăți imobiliare;

(ii) societăți miniere;

(iii) societăți specializate în cercetarea științifică;

(iv) societăți de transport maritim.

(d) prospectele elaborate de emitenți din țări terțe în conformitate cu articolul 28 din prezentul regulament.

Trimiterile la „autoritatea competentă din statul membru de origine” din prezentul regulament se interpretează ca trimiteri la ESMA în legătură cu orice dispoziție aplicată prospectelor enumerate la primul paragraf.”;

(11) se introduce un nou articol 34b:

„Articolul 31b

Măsuri tranzitorii privind ESMA

(1) Prospectele enumerate la articolul 31a care au fost depuse la o autoritate competentă pentru aprobare înainte de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 36 de luni de la intrarea în vigoare] continuă să fie supravegheate de autoritatea competentă respectivă, inclusiv, dacă este cazul, în ceea ce privește eventualele suplimente și condiții finale aferente acestora, până la expirarea valabilității lor.

Aprobarea acordată de o autoritate competentă pentru prospectele respective înainte de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 36 de luni de la intrarea în vigoare] rămâne valabilă după transferul competențelor către ESMA, astfel cum se menționează la alineatul (2).

Supravegherea prospectelor respective, inclusiv, dacă este cazul, în ceea ce privește eventualele suplimente și condiții finale aferente acestora, rămâne sub incidența normelor aplicabile la momentul depunerii prospectelor la autoritatea competentă.

(2) Toate competențele și sarcinile legate de activitatea de supraveghere și de asigurare a respectării legislației în ceea ce privește prospectele enumerate la articolul 31a și depuse în vederea aprobării începând de la data de [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 36 de luni de la intrarea în vigoare] sunt preluate de către ESMA

.”

(12) articolul 32 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a-și îndeplini atribuțiile în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile competente și ESMA dispun, conform dreptului intern, cel puțin de următoarele competențe de supraveghere și de investigare:”;

(b) la alineatul (1) primul paragraf, litera (j) se înlocuiește cu următorul text:

„(j) să suspende verificarea unui prospect înaintat pentru aprobare sau să suspende ori să restricționeze o ofertă publică de valori mobiliare ori o admitere la

tranzacționare pe o piață reglementată în cazul în care ESMA sau autoritatea competentă face uz de competența de a impune o interdicție sau o restricție în temeiul articolului 40 sau al articolului 42 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului, până când o astfel de interdicție sau restricție a încetat;”;

(c) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care dreptul intern o impune, autoritatea competentă sau ESMA poate solicita autorității judiciare relevante să hotărască asupra exercitării competențelor menționate la primul paragraf.”;

(d) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritățile competente și ESMA își exercită funcțiile și competențele menționate la alineatul (1) în oricare dintre următoarele moduri:

(a) direct;

(b) în colaborare cu alte autorități sau cu ESMA;

(c) sub responsabilitatea lor, prin delegare către astfel de autorități sau către ESMA;

(d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.”

(e) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) O persoană care pune informații la dispoziția autorității competente sau a ESMA în conformitate cu prezentul regulament nu este considerată vinovată de încălcarea vreunei restricții privind comunicarea de informații impuse prin contract sau prin acte cu putere de lege și acte administrative și nu are niciun fel de răspundere cu privire la notificarea respectivă.”;

(13) la articolul 35, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Obligația de păstrare a secretului profesional li se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru autoritatea competentă, pentru ESMA sau pentru orice terț căruia autoritatea competentă sau ESMA i-a delegat competențele sale. Informațiile care intră sub incidența secretului profesional nu pot fi comunicate niciunei alte persoane sau autorități decât în temeiul dispozițiilor dreptului Uniunii sau ale dreptului intern.”;

(14) la articolul 38 alineatul (1), ultimul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Până la 21 iulie 2019, statele membre notifică în detaliu Comisiei și ESMA normele menționate la primul și al doilea paragraf. Statele membre informează fără întârziere Comisia și ESMA cu privire la orice modificare ulterioară a normelor respective.”;

(15) se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL VIIIA

PREROGATIVELE ȘI COMPETENȚELE ESMA

SECȚIUNEA 1

COMPETENȚE ȘI PROCEDURI

Articolul 43a

Exercitarea competențelor de către ESMA

Competențele conferite ESMA, oricărui funcționar al ESMA sau oricărei persoane autorizate de ESMA prin articolele 43b-43d nu se utilizează pentru a solicita publicarea unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui privilegiu juridic profesional.

Articolul 43b

Solicitarea de informații

(1) Printr-o cerere simplă sau printr-o decizie, ESMA poate solicita următoarelor persoane să furnizeze toate informațiile necesare pentru ca ESMA să își îndeplinească sarcinile în temeiul prezentului regulament:

(a) emitenților, ofertanților sau persoanelor care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată și persoanelor care îi controlează sau care sunt controlate de către aceștia;

(b) personalului de conducere al persoanelor menționate la litera (a);

(c) auditorilor și consilierilor persoanelor menționate la litera (a);

(d) intermediarilor financiari desemnați de persoanele menționate la litera (a) să execute oferta publică de valori mobiliare sau să solicite admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată;

(e) garantului valorilor mobiliare care fac obiectul ofertei publice sau care sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată.

(2) Orice cerere simplă de informații menționată la alineatul (1):

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) cuprinde un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) include o mențiune conform căreia persoana de la care se solicită informațiile nu este obligată să furnizeze informațiile, dar, în cazul unui răspuns voluntar la cerere, informațiile furnizate nu trebuie să fie incorecte sau să inducă în eroare;

(f) indică amenda care urmează să fie aplicată în conformitate cu articolul 43f în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau induc în eroare.

(3) Atunci când solicită furnizarea de informații în temeiul alineatului (1) prin intermediul unei decizii, ESMA:

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;

(b) menționează scopul cererii;

(c) precizează informațiile solicitate;

(d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 43g aplicabile pentru situațiile în care informațiile transmise în urma solicitării sunt incomplete;

(f) indică amenda prevăzută la articolul 43f în cazul în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare;

(g) menționează dreptul de a contesta decizia în fața comisiei de apel a ESMA și de a solicita controlul judiciar al deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene („Curtea de Justiție”), în conformitate cu articolele 60 și 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Persoanele menționate la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte, furnizează informațiile solicitate. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă au în continuare întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.

(5) ESMA transmite fără întârziere o copie a cererii simple sau a deciziei sale autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia sunt domiciliate sau stabilite persoanele menționate la alineatul (1) vizate de cererea de informații.

Articolul 43c

Investigații generale

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, ESMA poate efectua investigațiile necesare cu privire la persoanele menționate la articolul 43b alineatul (1). În acest scop, funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA sunt împuternicite:

(a) să examineze toate evidențele, datele, procedurile și orice alte materiale relevante pentru executarea atribuțiilor lor, indiferent de suportul pe care sunt stocate;

(b) să facă sau să obțină copii certificate ale acestor evidențe, date, proceduri sau alte materiale sau extrase din acestea;

(c) să convoace orice persoană menționată la articolul 43b alineatul (1) sau reprezentanții acesteia sau membrii personalului său și să le solicite explicații verbale sau scrise cu privire la fapte sau documente referitoare la obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile;

(d) să chestioneze orice altă persoană fizică sau juridică ce își dă acordul în acest sens, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;

(e) să solicite înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date.

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA pentru efectuarea investigațiilor menționate la alineatul (1) își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul investigației. Autorizația respectivă indică, de asemenea, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 43g aplicabile în cazul în care evidențele, datele, procedurile sau orice alte materiale solicitate sau răspunsurile la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 43b alineatul (1) nu sunt furnizate ori sunt incomplete, precum și amenzile prevăzute la articolul 43f aplicabile în cazul furnizării unor răspunsuri incorecte sau care induc în eroare la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 43b alineatul (1).

(3) Persoanele menționate la articolul 43b alineatul (1) sunt obligate să se supună investigațiilor lansate pe baza unei decizii a ESMA. Decizia specifică obiectul și scopul investigației, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 43g, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție.

(3) În timp util înainte de o investigație menționată la alineatul (1), ESMA informează autoritatea competentă din statul membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare investigația cu privire la investigația preconizată și la identitatea persoanelor autorizate. La solicitarea ESMA, funcționarii autorității competente în cauză oferă asistență respectivelor persoane autorizate în îndeplinirea sarcinilor lor. De asemenea, funcționarii autorității competente în cauză pot, la cerere, să participe la investigații.

(5) În cazul în care o solicitare a înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare naționale în conformitate cu dreptul intern aplicabil, se solicită această autorizație. Autorizația poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(6) Atunci când o autoritate judiciară națională primește o cerere de autorizație pentru solicitarea înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e), autoritatea respectivă verifică dacă:

(a) decizia adoptată de ESMA menționată la alineatul (3) este autentică;

(b) toate măsurile care trebuie luate sunt proporționale și nu sunt arbitrare sau excesive.

În sensul literei (b), autoritatea judiciară națională poate solicita ESMA explicații detaliate referitoare, în special, la motivele pentru care ESMA suspectează că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul ESMA. Controlul legalității deciziei ESMA relevă strict de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 43d

Inspecții la fața locului

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, ESMA poate efectua toate inspecțiile necesare la fața locului în orice incinte destinate activităților economice ale persoanelor menționate la articolul 43b alineatul (1).

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA să efectueze o inspecție la fața locului pot intra în orice incinte destinate activităților economice ale persoanelor care fac obiectul unei decizii de investigație adoptate de ESMA și dețin toate competențele stipulate la articolul 43c alineatul (1). De asemenea, aceștia au competența să sigileze orice incinte destinate activităților economice și orice registre sau evidențe pe perioada inspecției și în măsura necesară inspecției.

(3) Cu suficient timp înainte de inspecție, ESMA notifică inspecția autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare aceasta. Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, ESMA, după informarea autorității competente relevante, poate desfășura inspecția la fața locului fără o notificare prealabilă. Inspecțiile lansate în conformitate cu prezentul articol se desfășoară cu condiția ca autoritatea relevantă să fi confirmat că nu are obiecții cu privire la aceste inspecții.

(4) Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA să efectueze o inspecție la fața locului își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul inspecției, precum și penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 43g aplicabile în cazul în care persoanele vizate nu se supun inspecției.

(5) Persoanele menționate la articolul 43b alineatul (1) se supun inspecțiilor la fața locului dispuse printr-o decizie a ESMA. Decizia specifică obiectul și scopul inspecției, precizează data la care inspecția urmează să înceapă și indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 43g, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul judiciar al deciziei de către Curtea de Justiție.

(6) La cererea ESMA, funcționarii autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția, precum și persoanele autorizate sau desemnate de respectiva autoritate competentă acordă asistență în mod activ funcționarilor și altor persoane autorizate de ESMA. De asemenea, funcționarii autorității competente în cauză pot, la cerere, să participe la inspecțiile la fața locului.

(7) De asemenea, ESMA poate solicita autorităților competente să efectueze în numele său sarcini de investigare specifice și inspecții la fața locului, conform dispozițiilor prezentului articol și ale articolului 43c alineatul (1). În acest scop, autoritățile competente dețin aceleași competențe ca și ESMA, în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 43c alineatul (1).

(8) Atunci când funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA care îi însoțesc constată că o persoană se opune inspecției dispuse în temeiul prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru în cauză le acordă asistența necesară, solicitând, dacă este cazul, intervenția poliției sau a unei autorități echivalente de aplicare a legii, astfel încât să le permită efectuarea inspecției la fața locului.

(9) În cazul în care inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau asistența prevăzută la alineatul (7) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare naționale în conformitate cu dreptul intern aplicabil, se solicită această autorizație. Autorizația poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(10) Atunci când o autoritate judiciară națională primește o cerere de autorizație pentru inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau pentru asistența prevăzută la alineatul (7), autoritatea respectivă verifică dacă:

(a) decizia adoptată de ESMA menționată la alineatul (4) este autentică;

(b) toate măsurile care trebuie luate sunt proporționale și nu sunt arbitrare sau excesive.

În sensul literei (b), autoritatea judiciară națională poate solicita ESMA explicații detaliate referitoare, în special, la motivele pentru care ESMA suspectează că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul ESMA. Controlul legalității deciziei ESMA relevă strict de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

SECȚIUNEA 2

SANCȚIUNI ȘI ALTE MĂSURI ADMINISTRATIVE

Articolul 43e

Măsuri de supraveghere adoptate de ESMA

(1) Atunci când constată, în conformitate cu articolul 43i alineatul (5), că o persoană a săvârșit una dintre încălcările enumerate la articolul 38 alineatul (1) litera (a), ESMA întreprinde una sau mai multe dintre următoarele acțiuni:

(a) adoptă o decizie prin care să îi solicite persoanei în cauză să pună capăt încălcării;

(b) adoptă o decizie de impunere a unor amenzi în temeiul articolului 43f;

(c) emite anunțuri publice.

(2) Atunci când întreprinde acțiunile menționate la alineatul (1), ESMA ține seama de natura și gravitatea încălcării, având în vedere următoarele criterii:

(a) durata și frecvența încălcării;

(b) dacă încălcarea a facilitat sau a dat naștere unor infracțiuni de natură financiară sau dacă acestea din urmă sunt imputabile în alt mod respectivei încălcări;

(c) dacă încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat sau din neglijență;

(d) gradul de răspundere al persoanei responsabile de încălcare;

(e) puterea financiară a persoanei responsabile de încălcare, astfel cum este indicată de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual și de activele nete ale persoanei fizice responsabile;

(f) impactul încălcării asupra intereselor investitorilor individuali;

(g) cuantumul profiturilor obținute, al pierderilor evitate de către persoana responsabilă de încălcare sau al pierderilor suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi calculate;

(h) măsura în care persoana responsabilă de încălcare cooperează cu ESMA, fără a aduce atingere necesității de a asigura recuperarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoana respectivă;

(i) încălcările săvârșite anterior de persoana responsabilă de încălcare;

(j) măsurile ulterioare încălcării luate de persoana responsabilă de încălcare pentru a împiedica repetarea acesteia.

(3) ESMA notifică fără întârziere orice acțiune întreprinsă în temeiul alineatului (1) persoanei răspunzătoare de încălcare și comunică acțiunea respectivă autorităților competente ale statelor membre și Comisiei. ESMA publică orice astfel de acțiune pe site-ul său internet în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării acesteia.

Publicarea menționată la primul paragraf include următoarele:

(a) o declarație în care se afirmă dreptul persoanei responsabile de încălcare de a contesta decizia;

(b) dacă este cazul, o declarație din care să reiasă că s-a introdus o cale de atac și care să precizeze că o astfel de cale de atac nu are efect suspensiv;

(c) o declarație din care să reiasă posibilitatea comisiei de apel a ESMA de a suspenda aplicarea deciziei contestate, în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 43f

Amenzi

(1) Atunci când constată, în conformitate cu articolul 43i alineatul (5), că o persoană a săvârșit, cu intenție sau din neglijență, una sau mai multe dintre încălcările enumerate la articolul 38 alineatul (1) litera (a), ESMA adoptă o decizie de aplicare a unei amenzi în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

Se consideră că o încălcare a fost săvârșită cu intenție dacă ESMA descoperă factori obiectivi care demonstrează faptul că o persoană a acționat în mod deliberat pentru a săvârși încălcarea respectivă.

(2) Cuantumul maxim al amenzii menționate la alineatul (1) se ridică la:

(i) în cazul unei persoane juridice, 10 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională la 20 iulie 2017 sau 6 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice respective conform ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere;

(ii) în cazul unei persoane fizice, 1 400 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională la 20 iulie 2017.

În sensul punctului (i), în cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mamă sau o filială a întreprinderii-mamă care are obligația să întocmească situații financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul de venit corespunzător conform dreptului relevant al Uniunii din domeniul contabilității, potrivit celei mai recente situații financiare consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang.

(3) La stabilirea nivelului amenzii în temeiul alineatului (1), ESMA ține seama de criteriile stabilite la articolul 43e alineatul (2).

(4) Fără a aduce atingere alineatului (3), în cazul în care o persoană a obținut, în mod direct sau indirect, beneficii de natură financiară de pe urma încălcării, cuantumul amenzii trebuie să fie cel puțin egal cu beneficiul obținut.

(5) În cazul în care o faptă sau o omisiune a unei persoane constituie mai mult de o încălcare dintre cele enumerate la articolul 38 alineatul (1) litera (a), se aplică numai cuantumul cel mai ridicat al amenzii, în conformitate cu alineatul (3), pentru una dintre încălcările respective.

Articolul 43g

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) ESMA impune, prin decizie, penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga:

(a) o persoană să pună capăt unei încălcări, în conformitate cu o decizie adoptată în temeiul articolului 43e alineatul (1) litera (a);

(b) o persoană dintre cele menționate la articolul 43b alineatul (1):

(i) să furnizeze informațiile complete care au fost solicitate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 43b;

(ii) să se supună unei investigații și, în special, să prezinte evidențe, date și proceduri complete sau orice alte materiale solicitate și să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei investigații lansate printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 43c;

(iii) să se supună unei inspecții la fața locului dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 43d.

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu trebuie să fie eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri medie zilnică din exercițiul financiar precedent sau, în cazul persoanelor fizice, 2 % din venitul zilnic mediu din anul calendaristic precedent. Acesta se calculează începând cu data prevăzută în decizia de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu.

(4) Se impun penalități cu titlu cominatoriu pentru o perioadă de maximum șase luni de la data notificării deciziei ESMA. La sfârșitul acestei perioade, ESMA reexaminează măsura.

Articolul 43h

Publicarea, natura, executarea și alocarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) ESMA face publice toate amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 43f și 43g, cu excepția cazurilor în care publicarea lor ar perturba grav piețele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate.

(2) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 43f și 43g sunt de natură administrativă.

(3) În cazul în care decide să nu impună amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, ESMA informează în acest sens Parlamentul European, Consiliul, Comisia și autoritățile competente ale statului membru în cauză, prezentând argumente în sprijinul deciziei sale.

(4) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 43f și 43g sunt executorii.

Executarea silită este reglementată de normele de procedură civilă aflate în vigoare în statul membru sau țara terță pe teritoriul căreia aceasta are loc.

(5) Cuantumurile amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii Europene.

SECȚIUNEA 3

PROCEDURI ȘI REVIZUIRE

Articolul 43i

Norme procedurale pentru luarea măsurilor de supraveghere și impunerea amenzilor

(1) Atunci când constată, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui una sau mai multe dintre încălcările enumerate la articolul 38 alineatul (1) litera (a), ESMA numește un agent de investigații independent din cadrul său pentru a cerceta chestiunea respectivă. Agentul numit nu poate să fie sau să fi fost implicat, direct sau indirect, în aprobarea prospectului la care se referă încălcarea și își îndeplinește funcțiile independent de consiliul supraveghetorilor ESMA.

(2) Agentul de investigații menționat la alineatul (1) cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigațiilor și prezintă consiliului supraveghetorilor ESMA un dosar complet cuprinzând constatările sale.

(3) Pentru a-și îndeplini sarcinile, agentul de investigații are competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 43b și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 43c și 43d.

(4) În îndeplinirea sarcinilor sale, agentul de investigații are acces la toate documentele și informațiile colectate de ESMA în cadrul activităților sale de supraveghere.

(5) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta dosarul cuprinzând constatările sale consiliului supraveghetorilor ESMA, agentul de investigații le oferă persoanelor care fac obiectul investigației posibilitatea de a fi ascultate pe tema aspectelor cercetate. Agentul de investigații își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele vizate au avut ocazia să formuleze observații.

(6) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul investigațiilor sunt pe deplin respectate pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(7) Atunci când înaintează consiliului supraveghetorilor ESMA dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații transmite o notificare persoanelor care fac obiectul investigațiilor. Persoanele care fac obiectul investigațiilor au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(8) Pe baza dosarului cuprinzând constatările agentului de investigații și după ascultarea persoanelor care fac obiectul investigațiilor în conformitate cu articolul 43j, dacă persoanele respective solicită acest lucru, ESMA decide dacă una sau mai multe dintre încălcările enumerate la articolul 38 alineatul (1) litera (a) au fost săvârșite de persoanele care fac obiectul investigațiilor și, dacă este cazul, ia o măsură de supraveghere în conformitate cu articolul 43e și impune o amendă în conformitate cu articolul 43f.

(9) Agentul de investigații nu participă la deliberările consiliului supraveghetorilor ESMA și nu intervine în niciun alt mod în procesul decizional din cadrul consiliului supraveghetorilor ESMA.

(10) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 44 în care precizează normele procedurale pentru exercitarea competenței de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv normele referitoare la dreptul la apărare și dispozițiile temporale, precum și normele privind colectarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu și termenele de prescripție pentru impunerea și executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu.

(11) ESMA sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmăririi penale atunci când constată, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, ESMA se abține de la aplicarea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

Articolul 43j

Audierea persoanelor care fac obiectul investigațiilor

(1) Înainte de a lua orice decizie în temeiul articolelor 43e, 43f și 43g, ESMA acordă persoanelor care fac obiectul investigațiilor posibilitatea de a fi ascultate pe tema constatărilor sale. ESMA își întemeiază deciziile numai pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul investigațiilor au avut posibilitatea să formuleze observații.

Primul paragraf nu se aplică dacă este necesară adoptarea de acțiuni urgente în temeiul articolului 43e pentru a preveni aducerea unor prejudicii grave și iminente sistemului financiar. Într-o asemenea situație, ESMA poate adopta o decizie provizorie și acordă persoanelor în cauză posibilitatea de a fi ascultate cât mai curând posibil după adoptarea deciziei.

(2) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul investigațiilor sunt pe deplin garantate pe durata investigațiilor. Aceste persoane au drept de acces la dosarul ESMA, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale sau al documentelor pregătitoare interne ale ESMA.

Articolul 43k

Controlul Curții de Justiție

Curtea de Justiție are competență nelimitată de a exercita controlul judiciar asupra deciziilor prin care ESMA impune o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

SECȚIUNEA 4

TAXE ȘI DELEGAREA SARCINILOR

Articolul 43l

Taxe de supraveghere

(1) ESMA percepe taxe de la emitenți, ofertanți sau persoane care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (3). Taxele respective acoperă integral cheltuielile ESMA necesare verificării și aprobării prospectelor, inclusiv a suplimentelor la acestea, și notificării acestora autorităților competente din statele membre gazdă, precum și rambursarea oricăror costuri pe care le pot suporta autoritățile competente care desfășoară activități în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării unor sarcini în conformitate cu articolul 43m.

(2) Cuantumul taxei individuale aplicate unui anumit emitent, ofertant sau persoană care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată trebuie să

acopere toate costurile administrative suportate de ESMA pentru activitățile pe care le-a desfășurat în legătură cu prospectul, inclusiv suplimentele la acesta, întocmit de un astfel de emitent, ofertant sau persoană care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată. Acesta trebuie să fie proporțional cu cifra de afaceri a emitentului, a ofertantului sau a persoanei care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată.

(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 44 pentru a preciza tipurile de taxe, cazurile în care se percep taxe, cuantumul taxelor și modalitatea de plată a acestora.

Articolul 43m

Delegarea de sarcini autorităților competente de către ESMA

(1) Atunci când este necesar pentru îndeplinirea corespunzătoare a unei sarcini de supraveghere, ESMA poate delega sarcini de supraveghere specifice autorității competente a unui stat membru în conformitate cu ghidurile emise de ESMA în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Aceste sarcini de supraveghere specifice pot include, în special, competența de a formula cereri de informații în conformitate cu articolul 43b și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 43c și 43d.

Prin derogare de la primul paragraf, verificarea, aprobarea și notificarea prospectelor, inclusiv a suplimentelor la acestea, evaluările finale și deciziile privind acțiunile ulterioare referitoare la încălcări nu se deleagă.

(2) Înainte de delegarea unei sarcini în conformitate cu alineatul (1), ESMA consultă autoritatea competentă relevantă în legătură cu:

(a) sfera de aplicare a sarcinii care urmează să fie delegată;

(b) calendarul pentru îndeplinirea sarcinii și

(c) transmiterea informațiilor necesare de către ESMA și în atenția ESMA.

(3) ESMA rambursează autorității competente costurile suportate de aceasta ca urmare a îndeplinirii sarcinilor delegate în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 43l alineatul (3).

(4) ESMA revizuiește, la intervale corespunzătoare, delegarea de sarcini efectuată în conformitate cu alineatul (1). Delegarea unei sarcini poate fi revocată în orice moment.

(5) Delegarea sarcinilor nu afectează responsabilitatea ESMA și nu limitează capacitatea acesteia de a efectua și de a supraveghea activitatea delegată.”

Articolul 10

Dispoziții tranzitorii

4. Articolul 1. Procedura de numire a membrilor comitetului executiv se publică după intrarea în vigoare a articolelor 1, 2 și 3. Până când toți membrii comitetului executiv

își preiau funcțiile, consiliul supraveghetorilor și consiliul de administrație continuă să își îndeplinească sarcinile.

5. Președinții numiți înainte de intrarea în vigoare a articolelor 1, 2 și 3 continuă să își îndeplinească sarcinile și atribuțiile până la sfârșitul mandatului lor. Președinții care vor fi numiți după intrarea în vigoare a articolelor 1, 2 și 3 sunt selectați și numiți în conformitate cu noua procedură de numire.

Articolul 11

Intrarea în vigoare și începerea aplicării

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică de la [24 de luni de la intrarea în vigoare].

Articolele 1, 2 și 3 se aplică de la [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data – 3 luni de la data intrării în vigoare]. Cu toate acestea, punctul [articolul 62] de la articolul 1, punctul [articolul 62] de la articolul 2 și punctul [articolul 62] de la articolul 3 se aplică de la 1 ianuarie [Oficiul pentru Publicații: a se introduce data de 1 ianuarie a anului care urmează anului în care expiră perioada de un an de la data intrării în vigoare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președintele	*Președintele*

Fișă financiară legislativă „Agenții”

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

1.4. Obiectiv(e)

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.6. Durata și impactul financiar

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor [organismului]

3.2.3. Impactul estimat asupra resurselor umane [ale organismului]

3.2.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

3.2.5. Contribuția terților

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a:

- Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană),

- Regulamentului (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale),

- Regulamentului (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe),

și de modificare a:

Regulamentului (UE) 2015/760 privind fondurile europene de investiții pe termen lung,

a Regulamentului (UE) nr. 345/2013 privind fondurile europene cu capital de risc,

a Regulamentului (UE) nr. 346/2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social, a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare,

a Directivei 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare,

a Regulamentului (UE) 2016/1011 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții,

a Regulamentului (UE) 2017/1129 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată

și a Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză

Domeniul de politică: Stabilitate financiară, servicii financiare și uniunea piețelor de capital

Activitatea: Stabilitate financiară

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă**

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**[39]

☒ Propunerea/inițiativa se referă la **prelungirea unei acțiuni existente**

[39] Astfel cum sunt menționate la articolul 54 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune reorientată către o acțiune nouă**

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Contribuie la o piață internă mai profundă și mai echitabilă, cu o bază industrială consolidată

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr.

2.5 Cadrul de reglementare financiară este evaluat, pus în aplicare în mod corespunzător și executat la nivelul UE

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/ grupurilor vizate.

ESA vor asigura o mai mare convergență în materie de supraveghere, cu consolidarea dimensiunii legate de UE. Consolidarea convergenței în materie de supraveghere are potențialul de a reduce sarcina administrativă pentru toate entitățile supravegheate și de a crea sinergii suplimentare prin reducerea costurilor de conformare pentru entitățile transfrontaliere, protejând, în același timp, sistemul împotriva arbitrajului de reglementare urmărit de participanții la piață.

ESA vor fi în măsură să coordoneze mai bine autoritățile naționale și să exercite, după caz, o supraveghere directă. Consolidarea rolului ESA poate aprofunda integrarea pieței prin facilitarea activităților economice transfrontaliere.

Consolidarea convergenței în materie de supraveghere și crearea unor condiții de concurență egale în cadrul pieței unice, cu un mecanism uniform de stabilire a taxelor, ar permite ESA să obțină finanțarea necesară (printr-un mecanism clar și transparent, respectând principiul egalității de tratament) pentru a-și îndeplini în totalitate sarcinile actuale și viitoare, precum și mandatele. Un astfel de rezultat ar aduce, în ultimă instanță, beneficii tuturor participanților la piață.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

Indicatori posibili:

- Numărul de standarde tehnice adoptate, comparativ cu numărul de standarde care trebuie elaborate
- Numărul de proiecte de standarde tehnice înaintate Comisiei spre aprobare în termenele stabilite
- Numărul de standarde tehnice propuse, dar respinse de către Comisie
- Numărul de recomandări fără caracter obligatoriu adoptate, comparativ cu numărul de recomandări care trebuie elaborate
- Numărul de cereri de explicații formulate de autoritățile competente
- Numărul de investigații pentru încălcarea dreptului UE închise cu succes
- Durata medie a unei investigații pentru încălcarea dreptului UE

- Numărul de avertismente cu privire la încălcarea vădită a dreptului UE
- Numărul de medieri reușite fără a se ajunge la o soluție constrângătoare juridic
- Numărul de colegii cu participarea ABE/EIOPA/ESMA
- Numărul de reuniuni bilaterale cu autoritățile competente
- Numărul de inspecții comune la fața locului
- Numărul de ore de formare a personalului autorităților de supraveghere
- Numărul de membri ai personalului care participă la schimburi/care sunt detașați
- Numărul de evaluări *inter pares* efectuate
- Numărul de obstacole în calea convergenței care au fost identificate și eliminate
- Noile instrumente și dispozitive practice de promovare a convergenței
- Numărul de inițiative în materie de formare și educare în domeniul financiar
- Numărul de studii analitice publicate
- Numărul de inspecții la fața locului și de investigații specifice
- Numărul de reuniuni cu entitățile supravegheate
- Numărul de plângeri/contestații formulate de companiile supuse supravegherii
- Numărul de decizii oficiale adoptate pentru soluționarea situațiilor de urgență
- Numărul de baze de date populate
- Numărul de simulări de criză sau de exerciții echivalente desfășurate
- Raportul dintre numărul bugetelor finale adoptate și cel al bugetelor propuse (pe an)

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerință (cerințe) de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Prezenta propunere ar trebui să abordeze următoarele aspecte:

1) **Competențe:** Cu toate că reglementarea armonizată prin intermediul cadrului unic de reglementare este importantă pentru piața unică, aceasta nu este suficientă. O abordare coerentă a interpretării și aplicării legislației UE este la fel de importantă pentru a îmbunătăți funcționarea pieței unice și pentru a reduce riscul de arbitraj de reglementare și concurența dintre forurile de supraveghere. Astfel, pentru a promova aplicarea corectă a legislației UE și a unor standarde comune eficace în materie de supraveghere în întreaga UE, ESA trebuie să dispună de competențe care să le permită să asigure convergența în materie de supraveghere și supravegherea directă în anumite domenii. Acest lucru este relevant, în special, în cazul ESMA în contextul uniunii piețelor de capital. Din acest motiv, propunerea legislativă are ca obiectiv acordarea de noi competențe pentru a promova integrarea pieței (în cazul ESMA), precum și clarificarea și consolidarea competențelor prevăzute deja în Regulamentele privind ESA.

2) Guvernanță: Problema principală pe care o prezintă cadrul actual de guvernanță este componența consiliului supraveghetorilor și a consiliului de administrație, care nu conduc în mod suficient la promovarea intereselor UE în procesul decizional și împiedică ESA să își

îndeplinească în totalitate mandatele, prin descurajarea utilizării anumitor instrumente existente. Problema rezidă în faptul că atât consiliile de administrație, cât și consiliile supraveghetorilor din cadrul ESA sunt compuse, în principal, din reprezentanți ai autorităților naționale competente, aceștia fiind și singurii care au drept de vot (cu excepția votului exercitat de Comisie cu privire la buget în cadrul fiecăruia dintre consiliile de administrație). Se creează astfel conflicte de interese. În plus, rolul și competențele președinților sunt, de asemenea, foarte limitate, iar aceștia sunt numiți de către consiliile supraveghetorilor, ceea ce le diminuează autoritatea și le afectează independența. În plus, consiliile supraveghetorilor sunt suprasolicitate, în timp ce consiliile de administrație au sarcini mai restrânse, ceea ce nu permite luarea rapidă a deciziilor. Mai mult, cadrul de guvernanță afectează stimulentele care încurajează ESA să utilizeze anumite instrumente, cum ar fi medierea obligatorie, domeniul de aplicare al evaluărilor *inter pares*, lansarea procedurilor pentru încălcarea dreptului UE sau adoptarea rapoartelor privind măsurile ulterioare.

3) **Finanțare:** Pentru a se asigura eficacitatea operațiunilor ESA și repartizarea echitabilă a costurilor aferente acestora ar fi necesară o revizuire a actualului sistem de finanțare. Întrucât propunerea legislativă vizează consolidarea rolului ESA în ceea ce privește supravegherea, finanțarea acestora va trebui ajustată (cel mai probabil în sens crescător), în condițiile în care atât bugetul UE, cât și bugetele naționale se află sub presiune. Mai mult, finanțarea ESA exclusiv din fonduri publice implică faptul că un serviciu orientat către o anumită parte a sectorului privat este plătit din bani publici. Finanțarea costurilor ESA de către actorii economici, care ar fi mai eficientă și mai echitabilă, ar fi posibilă prin aplicarea principiului „alocării în funcție de motiv” și ar asigura cel puțin parțial finanțarea de către întreprinderile din sectorul respectiv. În sfârșit, sistemul actual nu este în totalitate echitabil pentru unele autorități naționale competente care asigură o cotă disproporționată a finanțării comparativ cu dimensiunea sectorului din statul lor membru.

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, precum câștigurile de coordonare, certitudinea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” reprezintă valoarea rezultată din intervenția Uniunii care este suplimentară față de valoarea care ar fi fost altfel creată numai de statele membre.

Motivele acțiunii la nivel european (*ex ante*)

Evaluarea din 2017 demonstrează că acțiunea UE este justificată și necesară pentru a aborda problemele identificate în ceea ce privește competențele de care dispun ESA, cadrul de guvernanță și cadrul de finanțare ale acestora. Orice acțiune în acest sens va necesita modificarea Regulamentelor privind ESA. ESA sunt organisme ale Uniunii, ale căror atribuții și al căror mod de funcționare nu pot fi modificate decât de legiuitorul Uniunii — în cazul de față, pe baza articolului 114 din TFUE.

Valoarea adăugată a Uniunii preconizată a fi creată (*ex post*)

Prin crearea ESA, s-a recunoscut că era necesar un sistem de supraveghere la nivelul UE pentru a îmbunătăți protecția consumatorilor și a investitorilor și a consolida în mod sustenabil stabilitatea și eficacitatea sistemului financiar în întreaga UE. Aceste obiective sunt realizate mai bine la nivelul Uniunii.

Părțile interesate sunt de acord cu faptul că ESA au contribuit în mod semnificativ la îmbunătățirea coordonării și a cooperării între autoritățile naționale de supraveghere, precum și cu faptul că acestea au jucat un rol esențial pentru a se asigura funcționarea ordonată a piețelor financiare din întreaga UE, reglementarea și supravegherea în bune condiții a acestora și îmbunătățirea protecției consumatorilor.

Necesitatea ca ESA să își exercite în continuare activitatea și să contribuie la supravegherea eficace în întreaga UE va deveni și mai importantă odată cu creșterea gradului de interconectare a piețelor financiare, la nivelul UE și la nivel mondial. Având în vedere rolul central pe care îl joacă în promovarea integrării pieței unice și crearea de oportunități pe piața unică pentru entitățile financiare și investitori, ESA se vor afla în centrul eforturilor de a construi o uniune a piețelor de capital.

Revenirea la un cadru de supraveghere la nivel național, bazat pe principiul controlului efectuat de țara de origine și completat cu norme prudențiale minime și mecanisme de recunoaștere reciprocă pur și simplu nu ar putea răspunde nevoii urgente de a continua integrarea piețelor financiare ale UE și, în special, a cadrului piețelor de capital. Acest lucru ar avea consecințe negative asupra capacității UE de a stimula investițiile pe termen lung și de a crea surse de finanțare pentru întreprinderile din UE, care este indispensabilă pentru consolidarea economiei UE și stimularea investițiilor în vederea creării de locuri de muncă.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențe anterioare similare

Cele trei ESA au început să funcționeze ca agenții independente ale UE în ianuarie 2011, în temeiul Regulamentelor privind ESA din 2010.

Comisia a efectuat o evaluare a operațiunilor ESA în 2014. La momentul respectiv, s-a concluzionat că ESA funcționaseră bine, dar au fost identificate patru domenii în care ar fi putut fi avută în vedere îmbunătățirea anumitor aspecte: (1) cadrul de finanțare (înlocuirea cadrului de finanțare existent); (2) competențele (de exemplu, o atenție sporită acordată convergenței în materie de supraveghere, utilizarea mai eficace a competențelor existente, clarificarea și eventuala extindere a mandatelor existente); (3) guvernanța (de exemplu, consolidarea guvernanței interne pentru a se asigura că deciziile sunt luate în interesul UE în ansamblu) și (4) arhitectura de supraveghere (evaluarea unor modificări structurale precum reunirea autorităților într-un singur organism, cu un singur sediu, sau introducerea unei abordări bicefale).

În octombrie 2013, Parlamentul European a efectuat, de asemenea, o evaluare a ESA. Unele concluzii au fost similare cu cele ale Comisiei în ceea ce privește performanțele ESA, inclusiv în ceea ce privește faptul că perioada de observație fusese foarte scurtă. Raportul Parlamentului European conținea o listă detaliată a elementelor de îmbunătățit, unele dintre acestea necesitând modificări legislative. În plus, în rezoluția sa din martie 2014 referitoare la revizuirea SESF, Parlamentul a solicitat Comisiei să prezinte noi propuneri legislative de revizuire a cadrului ESA cu privire la anumite aspecte, printre care guvernanța, reprezentarea, cooperarea și convergența în materie de supraveghere și consolidarea competențelor.

În noiembrie 2014, Consiliul a concluzionat că ar trebui avute în vedere adaptări precis orientate pentru a îmbunătăți performanțele, guvernanța și finanțarea ESA.

În prezenta propunere legislativă s-a ținut cont de aspectele abordate în evaluările anterioare și în contribuțiile părților interesate (inclusiv cele primite în contextul cererii de contribuții a

Comisiei și al uniunii piețelor de capital). O atenție deosebită a fost acordată evaluării finalizate în primăvara anului 2017, care concluziona că ESA și-au îndeplinit, în linii mari, obiectivele stabilite și că actuala arhitectură de supraveghere sectorială a ESA este adecvată. Pentru a face față provocărilor viitoare, erau recomandate, totodată, și o serie de îmbunătățiri cu orientare precisă, legate în special de consolidarea competențelor ESA, a cadrului de guvernanță și a cadrului de finanțare ale acestora.

1.5.4. Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare

Obiectivele prezentei propuneri sunt coerente cu alte politici și inițiative în curs ale UE care vizează: (i) dezvoltarea uniunii economice și monetare; (ii) dezvoltarea uniunii piețelor de capital; (iii) consolidarea eficienței și a eficacității supravegherii la nivelul UE, atât în interiorul, cât și în afara UE.

În primul rând, prezenta propunere este coerentă cu uniunea economică și monetară. Raportul celor cinci președinți privind finalizarea uniunii economice și monetare din Europa a subliniat că o mai bună integrare a piețelor de capital și eliminarea treptată a barierelor naționale rămase ar putea genera noi riscuri la adresa stabilității financiare. Potrivit acestui raport, cadrul de supraveghere va trebui să fie extins și consolidat pentru a se asigura soliditatea tuturor actorilor financiari. Raportul celor cinci președinți a concluzionat că această situație ar trebui să conducă, în ultimă instanță, la o autoritate unică de supraveghere a piețelor de capital europene. De asemenea, recentul document de reflecție privind aprofundarea uniunii economice și monetare a subliniat că: „Este esențial să existe un cadru mai integrat de supraveghere care să garanteze punerea în aplicare în comun a normelor pentru sectorul financiar și asigurarea la nivel mai centralizat a respectării normelor în materie de supraveghere”. Propunerea legislativă nu vizează crearea unei autorități unice de supraveghere a piețelor de capital, ci consolidarea cadrului de supraveghere. Aceasta prevede, de asemenea, transferarea la nivelul UE și, în special, către ESMA a anumitor responsabilități de supraveghere (cum ar fi aprobarea anumitor prospecte UE, a administratorilor de indici de referință, a furnizorilor de servicii de raportare a datelor, a anumitor fonduri UE).

În al doilea rând, prezenta propunere este coerentă cu proiectul de uniune a piețelor de capital. Prin promovarea unor canale de finanțare mai diversificate, uniunea piețelor de capital va contribui la creșterea rezilienței sistemului financiar al UE. În același timp, este necesar să se mențină vigilența în ceea ce privește riscurile financiare care apar pe piețele de capital. Prin urmare, calitatea cadrului de supraveghere este un element necesar pentru buna funcționare și integrarea piețelor de capital. Propunerea legislativă ar trebui să garanteze punerea în aplicare în mod uniform a cadrului de reglementare unic în întreaga piață unică. Prin urmare, entitățile financiare cu activități de dimensiuni similare și profiluri de risc similare ar urma să facă obiectul acelorași standarde de supraveghere, indiferent de locul unde se situează în UE, evitându-se arbitrajul de reglementare.

În al treilea rând, propunerea este coerentă cu obiectivul general de a ameliora eficiența și eficacitatea supravegherii la nivelul UE, atât în interiorul, cât și în afara UE. În ultimii ani, UE a pus în aplicare o serie de reforme cu scopul de a îmbunătăți transparența, cadrul de reglementare și soliditatea sectorului bancar, a sectorului asigurărilor și a sectorului piețelor de capital. Prin clarificarea anumitor competențe conferite ESA (cum ar fi soluționarea litigiilor sau evaluările independente) și prin modificarea structurii de guvernanță a agențiilor respective, propunerea va conduce la îmbunătățirea supravegherii în interiorul UE. În plus,

legislația UE în domeniul financiar a încorporat din ce în ce mai mult „regimurile din țări terțe”, fapt care le permite firmelor din afara UE să aibă acces în UE, de obicei cu condiția ca acestea să fie autorizate într-un stat care are un regim de reglementare echivalent cu cel din UE și care asigură accesul firmelor din UE printr-un mecanism de reciprocitate eficace. Propunerea legislativă va clarifica posibilitatea ca ESA să sprijine Comisia în ceea ce privește monitorizarea evoluțiilor din țările terțe (de exemplu, evoluțiile în materie de reglementare, de supraveghere și evoluțiile pieței din țările terțe, precum și istoricul activității de supraveghere al autorităților din țările terțe) pentru jurisdicțiile care fac obiectul unei decizii de echivalență pozitive emise de Comisie. Scopul monitorizării este acela de a garanta îndeplinirea în permanență a condițiilor pe care se bazează decizia de echivalență, cu un accent deosebit pe evoluțiile din țările terțe care ar putea avea un impact asupra stabilității financiare a Uniunii sau a unuia ori mai multor state membre.

În al patrulea rând, prezenta propunere legislativă este, de asemenea, în concordanță cu recenta propunere a Comisiei referitoare la procedurile și autoritățile implicate în autorizarea contrapărților centrale („CPC”) și la cerințele pentru recunoașterea CPC-urilor din țări terțe[40]. Propunerea privind CPC introduce o abordare paneuropeană în ceea ce privește supravegherea CPC-urilor din UE. În cadrul ESMA va fi instituit un nou mecanism de supraveghere care va fi responsabil pentru asigurarea unei supravegheri mai coerente și mai consecvente a CPC-urilor din UE, precum și pentru supravegherea mai riguroasă a CPC-urilor din țări din afara UE, denumite și „țări terțe”.

1.6. Durata și impactul financiar

☐ Propunere/inițiativă pe **durată determinată**

– ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

– ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

☒ Propunere/inițiativă pe **durată nedeterminată**

– Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2019 până în 2020,

– urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)[41]

☐ **Gestiune directă** asigurată de către Comisie prin

– ☐ agențiile executive;

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☒ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

---

[40] Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește procedurile și autoritățile implicate în autorizarea contrapărților centrale și cerințele pentru recunoașterea contrapărților centrale din țări terțe.

[41] Explicațiile privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

☐ BEI și Fondului european de investiții;

☒ organismelor menționate la articolele 208 și 209;

☐ organismelor de drept public;

☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;

☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.

Observații

N/A

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții

În conformitate cu dispozițiile deja existente, ESA elaborează rapoarte periodice privind activitatea lor (inclusiv rapoarte interne către conducerea superioară, rapoarte către consiliile de administrație și rapoarte anuale) și fac obiectul auditurilor efectuate de Curtea de Conturi și de Serviciul de Audit Intern al Comisiei cu privire la utilizarea resurselor și performanțe. Monitorizarea și raportarea acțiunilor incluse în propunere vor respecta cerințele deja existente, precum și noile cerințe care decurg din prezenta propunere.

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

În ceea ce privește utilizarea legală, moderată, efectivă și eficace a creditelor aferente propunerii, se preconizează că propunerea nu va antrena riscuri noi semnificative care să nu fie acoperite în prezent de un cadru de control intern existent.

Cu toate acestea, o nouă provocare ar putea fi legată de modificarea modului de finanțare, cu alte cuvinte, de asigurarea colectării în timp util a contribuțiilor anuale din partea instituțiilor financiare și a participanților la piața financiară în cauză.

2.2.2. Metoda (metodele) de control preconizată (preconizate)

Sistemele de gestiune și de control prevăzute în Regulamentele privind ESA au fost deja instituite. ESA colaborează îndeaproape cu Serviciul de Audit Intern al Comisiei pentru a se asigura că sunt aplicate normele corespunzătoare în toate domeniile cadrului de control intern. Aceste mecanisme se vor aplica și în ceea ce privește rolul ESA în conformitate cu prezenta propunere.

În plus, în fiecare exercițiu financiar, Parlamentul European, la recomandarea Consiliului, aprobă fiecărei ESA descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

În scopul combaterii fraudei, a corupției și a altor ilegalități, prevederile Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) se aplică ESA fără nicio restricție.

ESA dispun de o strategie antifraudă specifică și de un plan de acțiune aferent acesteia. Acțiunile consolidate ale ESA în domeniul luptei antifraudă vor fi conforme cu normele și orientările prevăzute de Regulamentul financiar (măsuri antifraudă ca parte a unei bune gestiuni financiare), cu politicile OLAF de prevenire a fraudei, cu dispozițiile prevăzute de Strategia antifraudă a Comisiei [COM(2011) 376], precum și cu cele prevăzute în Abordarea comună privind agențiile descentralizate ale UE (iulie 2012) și în foaia de parcurs aferentă.

În plus, regulamentele de instituire a ESA, precum și regulamentele financiare ale ESA stabilesc dispozițiile privind execuția și controlul bugetului ESA și normele financiare aplicabile, inclusiv cele care vizează prevenirea fraudelor și a neregulilor.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Rubrica……...……]	Dif./ Nedif.[42]	Țări AELS[43]	Țări candidate[44]	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
(1a)	12 02 04 EBA 12 02 05 EIOPA 12 02 06 ESMA	Dif.		NU		NU

- Noile linii bugetare solicitate: N/A

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Rubrica……]	Dif./ Nedif.	Țări AELS	Țări candidate	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
[…]	[XX.YY.YY.YY] […]	[…]	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

[42] Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.
[43] AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.
[44] Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

Prezenta inițiativă legislativă va avea următorul impact asupra cheltuielilor:

1. Angajarea unui număr total de 210 noi membri ai personalului ABE, EIOPA și ESMA în perioada 2019-2022.

2. Costul acestor noi membri ai personalului (și alte cheltuieli legate de noile sarcini pe care le vor îndeplini ESA) va fi finanțat integral din contribuțiile anuale pentru supravegherea indirectă și din taxele pentru supravegherea directă percepute de la societățile din sector (niciun impact asupra bugetului UE). În ceea ce privește ESMA, trebuie menționat faptul că personalul suplimentar și toate costurile suplimentare legate de supravegherea directă vor fi acoperite integral din taxele percepute de la societățile din sector.

Cu toate acestea, presupunând că adoptarea și intrarea în vigoare vor avea loc în primul trimestru al anului 2019 și ținând cont de faptul că trebuie elaborat un act delegat al Comisiei care să precizeze contribuțiile anuale, elementele pentru care se datorează taxe, cuantumul taxelor și modul de plată a acestora, propunerea preconizează colectarea contribuțiilor anuale începând din anul care începe după un an întreg de la intrarea în vigoare — ceea ce înseamnă, în acest scenariu, că, începând cu 1 ianuarie 2021, cheltuielile suplimentare pentru supravegherea indirectă care rezultă din prezenta propunere vor putea fi finanțate din contribuțiile anuale. Cu toate acestea, întrucât ESA ar urma să suporte costuri în temeiul regulamentului începând de la intrarea în vigoare a acestuia, este necesar ca în 2019 și 2020 să se obțină un buget suplimentar din partea UE pentru a acoperi cu titlu tranzitoriu operațiunile din faza inițială, până în momentul în care vor începe să fie colectate contribuțiile anuale și ESA vor fi în măsură, începând din 2021, să ramburseze la bugetul UE finanțarea tranzitorie menționată anterior, furnizată în 2019 și 2020.

În mod similar, taxele care vor acoperi integral cheltuielile cu supravegherea directă (care, conform prezentei propuneri, vor începe să se aplice după 24 de luni de la intrarea în vigoare a propunerii, și anume, în acest scenariu, din 2021) nu vor fi colectate decât după intrarea în vigoare a actelor delegate specifice. În prezentul document s-a pornit de la ipoteza că, în 2021, există un impact asupra bugetului UE din avansurile furnizate înainte de începerea colectării acestor taxe, și că ESA vor rambursa avansurile puse la dispoziție de UE cel târziu în anul 2022. În consecință, în 2022 nu se preconizează niciun fel de cheltuieli suplimentare pentru bugetul UE; în principiu, cheltuielile suplimentare din domeniul supravegherii directe vor fi finanțate din taxele care urmează să fie colectate de la participanții la piață care fac obiectul supravegherii.

Această sumă suplimentară ar trebui să provină de la bugetul general al UE, întrucât bugetul DG FISMA nu poate acoperi o astfel de sumă.

Costurile aferente sarcinilor și activităților existente și continue realizate de ESA în 2019 și 2020 vor fi finanțate în conformitate cu actualul cadru de finanțare, conform CFM 2014-2020.

IMPACTUL ESTIMAT ASUPRA CHELTUIELILOR ȘI PERSONALULUI PENTRU EXERCIȚIUL 2021 ȘI PENTRU EXERCIȚIILE URMĂTOARELE DIN PREZENTA PROPUNERE LEGISLATIVĂ ESTE INDICAT DOAR CU TITLU ILUSTRATIV ȘI NU ADUCE ATINGERE PROPUNERII DE CADRU FINANCIAR MULTIANUAL DE DUPĂ 2020 CARE URMEAZĂ SĂ FIE PREZENTATĂ PÂNĂ ÎN MAI 2018. ÎN ACEST CONTEXT AR TREBUI MENȚIONAT ȘI FAPTUL CĂ, DEȘI NUMĂRUL DE ANGAJAȚI NECESARI PENTRU SUPRAVEGHEREA DIRECTĂ VA FLUCTUA ÎN TIMP, ÎN FUNCȚIE DE EVOLUȚIA NUMĂRULUI ȘI A DIMENSIUNII

PARTICIPANȚILOR LA PIEȚELE DE CAPITAL CARE VOR FACE OBIECTUL SUPRAVEGHERII, ȘI CHELTUIELILE AFERENTE VOR FI, ÎN PRINCIPIU, FINANȚATE DIN TAXE CARE VOR FI COLECTATE DE LA RESPECTIVII PARTICIPANȚI LA PIAȚĂ.

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:	Număr	Rubrica 1a Competitivitate pentru creștere economică și locuri de muncă

DG: FISMA			**2019**	**2020**	**2021**	**2022**	**TOTAL**
12.0204 EBA	Angajamente	(1)	2 493,0	4 096,3	0		**6 589,3**
	Plăți	(2)	2 493,0	4 096,3	0		**6 589,3**
12.0205 EIOPA	Angajamente	(1a)	3 759,7	5 356,0	0		**9 115,7**
	Plăți	(2a)	3 759,7	5 356,0	0		**9 115,7**
12.0206 ESMA	Angajamente	(3a)	17 728,6	20 589,6	10 142,8		**48 461,0**
	Plăți	(3b)	17 728,6	20 589,6	10 142,8		**48 461,0**
TOTAL credite pentru DG FISMA	Angajamente	=1+1a +3	23 981,3	30 041,9	10 142,8		**64 166,0**
	Plăți	=2+2a+3b	23 981,3	30 041,9	10 142,8		**64 166,0**

Rubrica din cadrul financiar multianual	**5**	„Cheltuieli administrative”

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			**TOTAL**
DG: <…….>									
• Resurse umane									
• Alte cheltuieli administrative									
Alte cheltuieli administrative<…….>	Credite								

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)								

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2019	**2020**	**2021**	**2022**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			**TOTAL**
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	23 981,3	30 041,9	10 142,8					**64 166,0**
	Plăți	23 981,3	30 041,9	10 142,8					**64 166,0**

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor [organismului]

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

– ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			Anul **N**		Anul **N+1**		Anul **N+2**		Anul **N+3**		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)						**TOTAL**	
	REALIZĂRI																	
⇩	Tip[45]	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr. total	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1[46] …																		
- Realizare																		
- Realizare																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2…																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																		

[45] Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de străzi construiți etc.).

[46] Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)…”

COSTURI TOTALE															

3.2.3. Impactul estimat asupra resurselor umane [ale organismului] — A se vedea anexa la fișa financiară legislativă

1. Sinteză

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ

– ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul **N**[47]	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)	**TOTAL**
Funcționari (grade AD)						
Funcționari (grade AST)						
Agenți contractuali						
Agenți temporari						
Experți naționali detașați						
TOTAL						

Impact estimat asupra personalului (ENI suplimentare) – schema de personal

Grupa de funcții și gradul	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)
AD16				
AD15				
AD14				
AD13				
AD12				

[47] Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

AD11 AD10 AD9 AD8 AD7 AD6 AD5				
Total AD				
AST11 AST10 AST9 AST8 AST7 AST6 AST5 AST4 AST3 AST2 AST1				
Total AST				
AST/SC 6 AST/SC 5 AST/SC 4 AST/SC 3 AST/SC 2 AST/SC 1				

Total AST/SC				
TOTAL GENERAL				

Impactul estimat asupra personalului (suplimentar) – personal extern

Agenți contractuali	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)
Grupa de funcții IV Grupa de funcții III Grupa de funcții II Grupa de funcții I				
Total				

Experți naționali detașați	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)
Total				

Vă rugăm să indicați data planificată pentru recrutare și să adaptați în mod corespunzător suma aferentă (în cazul în care recrutarea se face în luna iulie, se ia în considerare numai 50 % din costul mediu) și să furnizați explicații suplimentare într-o anexă.

2. Necesarul de resurse umane estimat pentru DG-ul sub tutela căruia se află Agenția

– ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

– ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimarea se exprimă în numere întregi (sau cel mult cu o zecimală)

		Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
• **Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)**								
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)								
XX 01 01 02 (în delegații)								
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)								
10 01 05 01 (cercetare directă)								
• **Personal extern (în echivalent normă întreagă - ENI)**[48]								
XX 01 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)								
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT și JED în delegații)								
XX 01 04 ***yy***[49]	- la sediu[50]							
	- în delegații							
XX 01 05 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)								
10 01 05 02 (AC, INT, END – cercetare directă)								
Alte linii bugetare (a se preciza)								
TOTAL								

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

[48] AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JED = expert tânăr în delegații.

[49] Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

[50] În principal pentru fondurile structurale, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit (FEP).

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	
Personal extern	

Descrierea metodei de calcul al costului pentru unitățile ENI ar trebui inclusă în anexa V secțiunea 3.

3.2.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

– ☐ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.

– ☒ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

Este necesară o reprogramare a liniilor bugetare ale ESA (12.0204, 12.0205 și 12.0206). Deși cuantumurile totale avute în vedere vor fi acoperite în ultimă instanță din taxe, va fi necesar un avans de la bugetul UE pentru a acoperi cel puțin costurile suportate în timpul primelor 18 luni de funcționare.

După adoptarea propunerii, Comisia va trebui să adopte un act delegat care să precizeze în detaliu metodologia de calculare și colectare a taxelor. Înainte ca taxele să poată începe să fie colectate, va trebui ca acest act să facă obiectul unei decizii a Parlamentului European și a Consiliului de a nu formula obiecții și să fie publicat în Jurnalul Oficial. Cu toate acestea, costurile în cauză ar trebui să fie recuperate în timp, cel mai târziu în 2021.

– ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual[51].

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

[…]

3.2.5. Contribuția terților

– Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.

– Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată după cum urmează:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

[51] A se vedea articolele 11 și 17 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

– ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

– ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

  – ☐ asupra resurselor proprii

  – ☐ asupra veniturilor diverse

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei[52]						
		Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
Articolul …..								

Pentru veniturile diverse alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

[…]

A se preciza metoda de calcul a impactului asupra veniturilor. RO

[…]

[52] În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea unei cote de 25 % pentru costuri de colectare.

ANEXĂ

Costurile aferente sarcinilor care urmează să fie realizate de ESA au fost estimate pentru cheltuielile cu personalul în conformitate cu clasificarea costurilor în proiectul de buget al ESA pentru 2018. Prezenta inițiativă legislativă va avea un impact asupra costurilor suportate de către ESA, din cauza modificărilor aduse: (I.) guvernanței, (II.) competențelor de supraveghere indirectă ale ESA, (III.) sistemului de finanțare a agențiilor respective și (IV.) competențelor de supraveghere directă acordate ESMA. Personalul suplimentar va trebui să fie sprijinit, de asemenea, de personal încadrat la cheltuieli indirecte cu resursele și experți juridici (V.). Având în vedere creșterea numărului de membri ai personalului, prezenta propunere legislativă ar putea antrena, de asemenea, o serie de modificări în ceea ce privește sediile ESA (VI.).

I. Guvernanța ESA:

Ca o consecință a prezentei propuneri legislative, actualul consiliu de administrație (compus din președinte, directorul executiv și membrii consiliului supraveghetorilor) va fi înlocuit de un comitet executiv, un organism nou-înființat, format din patru membri independenți cu normă întreagă (inclusiv președintele) în cazul ABE și EIOPA, respectiv din 6 membri independenți cu normă întreagă (inclusiv președintele) în cazul ESMA, axat exclusiv pe mandatele ESA. Actualul director executiv ar putea deveni membru al comitetului executiv. Aceste modificări ar putea necesita doi membri suplimentari ai personalului în cazul ABE și EIOPA, respectiv patru membri suplimentari ai personalului[53] în cazul ESMA (cu condiția ca acești angajați să fie recrutați din afara organizației). Aceștia vor fi plătiți din bugetul ESA. Cei 2 noi angajați ai ABE și EIOPA, respectiv cei 4 angajați ai ESMA ar trebui să aibă experiență și să fie recrutați ca agenți temporari AD având cel puțin gradul AD 13. Pentru aceste posturi suplimentare vor fi suportate, în mod inevitabil, costuri legate de recrutare (deplasare, cazare, vizite medicale și alte indemnizații, cheltuieli de mutare etc.) estimate la 12 700 EUR pe persoană.

În temeiul propunerii legislative, acestui comitet executiv ar urma să îi fie conferite competențe decizionale pentru anumite sarcini fără caracter de reglementare, în cazul cărora dezechilibrele în materie de stimulente din cadrul modelului actual de guvernanță sunt cele mai problematice (de exemplu, încălcarea dreptului Uniunii și procedurile de soluționare a litigiilor). Întrucât unul dintre obiectivele prezentei propuneri este de a spori utilizarea competențelor respective, ar trebui ca membrii permanenți ai comitetului executiv să fie susținuți în mod corespunzător în îndeplinirea sarcinilor lor de resurse umane suplimentare. De exemplu, modificările aduse respectivelor competențe ar trebui să implice un număr mai mare de cereri de informații (transmise autorităților competente sau participanților la piață) și o utilizare mai intensă a competențelor de soluționare a litigiilor. Aceste noi sarcini pot fi efectuate, în cea mai mare parte, de personalul ESA existent, care poate fi reorientat de la activitatea cvasilegislativă către sarcini legate de convergența în materie de supraveghere. Deoarece se preconizează că, în viitor, activitatea de reglementare ar putea înregistra o ușoară reducere sau o stagnare, un număr mai mare de ENI ar putea lucra, în cadrul ESA, la convergența în materie de supraveghere. În consecință, pentru

[53] 6 membri permanenți ai comitetelor executive — 1 director executiv — 1 președinte = 4 noi membri permanenți.

a sprijini noul comitet executiv în îndeplinirea noilor sale sarcini nu ar trebui să fie necesare decât 2 unități ENI suplimentare pentru ABE și EIOPA și 3 unități ENI suplimentare pentru ESMA.

Pe scurt, prezenta fișă financiară legislativă presupune că modificările în ceea ce privește guvernanța ESA ar putea implica, pentru fiecare dintre aceste agenții:

- recrutarea a 4 noi agenți temporari cu grad AD pentru ESMA și a 2 noi agenți temporari cu grad AD pentru ABE și EIOPA, care să aibă cel puțin gradul AD 13 și un nivel ridicat de experiență profesională;
- 2 ENI (ambele AT) pentru ABE și EIOPA și, respectiv, 3 ENI pentru ESMA care să ajute membrii noului comitet executiv să își îndeplinească noile sarcini și care vor compensa creșterea preconizată a volumului de lucru în legătură cu convergența în materie de supraveghere;
- costurile legate de recrutarea acestor angajați suplimentari (deplasare, cazare, vizite medicale și alte indemnizații, costuri de mutare etc.).

II. Supravegherea indirectă de către ESA:

i. Sarcini comune care necesită aceleași resurse pentru toate cele trei ESA

Pentru a promova consecvența în cadrul rețelei supraveghetorilor financiari, evaluările *inter pares* efectuate de ESA vor fi înlocuite cu evaluări independente. În timp ce evaluările *inter pares* sunt realizate în prezent de grupuri de evaluare *inter pares* formate, în principal, din angajați ai autorităților naționale competente din UE-28, evaluările independente vor fi efectuate sub supravegherea noului comitet executiv. În vederea îndeplinirii acestei sarcini, propunerea legislativă prevede posibilitatea ca acesta să înființeze un comitet de evaluare. Comitetul de evaluare ar urma să fie compus exclusiv din membrii personalului ESA, pentru a se garanta independența evaluărilor. Crearea unui astfel de comitet ar necesita, prin urmare, personal suplimentar, chiar dacă unii membri ai personalului ESA participă deja la actualele evaluări *inter pares*. Această creștere a personalului ESA poate fi estimată la cinci membri suplimentari ai personalului pentru fiecare ESA, care să compenseze lipsa resurselor umane puse la dispoziție de autoritățile competente pentru astfel de exerciții.

ESA vor avea, în plus, o nouă misiune, având ca obiectiv coordonarea autorităților competente pentru a asigura convergența în materie de supraveghere și aplicarea uniformă a dreptului Uniunii. În acest context, ESA ar urma să stabilească scopuri și obiective comune în materie de supraveghere, sub forma unui Plan strategic multianual al UE. ESA pregătesc deja un program de lucru anual. Cu toate acestea, scopul actualului program de lucru anual al ESA este de a acoperi activitățile de reglementare și de supraveghere care urmează să fie întreprinse de ESA, în timp ce noul Plan strategic al UE ar urma să acopere activitățile de supraveghere care vor trebui să fie desfășurate de autoritățile competente. În plus, noile competențe de

coordonare implică, de asemenea, că autoritățile competente (inclusiv mecanismul unic de supraveghere și mecanismul/comitetul unic de rezoluție) ar avea obligația să elaboreze programe de lucru anuale (aliniate la Planul strategic al UE) și să le prezinte ESA, care ar urma să le evalueze în conformitate cu Planul strategic al UE. ESA ar urma să emită apoi o recomandare sau o decizie de aprobare individuală adresată fiecărei autorități competente pentru programul anual respectiv și să examineze punerea în aplicare pe parcurs. Interacțiunile cu autoritățile competente și coordonarea cu echipele relevante din cadrul fiecărei ESA va necesita alocarea de resurse umane suplimentare. Fiecare ESA va avea nevoie de trei membri suplimentari ai personalului.

ESA ar urma să fie îndeplinească, de asemenea, noi misiuni legate de tehnologiile financiare (FinTech). În conformitate cu propunerea legislativă, ESA ar trebui: (i) să urmărească convergența cerințelor de acordare a licențelor pentru societățile din domeniul tehnologiei financiare, (ii) să clarifice și să actualizeze cadrele de supraveghere privind externalizarea, în special în ceea ce privește externalizarea către servicii de cloud, (iii) să coordoneze centrele de inovare tehnologică naționale și, eventual, să emită ghiduri cu privire la centrele de inovare tehnologică/spațiile de testare în materie de reglementare instituite de statele membre și (iv) cu privire la securitatea cibernetică, să urmărească convergența în materie de gestionare a riscurilor informatice și să contribuie la dezvoltarea, împreună cu Comisia și Banca Centrală Europeană, a unor modalități de simulare a crizelor cibernetice. Pentru îndeplinirea acestor sarcini suplimentare vor fi necesare resurse specifice pentru domeniul tehnologiei financiare, estimate la 3 membri suplimentari ai personalului.

ii. Sarcini care necesită resurse diferite pentru fiecare ESA

ESA ar trebui să aibă responsabilități definite mai clar în ceea ce privește monitorizarea deciziilor de echivalență ale Comisiei aplicabile cadrelor de reglementare și de supraveghere ale țărilor terțe. În trecut, în absența unui temei juridic clar pe baza căruia ESA să acorde asistență Comisiei în ceea ce privește monitorizarea post-echivalență, unele ESA nu au fost în măsură să acorde asistență din cauza constrângerilor în materie de resurse. În prezent, ESA oferă o analiză inițială care este luată în considerare la evaluarea echivalenței de către Comisie într-unul din următoarele două scenarii: Comisia a solicitat în mod expres ABE să acorde consultanță tehnică sau ABE are sarcina specifică de a face acest lucru în temeiul legislației primare. Propunerea legislativă privind ESA va preciza în mod mai clar că ESA pot acorda asistență Comisiei în ceea ce privește monitorizarea evoluțiilor din țări terțe (de exemplu, evoluțiile în materie de reglementare, de supraveghere și evoluțiile pieței din țările terțe, precum și istoricul activității de supraveghere al autorităților din țările terțe) în jurisdicțiile care fac obiectul unei decizii de echivalență pozitive emise de Comisie. Scopul monitorizării este acela de a garanta îndeplinirea în permanență a condițiilor pe care se bazează decizia de echivalență, cu un accent deosebit pe evoluțiile din țările terțe care ar putea avea un impact asupra stabilității financiare a Uniunii sau a unuia ori mai multor state membre. ESA ar urma, în special, să prezinte Comisiei un raport anual care să conțină constatările sale. Acest rol mai clar ar presupune analiza continuă a evoluțiilor din țările terțe și coordonarea activităților desfășurate împreună cu interlocutori din cadrul organizației sau din afara acesteia.

Cu toate acestea, cele trei ESA nu au același volum de muncă în ceea ce privește deciziile de echivalență. ESMA este responsabilă pentru 11 din cele 13 regulamente ale celor trei ESA care permit adoptarea de decizii de echivalență pentru țările terțe. EIOPA și ABE sunt responsabile fiecare pentru un text legislativ care permite

adoptarea de decizii de echivalență pentru țările terțe (și anume, Solvabilitate II și, respectiv, CRD IV/CRR). În consecință, ar trebui ca ESMA să aibă nevoie de mai multe resurse suplimentare decât EIOPA și ABE.

Resursele suplimentare pentru ESMA pot fi estimate la 9 ENI, iar costurile de tranzacție aferente pot fi estimate la 1 milion EUR pe an. Resursele umane suplimentare pentru EIOPA și ABE pot fi estimate la 2 ENI, iar costurile de tranzacție aferente pot fi estimate la 200 000 EUR pe an.

iii. Sarcină specifică pentru ESMA

Propunerea ar urma să confere un mandat mai cuprinzător ESMA în vederea promovării cooperării între autoritățile naționale competente cu privire la eventualele cazuri transfrontaliere de abuz de piață, în timp ce competențele de investigare, de asigurare a respectării legislației și de urmărire penală ar rămâne la nivel național. În temeiul prezentei propuneri legislative, ESMA ar urma să joace un rol de „centru de informații”, care să colecteze și să difuzeze, la cererea autorităților de reglementare, date de tranzacționare care implică mai multe jurisdicții din UE. În plus, în cazul în care și atunci când o autoritate competentă identifică o tranzacție transfrontalieră suspectă în cursul procesului de control, aceasta ar urma să fie obligată să o raporteze ESMA, care, la rândul său, ar fi însărcinată cu coordonarea activă a demersurilor de investigare la nivelul UE. O astfel de structură ar depăși mandatele actualelor Regulamente privind abuzul de piață și, respectiv, privind piața instrumentelor financiare, deoarece ar conferi ESMA competențe de coordonare consolidate și ar facilita activitatea autorităților de reglementare implicate în investigații transfrontaliere. Aceste noi sarcini ar necesita 2 ENI suplimentare (una pentru coordonare, una pentru servicii IT), pe lângă costurile IT necesare pentru instituirea unui „drop box” cu ajutorul căruia autoritățile competente să poată descărca și încărca documente furnizate de omologii lor, legate de supravegherea abuzurilor de piață și de investigații. Aceste costuri IT recurente sunt estimate la 100 000 EUR pe an, iar costurile IT punctuale sunt estimate la 500 000 EUR.

Printre cerințele de raportare prevăzute în MiFID II/MiFIR, există și obligația ca autoritățile naționale competente să colecteze date de la locurile de tranzacționare cu privire la un număr mare de instrumente financiare și de rapoarte de tranzacție (aproximativ 15 milioane la nivelul UE) prezentate de către firmele de investiții. Conform propunerii, ESMA ar urma să aibă sarcina de a centraliza colectarea datelor de referință în conformitate cu MiFID II/MiFIR și de a le colecta direct de la locurile de tranzacționare. Existența unor infrastructuri IT comune în cadrul ESMA este o modalitate de a spori convergența practicilor de supraveghere în ceea ce privește punerea în aplicare a MiFID II/MiFIR. Având în vedere creșterea volumului de date care trebuie raportate, ESMA va avea nevoie de resurse suplimentare, inclusiv de resurse IT. Centralizarea raportării tranzacțiilor ar necesita 8 ENI și ar antrena costuri IT (3 milioane EUR în primul an și costuri de întreținere în valoare de 2 milioane EUR pentru anii următori).

iv. Sarcină specifică pentru EIOPA

În conformitate cu prezenta propunere legislativă, ar urma să îi fie conferite EIOPA noi competențe în ceea ce privește modelele interne ale întreprinderilor de asigurare. EIOPA ar avea, în special, competența de a efectua o evaluare independentă a cererilor de utilizare sau de modificare a unui model intern și de a emite un aviz adresat autorităților competente în cauză. În cazul unui litigiu între autoritățile competente cu

privire la un model intern, va fi consolidată posibilitatea ca EIOPA să acorde asistență la soluționarea acestuia, prin realizarea unei medieri cu efecte obligatorii. EIOPA are în prezent o „echipă pentru modele interne” care cuprinde 4 angajați cu normă întreagă (și în viitorul apropiat, 5 angajați). Această nouă sarcină conferită EIOPA ar spori în mod considerabil volumul de muncă al unei astfel de echipe și ar necesita personal suplimentar specializat în modele interne. Aceste nevoi în materie de resurse umane pot fi estimate la 5 ENI suplimentare, având în vedere natura tehnică a activității.

Pe scurt, prezenta fișă financiară legislativă pleacă de la ipoteza că asumarea de către ESA a unor competențe de supraveghere indirectă noi și mai cuprinzătoare poate implica:

- în cazul EIOPA: ar fi necesare 18 ENI (15 AT și 3 END); 200 000 EUR pe an reprezentând costuri de traducere;
- în cazul ESMA: ar fi necesare 30 de ENI (24 de AT și 6 END); 3,5 milioane EUR reprezentând costuri IT punctuale; 2,1 milioane EUR pe an reprezentând costuri de întreținere a sistemelor IT; 1 milion EUR pe an reprezentând costuri de traducere;
- în cazul ABE: ar fi necesare 13 ENI (11 AT și 2 END); 200 000 EUR pe an reprezentând costuri de traducere.

III. Finanțare

i. Resurse pentru calcularea contribuțiilor anuale

Prezenta propunere legislativă vizează modificarea modului de finanțare a ESA. Acesta se va baza în principal pe o subvenție de la bugetul general al UE, precum și pe contribuții anuale din partea entităților care intră în domeniul de competență al autorității. Conform propunerii legislative, contribuțiile anuale din partea sectorului privat ar trebui să fie colectate în mod indirect de către ESA, prin autoritățile desemnate de fiecare stat membru. Inclusiv în acest scenariu, ESA ar trebui: (i) să solicite informații din partea autorităților naționale competente, (ii) să calculeze contribuțiile anuale și (iii) să trimită aceste informații statelor membre/autorităților naționale competente. Apoi, autoritățile naționale competente sau statele membre ar urma: (i) să pregătească facturile și (ii) să colecteze contribuțiile anuale din partea sectorului privat. În sfârșit, ESA ar urma să verifice cuantumurile contribuțiilor anuale primite de la statele membre/autoritățile naționale competente. Statele membre/autoritățile naționale competente ar urma să fie responsabile pentru luarea măsurilor de executare în caz de neplată. Numărul de entități care intră în domeniul de competență al ESA este foarte important. Există peste 11 600 de instituții de credit și firme de investiții care intră în domeniul de competență al ABE, 20 000 de entități care intră în domeniul de competență al ESMA și 20 000 de întreprinderi de asigurare și de pensii care intră în domeniul de competență al EIOPA. În consecință, personalul suplimentar necesar pentru această nouă sarcină poate fi estimat la 4 ENI suplimentare (dintre care 3 pentru colectarea datelor și calcularea taxelor și 1 pentru întreținerea sistemului IT).

În plus, acest nou sistem de finanțare va necesita dezvoltarea unui nou sistem informatic. Cele trei ESA ar putea ca, în loc să își dezvolte fiecare propriul sistem IT, să dezvolte o infrastructură IT comună, ceea ce ar permite crearea de sinergii. O interfață IT comună ar fi, în același timp, mai practică pentru participanții la piața

financiară care pot datora taxe către mai multe ESA (de exemplu, firmele de investiții).

Costul unui astfel de sistem IT ar putea fi evaluat la 1,5 milioane EUR (costuri punctuale, adică 500 000 EUR pentru fiecare ESA), iar costurile de întreținere la 300 000 EUR pe an (adică 100 000 EUR pentru fiecare ESA). Acest nou sistem IT ar trebui să interacționeze cu sistemul contabil bazat pe activități al ESA.

ii. Resurse pentru calcularea, facturarea și colectarea taxelor de supraveghere (ESMA)

Prezenta propunere legislativă ar urma să acorde ESMA noi competențe de supraveghere directă (a se vedea secțiunea următoare). Prin urmare, ESMA ar urma să perceapă taxe de la entitățile pe care le va supraveghea în mod direct sau să primească taxe pentru serviciile furnizate de acestea. ESMA are nevoie de noi resurse pentru a emite facturi adresate acestor entități și a percepe taxele de la acestea.

Patru noi sectoare vor fi transferate către ESMA (fonduri, prospecte, indici de referință, furnizori de servicii de raportare a datelor). Se poate estima că ar fi nevoie de un ENI pe sector, adică de 3 ENI suplimentare.

Pe scurt, prezenta fișă financiară legislativă presupune că modificările în ceea ce privește finanțarea ESA ar putea implica:

- în cazul ABE și EIOPA: 4 ENI suplimentare (1 AT și 3 AC) și sisteme IT estimate la 0,5 milioane EUR (costuri punctuale) și la 100 000 EUR pe an (costuri de întreținere);
- în cazul ESMA: 7 ENI suplimentare (1 AT și 6 AC) și sisteme IT estimate la 0,5 milioane EUR (costuri punctuale) și la 100 000 EUR pe an (costuri de întreținere).

IV. Competențe de supraveghere directă - ESMA

Ca introducere, ar trebui reamintit faptul că entitățile care fac obiectul supravegherii directe de către ESMA ar trebui să plătească taxe către ESMA (costuri punctuale pentru înregistrare și costuri recurente pentru supravegherea continuă). Acest lucru este valabil pentru agențiile de rating de credit [a se vedea Regulamentul delegat (UE) nr. 272/2012 al Comisiei] și registrele centrale de tranzacții [Regulamentul delegat (UE) nr. 1003/2013 al Comisiei].

În temeiul prezentei propuneri legislative, ESMA va fi însărcinată cu supravegherea directă a fondurilor europene cu capital de risc (EuVECA), a fondurilor europene de antreprenoriat social (EuSEF) și a fondurilor europene de investiții pe termen lung (ELTIF). Îndatoririle de supraveghere vor consta în autorizarea/notificarea acestor fonduri (procedura de „pașaport”), precum și în supravegherea de zi cu zi. ESMA va avea, de asemenea, competențe de investigare directă față de fondurile respective. În prezent, există 117 fonduri EuVECA (gestionate de 97 de administratori EuVECA), 7 fonduri EuSEF (gestionate de 3 administratori EuSEF) și mai puțin de 10 ELTIF autorizate în UE. Întrucât aceste fonduri sunt structuri relativ noi, numărul de înregistrări este ridicat (de exemplu, 22 de noi EuVECA în 2016). Ca urmare a noului cadru juridic care se aplică EuVECA sau EuSEF și a schimbărilor înregistrate de cerințele de capital pentru investițiile în ELTIF realizate de societățile de asigurare, este de așteptat ca numărul cererilor de autorizare să crească. În consecință, ESMA ar

trebui să angajeze personal suplimentar specializat în gestionarea activelor. Aceste nevoi în materie de resurse umane pot fi estimate la 7 ENI (inclusiv o unitate ENI cu specializare în IT și un analist de date). Este nevoie, de asemenea, de un sistem informatic pentru a gestiona procesul de autorizare și de supraveghere, precum și pentru colectarea datelor de la fonduri. Aceste costuri sunt estimate la 500 000 EUR (costuri punctuale) și, respectiv, la 100 000 EUR pe an pentru întreținere.

Ar trebui menționat că transferul de competențe de la autoritățile naționale competente către ESMA în ceea ce privește autorizarea și monitorizarea de zi cu zi a fondurilor (ELTIF, EuVECA și EuSEF) ar putea implica, de asemenea, o reducere a personalului autorităților naționale competente care se ocupă, în prezent, de supravegherea acestora. Autoritățile naționale competente din statele în care sectorul administrării activelor este cel mai dezvoltat au un număr mare de ENI care se ocupă de fonduri, în principal de OPCVM și de fondurile de investiții alternative (FIA) (și anume LU - 197 ENI, FR - 102, DE - 120, NL - 25, IT - 65/70 plus sucursalele regionale, UK - 100). Se poate estima că crearea a 7 ENI la nivelul UE pentru a supraveghea ELTIF, EuVECA și EuSEF ar trebui să conducă, la rândul său, la o diminuare globală cu 7 ENI a personalului autorităților naționale competente. Dacă numărul de fonduri va crește în anii următori, vor fi necesare resurse suplimentare, dar acestea vor fi finanțate din taxele încasate de la societățile din sector.

În temeiul propunerii legislative, ESMA va avea, de asemenea, sarcina de a aproba o serie de prospecte (prospecte pentru piețele angro de valori mobiliare, altele decât titlurile de capital, prospecte elaborate de emitenți specializați, prospecte pentru titluri garantate cu active și prospecte ale unor emitenți din țări terțe), inclusiv suplimentele la acestea. Se poate estima că ESMA va aproba 1600 de prospecte pe an (1100 de prospecte, 400 de prospecte pentru ABS, 60 de prospecte elaborate de emitenți specializați). În plus, prezenta propunere transferă, de asemenea, către ESMA supravegherea comunicărilor cu caracter publicitar legate de prospectele în cauză, care ar urma să fie aprobate de ESMA. Pentru a îndeplini sarcina de mai sus, ESMA ar trebui să aibă suficiente resurse umane cu competențe lingvistice adecvate și cunoștințe suficiente cu privire la normele naționale aplicabile în materie de protecție a consumatorilor, în special în ceea ce privește controlul materialelor publicitare. Se estimează că ESMA ar trebui să angajeze 35 de ENI (inclusiv 33 de unități ENI cu specializare în prospecte, o unitate ENI cu specializare în sisteme IT și un analist de date). Aceste noi competențe ar implica, de asemenea, costuri IT pentru a gestiona procedura de aprobare a prospectelor. Aceste costuri sunt estimate la 500 000 EUR (costuri punctuale) și, respectiv, la 100 000 EUR pe an pentru întreținere. Întrucât proiectele de prospecte pot fi înaintate pentru aprobare în cele 23 de limbi oficiale ale UE, aceste noi competențe acordate ESMA ar implica, de asemenea, costuri de traducere estimate la 1,2 milioane EUR pe an.

ESMA ar urma să aprobe 1 600 de prospecte din cele 3 500 de prospecte aprobate de toate autoritățile naționale competente de pe teritoriul UE, cu alte cuvinte, 45 % din toate prospectele din UE. În consecință, acest transfer de competențe ar trebui să fie însoțit de o reducere a personalului autorităților naționale competente care se ocupă cu aprobarea prospectelor care ar urma să fie aprobate în viitor de ESMA.

Prezenta propunere legislativă prevede, de asemenea, ca ESMA să autorizeze și să supravegheze administratorii de indici de referință critici, să autorizeze aprobarea indicilor de referință din țări terțe și să recunoască administratorii situați în țări terțe. ESMA va dispune, de asemenea, de competențe de investigare în ceea ce privește administratorii de indici de referință în cauză. Având în vedere sinergiile pe care le-ar

putea oferi supravegherea directă la nivelul UE, se poate estima că ar trebui să fie recrutate 10 unități ENI suplimentare. Acest transfer de competențe către ESMA ar permite autorităților naționale competente să evite recrutarea de personal suplimentar care să se ocupe de supravegherea administratorilor de indici de referință critici[54].

ESMA va fi responsabilă de înregistrarea furnizorilor de servicii de raportare a datelor (și anume, mecanismele de raportare aprobate, mecanismele de publicare aprobate și furnizorii de sisteme centralizate de raportare), care sunt tipuri de entități noi, create de Directiva privind piețele instrumentelor financiare. ESMA va asigura, de asemenea, supravegherea continuă a acestora și va avea competența de a efectua investigații. Această activitate va necesita, de asemenea, personal specializat suplimentar estimat la 20 de ENI, inclusiv 3 ENI cu specializare în sisteme IT și 2 analiști de date. Având în vedere numărul mare de date gestionate de către entitățile respective, este necesar un sistem IT de mari dimensiuni pentru a evalua calitatea datelor și modul în care sunt prelucrate și publicate acestea. Costurile IT menționate sunt estimate la 2 milioane EUR (costuri punctuale) și, respectiv, la 400 000 EUR pe an (costuri de întreținere). Acest transfer de competențe către ESMA ar permite autorităților naționale competente să evite recrutarea de personal suplimentar care să se ocupe de supravegherea furnizorilor de servicii de raportare a datelor.

Pe scurt, prezenta fișă financiară legislativă presupune că noile competențe de supraveghere directă ale ESMA față de entitățile menționate anterior ar implica:

- recrutarea a 65 de ENI suplimentare până în 2022;
- costuri IT punctuale estimate la 3 milioane EUR;
- costuri IT recurente estimate la 600 000 EUR pe an;
- costuri de traducere estimate la 1,2 milioane EUR pe an.

V. Cheltuieli indirecte și asistență juridică

Cheltuielile indirecte cu resursele care asigură sprijinul la nivelul agențiilor acoperă funcțiile de resurse umane, finanțe, tehnologia informației, administrarea facilităților, coordonare și sprijin IT de bază (cu excepția proiectelor IT paneuropene). Având în vedere activitatea cuprinzătoare pe care o desfășoară în materie de reglementare, ESA au, de asemenea, nevoi importante în ceea ce privește asistența juridică. Pe baza sistemului de gestiune pe activități al ESMA, personalul încadrat la cheltuieli indirecte cu resursele și asistență juridică reprezintă 22 % și, respectiv, 13 % din cheltuielile totale cu angajații. Cu alte cuvinte, aceasta înseamnă că pentru 7 ENI care execută o activitate principală, aproximativ 2 angajați suplimentari sunt alocați la cheltuieli indirecte cu resursele și un angajat la asistență juridică. Ținând seama de faptul că, deși în creștere, ESA pot să obțină în continuare economii de scară, în prezenta fișă financiară legislativă am presupus că cheltuielile indirecte cu resursele și asistența juridică ar putea reprezenta 18 % și, respectiv, 8 % din totalul personalului.

[54] De exemplu, în Regatul Unit, Autoritatea pentru conduita financiară (FCA) a estimat că supravegherea unui indice de referință critic, de exemplu LIBOR, ar presupune costuri punctuale de 0,2 milioane GBP și costuri recurente de 0,9 milioane GBP, incluzând atât salariile, cât și cheltuielile indirecte.

În consecință, până în 2022 creșterea resurselor umane (ENI) poate fi sintetizată după cum urmează:

ABE:

	Activitate principală	**Cheltuieli indirecte cu resursele**	**Asistență juridică**	**Total**
Guvernanță	**4**	1	1	6
Competențe de supraveghere indirectă	**13**	3	2	18
Finanțare	**4**	1	0	5
Total	**21**	5	3	**29**

EIOPA:

	Activitate principală	**Cheltuieli indirecte cu resursele**	**Asistență juridică**	**Total**
Guvernanță	**4**	1	1	6
Competențe de supraveghere indirectă	**18**	4	2	24
Finanțare	**4**	1	0	5
Total	**26**	6	3	**35**

ESMA:

	Activitate principală	**Cheltuieli indirecte cu resursele**	**Asistență juridică**	**Total**
Guvernanță	**7**	2	1	10
Competențe de supraveghere indirectă	**30**	7	3	40
Finanțare	**7**	2	0	9
Competențe de supraveghere directă	**65**	16	6	87
Total	**109**	27	10	**146**

Pentru a reduce și mai mult costurile suportate de către ESA, un număr mare de noi angajați cu normă întreagă ar putea fi agenți contractuali (AC) sau experți naționali detașați (END). Cu toate acestea, numărul de END nu ar trebui să fie supraestimat. Este posibil ca ESA să se confrunte cu dificultăți în recrutarea experților respectivi, din cauza costurilor pe care le-ar presupune aceștia pentru statele membre și autoritățile naționale competente. Făcând abstracție de aceste dificultăți legate de disponibilitatea experților, ar fi de așteptat ca, în domeniul supravegherii directe, aceștia să ofere experiența de care ESMA va avea nevoie atunci când va prelua sarcinile respective, dar, pe termen lung, după etapa inițială, va fi mai important ca ESMA să dispună de cunoștințe de specialitate pe plan intern și să se bazeze într-o

măsură relativ mai mare pe agenți temporari. Tabelul de mai jos prevede o repartizare indicativă a personalului pe aceste categorii.

	2019	**2020**	**2021**	**2022**
Agenți temporari	63	104	121	147
Experți naționali detașați	5	11	15	15
Agenți contractuali	29	37	41	48
Total	**97**	**152**	**177**	**210**

(datele privind personalul pentru 2021 și anii următori sunt indicative)

VI. Spații de lucru

Modificările aduse sarcinilor vor presupune, de asemenea, noi resurse în materie de spații de lucru pentru ESA. Costurile suplimentare estimate au fost luate în considerare atât pentru ESMA, cât și pentru EIOPA. În ceea ce privește ABE, în prezentul document nu au fost contabilizate costuri suplimentare, deoarece nu există informații disponibile în acest moment cu privire la noul sediu și la dimensiunea clădirii propuse de statele membre.